

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om placeringsfonder och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag om placeringsfonder genom vilken den gällande lagen med samma namn upphävs. I propositionen föreslås det dessutom att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, lagen om Finansinspektionen och lagen om gåvo-utfästelser ändras. Tekniska ändringar till följd av den nya lagen om placeringsfonder görs dessutom i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift, lagen om investeringstjänster, lagen om fastighetsfonder, lagen om bundet långsiktigt sparande, lagen om finansiella säkerheter, lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, lagen om värdeandelssystemet och clearingverksamhet, lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, lagen om gräsrotsfinansiering, handelsregisterlagen, lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen, lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter, lagen om beskattningsförfarande och lagen om förmyndarverksamhet.

Genom den föreslagna nya lagen om placeringsfonder görs lagens tillämpningsområde klarare och oklarheter som hänför sig till den gällande lagstiftningen elimineras. Viktiga reformer är att bestämmelserna om specialplaceringsfonder flyttas från lagen om placeringsfonder till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och att delfondsstrukturer enligt fondföretagsdirektivet tillåts i placeringsfonder.

Fondbolagens administrativa börda lättas genom att man ersätter den fondandelsägarstämma som ordnas regelbundet varje år med en stämma som sammankallas på begäran och slopar fondbolagens skyldighet att utfärda andelsbevis för fondandelar. Minimiantalet fondandelsägare sänks från nuvarande 50 till 30. Avsikten är att öka tillförlitligheten hos ett fondbolags styrelse genom sådana nya bestämmelser om en oberoende medlem som ersätter de bestämmelser i den gällande lagen som gäller en styrelsemedlem vald av fondandelsägarna. Det föreslås att den kontroll av riktigheten i en placeringsfonds värdeberäkning som revisorerna utför ska göras mera sällan, dock minst en gång per år. För fondbolagen föreslås i lagen en ny metod för att reglera placeringsfondernas likviditet, nämligen en metod för begränsning av inlösen. Det föreslås dessutom att det i en placeringsfonds stadgar ska kunna anges på vilka grunder ett fondbolag har rätt att lösa in fondandelar i sådana exceptionella situationer som närmare föreskrivs i lag eller bestäms i fondens stadgar, utan ett uppdrag eller samtycke av fondandelsägaren.

Det föreslås att det till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas ett nytt kapitel om specialplaceringsfonder. Bestämmelserna om specialplaceringsfonderna ska till innehållet i hög grad motsvara de gällande bestämmelserna, men i samband med överföringen av bestämmelserna ska överlappningar mellan lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder elimineras. Det föreslås att behandlingen av meddelandet om inledande av en tillståndspliktig AIF-förvaltares marknadsföring förtydligas så att Finansinspektionen kan meddela ett överklagbart negativt beslut i fråga om alternativa investeringsfonder som erbjuds icke-professionella kunder.

Genom de föreslagna ändringarna i lagen om Finansinspektionen utvidgas Finansinspektionens rätt att få uppgifter ur bötes- och straffregistret till att omfatta också utredning av tillförlitligheten när det gäller registreringsskyldiga AIF-förvaltares ägare, styrelsemedlemmar, verkställande direktör och anställda.

Syftet med propositionen är också att nationellt genomföra Europaparlamentets och rådets förordning om penningmarknadsfonder, Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande samt Europaparlamentets och rådets förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning. Finansinspektionen ska vara behörig myndighet enligt förordningen om penningmarknadsfonder och förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning. Finansinspektionen ska med stöd av lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om Finansinspektionen ha rätt att besluta om administrativa sanktioner för överträdelse av bestämmelser i förordningarna. Dessutom fogas det till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bestämmelser om möjligheten att söka ändring.

Lagarna avses träda i kraft den 1 mars 2019.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	3
ALLMÄN MOTIVERING	8
1 INLEDNING.....	8
2 NULÄGE	9
2.1 Gällande lagstiftning.....	9
2.1.1 Lagen om placeringsfonder.....	9
2.1.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	13
2.1.3 Lagen om Finansinspektionen.....	14
2.2 EU-lagstiftningen.....	15
2.2.1 Fondföretagsdirektivet.....	15
2.2.2 AIFM-direktivet	16
2.2.3 Förordningen om penningmarknadsfonder	16
2.2.4 Förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning (SFTR).....	20
2.2.5 Ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna	24
2.2.6 Annan EU-lagstiftning	26
2.3 Fondsektorn.....	27
2.3.1 Finländska placeringsfonder.....	28
2.3.2 Finländarnas investeringar i utländska fonder.....	32
2.3.3 Placeringsfondernas kostnadseffektivitet	33
2.3.4 Förändrade strukturer för fondverksamheten	33
2.4 Bedömning av nuläget	34
2.4.1 Lagen om placeringsfonder.....	34
2.4.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	42
2.4.3 Nationella genomförandeåtgärder som förordningen om penningmarknadsfonder kräver	43
2.4.4 Nationella genomförandeåtgärder som SFTR-förordningen kräver.....	45
2.4.5 Nationella genomförandeåtgärder som ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna kräver	48
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	49
3.1 Målsättning	49
3.2 Alternativ	50
3.2.1 Terminologi.....	50
3.2.2 Fondandelsregister	50
3.2.3 Investeringsbolag med rörligt kapital.....	51
3.2.4 Utläggning på entreprenad	52
3.2.5 Förvaringsinstitut	52
3.3 De viktigaste förslagen.....	52
3.3.1 Lag om placeringsfonder.....	52
3.3.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	57
3.3.3 Lagen om Finansinspektionen.....	59
3.3.4 Övriga lagar.....	59
3.4 Bedömning i förhållande till EU:s allmänna dataskyddsförordning.....	60
3.4.1 Fondandelsregister	60
3.4.2 Insiderregister.....	61
3.4.3 Övriga bestämmelser.....	62

4	PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	62
4.1	Ekonomiska konsekvenser	63
4.1.1	Konsekvenser för företagen	63
4.1.2	Konsekvenser för hushållen	66
4.1.3	Konsekvenser för den offentliga ekonomin	67
4.1.4	Samlade ekonomiska konsekvenser samt samhällsekonomiska konsekvenser	68
4.2	Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	68
4.3	Samhälleliga konsekvenser	69
5	BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	69
5.1	Beredningsskeden och beredningsmaterial	69
5.1.1	Totalreform av placeringsfondsagstiftningen	69
5.1.2	Nationellt genomförande av vissa EU-förordningar	70
5.2	Remissyttranden och hur de har beaktats	71
5.2.1	Totalreform av placeringsfondsagstiftningen	71
5.2.2	Nationellt genomförande av vissa EU-förordningar	76
6	SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	78
	DETALJMOTIVERING	80
1	LAGFÖRSLAG	80
1.1	Lagen om placeringsfonder	80
	AVDELNING I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	80
1 kap.	Allmänna bestämmelser	80
	AVDELNING II RÄTT ATT VARA VERKSAM SOM FONDBOLAG	82
2 kap.	Fondbolags verksamhetstillstånd	82
	AVDELNING III FONDBOLAGS VERKSAMHET	84
3 kap.	Verksamhetsförutsättningar och minimikapital	84
4 kap.	Organisering av verksamheten	86
5 kap.	Soliditet och riskhantering	87
6 kap.	Utläggning på entreprenad	87
7 kap.	Bokslut och revision	87
	AVDELNING IV SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM FÖRVALTNINGEN AV PLACERINGSFONDER	88
8 kap.	Inrättande av en placeringsfond samt en placeringsfonds stadgar, minimikapital och minimiantal fondandelsägare	88
9 kap.	Förvaltning av placeringsfonder	90
10 kap.	Beräkning av värdet på en placeringsfond samt emission och inlösen	93
11 kap.	Fondandelar som förvaltas av en fondandelsförvaltare	95
12 kap.	Fondandelar som hör till värdeandelssystemet	96
	AVDELNING V INVESTERING AV EN PLACERINGSFONDS TILLGÅNGAR, MATARFONDERS STRUKTUR, INFORMATIONSSKYLDIGHET OCH MARKNADSFÖRING	97
13 kap.	Placeringsfonders investeringar	97
14 kap.	Matarfonders struktur	99
15 kap.	Marknadsföring av fondandelar och fondbolags informationsskyldighet	100
	AVDELNING VI FUSION, DELNING OCH UPPLÖSNING AV PLACERINGSFONDER SAMT ÖVERLÅTELSE AV VERKSAMHETEN	101
16 kap.	Fusion av placeringsfonder	101

17 kap.	Delning av placeringsfonder	103
18 kap.	Överlåtelse av en placeringsfonds förvaltning och byte av förvaringsinstitut	103
19 kap.	Återkallande av fondbolags verksamhetstillstånd, begränsning av verksamheten samt upplösning av fondbolag och placeringsfonder	104
AVDELNING VII FÖRVARINGSINSTITUT		105
20 kap.	Verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut	105
21 kap.	Förvaringsinstituts uppgifter	106
AVDELNING VIII GRÄNSÖVERSKRIDANDE VERKSAMHET		107
22 kap.	Finansbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands	107
23 kap.	Marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland	109
24 kap.	Utländska EES-värdepappersföretags filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland	109
25 kap.	Särskilda bestämmelser om utländska fondbolag och tillsynssamarbete...	110
AVDELNING IX SÄRSKILDA BESTÄMMELSER		112
26 kap.	Tystnadsplikt och skadeståndsskyldighet samt kundkontroll	112
27 kap.	Påföljder och rapportering om överträdelser	113
28 kap.	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	115
1.2	Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	115
1 kap.	Allmänna bestämmelser	115
2 kap.	Definitioner	116
5 kap.	Registrering	117
11 kap.	Krav på öppenhet	117
12 kap.	Erbjudande av andelar	117
13 kap.	Marknadsföring till icke-professionella kunder	117
14 kap.	Auktorisation att verka som förvaringsinstitut	118
16 a kap.	Specialplaceringsfonder	118
21 kap.	Bestämmelser som gäller Finansinspektionen	120
22 kap.	Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser	121
1.3	Lagen om Finansinspektionen	123
1.4	Lagen om gåvoutfästelser	126
1.5	Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	127
1.6	Lagen om investeringstjänster	127
1 kap.	Allmänna bestämmelser	127
11 kap.	Ersättningsfonden för investerarskydd	127
1.7	Lagen om fastighetsfonder	128
1.8	Lagen om bundet långsiktigt sparande	128
1.9	Lagen om finansiella säkerheter	128
1.10	Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	128
1.11	Lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	128
5 kap.	Anslutning av värdepapper och finansiella instrument till värdeandelssystemet	128
1.12	Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	128
3 kap.	Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning	128
1.13	Lagen om gräsrotsfinansiering	129

1 kap. Allmänna bestämmelser	129
1.14 Handelsregisterlagen	129
1.15 Lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	129
1.16 Lag om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	129
1.17 Lagen om beskattningsförfarande	129
1.18 Lagen om förmyndarverksamhet	129
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	130
2.1 Närmare bestämmelser	130
2.2 Närmare föreskrifter	131
3 IKRAFTTRÄDANDE	133
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	133
4.1 Egendomsskydd	133
4.2 Bemyndiganden att utfärda förordningar och föreskrifter	134
4.3 Administrativa påföljder	135
LAGFÖRSLAG	137
1. Lag om placeringsfonder	137
2. Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	229
3. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	238
4. Lag om ändring av 3 och 4 § i lagen om gåvoutfästelser	244
5. Lag om ändring av 1 och 3 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	244
6. Lag om ändring av 1 kap. 2 § och 11 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster	245
7. Lag om ändring av 1 och 15 § i lagen om fastighetsfonder	246
8. Lag om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande	247
9. Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter	248
10. Lag om ändring av 2 och 18 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	249
11. Lag om ändring av 5 kap. 1 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	249
12. Lag om ändring av 3 kap. 6 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	250
13. Lag om ändring av 2 § i lagen om gräsrotsfinansiering	250
14. Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen	251
15. Lag om ändring av 4 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	252
16. Lag om ändring av 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	252
17. Lag om ändring av 16 och 17 § i lagen om beskattningsförfarande	253
18. Lag om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet	254
BILAGA	256
PARALLELLTEXT	256
2. Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	256
3. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	271
4. Lag om ändring av 3 och 4 § i lagen om gåvoutfästelser	281
5. Lag om ändring av 1 och 3 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	283
6. Lag om ändring av 1 kap. 2 § och 11 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster	284
7. Lag om ändring av 1 och 15 § i lagen om fastighetsfonder	286
8. Lag om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande	287
9. Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter	288

RP 243/2018 rd

10. Lag om ändring av 2 och 18 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.....	289
11. Lag om ändring av 5 kap. 1 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.....	290
12. Lag om ändring av 3 kap. 6 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	291
13. Lag om ändring av 2 § i lagen om gräsrotsfinansiering	291
14. Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen.....	292
15. Lag om ändring av 4 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	293
16. Lag om ändring av 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	294
17. Lag om ändring av 16 och 17 § i lagen om beskattningsförfarande.....	295
18. Lag om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet.....	297

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Av olika orsaker har fondverksamheten varit föremål för flera ändringar under de senaste 15 åren. En bidragande orsak har varit de ändringar i Europeiska unionens (EU:s) fondreglering som syftat till att utveckla ett europeiskt, reglerat instrument för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (UCITS, förkortning av engelskans *undertaking for collective investment in transferable securities*) som en konkurrenskraftig produkt som kan svara på den globala konkurrensen och på investerarnas växande behov såväl i Europa som på det globala planet. Den internationella finanskrisen 2008 satte sina spår även i fondregleringen, bl.a. som striktare krav på investerarskydd och riskhantering. Den finansteknologiska utvecklingen och dess nya möjligheter att organisera verksamheten är de senaste stora faktorer som format utvecklingen. I samband med projektet för en kapitalmarknadsunion har Europeiska kommissionen försökt undanröja hinder för gränsöverskridande investeringar och samtidigt främja gränsöverskridande marknadsföring av investeringsfonder.

Fondverksamheten har utvecklats kraftigt efter 2000-talet, både globalt och i Europa. Jämsides med EU-regleringen har också den nationella regleringen i många medlemsstater utvecklats, framför allt i sådana centrala EU-fondländer som Luxemburg och Irland. Genom den nationella regleringen har man säkerställt och främjat fondverksamhetens konkurrenskraft bl.a. genom olika slags associationsrättsliga former och smidig reglering av hur verksamheten ska ordnas i fråga om delområden som faller utanför EU:s regelverk. I Europa kan man också skönja en koncentrerings av fonderna just till de länder där det har satsats på olika möjligheter att organisera verksamheten, såsom ett utbud av olika associationsrättsliga former, och på en så smidig nationell reglering som möjligt inom de gränser som EU-regleringen tillåter, dock utan att glömma de skattemässiga lösningarnas inverkan. Det förändrade affärsklimatet för fondverksamheten och den förväntade tillväxten för gränsöverskridande verksamhet medför även i Finland behov av en övergripande översyn av den nationella regleringen av placeringsfonder för att aktörerna ska kunna behålla sin konkurrenskraft. Konkurrenskraften är kopplad till bl.a. möjliggörande av verksamhet för olika stora fondbolag med olika verksamhetsförutsättningar och till möjligheter för nya aktörer att komma in i branschen. Ändringarna inverkar på i vilket land det ur aktörernas perspektiv är ändamålsenligt att inrätta nya fonder. Ur investerarperspektiv finns det inte bara i hemlandet utan också i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) fonder som erbjuder olika investeringsmöjligheter. En stark inhemsk fondsektor i Finland gynnar dock både sysselsättningen och skatteinkomsterna.

I lagen om placeringsfonder (48/1999) föreskrivs det om fondplacering med verksamhet på kontraktetsrättslig grund. Förutom förvaltning av och investering i värdepappersfonder (placeringsfonder) enligt fondföretagsdirektivet reglerar lagen också förvaltning av och investering i specialplaceringsfonder. Efter att lagen om placeringsfonder trädde i kraft har den genomgått 30 ändringar och partiella reformer, och vid sidan av den har det dessutom uppkommit ett antal separata lagar. De senaste centrala ändringarna av lagen om placeringsfonder har föranletts av det nationella genomförandet av EU-regleringen. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), nedan *fondföretagsdirektivet* eller *UCITS IV*, har genomförts genom en ändring av lagen om placeringsfonder 2011. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU om ändring av fondföretagsdirektivet när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner, nedan *ändringsdirektivet till fondföretagsdirektivet* eller *UCITS V*, har genomförts genom en ändring av lagen om placeringsfonder 2016.

Strukturen hos regleringen av kollektiva investeringar ändrades i samband med genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, nedan *AIFM-direktivet*. I samband med genomförandet av AIFM-direktivet år 2014 stiftades det en ny lag om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014). I och med regleringen av alternativa investeringsfonder har även andra än i fondföretagsdirektivet reglerade kollektiva investeringar kommit att omfattas av regleringen. Trots lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller lagen om placeringsfonder alltså reglering som gäller kontraktsrättsliga investeringsfonder, dvs. specialplaceringsfonder. Ändringen har inneburit att det för närvarande finns bestämmelser om specialplaceringsfonder både i lagen om placeringsfonder och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Till följd av de många ändringarna har lagen om placeringsfonder blivit en svårtolkad regleringshelhet. Lagen innehåller invecklade hänvisningar i synnerhet när det gäller specialplaceringsfonder, och skrivsättet är inte längre enhetligt. En fullständig översyn av lagen om placeringsfonder föranleds därför också av lagtekniska behov att göra lagen tydligare. Möjligheten att få en helhetsbild av regleringen av placeringsfonder försvåras förutom av de enskilda ändringarna av bestämmelserna också av att regleringen har en struktur som består av flera skikt. En enhetlig regleringsram för hela Europeiska unionen har utformats genom fondföretagsdirektivet, och dessutom har kommissionen antagit delegerade förordningar och direktiv om innehållet i fondföretagsdirektivet. EU-regleringen kompletteras också genom riktlinjer och regleringstolkningar (Q&A) från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, nedan *Esma*. Statsrådets och finansministeriets förordningar samt Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar gäller dessutom nationellt på lägre nivå än lag.

2 Nuläge

2.1 Gällande lagstiftning

2.1.1 Lagen om placeringsfonder

Tillämpning av lagen om placeringsfonder

Lagen om placeringsfonder utfärdades den 29 januari 1999 och trädde i kraft den 1 februari 1999. Genom lagen upphävdes dess föregångare med samma namn (lag 480/1987). Fondföretagsdirektivet med ändringar har genomförts nationellt genom bestämmelser i lagen om placeringsfonder.

Enligt 1 § 1 mom. tillämpas lagen om placeringsfonder på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet och på marknadsföring av andelar i fondföretag till allmänheten. I paragrafen anges vidare att ett fondbolag har rätt att förvalta även sådana AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, under förutsättning att fondbolaget för denna verksamhet har auktorisation som AIF-förvaltare eller är registrerat hos Finansinspektionen så som föreskrivs i den lagen. En sådan förvaltare av externt förvaltade AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får förvalta placeringsfonder under förutsättning att förvaltaren har auktorisation som fondbolag för denna verksamhet.

Placeringsfonder, specialplaceringsfonder och fondföretag

Med placeringsfond avses tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med 11 kap. i lagen om placeringsfonder och med de stadgar som har fastställts i Finland samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar. I 11 kap. föreskrivs det om placering av

placeringsfonders tillgångar i investeringsobjekt som uppfyller kraven enligt fondföretagsdirektivet. En placeringsfond är inte en självständig juridisk person, utan samlade tillgångar som innehas av de fondandelsägare som har investerat i fonden. En placeringsfonds tillgångar ska uppgå till minst 2 miljoner euro, och den ska ha minst 50 andelsägare.

Det finns också bestämmelser om specialplaceringsfonder i lagen om placeringsfonder. Med specialplaceringsfond avses tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med specialplaceringsfondens stadgar och 12 kap. i lagen om placeringsfonder samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar. Genomförandet av AIFM-direktivet har inneburit att en specialplaceringsfond baserad på nationell reglering numera är en juridisk form av en AIF-fond. I 3 a § i lagen om placeringsfonder anges vilka bestämmelser om placeringsfonder som också tillämpas på specialplaceringsfonder. En specialplaceringsfond kan på det sätt som anges närmare i lagen om placeringsfonder åsidosätta de förpliktelser som enligt lagens 11 kap. gäller i fråga om placering av tillgångar, fortlöpande emission av fondandelar och inlösningskyldighet samt värdeberäkning. På fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder eller andra AIF-fonder tillämpas lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder på det sätt som föreskrivs i 1 kap. 5 § i den lagen.

Med fondföretag avses i lagen om placeringsfonder ett företag för kollektiva investeringar som har fått auktorisation i någon annan EES-stat än Finland och som enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet.

Fondbolag och deras uppgifter

Fondbolags affärsverksamhet har begränsats till fondverksamhet, varmed i lagen avses anskaffning av medel från allmänheten för kollektiva investeringar och investering av medlen huvudsakligen i finansiella instrument eller i fastigheter och fastighetsvärdepapper eller andra investeringsobjekt samt förvaltning av placeringsfonder och specialplaceringsfonder och marknadsföring av fondandelar. Fondverksamhet får bedrivas endast av fondbolag som av Finansinspektionen beviljats verksamhetstillstånd för verksamheten. Utöver fondverksamhet får ett fondbolag bedriva till fondverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om denna inte är ägnad att skada fondandelsägarnas intressen. Genom separat utvidgat verksamhetstillstånd får fondbolag tillhandahålla i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedd kapitalförvaltning och investeringsrådgivning samt förvaring av finansiella instrument när det gäller aktier eller andelar i placeringsfonder och fondföretag.

I lagen om placeringsfonder finns bestämmelser om förutsättningarna för verksamhetstillstånd för fondbolag och om ansökan om verksamhetstillstånd (2 kap.), om organisering av fondbolags verksamhet (4 kap.), om fondbolags soliditet och riskkontroll (4 a kap.) samt om krav på ersättningssystem (4 b kap.). Dessutom har lagen bestämmelser om återkallande av fondbolags verksamhetstillstånd och om begränsning av verksamheten. Bestämmelser om fondbolag finns också i de förordningar av kommissionen som nämns i 2 a § i lagen samt i de delegerade akter av kommissionen som avses i fondföretagsdirektivet och i de tekniska standarder som antagits genom förordning eller beslut av kommissionen.

Placeringsfonders stadgar

Fondandelsägarnas rättigheter och skyldigheter i en placeringsfond och i förhållande till fondbolaget, som förvaltar placeringsfondens tillgångar och representerar fondandelsägarna, bestäms i enlighet med lagen om placeringsfonder, bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt enligt placeringsfondens stadgar. Närmare bestämmelser om placeringsfonders och specialplaceringsfonders stadgar finns i 7 kap. i lagen om placeringsfonder. Finansinspektionen fastställer på ansökan av fondbolaget en placeringsfonds stadgar och änd-

ringar i dem. En specialplaceringsfonds stadgar ska ges in till Finansinspektionen för kännedom, och en ändring av stadgarna träder i kraft en månad efter det att ändringen har delgetts fondandelsägarna. I de fall som anges närmare i lagen kan Finansinspektionen dock kräva ändringar i specialplaceringsfondens stadgar eller uppställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen.

Fondandelar och fondandelsägare

Den som placerat medel i en placeringsfond har rätt till fondandelar. I lagen om placeringsfonder avsedda fondandelar och andra därmed jämförbara andelar i fondföretag är värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen (746/2012). I placeringsfondens stadgar kan det bestämmas att fonden har både avkastnings- och tillväxtandelar. I fonden kan det också finnas olika andelsserier som avviker från varandra bl.a. när det gäller det belopp som fondbolaget debiterar en placeringsfond som ersättning för förvaltningen av denna.

Ett fondbolag ska föra ett fondandelsregister över fondandelarna. I fondandelsregistret ska ingå uppgifter om åtminstone fondandelsägarnas namn och postadresser samt övriga uppgifter som förutsätts i 53 § 1 mom. I 56 § föreskrivs det om rätt för den som har förvärvat en fondandel att utöva de rättigheter som enligt lagen om placeringsfonder tillkommer fondandelsägare. Den som har förvärvat en fondandel har inte denna rätt förrän fondandelen har registrerats eller förvärvet har anmälts till fondbolaget jämte utredning. Detta gäller emellertid inte en sådan rättighet som utövas genom uppvisande eller överlåtelse av andelsbevis eller därtill hörande utdelningskuponger.

Ett fondbolag ska på begäran av en fondandelsägare utfärda andelsbevis över fondandelar. Andelsbeviset ska undertecknas av en styrelsemedlem i fondbolaget eller av en person som styrelsen har befullmäktigat. Ett andelsbevis kan ställas endast till en i fondandelsregistret antecknad person, sammanslutning eller stiftelse. Vid överlåtelse och pantsättning av andelsbevis över fondandelar ska bestämmelserna om löpande skuldebrev i lagen om skuldebrev (622/1947) tillämpas.

Under de förutsättningar som anges i 9 a kap. kan fondandelar som ägs av en utlänning eller av en utländsk sammanslutning eller stiftelse antecknas i fondandelsregistret genom att man i registret i stället för fondandelsägaren antecknar en fondandelsförvaltare som på uppdrag förvaltar fondandelarna för fondandelsägarens räkning. En fondandelsförvaltare har inte rätt att delta i fondandelsägarstämman med stöd av de fondandelar som förvaltas, och över dessa fondandelar utfärdas inte andelsbevis.

I 10 kap. i lagen om placeringsfonder föreskrivs det särskilt om fondandelar som hör till värdeandelssystemet.

Fondandelsägarstämma och representantskap

Varje placeringsfond har en fondandelsägarstämma, vars uppgifter anges i lagen och i placeringsfondens stadgar. Enligt 19 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder gäller att de ärenden som fondandelsägarna enligt den lagen eller placeringsfondens stadgar gemensamt ska besluta om avgörs vid en fondandelsägarstämma som ska hållas vid den tidpunkt som anges i stadgarna. Fondandelsägarstämman ska välja minst en tredjedel av fondbolagets styrelsemedlemmar samt minst en revisor jämte suppleant för revisionen av fondbolaget och placeringsfonden. I regel ska fondandelsägarstämman dessutom besluta om väckande av skadeståndstalan i fråga om skada som har åsamkats placeringsfonden. I fråga om fondandelsägarstämman iakttas i tillämpliga delar förfarandet vid föreningsmöte, om inte något annat anges i placeringsfondens stadgar eller i lagen om placeringsfonder.

I placeringsfondens stadgar kan det också bestämmas att de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas fondandelsägarstämmor ska välja ett representantskap med uppgift att besluta om placeringsfondernas gemensamma angelägenheter. I stadgarna ska då anges representantskapets uppgifter, sättet för val av representantskapet samt valperioden. I representantskapets uppgifter har ingått åtminstone att välja den medlem till fondbolagets styrelse och den revisor som fondandelsägarna ska välja när antalet medlemmar som ska väljas till fondbolagets styrelse eller antalet revisorer som ska väljas för fondbolaget och de av detta förvaltade placeringsfonderna understiger antalet placeringsfonder som fondbolaget förvaltar.

Beräkning av fondandelars värde, emission och inlösen

Bestämmelser om beräkning av fondandelars värde, emission och inlösen finns i 8 kap. i lagen om placeringsfonder. Enligt 45 § ska ett fondbolag på begäran emittera andelar i en placeringsfond som det förvaltar. I placeringsfondens stadgar kan det dock till följd av investeringsverksamhetens natur eller av andra särskilda skäl bestämmas att andelarna ska emitteras endast vid de tidpunkter som närmare anges i stadgarna. Placeringsfonder är öppna till sin karaktär, vilket innebär att var och en i princip kontinuerligt har rätt att investera i placeringsfonderna. För att säkerställa förtroendet för värdepappersmarknaden eller fastighetsmarknaden, för att trygga fondandelsägarnas intressen eller av andra särskilt vägande skäl kan Finansinspektionen trots allt bestämma att en emission av fondandelar ska avbrytas. Dessutom får fondbolaget av vägande skäl som anges i placeringsfondens stadgar vägra att emittera fondandelar och att ta emot teckning av fondandelar.

Enligt 49 § i lagen om placeringsfonder ska fondbolaget på yrkande av fondandelsägare, på det sätt och vid de tidpunkter som närmare bestäms i placeringsfondens stadgar lösa in andelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar. I paragrafen föreskrivs det närmare om inlösningsvärdet och förfarandet vid inlösen. När en specialplaceringsfonds investeringsverksamhet förutsätter det kan dess stadgar avvika från 49 §. I situationer som anges i stadgarna för en placeringsfond kan ett fondbolag tillfälligt avbryta inlösen av fondandelar i fonden. Inlösen får avbrytas endast om detta särskilt krävs för att säkerställa fondandelsägarnas lika rätt eller tillgodo något annat tungt vägande intresse hos fondandelsägarna. Dessutom kan Finansinspektionen under vissa i lagen angivna förutsättningar bestämma att inlösen av fondandelar ska avbrytas.

Ett fondbolag ska varje bankdag beräkna värdet av en placeringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i finansiella instrument. Fondandelsvärdet är värdet av placeringsfondens egendom dividerat med antalet utelöpande fondandelar. Placeringsfondens tillgångar värderas enligt marknadsvärdet. En revisor ska minst sex gånger per år granska att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt.

Marknadsföring av fondandelar och fondbolagets informationsskyldighet

Ett fondbolag är skyldigt att informera allmänheten om den investeringsverksamhet som det bedriver. För varje placeringsfond som ett fondbolag förvaltar ska det offentliggöra ett prospekt (*fondprospekt*), en kortfattad handling med basfakta för investerare (*faktablad*), en halvårsrapport och en årsberättelse. Placeringsfondens stadgar ska fogas till fondprospektet.

Fondprospektet ska innehålla väsentlig och tillräcklig information om målsättningarna för placeringsfondens investeringsverksamhet samt om fondens övriga egenskaper, om det fondbolag som förvaltar placeringsfonden samt om det förvaringsinstitut som placeringsfonden anlitar för att investerare ska kunna göra en tillförlitlig bedömning av placeringsfonden och särskilt av de risker som är förenade med den.

Förvaringsinstitut och deras uppgifter

Enligt 31 § i lagen om placeringsfonder har ett förvaringsinstitut hand om en placeringsfonds tillgångar. Med förvaringsinstitut avses i lagen en sammanslutning som bedriver förvaringsinstitutsverksamhet. Med förvaringsinstitutsverksamhet avses i sin tur förvaring av en placeringsfonds tillgångar och övervakning av att lagen, andra bestämmelser och föreskrifter samt fondens stadgar iakttas inom verksamheten. Förvaringsinstitutet får inte bytas ut utan Finansinspektionens tillstånd.

Förvaringsinstitutsverksamhet får bedrivas endast av förvaringsinstitut som har verksamhetstillstånd från Finansinspektionen. Verksamhetstillstånd ska beviljas ett finländskt aktiebolag som uppfyller de krav för ägarna och bolagets ledning som i lagen om placeringsfonder anges som villkor för erhållande av verksamhetstillstånd och som gäller tillförlitlighet, organisering av verksamheten och finansiella verksamhetsförutsättningar. Dessutom kan ett kreditinstitut eller ett EES-kreditinstitut som har en filial i Finland vara verksamt som förvaringsinstitut. Ett bolag får inte samtidigt vara fondbolag och förvaringsinstitut.

Ett förvaringsinstitut ska se till att lagen om placeringsfonder och placeringsfondens stadgar iakttas vid emission och inlösen av fondandelar i placeringsfonden, att värdet av fondandelar beräknas och placeringsfondens intäkter används i enlighet med den lagen och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt i enlighet med placeringsfondens stadgar och att betalningar för transaktioner som berör placeringsfondens tillgångar erläggs till placeringsfonden inom gängse frist. Ett förvaringsinstitut ska också sköta uppdrag som fondbolaget ger, om dessa inte strider mot den lagen eller någon annan lag om fondbolagens verksamhet eller mot placeringsfondens stadgar.

Fondbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av fondföretags andelar i Finland

I 20 kap. i lagen om placeringsfonder föreskrivs det om etablering av ett fondbolags filial i en annan EES-stat och i en annan än en EES-stat samt om ett fondbolags rätt att bedriva verksamhet inom en annan stats territorium utan filial. I lagen finns det dessutom bestämmelser om marknadsföring av fondandelar i placeringsfonder och specialplaceringsfonder utanför Finland och om marknadsföring av fondföretags andelar i Finland.

Vidare innehåller lagen bestämmelser om ett utländskt EES-fondbolags rätt att bedriva verksamhet i Finland samt om det tillstånd att inrätta en placeringsfond i Finland som Finansinspektionen beviljar ett sådant fondbolag.

2.1.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utfärdades den 7 mars 2014 och trädde i kraft den 15 mars 2014. Genom lagen genomfördes bestämmelserna i AIFM-direktivet nationellt och regleringen av finansmarknaden utvidgades till att gälla sådan kapitalinvestering och fastighetsinvestering i form av kommanditbolag som dittills hade jämförts med portföljförvaltning som bedrivits inom ramen för näringsfriheten. Lagen tillämpas på juridiska personer vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera alternativa investeringsfonder (AIF-fonder). Vidare tillämpas den på erbjudande av andelar i AIF-fonder till kunder samt på förvaringsinstitutsverksamhet för AIF-fonder.

Med en AIF-fond avses enligt 2 kap. 1 § ett företag eller kollektiva investeringar i annan form där kapital tas emot från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare och som inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet. Med AIF-förvaltare avses i sin tur en juridisk person vars nor-

mala verksamhet består i sådan förvaltning av AIF-fonder som avses i 2 kap. 3 §. En AIF-förvaltare ska ha auktorisation, som kan beviljas aktiebolag och europabolag, eller registrera sig i det register som förs av Finansinspektionen. I 1 kap. 2 § anges de förutsättningar som när de är uppfyllda medför att en AIF-förvaltare ska ha auktorisation enligt den aktuella lagen (tillståndspliktig AIF-förvaltare). En AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vars sammanlagda tillgångar understiger de tröskelvärden som anges i 2 § ska däremot vara föremål för registrering enligt 5 kap. (registreringsskyldig AIF-förvaltare).

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs det om verksamhetsförutsättningarna för AIF-förvaltare, organisering av verksamheten, riskhantering, värdering och delegering. Auktorisation för AIF-förvaltare villkoras av att verksamheten har organiserats på ett tillförlitligt sätt och med tillräckliga resurser för att uppgifterna ska kunna differentieras och intressekonflikter undvikas. Tillförlitligt organiserad värdeberäkning och förvaringsinstitutens uppgifter har betonats i regleringen. Kraven på hur verksamheten ska organiseras gäller dock inte i regel registrerade AIF-förvaltare.

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns det också bestämmelser om AIF-förvaltares skyldighet att informera investerare. AIFM-direktivet reglerar i princip förvaltning av alternativa investeringsfonder som erbjuder professionella investerare och krav på förvaltarerna, till skillnad från fondföretagsdirektivet som noggrant anger gränser för investeringsverksamheten och minimidiversifieringskrav. AIFM-direktivet gör det möjligt att nationellt välja att tillåta att AIF-fonder marknadsförs även till icke-professionella investerare. Finland har valt en sådan möjlighet i sin reglering. I 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder anges de villkor som ska vara uppfyllda för att en AIF-fond ska kunna marknadsföras även till icke-professionella kunder. Som exempel på villkor kan nämnas auktorisation och upprättande av ett faktablad för fonden. Finansinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja en registreringsskyldig AIF-förvaltare rätt att marknadsföra AIF-fonder till icke-professionella kunder i Finland. I Finland har AIF-fonder med formen av specialplaceringsfonder kunnat marknadsföras till icke-professionella kunder redan innan AIFM-direktivet antogs. Regleringen av investering i och öppethållning av specialplaceringsfonder har hållit sig i närheten av de tillåtna gränserna för placeringsfonder.

Utöver AIFM-direktivet har lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder också beaktat regleringen enligt EU:s fondförordningar med nära anknytning till direktivet. Sådana förordningar är framför allt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, nedan *EuVECA-förordningen*, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, nedan *EuSEF-förordningen*, samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, nedan *ELTIF-förordningen*.

2.1.3 Lagen om Finansinspektionen

I lagen om Finansinspektionen (878/2008) föreskrivs om Finansinspektionens uppgifter, förvaltning och tillsynsbefogenheter. Syftet med Finansinspektionens verksamhet är att kreditinstitut, försäkringsanstalterna, pensionsanstalterna och andra tillsynsobjekt bedriver en stabil verksamhet som är en förutsättning för finansmarknadens stabilitet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktionssätt upprätthålls.

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över finansmarknadsaktörernas verksamhet. Finansinspektionen fullgör sina lagstadgade uppgifter bl.a. genom att bevilja finansmarknadsaktörer verksamhetstillstånd, registrera finansmarknadsaktörer och fastställa stadgarna för deras verksamhet samt genom att övervaka att finansmarknadsaktörerna iakttar de på dem tillämpliga

bestämmelserna om finansmarknaden och med stöd av dem utfärdade föreskrifter, villkoren i sina verksamhetstillstånd och de stadgar som gäller deras verksamhet. Finansinspektionen har till sitt förfogande administrativa påföljder om ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör inte iakttar de bestämmelser som gäller deras verksamhet. Till de administrativa påföljderna hör ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter.

2.2 EU-lagstiftningen

2.2.1 Fondföretagsdirektivet

Fondföretagsdirektivet antogs den 13 juli 2009 och genom det upphävdes rådets direktiv 85/611/EEG från 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), nedan *gamla fondföretagsdirektivet*, med ändringar. Fondföretagsdirektivet har i huvudsak genomförts genom lagen om ändring av lagen om placeringsfonder (1490/2011) och lagen om ändring av lagen om Finansinspektionen (1493/2011) (RP 113/2011 rd).

I fondföretagsdirektivet har det gamla fondföretagsdirektivet med ändringar kodifierats liksom nya bestämmelser som samtidigt antagits om inrättande av en placeringsfond i någon annan medlemsstat än fondbolagets hemmedlemsstat, nationell och gränsöverskridande fusion av placeringsfonder, matarfond-mottagarfond-strukturer för placeringsfonder, basfakta för investerare, anmälningförfarande för marknadsföring av fondandelar i andra medlemsstater än fondföretagets hemmedlemsstat och effektivisering av samarbetet mellan behöriga tillsynsmyndigheter.

Fondföretagsdirektivet ska tillämpas på företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) som är etablerade inom medlemsstaternas territorier. Syftet med fondföretagsdirektivet har varit att samordna medlemsstaternas nationella lagstiftningar om fondföretag i syfte att åstadkomma en tillnärmning inom gemenskapen av konkurrensvillkoren för dessa företag och samtidigt tillförsäkra andelsägarna ett effektivare och enhetligare skydd. Avsikten med samordningen har varit att göra det lättare att ta bort de hinder som finns mot fri rörlighet inom gemenskapen för andelar i fondföretag. I samband med UCITS IV syftade de nya bestämmelserna till att främja verksamheten på EU:s fondmarknad genom att ge fondföretag nya verksamhetsmöjligheter och genom att effektivisera bestämmelserna om skyldigheten att offentliggöra information och bestämmelserna om gränsöverskridande marknadsföring av andelar i fondföretag.

Fondföretagsdirektivet reviderades 2014 i syfte att beakta marknadsutvecklingen och marknadsaktörernas och tillsynsmyndigheternas dåvarande erfarenheter. Vidare var syftet att ingripa i olikheterna mellan medlemsstaternas nationella bestämmelser, bl.a. i fråga om förvaringsinstitutens förpliktelser och ansvar samt ersättningspolicy och sanktioner. Ändringsdirektivet till fondföretagsdirektivet, UCITS V, antogs den 23 juli 2014.

Syftet med ändringsdirektivet till fondföretagsdirektivet var att öka investerarnas förtroende för fondföretag, genom att höja kraven i fråga om förvaringsinstitutens förpliktelser och ansvar samt förvaltningsbolagens och investeringsbolagens ersättningspolicy och genom att införa gemensamma sanktionsstandarder för de viktigaste överträdelserna av fondföretagsdirektivet.

De lagar och andra författningar som efterlevnaden av ändringsdirektivet till fondföretagsdirektivet krävde skulle antas senast den 18 mars 2016. Ändringsdirektivet genomfördes nationellt genom lag 175/2016 om ändring av lagen om placeringsfonder och genom lag 176/2016 om ändring av lagen om Finansinspektionen (RP 3/2016 rd).

2.2.2 AIFM-direktivet

AIFM-direktivet antogs den 8 juni 2011. Genom direktivet fastställdes harmoniserade bestämmelser för auktorisation, löpande verksamhet och transparens när det gäller förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som förvaltar eller marknadsför alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) i EES-staterna. Direktivet ska tillämpas på EES-baserade AIF-förvaltare och på icke EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar EES-baserade AIF-fonder eller marknadsför AIF-fonder inom EES. Direktivet reglerar däremot inte AIF-fonderna i sig.

Med AIF-fond avses i direktivet företag för kollektiva investeringar som tar emot kapital från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare och inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet. Ingen AIF-förvaltare får förvalta AIF-fonder utan att ha auktoriserats i enlighet med direktivet, om inte något annat följer av undantagsvillkoren.

Direktivet innehåller utöver allmänna bestämmelser också kapitel med bestämmelser om auktorisation av och verksamhetsvillkor för AIF-förvaltare samt om förvaltarnas skyldigheter i fråga om redovisning av information till investerare och rapporteringsskyldigheter till behöriga myndigheter och om deras skyldigheter vid förvaltning av vissa typer av AIF-fonder. Dessutom innehåller direktivet bestämmelser om auktoriserade AIF-förvaltares rätt att marknadsföra och förvalta EES-baserade AIF-fonder inom EES, särskilda bestämmelser om tredje-länder, marknadsföring till icke-professionella investerare samt bestämmelser om behöriga myndigheter.

2.2.3 Förordningen om penningmarknadsfonder

Bakgrund

Penningmarknadsfonderna erbjuder kortfristig finansiering till finansiella institut, företag och stater. Samtidigt använder dessa sammanslutningar sina investeringar i penningmarknadsfonder som ett effektivt sätt att sprida sin kreditrisk och exponering, i stället för att enbart förlita sig på bankinlåning. Händelser som inträffade under den internationella finanskrisen 2008 visade dock att penningmarknadsfonderna har flera egenskaper som gör dem sårbara i tider av stress inom finansmarknaden. När förhållandena är svåra på finansmarknaden är det möjligt att penningmarknadsfonderna sprider eller förstärker risker i hela finanssystemet. När priserna på en tillgång som en penningmarknadsfond har investerat i faller, kan det vara svårt för penningmarknadsfonden att hålla sitt löfte att omedelbart lösa in andelar som investerarna tecknat och samtidigt bevara värdet på andelarna. Enligt rådet för finansiell stabilitet (*Financial Stability Board*, nedan *FSB*) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (*International Organisation of Securities Commissions*, nedan *IOSCO*) kan denna situation vara särskilt allvarligt för penningmarknadsfonder med fast eller stabilt nettotillgångsvärde, eftersom situationen skulle kunna utlösa betydande och plötsliga begäran om inlösen, vilket i sin tur skulle kunna leda till mer omfattande makroekonomiska konsekvenser.

Kommissionen publicerade den 4 september 2013 sitt förslag till bestämmelser som penningmarknadsfonder (COM(2013) 615 final). Den 14 juni 2017 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder, nedan *förordningen om penningmarknadsfonder*. Förordningen trädde i kraft den 20 juli 2017 och tillämpas från och med den 21 juli 2018, med undantag av vissa befogenheter som gäller antagande av delegerade akter, som blev tillämpliga redan den 20 juli 2017.

Tillämpningsområde

I förordningen fastställs harmoniserade regler för penningmarknadsfonder som är etablerade, förvaltade eller marknadsförda i unionen. Reglerna gäller de finansiella instrument som är godtagbara för investering av en penningmarknadsfond, penningmarknadsfondens portfölj, värderingen av en penningmarknadsfonds tillgångar samt rapporteringskraven för en penningmarknadsfond (artikel 1.1). Syftet med förordningen är att göra penningmarknadsfonderna mer motståndskraftiga, skapa en hög skyddsnivå för investerare och att vid störning förhindra spridningsrisker till följd av uttagsanstormningar (skäl 6 och 9 i förordningen). Medlemsstaterna förbjuds att lägga till ytterligare krav inom det område som omfattas av förordningen.

Bestämmelserna i förordningen om penningmarknadsfonder baserar sig på fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet och kompletterar den gällande rättsliga ram som skapats genom dessa direktiv. Förordningen omfattar både de fondföretag som regleras i fondföretagsdirektivet och de alternativa investeringsfonder som regleras i AIFM-direktivet. Båda fonderna investerar i rörliga aktiva tillgångar och har som särskilt eller kumulativt mål att erbjuda avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bibehålla värdet på investeringen (artikel 1.1). Rörliga aktiva tillgångar (kortfristiga tillgångar) definieras i förordningen som finansiella tillgångar med en återstående löptid på högst två år (artikel 2.1).

I artikel 2.11 definieras också de för förordningens bestämmelser centrala statspappersbaserade penningmarknadsfonderna med fast nettotillgångsvärde (nedan *statspappersbaserade CNAV-penningmarknadsfonder*, eng. *public debt constant net asset value MMF* eller *public debt CNAV MMF*). Statspappersbaserade CNAV-penningmarknadsfonder strävar efter att bibehålla ett oförändrat nettotillgångsvärde per andel eller aktie. Dessa penningmarknadsfonder investerar minst 99,5 procent av sina tillgångar i instrument eller omvända repor som avses i artikel 17.7 och som säkras av statspapper enligt artikel 17.7 och i likvida medel.

Auktorisation och marknadsföring

Utöver definitioner ingår det i kapitel I förordningen bestämmelser om typer av penningmarknadsfonder, auktorisation av penningmarknadsfonder, användning av beteckningen penningmarknadsfond och om förordningens relation till kraven i fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet (artiklarna 1—7).

I artikel 4 förutsätts det att alla penningmarknadsfonder som etableras, marknadsförs eller förvaltas inom unionen ska skaffa sådan auktorisation för penningmarknadsfonder som avses i förordningen. Fondföretag eller AIF-fonder får inte heller utan sådan auktorisation som avses i förordningen ha egenskaper som i allt väsentligt liknar egenskaperna hos de penningmarknadsfonder som avses i förordningen. Till denna del avviker förordningen från EU:s senaste fondförordningar, t.ex. EuVECA- och EuSEF-förordningarna, som det har varit frivilligt för aktörerna att följa.

Ett företag för kollektiva investeringar som behöver auktorisering som ett fondföretag enligt fondföretagsdirektivet och som en penningmarknadsfond enligt förordningen för första gången, ska auktoriseras som en penningmarknadsfond som en del av auktoriseringsförfarandet enligt fondföretagsdirektivet. Ett fondföretag som redan tidigare har auktoriserats kan däremot separat söka auktorisation som en penningmarknadsfond i enlighet med det fastställda förfarandet i artikel 4.4 och 4.5 i förordningen.

AIF-fonder beviljas auktorisation som penningmarknadsfonder i samband med auktoriseringsförfarandet enligt artikel 5 i förordningen. AIF-fonder ska auktoriseras endast om penningmarknadsfondens behöriga myndigheter godkänner ansökan från AIF-förvaltaren och även godkänner fondbestämmelserna och valet av förvaringsinstitut. AIF-förvaltaren ska redan före

detta ha fått auktorisation med stöd av AIFM-direktivet att förvalta en penningmarknadsfond som är en AIF-fond (artikel 5).

Auktorisation av en penningmarknadsfond är i kraft i alla medlemsstater och användningen av beteckningen ”penningmarknadsfond” (eng. *money market fund*, *MMF*) och den beteckning som hänför sig till den är begränsad till endast dem som auktoriserats i enlighet med förordningen (artikel 4.1 och artikel 6). Auktorisationen av en penningmarknadsfond ska ange typen av penningmarknadsfond. Typen av penningmarknadsfond kan vara någon av följande: penningmarknadsfond med rörligt nettotillgångsvärde, statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde (artikel 3). Esma för ett offentligt centralregister över de fonder som avses i förordningen, fondförvaltarna och fondernas behöriga myndigheter.

Penningmarknadsfonden och dess förvaltare ska alltid iaktta förordningen om penningmarknadsfonder. Om inte något annat föreskrivs i förordningen om penningmarknadsfonder ska de dessutom alltid iaktta antingen kraven i fondföretagsdirektivet eller AIFM-direktivet, beroende på om det är fråga om ett fondföretag eller en AIF-fond (artikel 7.1—7.3).

Skyldigheter som gäller penningmarknadsfondernas investeringspolicy

Kapitel II i förordningen innehåller bestämmelser om godtagbara tillgångar för penningmarknadsfonder, kraven på diversifiering av tillgångarna och begränsningar som gäller koncentration (artiklarna 8—18). Godtagbara tillgångar är under de närmare villkor som bestäms i förordningen penningmarknadsinstrument, godtagbara värdepapperiseringar och kortfristiga penningmarknadslån med tillgångar som säkerhet (nedan *ABCP-papper*, eng. *asset-backed commercial paper*), inlåning i kreditinstitut, finansiella derivatinstrument, repor och omvända repor samt andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder (artikel 9.1). Lämplighetsvillkoren för dessa kategorier av tillgångar har närmare definierats i artiklarna 10—16 i förordningen. En penningmarknadsfond är förbjuden att investera i andra kategorier av tillgångar än de ovannämnda eller att sälja med hjälp av blankning penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar, ABCP-papper och andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder. Fonden får inte heller ha direkt eller indirekt exponering mot aktier eller råvaror och inte heller ingå avtal om värdepappersutlåning eller värdepapperslån, eller några andra avtal som skulle belasta penningmarknadsfondens tillgångar. Fonden får inte heller ta upp eller bevilja penninglån (artikel 9.2).

För fondföretagens del innebär de ovannämnda bestämmelserna att vissa sådana skyldigheter enligt fondföretagsdirektivet som gäller fondföretagets investeringspolicy inte ska tillämpas på penningmarknadsfonder, såvida annat inte uttryckligen anges i denna förordning (artikel 8.2).

Kreditkvaliteten hos penningmarknadsinstrument, värdepapperisering och ABCP-papper

Med hjälp av förordningen om penningmarknadsfonder vill man undvika att penningmarknadsfonderna använder kreditvärderingsinstitutens klassificeringar mekaniskt och uteslutande. Förvaltaren av en penningmarknadsfond åläggs att ta i bruk ett genomtänkt förfarande för intern kreditkvalitetsbedömning för att fastställa kreditkvaliteten hos penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar och ABCP-papper (artiklarna 19 och 23). I artiklarna 19 och 21 föreskrivs det om de uttryckliga krav som kvalitetsbedömningen ska uppfylla. Utifrån kvalitetsbedömningen ska instrumentets emittent i enlighet med artikel 20 få en intern bedömning. En positiv bedömning av kreditkvaliteten är en av förutsättningarna för att penningmarknadsfonden ska få investera i det aktuella instrumentet. Kommissionen ska anta delegerade akter för att komplettera villkoren för kreditkvalitetsbedömningen (artikel 22).

Riskhantering

I kapitel III ingår bestämmelser om skyldigheter som omfattar penningmarknadsfonders riskhantering (artiklarna 24—28). I artikel 24 och 25 ställs det upp separata portföljregler för så kallade kortfristiga penningmarknadsfonder och standardiserade penningmarknadsfonder. I artiklarna föreskrivs det om begränsningar för den vägda genomsnittliga maturiteten för penningmarknadsfondens placeringsportfölj och för den vägda genomsnittliga livslängden beroende på om penningmarknadsfonden är av kortfristigt eller av standardiserat slag. Dessutom föreskrivs det om minimiandelen tillgångar som förfaller på daglig basis eller veckobasis för olika typer av penningmarknadsfonder.

Förvaltare av penningmarknadsfonder åläggs utredningsskyldighet när det gäller enskilda investerare för att förutse vad effekterna blir om flera investerare gör fondinlösen samtidigt och för att kunna hantera penningmarknadsfondens likviditet och investerarkoncentration på lämpligt sätt (artikel 27). För varje penningmarknadsfond ska det också finnas stresstestningsrutiner som identifierar möjliga händelser eller framtida förändringar i de ekonomiska villkoren som kan få ogynnsamma effekter på penningmarknadsfonden. Vid behov ska förvaltaren av en penningmarknadsfond dessutom vidta åtgärder för att stärka penningmarknadsfondens stabilitet (artikel 28).

Värdering

I kapitel IV ingår bestämmelser om värdering av tillgångar i penningmarknadsfonder, beräkning av nettotillgångsvärdet per andel eller aktie och om emissions- och inlösenkurs (artiklarna 29—33). Tillgångarna i en penningmarknadsfond ska värderas minst varje dag och värderas med hjälp av marknadsvärdering när så är möjligt (artikel 29.1 och 29.2). Endast statspappersbaserade CNAV-penningmarknadsfonder och penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde kan under vissa förutsättningar också värdera tillgångar med hjälp av nettokostnadsmetoden (artikel 29.6 och 29.7).

Specifika krav på statspappersbaserade CNAV-penningmarknadsfonder och penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde

Förordningen om penningmarknadsfonder omfattar både penningmarknadsfonder med fast och med rörligt nettotillgångsvärde. I syfte att minska systemrisken bör penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde endast få drivas i unionen såsom statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde (artikel 3.1 och skäl 10 i förordningen).

I kapitel V i förordningen ställs det på statspappersbaserade CNAV-penningmarknadsfonder och penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde specifika krav som gäller hanteringen av likviditeten. Dessa penningmarknadsfonder åläggs bl.a. en skyldighet att kontrollera efterlevnaden av de likviditetströskelvärden som gäller på veckobasis och vidta vissa åtgärder, t.ex. att ta ut likviditetsavgifter, tillämpa inlösensspärrar och införa ett tillfälligt stopp för inlösen om likviditetströskelvärdena inte uppnås. Om uttagsspärrarna inom en period på 90 dagar överstiger 15 dagar ska en penningmarknadsfond automatiskt upphöra att vara en statspappersbaserad CNAV-penningmarknadsfond eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde (artikel 34).

Extern tillskott

I kapitel VI förbjuds penningmarknadsfonder att ta emot extern tillskott (artikel 35).

Transparenskrav

I kapitel VII ingår bestämmelser om penningmarknadsfondernas marknadsföring till investerare och om rapporteringen till behöriga myndigheter (artiklarna 36 och 37). En förvaltare av penningmarknadsfonder ska för varje penningmarknadsfond som vederbörande förvaltar minst varje kvartal ge information till penningmarknadsfondens behöriga myndighet. Informationen ska på begäran också ges in till den behöriga myndigheten för förvaltaren av en penningmarknadsfond (artikel 37.1).

Tillsyn

I kapitel VII ingår bestämmelser om den tillsyn som de behöriga myndigheterna för penningmarknadsfonden och för fondens förvaltare utövar. Där ingår också bestämmelser om de befogenheter som de behöriga myndigheterna ges samt om sanktioner, särskilda åtgärder, Esmas befogenheter och samarbete mellan myndigheter (artiklarna 38—43).

Slutbestämmelser

Senast den 21 januari 2019 ska sådana befintliga fondföretag eller AIF-fonder som omfattas av förordningen lämna in en ansökan om auktorisation till penningmarknadsfondens behöriga myndighet (artikel 44).

I artiklarna 45—47 föreskrivs det om delegering av befogenheter till kommissionen, om tidpunkten för en översyn av förordningen och om ikraftträdandet av förordningen.

2.2.4 Förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning (SFTR)

Bakgrund

Den internationella finanskrisen år 2008 visade på ett behov av ökad transparens och tillsyn inte bara inom den traditionella bankbranschen utan också inom områden där man bedriver kreditförmedling som påminner om bankverksamhet, dvs. så kallad skuggbanksverksamhet (eng. *shadow banking*), eftersom eventuella brister i verksamheten också kan påverka andra delar av finansbranschen. Efter finanskrisen påbörjade FSB en omfattande utredning för att kartlägga de största riskerna med skuggbanksverksamheten. Ett problem som togs upp var att avsaknaden av transparens vid transaktioner för värdepappersfinansiering i praktiken har hindrat reglerings- och tillsynsmyndigheter samt investerare från att korrekt kunna bedöma och övervaka respektive bankliknande risker och graden av sammankoppling i det finansiella systemet. Karaktäristiskt för transaktioner för värdepappersfinansiering, t.ex. avtal om värdepapperslånetransaktioner och repor, är att motpartens medel används för att skaffa finansiering. De finansiella transaktionerna ökar marknadernas likviditet och gör det lättare för marknadsaktörerna att få tillgång till finansiering. Samtidigt kan de öppna för uppbyggnaden av lånefinansierade investeringar och ökad sammankoppling på finansmarknaderna. I augusti 2013 antog FSB en policyram i syfte att förstärka tillsynen och regleringen (*”Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking”*) där behovet av krav på transparens gentemot myndigheter och investerare betonades. Policyramen innehöll många andra rekommendationer till åtgärder, t.ex. striktare krav på återpantsättning av tillgångar som erhållits som säkerhet. G20-ländernas ledare godkände FSB:s rekommendationer i september 2013.

Utöver FSB har också kommissionen undersökt riskerna i samband med skuggbanksverksamhet. Kommissionen offentliggjorde den 29 januari 2014 ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om rapportering och öppenhet om och insyn i transaktioner för värdepappersfinansiering (COM(2014) 40 final). I förslaget iaktogs i huvudsak FSB:s policyram för att säkra jämlika konkurrensförhållanden och internationell konvergens i fråga om regleringen.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning* eller *SFTR-förordningen*, antogs den 25 november 2015. Förordningen trädde i kraft den 12 januari 2016 och den tillämpas i huvudsak från och med den 12 januari 2016. I sådana fall då brott mot en bestämmelse kan leda till sanktioner av en behörig myndighet har det i förordningen dock fastställts ett senare tillämpningsdatum. Artikel 4.1 tillämpas på det sätt som fastställs närmare i förordningen 12—21 månader från dagen för ikraftträdandet av de delegerade akter som kommissionen antar. Artikel 13 tillämpas från och med den 13 januari 2017, artikel 14 från och med den 13 juli 2017 och artikel 15 från och med den 13 juli 2016.

Tillämpningsområde

I förordningen ställs bindande krav på transparens och rapportering i fråga om transaktioner för värdepappersfinansiering. Avsikten är att genom kraven öka transparensen på marknaderna för värdepappersfinansiering och därmed hela det finansiella systemet. I förordningen skapas en rättslig ram där uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering kan rapporteras till transaktionsregister och där information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar lämnas till fondinvestorer. Därför åläggs fondbolag och AIF-förvaltare särskild informationsskyldighet i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar. Avsaknaden av transparens med avseende på i vilken utsträckning finansiella instrument som ställts som säkerhet har återanvänts och de motsvarande riskerna i händelse av konkurs kan undergräva förtroendet för motparter och öka riskerna för den finansiella stabiliteten. Därför fastställs i förordningen också striktare krav och informationsbestämmelser för motparter vid återanvändning av finansiella instrument som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang.

Med transaktioner för värdepappersfinansiering (eng. *securities financing transaction, SFT*) avses i förordningen återköpstransaktioner, utlåning och inlåning av värdepapper eller råvaror, köp- och återförsäljningstransaktioner, sälj- och återköpstransaktioner och marginalutlåning (artikel 3.11).

Förordningen tillämpas på en motpart i en transaktion för värdepappersfinansiering som är etablerad i unionen eller i ett tredjeland, om transaktionen för värdepappersfinansieringen ingår i verksamheten vid den motpartens filial i unionen. Dessutom ska förordningen i enlighet med fondföretagsdirektivet tillämpas på förvaltningsbolag för fondföretag, investeringsbolag och AIF-förvaltare som är auktoriserade enligt AIFM-direktivet. Förordningen ska också tillämpas på motparter som återanvänder en säkerhet och som är etablerad i unionen eller i ett tredjeland, om det antingen är fråga om att återanvändningen ingår i en verksamhet vid den motpartens filial i unionen, eller återanvändningen avser finansiella instrument som tillhålls inom ramen för ett säkerhetsarrangemang av en motpart etablerad i unionen eller av en filial i unionen till en motpart etablerad i ett tredjeland (artikel 2.1).

Vissa aktörer är uttryckligen uteslagna från förordningens tillämpningsområde. Kravet på rapporteringsskyldighet vid transaktioner för värdepappersfinansiering och återanvändning av finansiella instrument som erhållits som säkerhet ska inte tillämpas på medlemmar av Europeiska centralbankssystemet, andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner och andra offentliga organ inom unionen som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden. Bestämmelserna tillämpas inte heller på Banken för internationell betalningsutjämnning. Rapporteringsskyldigheten vid transaktioner för värdepappersfinansiering tillämpas inte heller på sådana transaktioner där motparten är medlem av Europeiska centralbankssystemet (artikel 2.2 och 2.3).

Förordningens definition av motpart omfattar både finansiella motparter och icke-finansiella motparter (artikel 3.2). Med finansiella motparter avses i förordningen värdepappersföretag, kreditinstitut, försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag, fondföretag och i relevanta fall, dess fondbolag, AIF-fonder, tjänstepensionsinstitut, central motparter, värdepapperscentraler eller en enhet i ett tredjeland som kräver auktorisering eller registrering i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i leden a—h om den är etablerad i unionen (artikel 3.3). Med icke-finansiella motparter avses däremot ett i unionen eller i ett tredjeland etablerat annat företag än en finansiell motpart. Definitionen av företag som ingår i definitionen av icke-finansiella motparter är därför mycket omfattande (artikel 3.4).

Skyldighet att informera transaktionsregistret

I förordningen förutsätts det både när det gäller finansiella motparter och icke-finansiella motparter att de i enlighet med förordningen rapporterar uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering till ett registrerat eller godkänt transaktionsregister. Om transaktionsregister saknas ska uppgifterna rapporteras till Esma (artikel 4.5). I artikel 4.1 andra stycket definieras de transaktioner för värdepappersfinansiering som omfattas av informationsskyldigheten. Enligt förordningen får en motpart som omfattas av rapporteringsskyldigheten delegera rapporteringen till någon annan. En finansiell motpart ansvarar dessutom för rapporteringen för båda motparternas räkning när en transaktion ingår med en sådan icke-finansiell motpart som på balansdagen inte överskrider gränsvärdena i fråga om två av de tre kriterier som fastställs i artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, nedan *redovisningsdirektivet*, om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag (artikel 4.3). Dessa gränsvärden hänför sig till de kriterier som enligt redovisningsdirektivet gäller medelstora företag.

Kraven på de rapporterade uppgifternas innehåll preciseras i de tekniska standarder som Esma har gjort upp och kommissionen antagit (artikel 4.9). Utöver informationsskyldigheten åläggs motparterna att i minst fem år efter det att transaktionerna avslutats arkivera uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som de har ingått (artikel 4.4).

Registrering av och tillsyn över transaktionsregister

I kapitel III finns det bestämmelser om registrering av och tillsyn över transaktionsregister. Ett transaktionsregister ska ansöka om registrering av Esma. Med stöd av SFTR-förordningen kan som transaktionsregister registreras en i unionen etablerad juridisk person som tillämpar förfaranden för kontroll av att de uppgifter som rapporteras till registret enligt artikel 4.1 är fullständiga och korrekta och uppfyller de krav som föreskrivs i artiklarna 78, 79 och 80 i förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *EMIR-förordningen*. Registrering av ett transaktionsregister gäller inom hela unionen. Om det är fråga om ett transaktionsregister som redan har registrerats i enlighet med avdelning VI kapitel 1 i EMIR-förordningen, ska det överlämna en ansökan om utvidgning av registrering.

Om transaktionsregistret auktoriserats eller registrerats av en medlemsstat ska Esma enligt artikel 6 underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen. Registreringen kan återkallas, om transaktionsregistret uttryckligen avstår från registreringen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna, har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder eller inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen (artikel 10).

Befogenheter som tilldelats Esma enligt artiklarna 61—68, 73 och 74 i EMIR-förordningen tillämpas också för SFTR-förordningens del (artikel 9). Transaktionsregistren är med stöd av artikel 11 skyldiga att betala tillsynsavgifter till Esma.

I artikel 12 finns bestämmelser om transparens och tillgång. Ett transaktionsregister ska offentliggöra totala positioner per typ av transaktion för värdepappersfinansiering och säkerställa att de sammanslutningar som nämns i artikeln ges direkt tillgång till detaljinformation om transaktioner för värdepappersfinansiering.

Transparens gentemot investerare

I kapitel IV åläggs fondbolag, fondföretags investeringsbolag och AIF-förvaltare en skyldighet att i företagens periodiska rapporter informera investerare om sin användning av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar (artikel 13). Dessutom ska det i fondföretags prospekt och i AIF-förvaltares information till investerare anges vilka transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar som används (artikel 14). Vid överträdelse av bestämmelserna ska sanktioner och andra åtgärder som fastställt i fondförordningen och AIFM-direktivet tillämpas (artikel 28).

Återanvändning av finansiella instrument som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang

I kapitel V anges de villkor, som om de uppfylls leder till att en motpart har rätt att återanvända finansiella instrument som tagits emot som säkerhet. Återanvändning definieras som en mottagande motparts användning, i eget namn och för egen eller annan motparts räkning, inbegripet eventuella fysiska personer, av finansiella instrument som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang (artikel 3.12). Enligt förordningen inbegriper användningen överlåtelse av äganderätt eller utövande av en förfoganderätt i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet, nedan *direktivet om finansiell säkerhet*, men inte likvidation av ett finansiellt instrument om den lämnande motparten hamnar på obestånd.

Återanvändningen enligt förordningen förutsätter bl.a. särskilda rapporteringsskyldigheter om riskerna med och konsekvenserna av att ge sitt samtycke till förfoganderätt över en säkerhet som lämnats inom ramen för ett avtal om finansiell säkerhet eller av att ingå ett avtal om finansiell äganderättsöverföring. Den säkerhetsställande motparten ska åtminstone informeras skriftligen om vilka risker och konsekvenser som kan uppstå om den mottagande motparten råkar i obestånd. En ytterligare förutsättning för återanvändning är att den säkerhetsställande motparten har gett sitt uttryckliga förhandssamtycke till ett sådant avtal om finansiell säkerhet eller har uttryckligen samtyckt till att ställa en säkerhet i form av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring (artikel 15).

Tillsyn och behöriga myndigheter

I kapitel VI ingår bestämmelser om behöriga myndigheter och deras befogenheter, om samarbete mellan behöriga myndigheter och om tystnadsplikt (artiklarna 16—18).

Förbindelser med tredjeländer

I kapitel VII föreskrivs om likvärdighet och godkännande av transaktionsregister i tredjeländer, om indirekt tillgång till uppgifter för myndigheter och om rapporteringens likvärdighet (artiklarna 19—21).

Administrativa sanktioner och slutbestämmelser

I kapitel VIII föreskrivs om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som tillämpas åtminstone vid överträdelse av artiklarna 4 och 15. Dessutom föreskrivs det i kapitlet

om rapportering av överträdelser, informationsutbyte med Esma, offentliggörande av beslut och rätt att överklaga (artiklarna 22—28).

Slutbestämmelser

I artiklarna 29—31 och 33 föreskrivs om tidpunkten för en översyn av förordningen, om delegering av befogenheter till kommissionen, kommittéförfarande och ikraftträdande.

Artikel 32 behandlar de ändringar som ska göras i EMIR-förordningen. Definitionen enligt artikel 2.7 om OTC-derivat eller OTC-derivatkontrakt ska ändras för att säkerställa att en och samma typ av derivatkontrakt redovisas som antingen OTC-derivat eller börshandlade derivat oberoende av om handel med dessa kontrakt bedrivs i unionen eller på tredjelandsmarknader. Dessutom fogas det till förordningen en ny artikel om beslut om likvärdighet för definition av OTC-derivat. Även artikel 81.3 om öppenhet och tillgång till information ändras.

2.2.5 Ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna

Bakgrund

I EuVECA- och EuSEF-förordningarna som antogs 2013 föreskrivs om enhetliga krav och villkor som gäller sådana fondförvaltare som inom unionen vill använda beteckningen EuVECA (eng. *European venture capital fund*) vid marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder och beteckningen EuSEF (eng. *European social entrepreneurship fund*) vid marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande. Bestämmelsen i förordningen är inte tvingande utan valfri för aktörer som ska registrera sig i enlighet med AIFM-direktivet. Fondstrukturerna Europeiska riskkapitalfonder (EuVECA) och europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF) skapades för att erbjuda marknadsaktörer nya möjligheter att anskaffa och investera kapital i innovativa små och medelstora företag och sociala företag i hela Europa. I förordningarna ingår bestämmelser om godkända investeringar och portföljföretag, tillåtna investerare och om informationsskyldighet.

Kommissionen inledde 2016 en översyn av båda förordningarna och då identifierades flera faktorer som kan hämma utvecklingen av fonderna. Faktorer av detta slag var bl.a. regler som definierar fondernas tillgångar, hur förordningarna interagerar med annan befintlig fondlagstiftning och krav som fonderna ska uppfylla för att gränsöverskridande fondpass ska kunna användas. Utifrån översynen lämnade kommissionen den 14 september 2016 ett förslag om ändring av EuVECA- och EuSEF-förordningarna (COM(2016) 461 final).

Europaparlamentet och rådet antog den 25 oktober 2017 en förordning (EU) 2017/1991 om ändring av förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder och förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, nedan *ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna* eller *ändringsförordningen*. Förordningen trädde i kraft den 30 november 2017 och den tillämpas från och med den 1 mars 2018.

Tillämpningsområde

I ändringsförordningen ges en möjlighet för AIF-förvaltare som auktoriserats genom AIFM-direktivet att använda beteckningarna EuVECA och EuSEF vid marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder eller fonder för socialt företagande. Tidigare fick beteckningarna EuVECA och EuSEF med stöd av förordningarna användas endast av sådana förvaltare av fonder som förvaltrade tillgångar till ett sammanlagt värde som inte översteg gränsen för auktorisationskravet enligt AIFM-direktivet. Auktoriserade AIF-förvaltare ska i fortsättningen registrera sina europeiska riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande samt iaktta vissa

bestämmelser i EuVECA- och EuSEF-förordningarna. Här ingår bl.a. bestämmelsen om ett tröskelvärde på 30 procent för andra än godkända investeringar och bestämmelser som gäller de investerarna i målgruppen och informationskraven (artiklarna 1.1 och 2.1 i ändringsförordningen).

I ändringsförordningens artiklar 1.2 och 2.2 ändras de definitioner av hemmedlemsstat, behörig myndighet och godkänt portfölj företag som ingår i artikel 3 i EuVECA- och EuSEF-förordningarna och fogas en definition av värdmedlemsstat. Ändringarna hänför sig dels till att europeiska riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande i framtiden ska kunna förvaltas av en auktoriserad AIF-förvaltare, dels till att utbudet godkända företag som fonderna kan investera i ökas genom ändringsförordningen.

Villkor för användningen av beteckningarna EuVECA och EuSEF

I ändringsförordningen ställs det ett krav på ett startkapital på 50 000 euro i fråga om såväl internt förvaltade EuVECA- och EuSEF-fonder som externa förvaltare av godkända riskkapitalfonder. Dessutom fastställs det i ändringsförordningen särskilda bestämmelser om kapitalbasen för registrerade förvaltare. Bestämmelserna avviker från bestämmelserna om kapitalbasen enligt AIFM-direktivet (artiklarna 1.4 och 2.3 i ändringsförordningen).

Tillsyn och administrativt samarbete

Till artikel 14 i EuVECA-förordningen och artikel 15 i EuSEF-förordningen om registreringen av förvaltare av europeiska riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande har det fogats bestämmelser om myndigheternas behandlingstider och om registreringen i förhållande till registreringen enligt AIFM-direktivet. Den behöriga myndigheten ska behandla ansökan om registrering som förvaltare senast två månader efter det att förvaltaren har lämnat alla nödvändiga uppgifter. Registreringen ska utgöra en registrering enligt AIFM-direktivet när det gäller förvaltningen av godkända riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande (artiklarna 1.7 och 2.6 i ändringsförordningen).

I den nya artikel 14 a som fogats till EuVECA-förordningen och den nya artikel 15 a som fogats till EuSEF-förordningen föreskrivs med stöd av AIFM-direktivet om skyldigheten för AIF-förvaltare att registrera en riskkapitalfond och fond för socialt företagande om AIF-förvaltaren avser använda beteckningen EuVECA eller EuSEF. I artiklarna föreskrivs dessutom om krav på vad en registreringsansökan ska innehålla och krav på den behöriga myndigheten när det gäller behandlingen och registreringen av ansökan inom utsatt tid (artiklarna 1.8 och 2.7 i ändringsförordningen). Genom ändringsförordningen har det också fogats bestämmelser till EuVECA- och EuSEF-förordningarna om skyldigheten att motivera och informera vid vägran att registrera samt om rätten att överklaga (artiklarna 1.8 och 2.7 i ändringsförordningen).

I den ändrade artikel 16 i EuVECA-förordningen och den ändrade artikel 17 i EuSEF-förordningen finns bestämmelser om skyldigheten för behöriga myndigheter att underrätta varandra och Esma. Dessutom förbjuds den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat att ställa tilläggskrav på marknadsföring och administrativa förfaranden eller ta ut ersättningar och andra avgifter (artiklarna 1.9 och 2.8 i ändringsförordningen).

Till förordningarna har fogats bestämmelser om skyldigheten för behöriga myndigheter att för genomförande av inbördes utvärderingar ställa till Esmas förfogande de uppgifter som legat som grund för registreringen. Esma genomför inbördes utvärderingar i syfte att förbättra samstämmigheten i de processer som hänför sig till de tillsyns- och utredningsbefogenheter som utövas av de behöriga myndigheterna med stöd av förordningarna. Esma får utarbeta tekniska

regleringsstandarder där de uppgifter som ska lämnas till Esma definieras mer i detalj. Där ska också ingå uppgifter om tekniska standarder för tillsyn när det gäller standardformulär, mallar och förfaranden (artiklarna 1.10 och 2.9 i ändringsförordningen).

I artikel 17 i EuVECA-förordningen och artikel 18 i EuSEF-förordningen föreskrivs om Esmas skyldighet att föra en central databas över alla förvaltare av EuVECA- och EuSEF-fonder och de fonder som förvaltas av auktoriserade AIF-förvaltare (artiklarna 1.11 och 2.10 i ändringsförordningen).

Genom ändringarna i artikel 18 i EuVECA-förordningen och artikel 19 i EuSEF-förordningen preciseras arbetsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna i fråga om sådana EuVECA- och EuSEF-fonder som förvaltas av auktoriserade AIF-förvaltare (artiklarna 1.12 och 2.11 i ändringsförordningen).

Till artikel 20 i EuVECA-förordningen och artikel 21 i EuSEF-förordningen som behandlar administrativa sanktioner har det fogats bestämmelser om det ansvar som förvaltare av EuVECA- och EuSEF-fonder har för sådana förluster eller skador som uppstår till följd av överträdelser av förordningarna (artiklarna 1.14 och 2.13 i ändringsförordningen).

Artikel 21 i EuVECA-förordningen och artikel 20 i EuSEF-förordningen innehåller en precisering av skyldigheterna för behöriga myndigheter att vidta åtgärder för att författningstekniskt ansvara för ändringar i förordningen. Dessutom har det till förordningarna fogats bestämmelser om att befogenheter som i enlighet med AIFM-direktivet tilldelats behöriga myndigheter, inbegripet befogenheter som gäller sanktioner, ska utövas också i fråga om auktoriserade AIF-förvaltare (artikel 1.15 och 1.16 samt artikel 2.14 och 2.15 i ändringsförordningen).

Slutbestämmelser

I artikel 3 i ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna finns bestämmelser om ikraftträdandet av förordningen. I förordningen föreskrivs särskilt att vissa ändrade bestämmelser i EuVECA- och EuSEF-förordningarna inte ska tillämpas på vid den tidpunkt då ändringsförordningen börjar tillämpas befintliga förvaltare av EuVECA- och EuSEF-fonder under dessa fonders löptider.

2.2.6 Annan EU-lagstiftning

Direktivet och förordningen om marknader för finansiella instrument

Regleringen av tillhandahållande av investeringstjänster, investerarskydd och handel med finansiella instrument har varit föremål för en omfattande översyn under de senaste åren. Den 15 maj 2014 antog Europaparlamentet och rådet förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *MiFIR*, och direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, nedan *MiFID II*. Genom rättsakterna upphävdes det tidigare direktivet 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument, som hade genomförts nationellt i Finland år 2007. Avsikten var att *MiFIR* och *MiFID II*, med undantag för vissa övergångsbestämmelser, skulle tillämpas med start den 3 januari 2017, men tillämpningen av hela lagstiftningsramverket sköts senare upp med ett år. *MiFIR* och *MiFID II* blev slutligen tillämpliga den 3 januari 2018.

Tillsammans utgör *MiFIR* och *MiFID II* en rättslig ram för reglering av värdepappersföretag, kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster, handelsplatser, leverantörer av datarapporteringstjänster och tredjelandsföretag som tillhandahåller investeringstjänster eller bedriver

investeringsverksamhet inom EES. Syftet med rättsakterna är att främja handelns transparens, effektivitet och tillförlitlighet i fråga om samtliga finansiella instrument. MiFID II-regleringen har förändrat kraven på auktorisation av värdepappersföretag och organisering av verksamheten i syfte att säkerställa investerarskyddet. De viktigaste förändringarna fokuserar på bl.a. restriktioner för användningen av incitament, ökad transparens i verksamheten genom breddad skyldighet att lämna information samt på processer för produktgodkännande och fastställande av målmarknaden för produkterna.

Förslag till lagstiftning om gränsöverskridande distribution

Den 12 mars 2018 lade kommissionen fram ett åtgärds paket för att fördjupa kapitalmarknadsunionen, tillsammans med meddelandet ”Fullbordande av kapitalmarknadsunionen — dags att påskynda arbetet” (COM(2018) 114 final). I paketet ingår även ett förslag till ett direktiv om ändring av direktivet om fondföretag och av AIFM-direktivet samt ett förslag till förordning om gränsöverskridande distribution av fondföretag och till ändring av EuVECA-förordningen och EuSEF-förordningen (COM (2018) 92 final, COM(2018) 110 final, U 20/2018 rd). Kommissionen föreslår lagstiftningsåtgärder med syftet att undanröja rättsliga hinder för gränsöverskridande distribution av fonder i EU. Dessa nya åtgärder förväntas leda till att det kostar mindre för kapitalförvaltare att verka över gränserna. Åtgärderna är ämnade som ett stöd för ökad gränsöverskridande distribution av fonder.

Revidering av det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Den 20 september 2017 lade kommissionen fram förslag till Europaparlamentets och rådets förordningar om ändring av förordningarna om inrättande av europeiska tillsynsmyndigheter och av vissa andra förordningar samt till direktiv om ändring av direktiven om marknader för finansiella instrument och om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (COM(2017) 536 final, COM(2017) 537 final, COM(2017) 538 final och COM(2017) 539 final, U 62/2017 rd). Kommissionen föreslår lagstiftningsåtgärder i syfte att stärka tillsynen över den finansiella marknaden i Europa och de europeiska tillsynsmyndigheternas och systemriskkommitténs ställning. Med hjälp av en enhetligare finansiell tillsyn strävar man efter att främja kapitalmarknadsunionen och den gemensamma marknadens funktion samt integrationen av finansmarknaderna och gränsöverskridande finansieringsverksamhet.

Utöver att revidera de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet vill kommissionen ge Esma flera nya direkta tillsynsbefogenheter som gäller värdepappersmarknaden. Esma föreslås få direkta tillsynsuppgifter i anknytning till exempelvis europeiska riskkapitalfonder, europeiska fonder för socialt företagande och europeiska långsiktiga investeringsfonder. Enligt den föreslagna ändringen av MiFIR-förordningen ska även AIF-förvaltare omfattas av Esmas rätt till produktinterventioner.

Hållbar finansiering

I mars 2018 antog kommissionen en handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt (COM(2018) 97 final) och lämnade i maj 2018 de första förslagen till lagstiftning i anslutning till den (COM(2018) 353 final, COM(2018) 354 final, COM(2018) 354 final). I dessa tangeras också hållbarhetsteman för fondsektorn. Det har lämnats en E-skrivelse om handlingsplanen (E 26/2018 vp) och en U-skrivelse om förslagen till lagstiftning (U 56/2018 rd).

2.3 Fondsektorn

Vid utgången av 2017 uppgick de finländska placeringsfondernas fondkapital till omkring 120 miljarder euro, varav ungefär 80 procent bestod av finländares investeringstillgångar. Från

Finland investeras det också i utländska fonder. I juni 2017 hade finländare fordringar hos utländska fonder till ett belopp av 110 miljarder euro. Av dessa 110 miljarder består dock uppskattningsvis åtminstone 50 miljarder av finländska arbetspensionsanstalters investeringar. Dessutom investerar finländska placeringsfonder i utländska fonder. I verkligheten utgörs således en liten del av investeringstillgångarna på 110 miljarder av enskilda personers direkta investeringar.

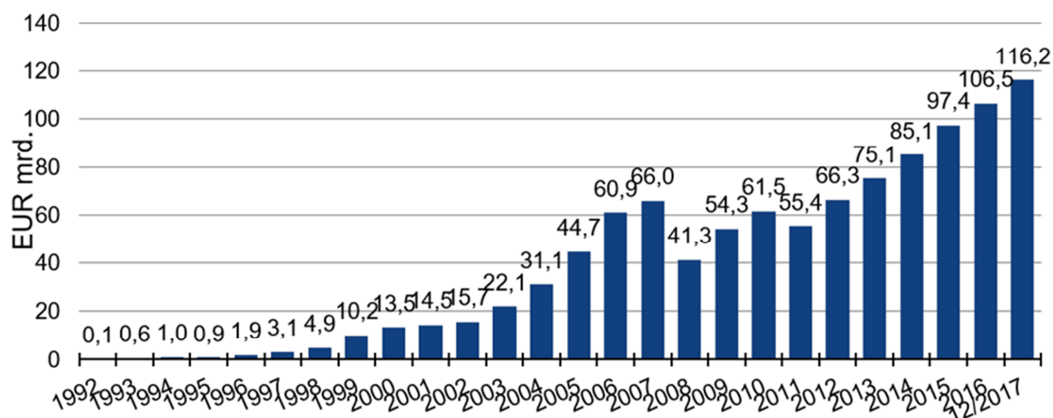
De finländska investeringstillgångarna i placeringsfonder är förhållandevis små i jämförelse med många andra EU-medlemsstater. När placeringsfondernas investeringstillgångar ställs i proportion till ländernas folkmängd placerar sig den finländska fondsektorn dock någorlunda i mellanskiktet bland de EU-medlemsstater som har en utvecklad finansmarknad.

2.3.1 Finländska placeringsfonder

Enligt Finans Finland (Finanssiala ry) uppgick fondkapitalet i de finländska placeringsfonderna till 116,2 miljarder euro vid utgången av 2017. Enligt Finlands Banks statistik var placeringsfondernas (inklusive specialplaceringsfondernas) fondandelsskuld, dvs. fondkapital, dock ungefär 5 miljarder större än det fondkapital som Finans Finland hade uppgett. I november 2017 fanns det 26 finländska fondbolag.

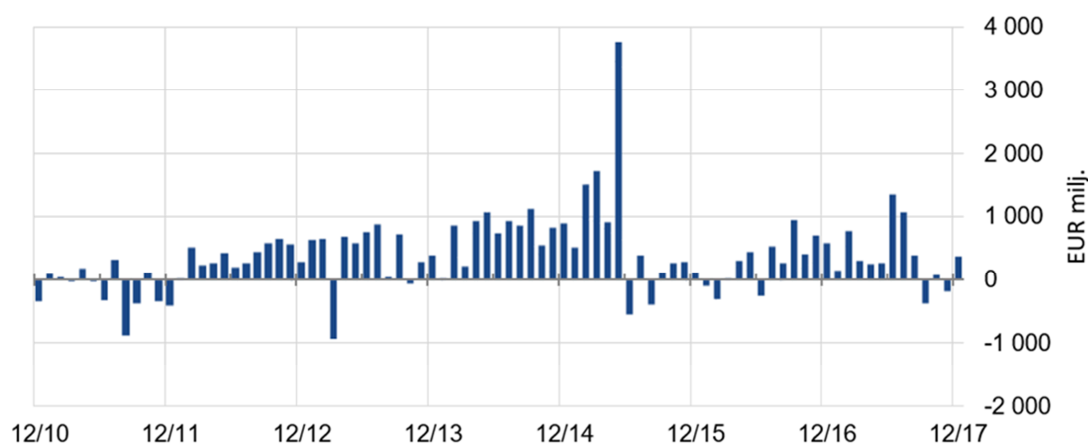
Storleken på fondsektorn har mångdubblats sedan början av 1990-talet. Under de senaste sex åren har storleken fördubblats. (Figur 1.) Fondsektorns tillväxt påverkas såväl av värdeförändringar hos fondens investeringsobjekt som av nya fondinvesteringar. Nettoteckningarna i placeringsfonderna har varit i hög grad positiva under de senaste fem åren (Figur 2). Även investeringsobjektens värdestegring har fått sektorn att växa.

Figur 1. Fondkapital i finländska placeringsfonder

Källa: Finans Finland och Suomen Sijoitustutkimus

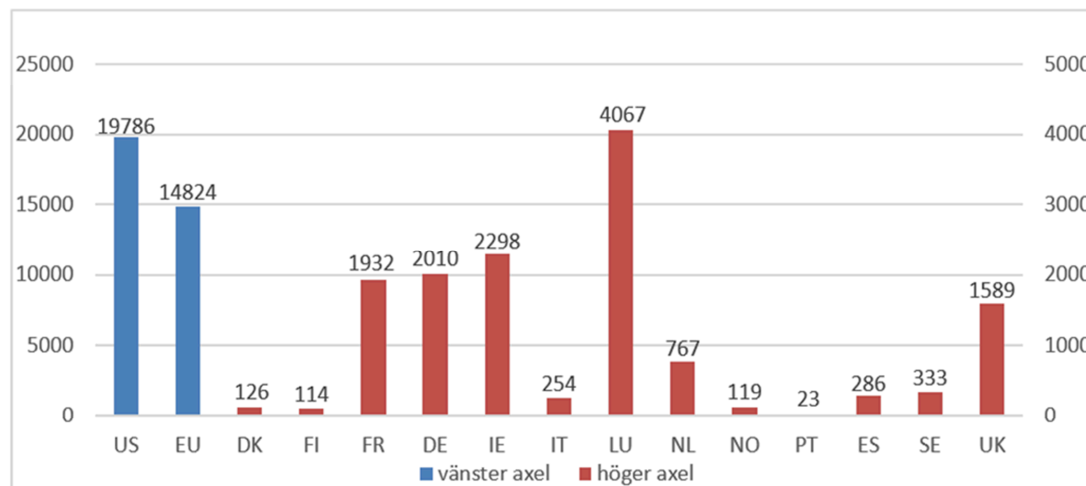
Figur 2. Nettoteckningar i finländska placeringsfonder

Källa: Finans Finland och Suomen Sijoitustutkimus

Trots att placeringsfondernas fondkapital har vuxit mycket i Finland under de senaste åren, har Finlands fondsektor små investeringstillgångar i jämförelse med de viktigaste fondländerna i Europa. Finlands fondekonomi är dock av förhållandevis samma storlek som de övriga nordiska ländernas, med undantag för Sverige vars fondsektor är nästan tre gånger så stor som fondsektorerna i de övriga nordiska länderna. Pensionssystemet i Sverige stöder medborgarnas fondinvesteringar, vilket har främjat fondsektorns tillväxt i Sverige. I de stora fondländerna i Europa uppgår fondsektorns storlek till tusentals miljarder, medan den i Finland uppgår till drygt hundra miljarder. Fondsektorerna i de europeiska staterna är dock av en storleksklass som utgör bara bråkdelar av Förenta staternas fondsektor på närmare 20 000 miljarder euro. Också EU:s sammanräknade fondsektor är mindre än Förenta staternas fondsektor. (Figur 3.)

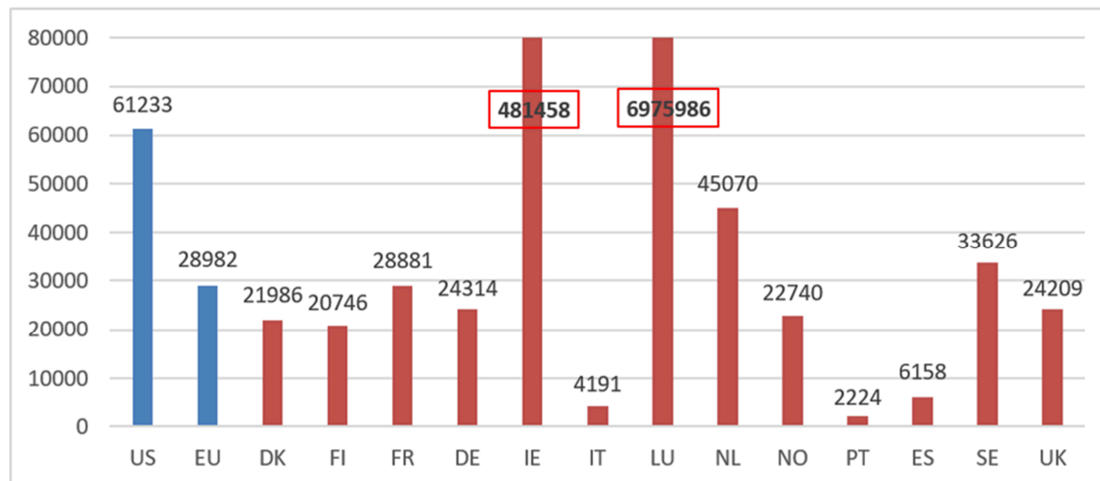
Figur 3. Placeringsfondernas investeringstillgångar i utvalda länder, oktober 2017 (miljarder euro)

Källa: EFAMA

Om investeringstillgångarna för fondsektorn i de länder som jämförelsen gäller divideras med ländernas folkmängd, visar sig Finlands fondsektor vara någorlunda medelstor på en EU-skala. Vid en sådan jämförelse visar Finland sig också vara av någorlunda samma storlek som de övriga nordiska länderna. Dragen hos fondländer i stil med Irland och Luxemburg accentueras när investeringstillgångarna divideras med folkmängden. I EU-medlemsstater som i genomsnitt har en utvecklad finansmarknad uppgick investeringstillgångarna dividerade med folkmängden till 20 000—50 000 euro, medan tillgångarna uppgick till knappa 7 miljoner euro i Luxemburg och knappa 0,5 miljoner euro i Irland. (Figur 4.)

Figur 4. Placeringsfondernas investeringstillgångar i oktober 2017 dividerade med folkmängd enligt land (euro)

Källa: EFAMA

Det finns 26 fondbolag i Finland. Fondsektorn i Finland är mycket koncentrerad, på samma sätt som den övriga finanssektorn i Finland. Enligt Finansinspektionens statistik var 70 procent av fondkapitalet i finländska placeringsfonder vid utgången av 2017 placerad via de tre största kreditinstitutkoncernernas fondbolag. Nordea Funds hade en andel på 39 procent av marknaden, OP-Fondbolaget Ab en andel på 21 procent och Danske Invest Fondbolag Ab en andel på 10 procent. Därefter följde Evli Fondbolag Ab med 6 procent och FIM Kapitalförvaltning med 5 procent. De återstående 20 fondbolagen hade marknadsandelar på under 5 procent, i genomsnitt tämligen små andelar.

Det är i hög grad inhemska aktörer som investerar i finländska placeringsfonder. Enligt Finlands Banks statistik kom 79 procent av investeringstillgångarna i finländska fonder från Finland vid utgången av 2017. Försäkringsbolagen utgör med sin andel på 25 procent den största investerarsektorn i de finländska placeringsfonderna. En stor del av de tillgångar som placeras via försäkringsbolagen utgörs dock indirekt av finländska hushålls investeringar. Därefter kommer främmande länder med en andel på 21 procent, varav en andel på 17 procent utgörs av investeringar från Sverige. Hushållen med sin andel på 18 procent är den tredje största investerarsektorn, medan övriga finansiella institut med sin andel på 16 procent är den fjärde största.

Den klart största delen av de finländska placeringsfondernas fondkapital har placerats i antingen aktiefonder eller räntefonder. Enligt Finlands Banks statistik var 44 procent av fondkapitalet placerad i räntefonder och 40 procent i aktiefonder vid utgången av 2017. Av placeringsfondernas kapital var 16 procent placerad i andra slags fonder. Siffrorna från Sijotustutkimus avviker en aning från Finlands Banks motsvarande siffror. Enligt Sijotustutkimus var 38 procent placerad i aktier och 40 procent i räntefonder. Skillnaden mellan rapportörerna beror i hög grad på att de rapporterar om blandfonderna på olika sätt. Enligt Finlands Bank var 9 procent placerad i blandfonder, medan Sijotustutkimus uppgav att de placerade tillgångarna uppgick till 19 procent.

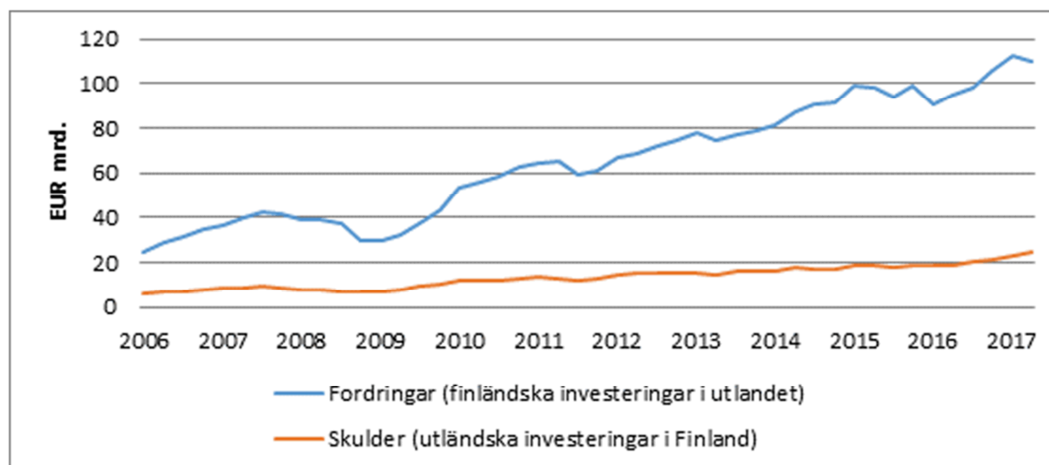
I de finländska placeringsfonderna har fondkapitalet diversifierats på ett EU-centrerat sätt. Enligt Finlands Banks statistik var 29 procent av placeringsfondernas fondkapital, dvs. drygt 33 miljarder euro, placerad i Finland vid utgången av 2017. En stor del av fondkapitalet, 44 procent eller ungefär 50 miljarder euro, hade placerats någon annanstans i EU. I länder utanför EU hade placerats 27 procent eller ungefär 32 miljarder euro. Fördelningen enligt målområde förändras vid en granskning av enbart investeringar i aktier i finländska placeringsfonder, vilka uppgick till sammanlagt 44 miljarder euro vid utgången av 2017. Största delen, 48 procent, av placeringsfondernas aktieinvesteringar styrs till länder utanför EU-området, medan 22 procent av det investeringskapital som styrs till aktier styrs till Finland och 30 procent någon annanstans i EU.

2.3.2 Finländarnas investeringar i utländska fonder

Förutom i finländska placeringsfonder kan finländarna investera i utländska fonder och vice versa. Enligt Statistikcentralens balansräkningsstatistik hade finländarna i juni 2017 110 miljarder fordringar på utländska fonder. På motsvarande sätt hade utländska investerare placerat 25 miljarder euro i finländska placeringsfonder. (Figur 5.)

Finländarna investerar mer i utländska fonder än i finländska placeringsfonder, eftersom endast ungefär 80 procent av de finländska placeringsfondernas fondkapital utgörs av finländska investeringar, dvs. finländarna har investerat ungefär 90 miljarder euro i finländska placeringsfonder. Motsvarande belopp i utländska fonder är 110 miljarder euro. De finländska arbetspensionsförsäkringsbolagens stora investeringstillgångar är en orsak till de stora utländska fondinvesteringarna. Exempelvis arbetspensionsbolagens bokslut för 2016 visar att de har investeringar i utländska ränte- och aktiefonder till ett värde av närmare 50 miljarder euro. Finländskt kapital styrs dessutom till utländska fonder via finländska fondbolag, som agerar distributörer till utländska fonder inom samma koncern.

Figur 5. Fondfordringar och fondskulder enligt balansräkningsstatistiken.

Källa: Statistikcentralen

2.3.3 Placeringsfondernas kostnadseffektivitet

Enligt Morningstars¹ utredning från 2017 gäller att bland olika staters fondsektorer har investerarna upplevt att de kostnader som finländska placeringsfonder tar ut hos sina kunder är högre än i jämförbara länder i genomsnitt. Enligt utredningen har de finländska placeringsfonderna sämre kostnadseffektivitet än de övriga nordiska ländernas placeringsfonder. I Danmark och Norge rör kostnaderna sig på medelnivå, medan Sverige har en av de kostnadseffektivaste fondsektorerna. Enligt utredningen är placeringsfonderna i Sverige kostnadseffektivare för investerare än i exempelvis Förenade kungariket.

Finansinspektionen samlar årligen in bokslutsuppgifter hos fondbolag och auktoriserade AIF-förvaltare. Enligt dessa uppgifter var medianen för fondbolagens utgifter i förhållande till intäkterna 93,6 procent vid utgången av 2016 och 88,6 procent vid utgången av 2015. För AIF-förvaltare med auktorisation, som inte hade auktorisation även som fondbolag, var motsvarande relationstal 82,4 procent vid utgången av 2016 och 83,1 procent vid utgången av 2015. Bokslutsuppgifterna visar att den klart största utgiftsposten i fondbolag utgörs av ersättningsutgifter, medan förvaltningskostnaderna är den klart största utgiftsposten för auktoriserade AIF-förvaltare.

2.3.4 Förändrade strukturer för fondverksamheten

Fondföretagsdirektivet (UCITS IV) effektiviserade den gränsöverskridande marknadsföringen av fonder ytterligare. Redan tidigare hade det varit möjligt att marknadsföra fonder i hela EU. Ändringen möjliggjorde fusionering mellan fonder i olika länder samt även mellan fondbolag i olika länder.

Många aktörer har använt sig av denna möjlighet att effektivisera sin verksamhet. Exempelvis fonder med samma investeringspolicy i olika nordiska länder har fusionerats så att beträffande enskilda aktörer har förvaltningen av fonderna koncentrerats till allt fåtaligare platser. Från

¹ Morningstar Global Fund Investor Experience Study, 2017

den valda etableringsplatsen förvaltas fonderna och marknadsförs sedan inom ett vidsträckt område. För Finlands vidkommande har fonder både kommit och gått.

2.4 Bedömning av nuläget

2.4.1 Lagen om placeringsfonder

Lagteknisk kvalitet och struktur

Behovet av en övergripande översyn av lagen om placeringsfonder har redan länge varit på tapeten. Till följd av de talrika ändringarna och partiella revideringarna har lagen blivit svåröverskådlig, fått en komplicerad struktur och blivit en omfattande helhet. Lagen innehåller rikligt med svåröverskådliga hänvisningar i synnerhet när det gäller specialplaceringsfonder, och skrivsättet är inte längre enhetligt. Möjligheterna att greppa lagens struktur och innehållet försvåras ytterligare av att lagen saknar paragrafrubriker.

Genom fondföretagsdirektivet, som antogs 2009, förenhetligades regleringen av placeringsfonder betydligt. Lagen om placeringsfonder, som hade utfärdats tio år tidigare, hade vid det laget redan ändrats flera gånger efter ikraftträdandet. Det ansågs därför att det behövdes en övergripande översyn av lagen i samband med det nationella genomförandet av fondföretagsdirektivet. I den aktuella propositionen föreslogs det dock att fondföretagsdirektivet skulle genomföras enbart genom ändringar av lagen om placeringsfonder, eftersom AIFM-direktivet redan hade antagits vid den tidpunkten och eftersom genomförandet av det direktivet ansågs medföra betydande ändringar också av lagen om placeringsfonder (RP 113/2011 rd, s. 41).

I samband med genomförandet av AIFM-direktivet ansågs det emellertid att fondregleringen kan göras tydligare på bred front endast genom att direktivet genomförs genom en separat lag, eftersom alternativet att genomföra direktivet och de direkt tillämpliga förordningar som kompletterar direktivet genom ändringar i lagen om placeringsfonder skulle ha gjort lagen ännu otydligare. Stiftandet av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innebar i praktiken att revideringen av lagstiftningen om investeringsfonder alltför skulle framskrida etappvis, på det sätt som de då aktuella EU-projekten i anslutning till fondföretagsdirektivet förutsatte. En totalrevidering av lagen om placeringsfonder ansågs vara möjlig först efter att ändringsdirektivet till fondföretagsdirektivet (UCITS V) hade blivit klart (RP 94/2013 rd, s. 87). I samband med genomförandet av UCITS V gjordes dock närmast bara de nödvändiga ändringar i lagen om placeringsfonder som genomförandet av direktivet förutsatte (RP 3/2016 rd).

För att en bättre teknisk kvalitet ska åstadkommas krävs det att lagen om placeringsfonder ersätts med en ny lag om placeringsfonder, varvid de oklarheter och tekniska inkonsekvenser som uppdagats kan åtgärdas. Lagen bör få en tydligare struktur också därför att bestämmelser om samma aktörer finns även i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, exempelvis till den del ett fondbolag förutom en placeringsfond också förvaltar en AIF-fond. Olika heterna mellan dessa lagar framgår tydligare om lagstrukturen påminner om varandra i högre grad än för närvarande.

Tillämpningsområde

Enligt 1 § tillämpas lagen om placeringsfonder på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet och på marknadsföring av andelar i fondföretag till allmänheten. I samband med genomförandet av AIFM-direktivet ändrades paragrafen så att det för närvarande anges att ett fondbolag har rätt att förvalta även sådana AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder under förutsättning att fondbolaget för denna verksamhet har auk-

torisation som AIF-förvaltare eller är registrerat hos Finansinspektionen så som föreskrivs i den lagen. En sådan förvaltare av externt förvaltade AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får förvalta placeringsfonder under förutsättning att förvaltaren har auktorisation som fondbolag för denna verksamhet. AIF-förvaltare som har auktorisation för verksamheten eller som har registrerat sig hos Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får förvalta specialplaceringsfonder på det sätt som föreskrivs i 3 a § i lagen om placeringsfonder. I den paragrafen föreskrivs det om de övriga bestämmelser i lagen om placeringsfonder som ska tillämpas på AIF-förvaltare. I paragrafen föreskrivs det dessutom om tillämpning av lagen om placeringsfonder på fondbolag och om utländska EES-fondbolags rätt att bedriva verksamhet i Finland och om fondföretags rätt att marknadsföra sina andelar i Finland.

Lagen om placeringsfonder gäller framför allt fondbolag som förvaltar placeringsfonder som uppfyller kraven i fondföretagsdirektivet, och förvaring av placeringsfonders tillgångar i förvaringsinstitut. Lagen har bestämmelser inte bara om placeringsfonder utan också om specialplaceringsfonder. Dessa fonders reglering avviker från placeringsfondernas och har utvidgats betydligt under de senaste åren. Bestämmelser om specialplaceringsfonder finns för närvarande också i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, där det föreskrivs om exempelvis förvaring av specialplaceringsfonders tillgångar. Specialplaceringsfonder får förvaltas endast av AIF-förvaltare som har auktorisation för denna verksamhet eller är registrerade hos Finansinspektionen.

I lagen om placeringsfonder avses med fondbolag aktiebolag som bedriver fondverksamhet. Av tillämpningsbestämmelsen i lagen om placeringsfonder bör tydligare än för närvarande framgå vilken affärsverksamhet lagen ska tillämpas på. Fondföretagsdirektivet har genomförts genom lagen, och utifrån det kan det anses att lagen bör gälla verksamhet som motsvarar verksamhet som avses i det direktivet. Fondföretagsdirektivet innehåller bestämmelser om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper. Definitionen av fondverksamhet bör preciseras så att inte exempelvis förvaltning av specialplaceringsfonder ingår i fondverksamheten.

Bestämmelser om företag för kollektiva investeringar finns inte bara i lagen om placeringsfonder utan också i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om fastighetsfonder (1173/1997). Utöver det har det antagits EU-förordningar om penningmarknadsfonder samt europeiska riskkapitalfonder, europeiska fonder för socialt företagande och långsiktiga investeringsfonder. Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tillämpas på juridiska personer vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera AIF-fonder, samt på erbjudande av andelar i AIF-fonder till professionella kunder och på förvaringsinstitutsverksamhet för AIF-fonder. Med en AIF-fond avses ett företag eller kollektiva investeringar i annan form där kapital tas emot från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare och som inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet.

Därtill finns bestämmelser om verksamhet som innebär att allmänheten erbjuds möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar också i lagen om fastighetsfonder. Fastighetsfondsverksamheten kan bedrivas så att allmänheten deltar i placeringsverksamheten genom att teckna, köpa eller på annat sätt förvärva aktier i ett publikt aktiebolag eller andelar i ett kommanditbolag varefter bolaget, i annat syfte än byggande eller fastighetsförädling, vidareplacerar de från allmänheten influtna medlen huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper. Bestämmelser om fastighetsfonder i aktiebolagsform och därmed jämförbara kommanditbolag finns dessutom i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Fondverksamhet anknyter uttryckligen till förvaltning av sådana fonder för kollektiva investeringar som avses i fondföretagsdirektivet. I Finland är investeringsverksamhet enligt fondföretagsdirektivet än så länge möjlig endast i placeringsfonder som inrättats i enlighet med lagen om placeringsfonder. Specialplaceringsfonder är en av de juridiska former som är möjliga för AIF-fonder. Med tanke på en tydligare reglering faller det sig naturligt att regleringen av specialplaceringsfonder finns i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Centrala begrepp

I 2 § i lagen om placeringsfonder definieras de begrepp som används i lagen. Centrala begrepp är fondverksamhet, placeringsfond, specialplaceringsfond, fondföretag, fondbolag, fondandelsägare och förvaringsinstitut. Dessa begrepp har setts över under den tid lagen har varit i kraft, och till lagen har fogats nya definitioner med anledning av att fondföretagsdirektivet har ändrats.

I lagen om placeringsfonder har begreppet fondföretag reserverats för att gälla endast företag för kollektiva investeringar som har fått auktorisation i någon annan EES-stat än Finland och som enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet (2 § 1 mom. 10 punkten). Ett sådant fondföretag som har fått auktorisation i någon annan EES-stat än Finland har kunnat bildas med stöd av lag, antingen på kontraktsrättslig grund (som värdepappersfonder förvaltade av förvaltningsbolag) eller enligt trustlagstiftning (som *unit trusts*) eller på associationsrättslig grund (som investeringsbolag). En finländsk placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag är i sak ett fondföretag som avses i fondföretagsdirektivet, trots att den inte benämns så i lagen.

De fondbenämningar och termer som används i fondregleringen kan uppfattas som svåra att greppa bland icke-professionella kunder. I internationella sammanhang skiljer man ofta mellan olika typer av fonder genom att hänvisa till antingen fondföretagsdirektivet eller AIFM-direktivet, oavsett vilken juridisk form fonderna har. På grund av regleringsbakgrunden refererar namnen placeringsfond och specialplaceringsfond i Finland uttryckligen till fondernas juridiska form. I Finland refererar man ofta till exempelvis AIF-fonder i kommanditbolagsform till åtskillnad från specialplaceringsfonder, även om båda kan benämnas AIF-fonder. Specialplaceringsfonder avviker givetvis från andra AIF-fonder när det gäller investeringsverksamhet som regleras närmare i lag samt när det gäller juridisk struktur och skattemässig behandling, eftersom beskattningen i Finland bestäms på basis av den juridiska formen. Regleringen av AIF-fondernas investeringsverksamhet är i övrigt mycket knapphändig, och regleringen inriktas i första hand på fondförvaltaren.

Fondandelar i placeringsfonder har kunnat indelas i andelsserier och andelsklasser. Andelsserierna har använts bl.a. för att förvalta de avgifter som tas ut hos investerarna. Exempelvis de förvaltningsavgifter som placeringsfonderna debiterar har kunnat variera enligt andelsserie. För en likvärdig behandling av andelsägarna har det då varit viktigt med öppen information om på vilka grunder investerarna har kunnat teckna olika aktieserier. Andelsklassen har kunnat vara antingen en avkastnings- eller en tillväxtandel enligt investerarens val.

Genom att dela fondandelarna i bråkdelar kan man ge noggrannare information om placeringsfondens värde. En bestämmelse om indelning i bråkdelar bör tas in i placeringsfondens stadgar och samtidigt bör den divisor som ska användas uppges.

Fondens öppethållande och antalet andelsägare

Enligt lagen om placeringsfonder ska en placeringsfonds tillgångar uppgå till minst 2 miljoner euro och ska den ha minst 50 andelsägare. Minimikapitalet och minimiantalet fondandelsägare

ska uppnås inom sex månader efter det att placeringsfonden har inlett sin verksamhet. Finansinspektionen kan av särskilda skäl, i syfte att säkra förtroendet för värdepappersmarknaden eller fastighetsmarknaden eller i syfte att trygga fondandelsägarnas intressen, bevilja undantag från den angivna tiden för högst sex månader.

Bestämmelsen om placeringsfondens minimikapital och antalet fondandelsägare är nationell. Kravet på minsta antal fondandelsägare baserar sig inte direkt på fondföretagsdirektivet, men syftet har varit att säkerställa att fondverksamheten handlar om genuina kollektiva investeringar och att fondplaceringarna har karaktären av kollektivt investering av medel som insamlats av allmänheten (RP 59/1996 rd, s. 38). I bakgrunden till kravet kan även skattepolitiska mål skönjas, eftersom det enligt förarbetena till lagen inte ansågs ändamålsenligt att förhindra verksamhet om det kunde visas att det enda syftet med verksamheten inte var exempelvis att kringgå beskattning. Kravet på minimiantalet andelsägare var inte ursprungligen ovillkorligt, utan fram till 2004 kunde undantag beviljas enligt tillsynsmyndighetens beslut. Motsvarande bestämmelser om krav på minimiantal för allmänheten finns inte i lagstiftningen om placeringsfonder i de övriga nordiska länderna, och även ute i Europa förekommer krav endast i några få andra medlemsstater. Exempelvis i Spanien är kravet 100 andelsägare. Ett allmänt krav i Europa är däremot kollektiva investeringar, som också uttrycks i fondföretagsdirektivet, och placeringsfondernas öppethållande för allmänheten.

I vissa situationer kan ett strikt krav på ett minimiantal andelsägare i onödan försvåra verksamheten för nyetablerade placeringsfonder. Investerare vill ofta backa upp sitt investeringsbeslut genom att bekanta sig med placeringsfondens avkastningshistoria, som ännu inte finns att tillgå när det gäller nyetablerade placeringsfonder. Trycket på att fondbolaget kraftfullt ska marknadsföra en nyetablerad placeringsfond för att kravet på minimiantalet andelsägare ska kunna uppfyllas gagnar inte heller investerarnas intressen. Antalet andelsägare varierar under placeringsfondens livscykel, och placeringsfondens investeringspolicy sammanfaller inte alltid med de samtida investeringstrenderna. Placeringsfonder har upplösts och fusionerats också på grund av att antalet andelsägare har sjunkit under den gräns som anges i lagen. Till denna del försvårar kravet verksamheten framför allt för mindre fondbolag.

Även institutionella investerare investerar i fonder. Avgränsningarna för investeringsverksamheten för värdepappersfonder enligt fondföretagsdirektivet har angetts i direktivet och erkänts inom hela EU. Avgränsningarna lämpar sig ofta också för investeringsverksamhet som bedrivs av institutioner som omfattas av soliditetsreglering. Institutionella investerare värdesätter kontinuitet, långsiktighet och förutsägbarhet i placeringsfondernas verksamhet. I det perspektivet kan placeringsfonder där det förekommer rikligt med teckningar och inlösningar och därmed nödvändiga köp- och säljtransaktioner i portföljen förefalla mindre förutsägbara än placeringsfonder med färre investerare och likaså färre transaktioner. Också av denna orsak bör det gå att inrätta placeringsfonder där det inte har ställts något krav på att antalet andelsägare ska vara minst 50.

Fondandelsägares ställning och fondandelsägarstämma

Fondandelsägarna har visat liten aktivitet i fråga om att delta i fondandelsägarstämmorna, och stämmorna har haft en liten betydelse. I en placeringsfond utövas kontrollrätt i fråga om den egendom som finns i placeringsfonden framför allt av ett fondbolag, och fondandelsägarstämmans beslutanderätt avviker i betydande grad från beslutanderätten för t.ex. aktiebolags, andelslags eller andra sammanslutningars bolagsstämmor och andra motsvarande stämmor. Fondandelsägarna har inte rätt att byta ut det fondbolag som förvaltar placeringsfonden eller att ändra placeringsfondens investeringspolicy. Fondandelsägarna godkänner inte heller fondbolagets eller placeringsfondens bokslut. Dessutom har de medlemmar som fondbolaget föreslagit till fondbolagets styrelse och till representantskapet ofta blivit valda, vilket har medfört

att fondandelsägarstämman faktiska maktutövning har blivit obetydlig. Trots fondandelsägarstämman rätt att utnämna medlemmar till fondbolagets styrelse och revisorer för fondbolaget har fondinvesternas rätt att kräva inlösen av fondandelar setts som fondinvesternas huvudsakliga sätt att påverka fondbolagets beslutsfattande. Med tanke på specialsituationer är det dock fortfarande befogat att hålla kvar möjligheten att ordna en fondandelsägarstämma för att behandla en skada som kollektivt drabbat andelsägarna.

I dagens läge kan ett fondbolags webbplats vara ett minst lika effektivt forum som en stämma när det gäller att delge andelsägarna information om placeringsfondens bokslutsuppgifter, halvårsrapporter och verksamhetsberättelser samt annan information som beskriver utvecklingen för placeringsfondens investeringsverksamhet. Ur perspektivet för andelsägarnas rätt till direkt information finns det således inte något liknande behov som tidigare att hålla kvar fondandelsägarstämman. Investerna agerar också i tilltagande grad via e-tjänster, vilket också talar för att informationsförmedlingen bör ordnas elektroniskt via webbsidor. I regleringen gäller det emellertid att säkerställa andelsägarnas inbördes informationsgång i situationer där det uppdragas behov av att sammankalla en fondandelsägarstämma.

Andelsbevis

Enligt 54 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder är ett fondbolag skyldigt att på begäran av en fondandelsägare som är antecknad i fondandelsregistret utfärda andelsbevis över andelsägarens fondandelar. Bestämmelser om andelsbevisets innehåll finns i 55 §, som i huvudsak motsvarar bestämmelserna om aktiebrevets innehåll i aktiebolagslagen (624/2006). Andelsbevis utfärdas inte över fondandelar som har tecknats i en fondandelsförvaltares namn (57 e §).

Ett andelsbevis kan lyda på flera fondandelar eller bråkdelar av sådana och det kan enligt 54 § ställas endast till en i fondandelsregistret antecknad person, sammanslutning eller stiftelse. Enligt lagens förarbeten motsvarar bestämmelsen 29 § 1 och 2 mom. i 1987 års lag om placeringsfonder, i vars motivering en fondandels juridiska ställning har jämförts med delägarskap i ett aktiebolag, dvs. andelen kan överlåtas till någon annan. Enligt motiveringen kan fondandelar, liksom även andelsbevis, säljas och pantsättas till någon annan (RP 202/1998 rd).

Överlåtelser av fondandelar genomförs väldigt sällan i jämförelse med antalet inlösen av andelar. Merparten av de händelser som antecknas i andelsregistret gäller tecknings- eller inlösningsuppdrag. Parter i rättshandlingen är då investeraren och fondbolaget, som också ansvarar för andelsregistrets bokföring. Tillförlitlighetskraven på placeringsfondernas andelsregister avviker således tydligt från de krav som ställs på exempelvis värdeandelssystem och värdeandelsregisters kontoförare. Värdeandelsregistrets kontoförare antecknar i regel på basis av tredje parter rättshandlingar händelser i värdeandelssystemet utgående från de utredningar som lagts fram för kontoföraren.

Vid överlåtelse eller pantsättning av andelsbevis ska enligt lagen om placeringsfonder tillämpas vad som i 13, 14 och 22 § i lagen om skuldebrev föreskrivs om löpande skuldebrev. Vid tillämpningen av bestämmelserna ska den som innehar ett andelsbevis och som enligt fondbolagets anteckning på beviset är införd som fondandelsägare i fondandelsregistret jämföras med den som enligt 13 § 2 mom. i lagen om skuldebrev förmodas ha rätt att göra skuldebrevet gällande (57 § 1 mom.). Bestämmelsen motsvarar 32 § 1 mom. i 1987 års lag om placeringsfonder. Det momentet innehåller bestämmelser om andelsbevis som värdepapper. I motiveringen påpekas att bestämmelserna i första hand syftar till att trygga ställningen för andelsbevisköparen eller någon annan förvärvare på samma sätt som ställningen för förvärvaren av ett skuldebrev tryggas i lagen om skuldebrev (RP 238/1986 rd).

Om inget andelsbevis har utfärdats över en fondandel ska det i fondandelsregistret antecknas eventuella panträtter eller andra motsvarande rättigheter som belastar fondandelen och som anmälts till fondbolaget (57 § 4 mom.).

Fondandelsägaren har rätt att av fondbolaget få inlösen för sin fondandel genom att överlåta sitt andelsbevis till fondbolaget (56 §). För inlösen av fondandelar mot andelsbevis krävs ingen registrering före inlösen.

Eftersom inbördes överlåtelser av fondandelar mellan investerare har varit sällsynta och eftersom bestämmelser om pantsättning av fondandelar utan andelsbevis redan finns i den gällande lagen om placeringsfonder, förefaller det som ett obehövt, förlegat verksamhetsmönster att ålägga fondbolagen att utfärda andelsbevis.

Värdeberäkning av fondandelar och dess riktighet

Enligt artikel 85 i fondföretagsdirektivet ska reglerna för värdering av tillgångar och för beräkning av emissionspris och inlösenpris på en värdepappersfonds andelar fastställas nationellt, i fondbestämmelserna eller i investeringsbolagets bolagsordning.

Enligt 48 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder ska ett fondbolag beräkna fondandelsvärdet varje dag (bankdag) som depositionsbanker i allmänhet håller öppet. Detta krav gäller dock inte för en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper, vars värde ska beräknas och offentliggöras månatligen den sista bankdagen varje månad.

I lagen om placeringsfonder åläggs både placeringsfondens förvaringsinstitut och dess revisor förpliktelser i anknytning till säkerställande av att fondandelsvärdet beräknas på rätt sätt. Enligt 31 a § 1 mom. 2 punkten i lagen om placeringsfonder ska ett förvaringsinstitut se till att värdet av fondandelar i placeringsfonden beräknas i enlighet med den lagen och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt i enlighet med placeringsfondens stadgar. I 38 § 1 mom. förutsätts vidare att åtminstone en av de revisorer som avses i 36 § 2 mom. minst sex gånger per år, med minst en och högst tre månaders intervaller, ska granska att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt. För en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper räcker det emellertid att det en gång per år i samband med revisionen granskas att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt. Revisorn ska upprätta en skriftlig revisionsberättelse och lämna den till fondbolaget (38 § 2 mom.).

Närmare bestämmelser om förvaringsinstitutens skyldigheter finns i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/438 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG vad gäller krav avseende förvaringsinstitut. Artikel 5.1 i förordningen gäller förvaringsinstitutens uppgifter i samband med värdering av andelar. Enligt den ska ett förvaringsinstitut inrätta förfaranden för att

a) regelbundet kontrollera att lämpliga och konsekventa förfaranden införs och tillämpas för värderingen av fondföretagets tillgångar i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning enligt artikel 85 i fondföretagsdirektivet och med fondföretagets bestämmelser eller bolagsordning,

b) se till att riktlinjerna och förfarandena för värdering genomförs effektivt och ses över regelbundet.

Enligt punkt 2 i samma artikel ska förvaringsinstitutet genomföra de kontroller som avses i punkt 1 med intervaller som överensstämmer med intervallen för fondföretagets värderingspolicy enligt den nationella lagstiftning som antagits i enlighet med artikel 85 i fondföretagsdi-

rektivet, och med fondföretagets bestämmelser eller bolagsordning. Om förvaringsinstitutet anser att beräkningen av värdet på fondföretagets andelar inte har utförts i enlighet med tillämplig lagstiftning eller fondföretagets bestämmelser eller bolagsordning, ska det underrätta förvaltningsbolaget eller investeringsbolaget, och se till att avhjälpande åtgärder i fondföretagets investerares intresse vidtas utan dröjsmål (artikel 5.3).

Bestämmelsen i 38 § i lagen om placeringsfonder om en revisors skyldighet att minst sex gånger per år granska att fondens värde har beräknats på rätt sätt har ansetts innehålla ett onödigt krav som bör upphävas. Det är fråga om en nationell bestämmelse som har ansetts öka kostnadstrycket för verksamheten. Det har ansetts att kravet överlappar och delvis står i konflikt med förvaringsinstitutens skyldigheter enligt artikel 5 i kommissionens delegerade förordning. Frågan togs senast upp våren 2016 i samband med behandlingen av regeringens proposition om det nationella genomförandet av UCITS V-direktivet (RP 3/2016 rd).

I samband med utskottsbehandlingen yttrade riksdagens ekonomiutskott i sitt betänkande EkUB 2/2016 rd följande om förslaget att upphäva 38 § i lagen om placeringsfonder: ”Ekonomiutskottet konstaterar att enligt fondföretagsdirektivet (artikel 85) hör regler om bestämningen av placeringsfonders värde och således också 38 §, som föreslås bli upphävd, till området för den nationella regleringen. Det kan således tolkas så att kommissionens förordning särskilt gäller skapandet av sådana adekvata processer som stöder en värdebestämning som har utförts enligt den nationella regleringen. Därför anser utskottet att det inte är motiverat att upphäva den föreslagna bestämmelsen. Däremot anser utskottet det motiverat med en fortsatt utredning av huruvida den gällande regleringen, som ålägger revisorerna att minst sex gånger per år granska att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt, är ändamålsenlig med avseende på att nå målen med regleringen. I samband med den fortsatta utvecklingen av regleringen kunde man exempelvis undersöka om granskningen i normala förhållanden kunde utföras kvartalsvis och oftare när marknadsförhållandena kräver det.”

Den reglering enligt artikel 5 i kommissionens delegerade förordning som nämns ovan och som gäller den tillsyn som förvaringsinstitut utövar ska inte tolkas som överlappande med bestämmelserna i 38 § i lagen om placeringsfonder, vilka utgör en del av den nationella reglering som artikel 85 i fondföretagsdirektivet förutsätter. De skyldigheter som förvaringsinstitutet åläggs i kommissionens delegerade förordning kan inte anses ersätta den kontroll av att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt som en revisor ska genomföra enligt 38 §, eftersom den granskningen beaktar att verifikaten och noteringarna är enhetliga och att resultatet av beräkningen är korrekt samt eftersom en extern revision konstaterar att beräkningsprocessen har följts som sig bör. Felfri värdeberäkning och tillförlitliga beräkningsprocesser är av särskild betydelse även för fondinvestorerna, och därför har bestämmelsen kopplingar också till trygghet av investerarnas ställning och inbördes likvärdighet. Revisionsarvodena för granskning av en värdeberäknings riktighet ökar dock placeringsfondens förvaltningsutgifter och förändras av den nationella regleringen. Det är därför skäl att öka tidsintervallen mellan kontrollerna.

Inlösen av fondandelar

Placeringsfondernas öppna karaktär har inkluderat rätt att i princip när som helst kräva att det fondbolag som förvaltar en placeringsfond ska lösa in fondandelar. Principen framgår av 49 § i lagen om placeringsfonder, enligt vars 1 mom. fondbolaget på yrkande av fondandelsägare ska, på det sätt och vid de tidpunkter som närmare bestäms i placeringsfondens stadgar, lösa in andelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar. En fondandel ska lösas in omedelbart med placeringsfondens tillgångar, till det värde som den enligt 48 § beräknas ha på inlösningsdagen. Inlösen ska ske i den ordning fondandelsägarna har framställt yrkanden om saken. En

förutsättning för inlösen är att andelsbeviset överlämnas till fondbolaget, om ett sådant har utfärdats.

I lagen anges de villkor som ska vara uppfyllda för att denna huvudregel ska kunna frångås. Enligt 50 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder kan ett fondbolag i situationer som anges i stadgarna för en placeringsfond som bolaget förvaltar tillfälligt avbryta inlösen av andelar i fonden. Inlösen av fondandelar får avbrytas endast om detta särskilt krävs för att säkerställa fondandelsägarnas lika rätt eller tillgodose något annat tungt vägande intresse hos fondandelsägarna. Ett exempel på en sådan orsak har ansetts vara situationer där man inte har kunnat få tillförlitlig marknadsinformation från de viktigaste marknadsplatserna för fondens investeringsobjekt eller från någon väsentlig del av dem, varvid fondandelsvärdet inte kan beräknas dagligen. Då är det motiverat att avbryta inlösen och emission av fondandelar för att säkerställa att fondandelsägarna behandlas lika (RP 113/2011 rd, s. 80). Bestämmelsen baserar sig på artikel 84.2 a i fondföretagsdirektivet.

Den internationella finanskris som bredde ut sig 2008 lyfte på ett globalt plan fram nödvändigheten av olika metoder för att reglera likviditeten ur perspektivet för både makrostabilitet och mikrostabilitet. Ett fondbolags möjligheter att ordna en placeringsfonds likviditet, dvs. sköta inlösen och teckningar på ett smidigt sätt, har i flera internationella framställningar setts som en nödvändighet för att säkerställa en stabil verksamhet på marknaden. Även fondbolag bör ha tillräckligt omfattande metoder för att kunna reagera på olika marknadssituationer, oavsett om de beror på en enskild placeringsfonds investeringspolicy, en enskild investerares åtgärder eller det allmänna ekonomiska läget. Esma har också fäst vikt vid tillräckliga metoder för att reglera likviditeten.

I juli 2017 publicerade IOSCO en konsultationsrapport om reglering av fondernas likviditet och riskhantering (*Open-ended Fund Liquidity and Risk Management — Good Practices and Issuer for Consideration*, CR05/2017). I rapporten indelas verktygen för reglering av likviditeten i tre huvudgrupper:

- 1) metoder för att överföra tecknings- och inlösningsutgifterna på investerarna (exempelvis *swing pricing* och *redemption in kind*)
- 2) metoder som begränsar utbetalning av medel (exempelvis uppskjutande av inlösen och *side pockets*)
- 3) övriga metoder som bromsar upp eller stoppar inlösen (exempelvis begränsning av inlösen och avbrytande av inlösen).

Den gällande lagen om placeringsfonder täcker på ett bra sätt de vanligaste verktygen för att hantera teckningar och inlösen. Lagen innehåller däremot inga bestämmelser om begränsning av inlösen. Begränsning av inlösen har setts om en behövlig metod i situationer där exempelvis en enskild stor inlösen kan göra andra normalstora eller rentav små inlösningsanspråk tröglytande. Användningen av likviditetshanteringsverktyg är emellertid förenad med många frågor, t.ex. i ett hårdant marknadsläge de ska användas, vilken prioritetsordning de har och hur de behandlar olika grupper av investerare.

Bestämmelser om begränsning av inlösen finns exempelvis i förordningen om penningmarknadsfonder. I förordningen åläggs förvaltare av statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och förvaltare av penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde skyldighet att ha förfaranden för likviditetshantering för att kontrollera efterlevnaden av de likviditetströskelvärden som gäller på veckobasis för sådana fonder. Om andelen tillgångar som förfaller på veckobasis som fastställs i förordningen hamnar under 30 pro-

cent av de totala tillgångarna i en sådan penningmarknadsfond och den dagliga nettoinlösen under en enda arbetsdag överskrider 10 procent av de totala tillgångarna, ska enligt artikel 34.1 a styrelsen för förvaltaren av penningmarknadsfonden besluta om en eller flera av följande åtgärder ska tillämpas: införa likviditetsavgifter på fondinlösen, tillämpa inlösensspärrar eller införa ett tillfälligt stopp för inlösen. Med inlösensspärrar avses i förordningen om penningmarknadsfonder åtgärder som begränsar antalet andelar som kan lösas in på en och samma arbetsdag till 10 procent av andelarna i penningmarknadsfonden för en period på upp till 15 arbetsdagar. Förfarandena för likviditetshantering ska beskrivas tydligt i fondbestämmelserna eller bolagsordningen, samt i prospektet.

Delfonder

I Finland kan placeringsfonder ha olika andelsserier, men lagstiftningen i Finland möjliggör inte för närvarande att placeringsfonder indelas i delfonder. En fondstruktur som i Europa benämns paraplyfond (eng. *umbrella fund*) och innebär att en placeringsfond består av tiotals eller rentav hundratals delfonder (eng. *sub-fond*) är möjlig att genomföra i flera EU-medlemsstater, såväl i fonder med rörligt kapital som i fonder enligt avtalsmodellen. Enligt paraplymodellen består en fond av delfonder, vars investeringspolicy kan variera på samma sätt som för självständiga placeringsfonder. Dessutom har delfonderna separata tillgångar. I en paraplyfond tecknar fondinvesterarna direkt andelar i den delfond de valt och sannolikt närmare bestämt en viss andelsserie i den delfond de valt. De nordiska länderna har dock för närvarande ingen reglering i anknytning till paraplyfondsmodellen.

Fondföretagsdirektivet reglerar inte direkt paraplyfondsstrukturer. Enligt artikel 1.3 kan ett fondföretag bildas med stöd av lag, antingen på kontraktsrättslig grund (som värdepappersfonder förvaltade av förvaltningsbolag) eller enligt trustlagstiftning (som *unit trusts*) eller på associationsrättslig grund (som investeringsbolag). I artikel 1.2 sägs att medlemsstaterna får tillåta att fondföretag består av flera delfonder. I övrigt nämns delfonder separat i direktivet i följande sammanhang: i definitionen av fusion i artikel 2.1 p, i artikel 37 (fusion), i artikel 49 (investeringspolicy), i artikel 58 (master/feederfondföretag), i artikel 78 (basfakta för investerare) och i artikel 91 (marknadsföring i andra medlemsstater) samt i bilaga I modul A punkt 1.13 (kostnader för inlösen och byte).

Även identifieringskoden *legal entity identifier*, LEI-koden, kan beviljas per delfond. Utgångspunkten är att juridiska personer får koden, för att den juridiska personen ska kunna identifieras i samband med värdepappershandel. Inom den europeiska rättstolkningen har man dock godkänt att LEI-koden används per delfond.

2.4.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Anmälan om inledande av marknadsföring av AIF-fonder

Enligt 12 kap. 1 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kan en AIF-förvaltare börja marknadsföra en AIF-fond i Finland efter att ha underrättats om saken av Finansinspektionen. Enligt 21 kap. 4 § ska Finansinspektionen efter att ha fått en anmälan om inledande av marknadsföring försäkra sig om att en AIF-förvaltare följer lagen vid förvaltningen av en AIF-fond. Finansinspektionen ska underrätta AIF-förvaltaren om beslutet inom 20 dagar efter att ha mottagit en fullständig anmälan. I samband med att regleringen av specialplaceringsfonder flyttas bör bestämmelsen om anmälningsförfarandet uppdateras. Med tanke på aktörernas rättssäkerhet har det rent konkret aktualiserats ett behov av att skapa större klarhet i beslutsprocessen och föreskriva om meddelande av ett överklagbart beslut i situationer där parterna inte är av samma åsikt om anmälan fullständighet eller omständigheter i anknyt-

ning till den och huruvida kraven är berättigade i synnerhet när det handlar om i 13 kap. avsedda AIF-fonder som erbjuds till icke-professionella kunder.

I AIFM-direktivet har marknadsföringen av AIF-fonder till icke-professionella investerare och införandet av ytterligare krav på den överlåtits till nationellt beslutsfattande. Enligt artikel 43 i AIFM-direktivet får medlemsstaterna tillåta AIF-förvaltare att till icke-professionella investerare marknadsföra andelar eller aktier i AIF-fonder som de förvaltar. I sådana fall får medlemsstaterna införa striktare krav på AIF-förvaltarna eller AIF-fonden än de krav som gäller för AIF-fonder som marknadsförs till professionella investerare på deras territorium i enlighet med direktivet.

I samband med det nationella genomförandet av AIFM-direktivet valdes en regleringslösning där utgångspunkten är att skyddet för icke-professionella kunder tryggas genom auktorisationstillsyn, informationsskyldighet och jämförbar information (RP 94/2013 rd, s. 93). Villkoren för beviljande av auktorisation som AIF-förvaltare fokuserar dock inte i första hand på AIF-fondens struktur och verksamhet utan snarare på bedömning av om AIF-förvaltaren uppfyller de krav på ordnande av verksamheten som anges i 6—11 kap. och 12 kap. 8 § 3 mom. Uppfyllande av villkoren för beviljande av auktorisation som AIF-förvaltare kan inte direkt anses innebära att den AIF-fond som marknadsförs i princip alltid lämpar sig även för icke-professionella investerare.

2.4.3 Nationella genomförandeåtgärder som förordningen om penningmarknadsfonder kräver

Förordningen om penningmarknadsfonder är direkt tillämplig rätt i alla medlemsstaterna och genomförandet av den kräver i regel inga särskilda lagstiftningsåtgärder på nationell nivå. Genomförandeåtgärder behövs dock om den gällande nationella lagstiftningen skulle strida mot förordningens bestämmelser eller om förordningen innehåller bestämmelser där en medlemsstat åläggs att utfärda bestämmelser för att säkerställa att förordningens bestämmelser är ändamålsenliga. Förordningen om penningmarknadsfonder medför inte ett behov att i någon betydande omfattning ändra den gällande lagstiftningen, utan det är meningen att man närmast ska göra vissa preciseringar som förordningen förutsätter. Dessutom ska det nationellt fattas beslut om en detaljerad reglering som gäller vissa bestämmelser, och till denna del behövs det uttryckliga genomförandeåtgärder.

Förordningen om penningmarknadsfonder innehåller särskilda bestämmelser om den typ av fond som förvaltas av de fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och de auktoriserade AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Utöver bestämmelserna i förordningen ska det på penningmarknadsfonder också tillämpas de bestämmelser som med stöd av fondföretagsdirektivet eller AIFM-direktivet fastställts om förvaltning, marknadsföring, tillhandahållande av tjänster över gränserna och etableringsfrihet beroende på om den aktuella penningmarknadsfonden är en placeringsfond eller en AIF-fond (skäl 12 i förordningen). De nya bestämmelserna enligt förordningen om penningmarknadsfonder ska därför ses som kompletterande reglering av nationell lagstiftning om placeringsfonder och lagstiftning om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

När förordningen om penningmarknadsfonder har börjat tillämpas ska det på penningmarknadsfonder utöver nationell lagstiftning också tillämpas förordningens uttömmande bestämmelser om bl.a. krav på auktorisation av penningmarknadsfonder, finansieringsinstrument som är tillåtna för penningmarknadsfonder, investeringsportföljer och värdering. Till denna del kan förordningens bestämmelser närmast ses som ett komplement till den gällande regleringen, särskilt när det gäller alternativa investeringsfonder. I motsats till lagen om placeringsfonder där det ingår bestämmelser om både fondbolag och placeringsfonder gäller lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder inte nästan alla själva investeringsfonderna. Där före-

skrivs t.ex. inte om eventuella investeringsobjekt för alternativa investeringsfonder eller om investeringsverksamheten i övrigt. Finansinspektionen godkänner inte heller för närvarande separat stadgarna för alternativa investeringsfonder.

Bestämmelserna i förordningen om penningmarknadsfonder ersätter också till vissa delar gällande nationella bestämmelser. I artikel 8.2 i förordningen konstateras det att penningmarknadsfonder som auktoriserats som fondföretag inte ska omfattas av skyldigheterna när det gäller fondföretagens investeringspolicy i artiklarna 49—50 a, 51.2 och 52—57 i fondföretagsdirektivet, om inte annat uttryckligen anges i denna förordning. Dessa artiklar har genomförts nationellt genom 11 kap. i den gällande lagen om placeringsfonder. Nationella bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i fondföretagsdirektivet och som gäller investering av en placeringsfonds tillgångar ska därmed inte direkt med stöd av förordningen tillämpas på placeringsfonder som har auktorisation som en penningmarknadsfond. I fråga om de övriga bestämmelserna i förordningen om penningmarknadsfonder avgörs förhållandet mellan lagen om placeringsfonder och förordningen i enlighet med EU-rättens allmänna rättsprinciper så att bestämmelserna i förordningen ska tillämpas i första hand i förhållande till nationella bestämmelser som möjligen strider mot förordningens bestämmelser.

Till följd av de delvis överlappande tillämpningsområdena för penningmarknadsförordningen, lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är det skäl att till de nationella lagarna foga en förtydligande hänvisning till förordningen om penningmarknadsfonder till den del som det i förordningen finns särskilda bestämmelser om penningmarknadsfonder och deras förvaltare.

I förordningen om penningmarknadsfonder definieras penningmarknadsfondens behöriga myndighet för penningmarknadsfonder som den behöriga myndigheten i penningmarknadsfondens hemmedlemsstat enligt artikel 97 i fondföretagsdirektivet (artikel 2.17 a). För EU-baserade AIF-fonder är den behöriga myndigheten den behöriga myndigheten i AIF-fondens hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 p i AIFM-direktivet (artikel 2.17 b). För icke EU-baserade AIF-fonder definieras den behöriga myndigheten också med stöd av bestämmelserna i AIFM-direktivet om en behörig myndighet. Från vilken medlemsstat den ansvariga behöriga myndigheten kommer beror på hur fonden marknadsförs och om fonden förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare (artikel 2.17 c).

I Finland har det i 4 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder och i 50 f § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen fastställts att Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i både fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet. Detta innebär att Finansinspektionen i Finland också är en sådan behörig myndighet som avses i förordningen om penningmarknadsfonder. På motsvarande sätt är det Finansinspektionens uppgift att utföra de uppgifter som enligt förordningen föreskrivs den behöriga myndigheten, t.ex. att bevilja auktorisation för penningmarknadsfonder, övervaka fondmarknadsfonderna och deras förvaltare samt vid behov återkalla auktorisationer, om förordningen inte har iakttagits (artikel 41.2 b). Finansinspektionen ska också övervaka placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som är etablerade eller marknadsförs i Finland för att verifiera att de inte använder beteckningen penningmarknadsfond eller låter antyda att de är en penningmarknadsfond om de inte uppfyller den här förordningen (artikel 38.5).

Vissa bestämmelser i förordningen om penningmarknadsfonder förutsätter dock också uttryckligen nationella genomförandeåtgärder som förpliktar medlemsstaterna att utfärda kompletterande nationella bestämmelser. Till dessa bestämmelser hör bestämmelserna om behöriga myndigheters befogenheter i artikel 39 och bestämmelserna om sanktioner och andra åtgärder i artikel 40.

I artikel 39 förutsätts det att medlemsstaterna i enlighet med nationell rätt ska ge de behöriga myndigheterna alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt förordningen. I artikeln ingår också en förteckning över de befogenheter som myndigheterna i synnerhet ska ha. Bestämmelserna i artikel 39 a—f om behöriga myndigheters befogenheter förutsätter inte ett nationellt genomförande, eftersom 3 kap. i lagen om Finansinspektionen redan för närvarande innehåller de bestämmelser om tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs enligt förordningen. I 3 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter, t.ex. om rätten att få uppgifter och om vissa åtgärder som Finansinspektionen kan vidta om tillsynsobjektet har underlåtit att följa bestämmelserna om finansmarknaden eller med stöd av dem utfärdade föreskrifter, verksamhetstillståndets villkor eller stadgar som gäller verksamheten. Redan i enlighet med 4 § i lagen om Finansinspektionen är fondbolag och auktoriserade AIF-förvaltare Finansinspektionens tillsynsobjekt. Motsvarande åtgärder, såsom begränsning av tillsynsobjekts verksamhet och återkallande av verksamhetstillstånd ska i fortsättningen tillämpas också vid brott mot bestämmelser i förordningen om penningmarknadsfonder. En del av Finansinspektionens befogenheter ska dessutom i fråga om tillsynen över förordningen bygga direkt på förordningen. I artikel 41.2 föreskrivs det om särskilda åtgärder som den behöriga myndigheten vid behov ska vidta om en penningmarknadsfond eller dess förvaltare inte har iakttagit vissa bestämmelser i förordningen. Finansinspektionen har därmed med stöd av artikel 41.2 b rätt att återta det tillstånd som beviljats en penningmarknadsfond vid sådana brott som avses i artikel 41.1.

I artikel 40.1 krävs det att medlemsstaterna ska föreskriva om sanktioner för överträdelse av förordningen och om andra åtgärder samt vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa sanktioner genomförs. Sanktionerna och de andra åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Till följd av förordningen bör omfattningen av de administrativa påföljder som Finansinspektionen påför utökas att också gälla överträdelse av vissa bestämmelser i förordningen. Påföljdsavgifter ska dock föreskrivas som påföljd endast för överträdelse av de mest centrala bestämmelserna i förordningen, dvs. överträdelser som kan äventyra säkra och tillförlitliga penningmarknadsfonder eller som aktörer kan dra betydande regelstridig nytta av jämfört med aktörer som följer reglerna. Finansinspektionens nuvarande tillsynsbefogenheter anses vara tillräckliga för en effektiv tillsyn över de övriga bestämmelserna i förordningen.

2.4.4 Nationella genomförandeåtgärder som SFTR-förordningen kräver

I den gällande nationella lagstiftningen ingår inte en motsvarande skyldighet att rapportera transaktioner för värdepappersfinansiering som i SFTR-förordningen. Förordningen gäller delvis aktörer vars verksamhet redan för närvarande regleras i annan lagstiftning som gäller finansmarknaden och som redan med stöd av den regleringen hör till Finansinspektionens tillsynsobjekt. Förordningen gäller också delvis sådana aktörer som Finansinspektionen inte före SFTR-förordningen har utövat tillsyn över. SFTR-förordningen är direkt tillämplig lagstiftning, men det nationella genomförandet av förordningen kräver att kompletterande bestämmelser ska utfärdas så att en behörig myndighet ska kunna utföra sin tillsynsuppgift på ett effektivt sätt och för att säkra att förordningen iakttas.

I artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen föreskrivs om särskilda krav på transparens i fråga om företag för kollektiva investeringar när det gäller företagens periodiska rapporter och handlingar före avtal. Enligt artikel 13 ska fondbolag, investeringsbolag och AIF-förvaltare informera investerare om sin användning av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar i de halvårs- och årsrapporter som avses i artikel 68 i fondföretagsdirektivet och i de årsredovisningar som avses i artikel 22 i AIFM-direktivet. Dessutom ska det enligt artikel 14 i fondföretagsprospekt enligt artikel 69 i fondföretagsdirektivet och i AIF-förvaltares information till investerare enligt artikel 23.1 och 23.3 i AIFM-direktivet anges

vilka transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar som fondföretags förvaltningsbolag eller investeringsbolag respektive AIF-förvaltare har tillstånd att använda samt tydligt anges att sådana transaktioner och instrument används. Halvårs- och årsrapporter ska innehålla de uppgifter som anges i avsnitt A i bilagan till SFTR-förordningen och prospekt och information till investerare ska innehålla de uppgifter som anges i avsnitt B i bilagan. Uppgifternas innehåll preciseras vid behov genom tekniska standarder för tillsyn som godkänts av kommissionen.

Bestämmelserna i SFTR-förordningen kompletterar bestämmelserna i fondföretagsdirektivet (artiklarna 68—82) och AIFM-direktivet (artiklarna 22 och 23) om skyldigheten att ge information till investerare. Fondföretagsdirektivets bestämmelser om prospekt, halvårsrapporter och årsrapporter har genomförts nationellt genom 13 kap. i lagen om placeringsfonder. Det prospekt som avses i artikel 69 i fondföretagsdirektivet motsvarar det fondprospekt som avses i 92 § i den gällande lagen om placeringsfonder, och om de halvårsrapporter och årsrapporter som avses artikel 68 i fondföretagsdirektivet föreskrivs det i 94 och 96 §. På motsvarande sätt har AIFM-direktivets bestämmelser om årsrapporter genomförts nationellt genom 11 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, där det föreskrivs om skyldigheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder att tillhandahålla bokslut och verksamhetsberättelse samt de uppgifter som avses i 11 kap. 1 § 3 punkten och som inte ingår i bokslutet eller verksamhetsberättelsen. I 12 kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns det bestämmelser om de uppgifter som enligt artikel 23.1 och 23.3 i AIFM-direktivet ska tillhandahållas investerare. För att ge en helhetsbild av regleringarna är det nödvändigt att till lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föga ett omnämnande om att det i SFTR-förordningen föreskrivs närmare om information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar i de ovannämnda handlingarna.

SFTR-förordningen förutsätter dessutom att det vid överträdelse av artiklarna 13 och 14 ska tillämpas de sanktioner och andra åtgärder som föreskrivs i fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet. I 144 b § i den gällande lagen om placeringsfonder och i 22 kap. 1—3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs det om de påföljder som fastställts med stöd av direktivet. Bestämmelserna bör kompletteras för att sanktioner ska kunna påföras också för överträdelse av bestämmelserna i SFTR-förordningen.

I artikel 15 i SFTR-förordningen finns bestämmelser om villkoren för återanvändning av finansiella instrument som mottagits inom ramen för ett säkerhetsarrangemang. Bestämmelserna i förordningen har koppling till det ställande av säkerhet vid överföring av äganderätt och den förfoganderätt över finansiella säkerheter som avses i direktivet om finansiell säkerhet. Tillämpningsområdet för SFTR-förordningen är mer omfattande än det som gäller direktivet om finansiell säkerhet, eftersom bestämmelserna om information enligt artikel 15 i SFTR-förordningen tillämpas på alla motparter som omfattas av säkerhetsarrangemang. Avsikten med förordningen är dock inte att ändra tillämpningsområdet för direktivet om finansiell säkerhet. I artikel 15.4 i förordningen konstateras det också att artikeln inte ska påverka nationell rätt om en transaktions giltighet eller verkan. Sådana nationella bestämmelser är när det gäller säkerhetsrätter i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) särskilt 4 § om säkerhet som grundar sig på överföring av äganderätt, dvs. så kallade säkerhetsöverlåtelser, och 5 § om panträtt med förfoganderätt för panthavaren. Enligt artikel 15.3 påverkar denna artikel inte strängare sektorsspecifik lagstiftning, särskilt inte fondföretagsdirektivet eller *MiFID II-direktivet*, och nationell rätt som syftar till att säkerställa en högre skyddsnivå för lämnande motparter. Därför tillämpas förordningens bestämmelser om återanvändning på t.ex. placeringsfonder och förvaringsinstitut eller på värdepappersföretags kunder endast till den del som strängare bestämmelser om återanvändning av säkerheter inte ingår i gällande bestämmelser om placeringsfonder eller skydd av en kunds medel. Till följd av artikel 15 i SFTR-förordningen är det därmed

inte nödvändigt att göra andra ändringar i den nationella lagstiftningen än i fråga om bestämmelser om administrativa sanktioner för överträdelser av artikeln.

I SFTR-förordningen definieras behöriga myndigheter med hjälp av behöriga myndigheter som utsetts med stöd av EU-reglering. Enligt förordningen är behöriga myndigheter för finansiella motparter de behöriga myndigheter som avses i EMIR-förordningen, rådets förordning (EU) 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (den s.k. *SSM-förordningen*), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (den s.k. *förordningen om värdepapperscentraler*), Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (det s.k. *tjänstepensionsdirektivet*), fondföretagsdirektivet, AIFM-direktivet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (s.k. *CRD IV*), och MiFID II-direktivet, nationella behöriga myndigheter och de tillsynsmyndigheter som avses i Europaparlamentet och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (s.k. *Solvens II*) (artikel 16.1 a).

För icke-finansiella motparter omfattar de behöriga myndigheterna de som utsetts i enlighet med artikel 10.5 i EMIR-förordningen (artikel 16.1 b). De behöriga myndigheterna ska utöva de befogenheter som tilldelats dem genom ovannämnda bestämmelser och övervaka företagens efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i SFTR-förordningen (artikel 16.2).

I Finland har Finansinspektionen utsetts till en sådan nationell behörig myndighet som avses i de ovannämnda bestämmelserna. Finansinspektionen är därmed också en sådan behörig myndighet i Finland som avses i SFTR-förordningen. Utöver att Finansinspektionen utövar tillsyn över att skyldigheterna i förordningen iakttas ska den bl.a. besluta om administrativa sanktioner mot överträdelser av förordningen (artiklarna 22, 23 och 28), samarbeta och utbyta information med Esma och andra behöriga myndigheter (artikel 17), rapportera till andra behöriga myndigheter om faktiska eller potentiella överträdelser (artikel 24) och offentliggöra beslut som gäller sanktioner vid överträdelser (artikel 26). I den nationella lagstiftningen finns det inte särskilda bestämmelser om transaktionsregister. Om en sådan tjänsteleverantör beslutar sig för att inleda verksamhet i Finland ska Finansinspektionen vid behov utöva tillsynssamarbete med Esma som beviljar transaktionsregistret tillstånd och övervakar dess verksamhet.

I förordningen åläggs medlemsstaterna att i enlighet med nationell lagstiftning ge behöriga myndigheter befogenhet att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder mot åtminstone överträdelser av artiklarna 4 och 15 utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 och medlemsstaternas rätt att besluta om och ålägga straffrättsliga påföljder (artikel 22.1). De administrativa sanktionerna och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande (artikel 22.2).

I artikel 22.4 ingår en förteckning över de administrativa sanktioner och åtgärder som de behöriga myndigheterna åtminstone ska ha befogenhet att ålägga och tillgripa. Kap. 3 i lagen om Finansinspektionen innehåller redan för närvarande i huvudsak de befogenheter som förordningen kräver. Befogenheten enligt artikel 22.4 a att meddela förbud ingår redan i 33 § i lagen om Finansinspektionen och befogenheten enligt artikel 22.4 b om offentliga meddelanden ingår i gällande 39 §. I 26 och 27 § i lagen finns redan för närvarande bestämmelser om befogenheten enligt artikel 22.4 c att återkalla eller tillfälligt dra in tillstånd. Det tillfälliga förbudet enligt artikel 22.4 d att utöva ledningsfunktioner kräver dock att en sådan uttrycklig bestämmelse fogas till lagens 28 § om begränsning av ledningens verksamhet. Det är också nödvän-

dig att utvidga förteckningen i lagens 5 § om andra finansmarknadsaktörer, så att det i förteckningen ingår alla de motparter enligt förordningen som vid behov ska omfattas av Finansinspektionens tillsynsbefogenheter.

I artikel 22.4 e—g finns bestämmelser om de maximala administrativa sanktionsavgifter som en behörig myndighet minst ska ha rätt att fastställa. Till 40 och 41 a § i lagen om Finansinspektionen ska det fogas en befogenhet för Finansinspektionen att ålägga sanktioner enligt förordningen för överträdelse av vissa bestämmelser i förordningen.

I artikel 23 ingår bestämmelser om användningen av befogenheter som gäller fastställande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder. Artikel 23 förutsätter inte ändringar i den nationella lagstiftningen, eftersom 41 § i lagen om Finansinspektionen redan för närvarande innehåller bestämmelser om motsvarande omständigheter som ska beaktas när påföljd-savgifter påförs.

I artikel 26 åläggs medlemsstaterna att se till att behöriga myndigheter på sin webbplats offentliggör alla beslut om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder vid överträdelse av artiklarna 4 och 15. Bestämmelsen förutsätter inte ändringar i den nationella lagstiftningen, eftersom de bestämmelser i 43 § i lagen om Finansinspektionen som gäller offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut redan för närvarande motsvarar artikelns bestämmelser.

Artikel 27 innehåller bestämmelser om rätten att överklaga. Bestämmelsen kräver inte ett nationellt genomförande, eftersom det redan med stöd av nuvarande 73 § i lagen om Finansinspektionen är möjligt att överklaga Finansinspektionens beslut genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

2.4.5 Nationella genomförandeåtgärder som ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna kräver

EuVECA- och EuSEF-förordningarna genomfördes nationellt i samband med att AIFM-direktivet genomfördes 2014. Till följd av ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna är det inte i sig nödvändigt med betydande ändringar av gällande nationell lagstiftning, eftersom ändringarna i regel är direkt tillämpliga.

I artiklarna 1.2 b och 2.2 c i ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna ändras definitionen av behöriga myndigheter så att en behörig myndighet definieras direkt genom de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 3.3 a och 7.1 i AIFM-direktivet. En behörig myndighet definierades tidigare i förordningar som en nationell myndighet som en hemmedlemsstat utnämner genom lag eller förordning och vars uppgift är att registrera de förvaltare av fondföretag som omfattas av förordningen. Till följd av definitionen finns det i 50 f § 2 och 3 mom. i lagen om Finansinspektionen bestämmelser om att Finansinspektionen är en sådan behörig myndighet som avses i EuVECA- och EuSEF-förordningarna. Eftersom Finansinspektionen också enligt AIFM-direktivet har definierats som behörig myndighet i Finland leder inte ändringen av definitionen till denna del till ändringsbehov när det gäller den nationella lagstiftningen.

Den nationella lagstiftningen bör ändras till följd av artiklarna 1.8 och 2.7 i ändringsförordningen. I dessa punkter åläggs medlemsstaterna att säkerställa rätten att överklaga hos nationella rättsliga och administrativa myndigheter eller andra myndigheter, om en registrering av en EuVECA- eller EuSEF-fond eller av fondens förvaltare avslås eller om ett registreringsbeslut inte har meddelats inom den tidsfrist som anges i förordningen. Redan i lagen om Finansinspektionen och i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs det omfattande om möjlig-

heten att söka ändring i beslut som Finansinspektionen har fattat. Rättsmedlen enligt förvaltningsprocesslagen kan dock i första hand användas när en myndighet har fattat ett förvaltningsbeslut i saken. Om myndigheten försummar att fatta ett förvaltningsbeslut eller förvaltningsbeslutet dröjer, har en part vanligen inte möjlighet att föra ärendet till en domstol för behandling utan en bestämmelse om detta i en speciallag. Med stöd av en särskild bestämmelse kan dock också en myndighets brist på agerande leda till ett överklagbart beslut. Exempelvis en AIF-förvaltares eller ett fondbolags ansökan om verksamhetstillstånd ska avgöras inom den tid som anges i lagen från det att sökanden har lämnat de handlingar och utredningar som behövs för ett avgörande. Om inget beslut har meddelats inom utsatt tid kan den som gjort ansökan anföra besvär och besvären anses då gälla avslag på ansökan (4 kap. 2 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 5 b § 2 mom. i lagen om placeringsfonder). Det är därför nödvändigt att i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ännu särskilt föreskriva om den möjlighet att söka ändring i fråga om registreringen som EuVECA- och EuSEF-förordningarna förutsätter.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Syftet med propositionen är att främja möjligheterna att bevara den finländska fondverksamhetens konkurrenskraft. Fondverksamheten är en globalt växande affärsmodell, och det är viktigt att Finland hålls med i konkurrensen. Det är också viktigt att internationella investerare blir intresserade av finländska investeringsobjekt och att investeringar på det sättet kan styras till finländska företag. Placeringsfonder kan fungera som finansieringskanaler av detta slag. Placeringsfonderna erbjuder olika typer av investerargrupper möjligheter att investera indirekt både i inhemska och i utländska objekt och att dra nytta av de avkastnings- och diversifieringsmöjligheter som stora investeringsposter erbjuder. Följande teman aktualiseras upprepade gånger i samband med diskussioner om framgångsfaktorer på fondmarknaden och fondmarknadens konkurrenskraft: distributionskanalernas tillgänglighet, antal och handlingsmönster samt kostnadseffektivitet och skalfördelar. Lagen om placeringsfonder måste uppdateras för att konkurrenskraften för finländska aktörer som bedriver fondverksamhet ska kunna säkerställas när omvärlden utvecklas. Exempel på förändringar i affärsmiljön är framför allt den finansteknologiska utvecklingen och olika EU-projekt för ett ökat gränsöverskridande utbud i Europa. Dessa omständigheter understryker behovet att uppdatera lagen om placeringsfonder för att den allt bättre ska motsvara regleringen i andra EU-medlemsstater och möjliggöra konkurrens på lika villkor.

I lagen om placeringsfonder har nationellt tagits in bestämmelser som bör omprövas med tanke på hur de fungerar och om de behövs. Bestämmelserna om fondandelsägarstämman, revisorernas granskning sex gånger per år att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt och minimiantalet andelsägare är exempel på sådana bestämmelser. Genom att avreglera den nationella tilläggsregleringen kan man främja investerarskyddet utan att göra intrång i den finländska fondverksamhetens kostnadseffektivitet och konkurrenskraft på det nationella och det internationella planet.

Förvaltningen av placeringsfonder och utbudet av förvaringsinstitutstjänster har koncentrerats i Finland. I Finland ska en placeringsfond nå upp till minst 50 fondandelsägare under sitt första verksamhetsår, vilket kan visa sig vara en krävande uppgift också när minimikapitalmålet på minst 2 miljoner euro har nåtts. Enligt förarbetena till lagen om placeringsfonder har syftet med det krav på minst 50 fondandelsägare som anges i lagen varit att säkerställa att fondverksamheten handlar om genuina kollektiva investeringar och att fondplaceringarna har karaktären av kollektivt investerande av medel som insamlats av allmänheten (RP 59/1996 rd, s. 38). I bakgrunden till kravet kan även skattepolitiska mål skönjas, eftersom det enligt förar-

betena till lagen inte ansågs ändamålsenligt att förhindra verksamhet om det kunde visas att det enda syftet med verksamheten inte var exempelvis att kringgå beskattning. Kravet på minimiantalet andelsägare var inte ursprungligen ovillkorligt, utan fram till 2004 kunde undantag beviljas enligt tillsynsmyndighetens beslut. Minimiantalet andelsägare anges undantagsvis genom lag i Finland, och kravet kan i onödan höja tröskeln för inträde i branschen. Det är dock fortfarande nödvändigt att genom lagstiftning säkerställa att fondverksamheten handlar om genuina kollektiva investeringar och att fondplaceringarna har karaktären av kollektivt investering av medel som insamlats av allmänheten. Det ligger emellertid inte i investerarnas intresse att ett fondbolag är pressat att aggressivt marknadsföra en nyetablerad placeringsfond för att fonden inom utsatt tid ska få det antal andelsägare som behövs.

Utöver att fullständigt omarbete lagstiftningen om placeringsfonder är syftet med propositionen också att uppfylla de regleringsskyldigheter som direkt åläggs medlemsstaterna i förordningen om penningmarknadsfonder samt i ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna.

3.2 Alternativ

3.2.1 Terminologi

I samband med totalreformen av lagstiftningen om placeringsfonder har ambitionen varit att se över fondterminologin så att definitionen av fondverksamhet på ett tydligare sätt refererar till en investeringspolicy enligt fondföretagsdirektivet än till den juridiska form som valts för fonden. Avsikten med preciseringen har varit att understryka skillnaden mellan verksamheten enligt fondföretagsdirektivet och verksamheten enligt AIFM-direktivet, trots att båda handlar om förvaltning av kollektiva investeringar.

Alternativet att slopa termen fondföretag (på finska *yhteissijoitusyritys*) har övervägts noggrant, eftersom det i flera sammanhang har ansetts att uttrycket är svårförståeligt. Terminologin i lagen om placeringsfonder har dock direkta återverkningar även på annan lagstiftning, bl.a. skattelagstiftningen. En ändrad terminologi kan medföra osäkerhet när det gäller den skattemässiga behandlingen av placeringsfonder i inhemska och internationella sammanhang. En ändrad terminologi kan också oavsiktligt förändra begreppet placeringsfond i skattelagstiftningen bl.a. i förhållande till utländska aktörer, vilket inte är ett syfte med det ändringsförslag som gäller lagen om placeringsfonder. Av denna orsak föreslås det inte till denna del några ändringar av terminologin i lagen om placeringsfonder. Fondföretag ska alltså referera till fonder enligt fondföretagsdirektivet inrättade i någon annan EES-stat än i Finland, oavsett deras juridiska form. I definitionen av placeringsfond betonas dock enligt förslaget tydligare än tidigare att med placeringsfond avses uttryckligen fonder enligt fondföretagsdirektivet, vilket i den gällande kombinerade regleringen lätt har blivit utan uppmärksamhet trots att specialplaceringsfond har definierats särskilt ända sedan 2011, då definitionen av specialplaceringsfond fogades till lagen om placeringsfonder. I motiveringen i regeringens proposition konstaterades då uttryckligen följande: ”Definitionen av placeringsfond föreslås bli ändrad så att den uteslutande gäller placeringsfonder som uppfyller kraven i 11 kap. och som avses i fondföretagsdirektivet. Med placeringsfond avses enligt förslaget tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med 11 kap. och med de stadgar som fastställts i Finland samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar.” (RP 113/2011 rd, s. 56)

3.2.2 Fondandelsregister

Enligt branschens bedömning har revideringen av regleringen av fondandelsregisterföringen speciellt stor betydelse. Decentraliserad registerföring i e-system möjliggör på ett smidigt sätt även gränsöverskridande marknadsföring. Ett sådant förfarande är möjligt och förekommer

allmänt när det gäller utländska fonder. Bestämmelserna om förande av ett andelsregister har en tydlig koppling till dels hur Skatteförvaltningens erhållande av information fungerar, dels hur internetförbindelser och andra digitala tillämpningar kan användas. De system som används bör bl.a. vid gränsöverskridande marknadsföring möjliggöra smidiga kontakter till och från kunder. Osmidighet har setts som en svaghet hos den nuvarande regleringen. Omarbetning av andelsregisterregleringen är ett viktigt mål, som dock kräver ytterligare reflektioner. En förutsättning är också att den internationella skatteregleringen analyseras, framför allt för att säkerställa att anmälningsplikten är övergripande och att information fås för att beskattning ska kunna verkställas. Eftersom regleringslösningarna har mycket stor betydelse för organisationen av verksamheten, bör diskussionerna om en översyn av andelsregisterregleringen fortsätta för att en lösning som tillfredsställer alla parter ska kunna nås. Nu föreslås dock inga ändringar i bestämmelserna om fondandelsregisterföringen.

3.2.3 Investeringsbolag med rörligt kapital

I samband med projektet för en reform av regleringen har man diskuterat möjligheten att ta med även andra associationsrättsliga former som en form av kollektiva investeringar enligt fondföretagsdirektivet. Ett alternativ är reglering som gäller investeringsbolag med rörligt kapital (*société d'investissement à capital variable*, SICAV). Denna möjlighet baserar sig på fondföretagsdirektivet, där det anges att ett fondföretag kan bildas med stöd av lag, antingen på kontraktsrättslig grund eller enligt trustlagstiftning eller på associationsrättslig grund. Exempelvis Luxemburg, Irland, Storbritannien och Frankrike har för närvarande reglering som gäller investeringsbolag med rörligt kapital. Möjliggörande av en associationsrättslig UCITS-fondmodell skulle kunna främja finländska placeringsfonders ställning genom konkurrens på den internationella marknaden.

För att inrätta fonder erbjuder fondregleringen i Luxemburg alternativen en avtalsmodell (*fonds commun de placement*, FCP) och en bolagsmodell med rörligt kapital (SICAV) eller med fast kapital (*société d'investissement à capital fixe*, SICAF). Den senaste utvecklingen av Irlands fondreglering dateras till 2015 i form av en ny typ av fondinstrument (*Irish collective asset management vehicle*, ICAV). ICAV kan jämföras med en associationsrättslig fondmodell, men på samma sätt som fondtillsynen i övrigt lyder registreringen av och tillsynen över ICAV under Irlands centralbank, vilket snabbar upp inrättandet av en fond. Dessutom har ICAV som associationsrättslig form planerats uttryckligen för att vara ett fondinstrument, och på ICAV tillämpas därför endast en del av den associationsrättsliga lagstiftningen om andra bolagsformer. Redan före det senaste utvecklingsprojektet har det i Irland varit möjligt att inrätta fonder verksamma enligt avtalsmodellen, i trustform eller som bolag med rörligt eller fast kapital.

Sveriges regering fattade 2014 beslut om att tillkalla en utredare med uppdrag att dryfta möjligheterna att stärka den svenska fondbranschens konkurrenskraft och modernisera det nationella fondregelverket. Utredningens slutbetänkande (*En hållbar, transparent och konkurrenskraftig fondmarknad*, SOU 2016:45) blev klar i juni 2016, och i den föreslogs bl.a. att associationsrättsliga fonder bör tillåtas i Sverige för att konkurrenskraften ska öka. I slutbetänkandet föreslogs det att det i Sverige stiftas en ny lag om investeringsbolag. Ett sådant investeringsbolag med rörligt kapital skulle kunna förvaltas av ett fondbolag eller en AIF-förvaltare med tillstånd. Skattefrågor ingick inte i utredningen, och därför lämnades förslaget för fortsatt beredning bl.a. i fråga om skatteförslag.

I samband med reformen av lagen om placeringsfonder har man också preliminärt gått igenom alternativa lösningar till reglering som gäller investeringsbolag med rörligt kapital. En tänkbar utgångspunkt för en alternativ modell enligt den arbetsgrupp som berett totalreformen av lagen om placeringsfonder är aktiebolagslagens bestämmelser, som kan omarbetas till en snäv

reglering som gäller bolag med rörligt kapital. I aktiebolagslagen i Finland har man redan övergått från aktiens nominella belopp till ett alternativ utan nominellt belopp, som på ett enklare sätt lämpar sig även för reglering av investeringsbolag med rörligt kapital. Tänkbara alternativa modeller att analysera kan vara åtminstone en särskild lag som skrivits utgående från lagen om placeringsfonder och finns jämsides med den reglering som grundar sig på aktiebolagslagstiftningen, eller ett tillägg som skrivs in i lagen om placeringsfonder och som gäller investeringsbolag med rörligt kapital. Behovet att möjliggöra en ny bolagsstruktur för både placeringsfonder och AIF-fonder talar för alternativet med en särskild lag. Alternativet att ta in den associationsrättsliga regleringen i lagen om placeringsformen kan än en gång försvåra möjligheterna att få grepp om regleringen av fondtyperna.

I propositionen föreslås det dock att man tills vidare håller sig till strukturen för placeringsfonder på kontraktsrättslig grund (avtalsmodellen). Investeringsbolag med rörligt kapital handlar nämligen om ett juridiskt sett komplicerat sakkomplex, som kräver omsorgsfulla fortsatta utredningar i förhållande till den nuvarande associationsrättsliga regleringen (bolagsregleringen).

3.2.4 Utläggning på entreprenad

I samband med totalreformen av lagen om placeringsfonder har man också lyft fram behoven av att ändra lagens reglering av utläggning på entreprenad. I bestämmelserna om utläggning på entreprenad har dock inte uppdagats några betydande nationella spärrar i förhållande till kraven i fondföretagsdirektivet. Med beaktande dessutom av det regleringstryck relaterat till utläggning på entreprenad som följer av bl.a. Storbritanniens utträde ur Europeiska unionen anses det vara onödigt och för tidigt att ändra regleringen i detta läge.

3.2.5 Förvaringsinstitut

I samband med totalreformen av placeringsfondslagstiftningen har man också uppskattat de åtgärder som behövs för att säkerställa att utbudet av förvaringsinstitutstjänster är tillräckligt. När det gäller förvaringsinstitutstjänster har problem relaterade till tillgången på tjänster snarast ansetts beröra AIF-fonder. När det gäller placeringsfonder har det vid beredningen av propositionen inte uppdagats några sådana problem i nuläget som skulle kräva att regleringen ändras. Av fondföretagsdirektivet följer dessutom särskilda krav i fråga om förvaringsinstitut vilka avgränsar den potentiella gruppen av förvaringsinstitut för en placeringsfond. Det föreslås därför inte några ändringar som gäller förvaringsinstitutstjänsterna.

3.3 De viktigaste förslagen

3.3.1 Lag om placeringsfonder

Lagens struktur och tillämpningsområde

I denna proposition föreslås en ny lag om placeringsfonder genom vilken 1999 års lag om placeringsfonder föreslås bli upphävd. Den föreslagna lagens struktur bygger på de lösningar som man gått in för i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Den lagen kan ses som en bra strukturell förebild för den nya lagen, eftersom den representerar relativt ny lagstiftning om finansmarknaden och innehåller liknande reglering som den föreslagna lagen. För att främja läsbarheten och tydligheten föreslås det att paragraferna rubriceras i den nya lagen. Vidare föreslås det att lagen får en ny struktur och att paragraferna numreras enligt kapitel, vilket kan anses vara ändamålsenligt i ett förhållandevis omfattande förslag som är utsatt för ändringar som EU-regleringen föranleder. Det föreslås också flera andra preciseringar av lagen

för att förbättra lagens läsbarhet och för att uppdatera bestämmelserna så att de bättre motsvarar det nuvarande sättet att skriva lag.

Lagen om placeringsfonder har blivit svårsläslig till följd av sin ändringshistoria och de samordnade bestämmelserna enligt fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet. Avsikten är nu att främja läsbarheten på så vis att den reglering som gäller placeringsfonder separeras från den reglering som gäller specialplaceringsfonder.

Den finskspråkiga terminologin i lagen om placeringsfonder förenhetligas med terminologin i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och i fondföretagsdirektivet så att man i lagen generellt övergår från uttrycket ”sijoitusrahaston hallinnoiminen” till uttrycket ”sijoitusrahaston hoitaminen”. Det svenska uttrycket ”förvaltning av placeringsfonder” ändras inte.

Delfonder

Avsikten är att främja de finländska fondernas internationella konkurrenskraft genom att förenhetliga de finländska fondbestämmelserna med de fondbestämmelser som används i andra EU-medlemsstater. Det föreslås därför att reglering som tillåter delfondsstrukturer ska fogas till den nya lagen om placeringsfonder. I Finland kan placeringsfonder ha olika andelsserier, men den gällande lagstiftningen har inte gjort det möjligt att indela placeringsfonder i delfonder. Den 30 januari 2017 offentliggjorde Esma ett yttrande (*Share classes of UCITS*, Esma31-43-296) där andelsseriernas möjligheter att avvika från varandra annat än i begränsad utsträckning exempelvis i fråga om valutaskydd utesluts. Någon motsvarande standpunkt har inte tagits när det gäller delfonder, och det är möjligt att bilda delfonder med från varandra avvikande investeringspolicy. För att finländska placeringsfonder ska kunna erbjuda fondalternativ i samma omfattning som flera andra EU-medlemsstater kan, är det motiverat att tillåta delfondsstrukturer även i Finland.

Det föreslås att begreppet delfond fogas till lagen om placeringsfonder. En delfond ska kunna bestå av en delfond eller flera delfonder på det sätt som beskrivs närmare i stadgarna, och delfonderna kan i sin tur delas i andelsserier och andelsklasser. Efter reformen är det således möjligt att en fondandelsägare äger andelsserie 1 i delfond A i placeringsfond X och har valt en tillväxtandel. Delfondens värde ska kunna uppges med en bråkdelns noggrannhet. Införandet av begreppet delfond gagnar i synnerhet gränsöverskridande fondverksamhet, men även i hemlandet kan man dra nytta av den möjlighet som begreppet är förenat med, nämligen att i delfonder driva från varandra avvikande investeringspolicy, till skillnad från vad som är möjligt i fråga om andelsserier. I delfondsstrukturer blir det möjligt att använda bl.a. olika inflations- och indexskydd.

I en delfondsstruktur består en placeringsfond således av en eller flera delfonder, som var och en kan ha en från varandra avvikande investeringspolicy, och på motsvarande sätt som enligt strukturen med en placeringsfond kan delfonden ha avkastnings- eller tillväxtandelar och andelsserier. Enligt den föreslagna delfondsmodellen bildar delfonderna tillsammans placeringsfondens tillgångar, men delfondernas tillgångar ska förvaras och bokföras separat. Det som föreskrivs om placeringsfonder ska i princip tillämpas på motsvarande på delfonder. Det föreslås dock att det ska upprättas bokslut för varje delfond, men så att det också ska läggas fram en kombinerad resultat- och balansräkning för placeringsfondens samtliga delfonder. Enligt förslaget ska det även vara möjligt att göra ett kombinerat fondprospekt för delfonderna, i vilket delfondernas gemensamma och fondspecifika uppgifter kan presenteras i ett enda prospekt. Det ska emellertid också vara möjligt att ge ut ett fullständigt fondprospekt per delfond. Ett faktablad ska däremot alltid offentliggöras per delfond.

På delfondernas stadgar tillämpas enligt förslaget på motsvarande sätt det som föreskrivs om placeringsfondens stadgar. I en delfondsstruktur är placeringsfonden en s.k. paraplyfond. I flera fondbolag har placeringsfondens stadgar redan nu presenterats som en kombination bestående av gemensamma stadgar som gäller fondbolagets alla placeringsfonder och av s.k. fondspecifika stadgar som gäller en enskild placeringsfond. Denna praxis har gjort det lättare att på fondbolagsnivå hantera placeringsfondernas stadgar och stadgeändringar. Framläggande av stadgar som en kombination av en paraplyfonds gemensamma stadgar och delfondsspecifika stadgar fungerar på samma sätt. Regleringen utgör dock inget hinder för att man, om så önskas, skriver stadgar på ett fullständigt heltäckande sätt separat för varje delfond. Stadgarna och stadgarnas strukturer bör dock i första hand vara tydliga. Finansinspektionen fastställer en placeringsfonds stadgar, om den anser att de är lagenliga och tydliga.

Fondandelsägarstämma

Det föreslås att regelbundna årligen återkommande fondandelsägarstämmor ska slopas. Bestämmelserna om fondandelsägarstämman är nationella och baserar sig inte på några krav i fondföretagsdirektivet. Fondandelsägarstämman anses inte heller längre ha något stort mervärde när det gäller att förmedla information, eftersom fondbolagen numera publicerar halvårsöversikter, årsberättelser och annan aktuell information om sina fonder på sina webbsidor.

För trygghet av fondandelsägarnas ställning föreslås det att en fondandelsägarstämma alltså ska kunna sammankallas vid behov på initiativ av fondandelsägare, fondbolagets styrelse, en oberoende styrelsemedlem eller en revisor. På sammankallande av en stämma tillämpas enligt förslaget vad som i 21 § i den gällande lagen om placeringsfonder föreskrivs om sammankallande av en extra fondandelsägarstämma, med den ändringen att även en oberoende styrelsemedlem föreslås få självständig rätt att sammankalla en stämma. En fondandelsägare eller en grupp av andelsägare ska enligt förslaget få sammankalla en stämma, om fondandelsägaren eller gruppen tillsammans innehar minst en andel om 5 procent av alla utelöpande fondandelar. Förslaget innebär att minoritetsskyddet höjs. Det ska alltså vara möjligt att regelbundet hålla en årlig fondandelsägarstämma, om fondbolaget beslutar förfara på det viset och bestämmelser om sammankallande av stämman finns i placeringsfondens stadgar. Föreningslagen (503/1989) ska alltså i tillämpliga delar tillämpas på fondandelsägarstämman.

Fondandelsägaren ska underrätta fondbolaget om sitt initiativ om att en fondandelsägarstämma ska hållas. Initiativet kan gälla exempelvis väckande av talan i fråga om skada som har åsamkats alla fondandelsägare gemensamt. Fondbolaget ska då enligt förslaget vara skyldigt att så som föreskrivs närmare i placeringsfondens stadgar underrätta de övriga fondandelsägarna om initiativet om sammankallande av en stämma. De övriga fondandelsägarna kan ansluta sig till initiativet, och den 5 procents andel som behövs kan då samlas ihop på detta sätt, om inte initiativtagaren själv har den ägarandel som behövs. Fondbolaget ska dock ha rätt att av grundad anledning vägra underrätta om initiativet. En sådan anledning kan vara exempelvis en situation där en andelsägare upprepade gånger utan någon i lag angiven grund förslår att en fondandelsägarstämma ska sammankallas eller om en fondandelsägarstämma redan har fattat ett beslut om saken och inga nya grunder har framkommit.

Slopandet av regelbundna fondandelsägarstämmor innebär också att man i placeringsfondsregleringen slopar bestämmelserna om utseende av medlemmar till fondbolagets styrelse och av revisor valda av fondandelsägarna. I den nya lagen föreskrivs inte heller längre om det representantskap om vilket det föreskrivs i 22 § i den gällande lagen.

Oberoende styrelsemedlem i ett fondbolag

Det föreslås ändringar som gäller valet av styrelsemedlemmar i ett fondbolag. I stället för att ange att fondandelsägarna ska välja styrelsemedlemmar föreslås lagen i fortsättningen förut-sätta att minst en tredjedel av styrelsemedlemmarna ska uppfylla de krav på oberoende som anges i lagen. Avsikten är att de kriterier för oberoende som styrelsemedlemmarna föreslås uppfylla ska säkerställa att medlemmarna är oberoende i förhållande till fondbolaget, de som har bestämmande inflytande i fondbolaget och andra organisationer som hör till samma kon-cern, det förvaringsinstitut som fondbolaget anlitar, det värdepappersföretag som ansvarar för portföljförvaltningen samt allmänt till andra fondbolag och förvaringsinstitut. Utgångspunkten för fastställandet av oberoende är de kriterier för oberoende för fondbolagets och förvaringsin-stitutets styrelsemedlemmar som anges i artikel 25.2 i UCITS V-direktivet och i artikel 21 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/438.

Utöver att vara oberoende ska en oberoende styrelsemedlem också ha i 3 kap. 2 § föreslagen allmän kännedom om fondverksamhet samt allmän kännedom om investeringstjänster, om fondbolaget har beviljats tillstånd för kapitalförvaltning. I jämförelse med de nuvarande sty-relsemedlemmar som fondandelsägarna väljer till fondbolaget kommer de föreslagna obero-ende medlemmarna att omfattas av striktare kompetenskrav, eftersom det inte har krävts att de styrelsemedlemmar som fondandelsägarna valt till fondbolaget enligt den gällande lagen ska ha kännedom om fondverksamhet eller investeringstjänster.

Minimiantal andelsägare

Enligt 27 § i den gällande lagen om placeringsfonder är minimiantalet andelsägare 50. Be-stämmelsen har baserat sig på nationell prövning av ändamålsenligheten. Det är fortfarande nödvändigt att genom lagstiftning säkerställa att fondverksamheten handlar om genuina kollektiva investeringar och att fondplaceringarna har karaktären av kollektivt investerande av medel som insamlats av allmänheten. Med hänsyn till behovet att underlätta nyetablerade pla-ceringsfonders verksamhet och institutionella investerares fondinvesteringar föreslås det i propositionen att minimiantalet andelsägare ska sänkas till 30. Det föreslås också att kravet enligt det gällande 27 § 2 mom. ska ändras så att den angivna tiden för att uppnå minimikapi-talet och minimiantalet andelsägare förlängs till ett år och så att Finansinspektionens möjlighet att bevilja undantag slopas. Det föreslås inga ändringar i kravet på minimikapitalet (2 miljoner euro) för en placeringsfond. Den bestämmelse i 45 § i den gällande lagen om placeringsfonder där huvudregeln enligt principen om fortlöpande emission slås fast, nämligen att ett fondbolag på begäran ska emittera andelar i en placeringsfond som det förvaltar, föreslås likaså stå kvar i den nya lagen. Principen har härletts ur placeringsfondernas öppethållande för allmänheten, men bestämmelsen baserar sig inte direkt på fondföretagsdirektivet.

Revisorernas granskning av att värdet har beräknats på rätt sätt

Det föreslås att den frekvens för revisorns granskningar av att värdet har beräknats på rätt sätt som anges i 38 § i den gällande lagen om placeringsfonder ska dras ner betydligt från nuva-rande sex gånger per år. Den nuvarande bestämmelsen är nationell, och den har ökat place-ringsfondernas förvaltningskostnader. Det är emellertid viktigt för investerarna att placerings-fondens värde beräknas felfritt och att beräkningsprocesserna är tillförlitliga, och därför före-slås det att det i 7 kap. 3 § i den nya lagen föreskrivs att en revisor minst en gång per år ska granska riktigheten hos beräkningen av fondandelsvärdet och riktigheten hos värdena vid års-skiftet. Bestämmelsen är flexibel och innebär att revisorerna alltför i speciellsituationer också oftare än så kan kontrollera att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt. I synnerhet behov i anknytning till skattekontroll talar för att riktigheten hos värdet vid årsskiftet bör fastställas.

Begränsning av inlösen

Det föreslås en ny metod för att reglera likviditeten utöver avbrytande av inlösen. Till lagen om placeringsfonder fogas enligt förslaget bestämmelser om möjligheten att i en placeringsfonds stadgar bestämma om under vilka förutsättningar fondbolaget kan ordna inlösen enligt placeringsfondens öppettider under flera olika dagar, t.ex. när ett enskilt inlösningsanspråk överskrider den gräns för placeringsfondens värde som anges i stadgarna. En sådan begränsning kan förhindra en enskild stor inlösens negativa effekt på placeringsfondens likviditet och möjliggöra fortsatta små inlösningar jämsides med en stor inlösen. Om begränsning av inlösen inte används måste varje fall av inlösen i princip skötas i den ordning anspråken kommer in. Detta kan på ett oskäligt sätt skjuta upp små inlösningsanspråk i situationer där en stor andelsägare vill lösa in en betydande del av eller alla sina fondandelar i en placeringsfond. Inlösen kan behöva begränsas också när flera inlösningsanspråk anhopas så att alla uppdrag inte kan genomföras samtidigt. Det är viktigt för investerarna att olika alternativ som eventuellt kan aktualiseras i en inlösningssituation har beskrivits tillräckligt tydligt och inte kommer som en fullständig överraskning.

Ett fondbolags rätt att utan samtycke lösa in en fondandelsägares fondandelar

Det föreslås att lagen om placeringsfonder kompletteras så att ett fondbolag får rätt att i situationer som anges närmare i lag och i placeringsfondens stadgar lösa in fondandelar också utan uppdrag eller samtycke från fondandelsägaren. Det är meningen att bestämmelsen ska säkerställa att fondbolagen har möjlighet att reagera i sådana potentiella situationer där det är förenligt med alla andelsägares intresse att begränsa uppkomsten av oförutsedda kostnader till följd av förpliktelser som hänför sig till en enskild investerare.

Andelsbevis

Den tvingande reglering enligt den gällande lagen som förpliktat ett fondbolag att på begäran av en andelsägare utfärda ett fysiskt andelsbevis över fondandelar ska slopas. Förslaget medger dock att fondbolagen fortsätter tillämpa förfarandet enligt den gällande lagen, om de så önskar. Bestämmelsen gör det också möjligt för fondbolagen att på ett smidigt sätt övergå till ett tillstånd utan andelsbevis så att fondbolagen kan besluta att sluta utfärda nya andelsbevis. Om inte något annat beslutas ska fondbolagen inte vara skyldiga att inom en viss tid samla in de andelsbevis som de redan emitterat, utan andelsbevisen kan avvecklas på ett naturligt sätt i samband med inlösningsåtgärder.

De ändrade bestämmelserna om andelsbevis föreslås för att placeringsfondsregleringen ska bli tidsenligare. Syftet med den ändrade regleringen av andelsbevisen är också att göra förvaltningen av placeringsfonderna kostnadseffektivare i en digital omvärld och höja ägaruppgifternas tillförlitlighet på så vis att alla uppgifter kan läsas i fondandelsregistret. Skyldigheten att utfärda fysiska andelsbevis kan anses föråldrad i en värld där teknologin utvecklas och fondtjänsterna digitaliseras. Det är väldigt få fondandelsägare som begär att få ett fysiskt andelsbevis. Fondbolagen ska dock se till att det går att utfärda fysiska andelsbevis, vilket medför en onödig administrativ börda för fondbolagen.

Slopandet av fysiska andelsbevis har inga konsekvenser för det sakrättsliga skyddet mot tredje man vid överlåtelse och pantsättning av andelsbevis. Det sakrättsliga skyddet mot tredje man vid överlåtelse och pantsättning av fondandelar tillgodoses på motsvarande sätt som enligt den gällande lagen utifrån anmälan till fondbolaget och anteckning i andelsregistret. I 57 § 4 mom. i den gällande lagen om placeringsfonder föreskrivs det redan nu om pantsättningsanteckning i andelsregistret när inget andelsbevis har utfärdats över en fondandel.

Fondandelsägares talerätt och väckande av talan på alla fondandelsägares vägnar

I 139 § i den gällande lagen om placeringsfonder föreskrivs det att fondandelsägarstämman beslutar om framställande av skadeståndskrav och väckande av talan i fråga om skada som har åsamkats alla fondandelsägare gemensamt. Kostnaderna för skadeståndskravet och ombudets arvode betalas av placeringsfondens medel. I 140 § föreskrivs det om förfarandet när fondandelsägarstämman har beslutat att inte väcka talan. Enligt den gällande lagen kan andelsägare som företräder en kvalificerad minoritet väcka talan även då, under de förutsättningar som anges i lagen. De fondandelsägare som har väckt talan svarar för rättegångskostnaderna som betalas av placeringsfondens medel i den mån de medel som placeringsfonden vunnit genom rättegången räcker till för detta. Eftersom det föreslås att regelbundna fondandelsägarstämmor ska slopas har det ansetts att det behövs bestämmelser om ett särskilt förfarande för sådana situationer där en andelsägare väcker initiativ om sammankallande av en stämma men inte själv har det kvalificerade minoritetsägande som krävs. När ägaruppgifterna i placeringsfondens andelsregister inte är offentliga kan det annars bli oskäligt svårt för andelsägaren att få kontakt med andra andelsägare.

Nationellt genomförande av EU-regleringen

I lagen om placeringsfonder föreslås bestämmelser om bestämmande av administrativa påföljder för överträdelser av de bestämmelser i SFTR-förordningen på vilka ska tillämpas sanktioner som har fastställts i enlighet med fondföretagsdirektivet. I övrigt föreslås bestämmelser om tillämpliga administrativa påföljder för överträdelse av förordningen och om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och i lagen om Finansinspektionen. Till lagen om placeringsfonder fogas dessutom behövliga hänvisande bestämmelser till förordningen om penningmarknadsfonder och till SFTR-förordningen.

3.3.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Överföring av regleringen av specialplaceringsfonder till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Det föreslås att den reglering som gäller specialplaceringsfonder i sin helhet ska tas in i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder så att behövliga hänvisningar till lagen om placeringsfonder fogas till lagen. Specialplaceringsfonderna är en av AIF-fondernas juridiska former, och därför passar regleringen av specialplaceringsfonder på ett naturligt sätt in i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I samband med överföringen av regleringen av specialplaceringsfonder bör en liten del tillämplig överlappande placeringsfondsreglering eller placeringsfondsreglering som föreslås bli upphävd gallras bort, exempelvis reglering som gäller bevarande av noteringar om transaktioner eller revision. Det föreslås inga andra innehållsmässiga ändringar i den reglering som specifikt gäller specialplaceringsfonder. Det föreslås inga ändringar i den reglering som gäller specialplaceringsfondernas investeringsinriktning, minimikapital eller skyldighet att dela ut avkastning. Det bör emellertid noteras att till den del det i samband med den nya lagen föreslås ändringar av sådana materiella bestämmelser i lagen om placeringsfonder till vilka det hänvisas i regleringen av specialplaceringsfonder kommer dessa ändringar också att gälla specialplaceringsfonder. Som exempel på sådana ändringar kan nämnas sänkningen av minimiantalet fondandelsägare från 50 till 30, de föreslagna förändringarna i fråga om fondandelsägarstämman och de nya bestämmelserna om begränsning av inlösen.

Regleringen av styrelsens sammansättning i ett fondbolag och regleringen av styrelsens oberoende ska inte längre tillämpas på förvaltare av specialplaceringsfonder. Om det är fråga om förvaltare med dubbel auktorisation, både ett fondbolag som förvaltar placeringsfonder och en AIF-förvaltare som förvaltar en specialplaceringsfond, varvid aktören har auktorisation både

enligt lagen om placeringsfonder och enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, ska styrelsemedlemmarna i fondbolaget i vilket fall som helst uppfylla villkoren enligt lagen om placeringsfonder. Om det är fråga enbart om en AIF-förvaltare som förvaltar en specialplaceringsfond, kan organiseringen av förvaltningen jämföras med andra AIF-förvaltares förvaltning och vad som föreskrivs om detta i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kan då tillämpas.

Anmälan om inledande av marknadsföring av AIF-fonder samt produktgodkännande

I samband med att regleringen av specialplaceringsfonder flyttas föreslås det också ändringar som rör den behandling av anmälningar som det föreskrivs om i 21 kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Enligt 12 kap. 1 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kan en AIF-förvaltare börja marknadsföra en AIF-fond i Finland efter att ha underrättats om saken av Finansinspektionen. Enligt 21 kap. 4 § ska Finansinspektionen underrätta om beslutet inom 20 dagar efter att ha mottagit en fullständig anmälan.

Med tanke på aktörernas rättssäkerhet har det rent konkret aktualiserats ett behov av att skapa större klarhet i beslutsprocessen och föreskriva om meddelande av ett överklagbart beslut i situationer där parterna inte är av samma åsikt om anmälan fullständighet eller omständigheter i anknytning till den och huruvida kraven är berättigade i synnerhet när det handlar om i 13 kap. avsedda AIF-fonder som erbjuds icke-professionella kunder. Det föreslås att en ny bestämmelse tas in i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Den föreslagna bestämmelsen förpliktar Finansinspektionen att inom utsatt tid meddela ett överklagbart beslut, om den inte kan godkänna AIF-förvaltarens anmälan om inledande av marknadsföring.

Finansinspektionen ska kunna förbjuda att marknadsföring till icke-professionella kunder inleds, om den anser att icke-professionella kunders intressen inte har beaktats tillräckligt vid förvaltningen av AIF-fonden eller i arrangemangen i anknytning till produktgodkännande. Det innebär i praktiken närmast bedömning av om den planerade AIF-fonden enligt AIF-förvaltarens utredningar och ståndpunkt lämpar sig för den tilltänkta målgruppen bl.a. vad gäller fondens riskprofil. Bestämmelsen ger Finansinspektionen beslutanderätt när det gäller att trygga investerarnas ställning. Bestämmelsen lämpar sig för auktoriserade AIF-förvaltare på vilka även i övrigt kan tillämpas de krav på organisering av verksamheten som anges i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Finansinspektionen ska dock alltid ange grunderna för sitt beslut. När det gäller registreringsskyldiga AIF-förvaltare kan Finansinspektionen redan inom ramen för den gällande regleringen i samband med behandlingen av beviljande av undantag ta ställning till om AIF-fonden lämpar sig för den planerade kundmålgruppen.

Tillförlitlighetskrav som ställs på registreringsskyldiga AIF-förvaltares ledning och ägare

På registreringsskyldiga AIF-förvaltares ledning och betydande ägare ska enligt förslaget ställas samma tillförlitlighetskrav som enligt den gällande lagen ska ställas på auktoriserade AIF-förvaltare. Motsvarande krav har redan uppställts för flera andra funktioner som kräver registrering, såsom förmedlare av gräsrotsfinansiering och förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom. För att trygga investerarnas ställning bör de krav på tillförlitlighet som gäller ägare utsträckas till att omfatta även de aktörer som nämns ovan.

Nationellt genomförande av EU-regleringen

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreslås bestämmelser om bestämmande av administrativa påföljder för överträdelse av de bestämmelser i SFTR-förordningen på vilka ska tillämpas nationella sanktioner som har fastställts i enlighet med AIFM-direktivet. I övrigt föreslås bestämmelser om tillämpliga administrativa påföljder för överträdelse av för-

ordningen och om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i lagen om placeringsfonder och i lagen om Finansinspektionen. Med anledning av ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna föreslås bestämmelser om den möjlighet att söka ändring som förordningen förutsätter bli fogade till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Till lagen fogas dessutom behövliga hänvisande bestämmelser till förordningen om penningmarknadsfonder och till SFTR-förordningen.

3.3.3 Lagen om Finansinspektionen

Det föreslås att Finansinspektionens rätt att få uppgifter ur bötes- och straffregistret utvidgas till att omfatta utredning av den lagstadgade tillförlitligheten när det gäller registreringsskyldiga AIF-förvaltares ägare, styrelsemedlemmar, verkställande direktör eller anställda. Förslaget anknyter till de ändringar som föreslås i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och som gäller tillförlitlighetskrav i fråga om registrerade AIF-förvaltares ledning och betydande ägare.

Det föreslås dessutom att lagen om Finansinspektionen ändras så att Finansinspektionen får rätt att meddela administrativa påföljder för överträdelse av centrala bestämmelser i förordningen om penningmarknadsfonder och SFTR-förordningen. I lagen föreslås också bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet som behörig myndighet enligt dessa förordningar.

3.3.4 Övriga lagar

Det föreslås att lagen om gåvoutfästelser (625/1947) förtydligas i fråga om donation av fondandelar. Samtidigt ska regleringen av så kallade notariatsgåvor uppdateras.

De lagförslag i denna proposition som nämns ovan kräver även ändringar av teknisk natur och ändrade laghänvisningar som följer av den nya lagen. Utöver de lagar som nämns ovan föreslås därför även följande lagar bli ändrade:

- lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008)
- lagen om investeringstjänster
- lagen om fastighetsfonder
- lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009)
- lagen om finansiella säkerheter
- lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)
- lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017)
- lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014)
- lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016)
- handelsregisterlagen (129/1979)
- lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005)
- lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999)

- lagen om beskattningsförfarande (1558/1995)

- lagen om förmyndarverksamhet (442/1999).

3.4 Bedömning i förhållande till EU:s allmänna dataskyddsförordning

3.4.1 Fondandelsregister

Våren 2016 antog Europaparlamentet och rådet förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, nedan *dataskyddsförordningen*. I dataskyddsförordningen fastställs bestämmelser om skyddet för fysiska personer med avseende på behandlingen av personuppgifter och bestämmelser om det fria flödet av personuppgifter. Dataskyddsförordningen har tillämpats sedan den 25 maj 2018.

I 9 kap. 4 § i lagförslag 1 i propositionen föreskrivs det om ett fondandelsregister över fondandelar. Enligt lagförslaget ska ett fondbolag föra fondandelsregistret, vilket motsvarar den gällande regleringen.

Bestämmelserna i lagförslag 1 om fondandelsregistret omfattas av tillämpningsområdet för dataskyddsförordningen, men det nationella handlingsutrymme som förordningen ger har utnyttjats i fråga om dem. I artikel 6.1 i dataskyddsförordningen anges grunderna för när behandlingen av personuppgifter är laglig. Åtminstone ett av villkoren i punkten ska uppfyllas. Enligt artikel 6.1 c är behandlingen laglig om den är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige.

Enligt artikel 6.3 ska det föreskrivas om grunden för den behandling som avses i artikel 6.1 c i antingen a) unionsrätten eller b) en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av.

Syftet med behandlingen ska fastställas den rättsliga grunden för behandlingen i fråga eller i den behandling som avses i artikel 6.1 e, och den ska vara nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. Den rättsliga grunden för behandlingen kan innehålla särskilda bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i dataskyddsförordningen, bland annat: de allmänna villkor som ska gälla för den personuppgiftsansvariges behandling, vilken typ av uppgifter som ska behandlas, vilka registrerade som berörs, de enheter till vilka personuppgifterna får lämnas ut och för vilka ändamål, ändamålsbegränsningar, lagringstid samt typer av behandling och förfaranden för behandling, inbegripet åtgärder för att tillförsäkra en laglig och rättvis behandling, däribland för behandling i andra särskilda situationer enligt kapitel IX. Unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

Behandlingen av de uppgifter som samlas in och i det sammanhanget behandlas i det fondandelsregister som enligt lagförslag 1 ska föras är i enlighet med artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen motiverad för att den personuppgiftsansvariges lagstadgade skyldigheter ska fullgöras. I enlighet med artikel 6.3 i förordningen har det i den nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av föreskrivits om grunden för behandlingen. Syftet med behandlingen av personuppgifter i ett fondandelsregister ska vara den registrering av fondandelsägares äganderätt som uttryckligen fastställts i lag. För att kunna reda ut vem som äger fondandelar i en placeringsfond och i vilka proportioner är det viktigt att det fondandelsregister som förs uppdateras. Även fondandelsägarnas möjlighet att utnyttja sina lagstadgade rättigheter bygger

i regel på att fondandelarna är registrerade. Regleringen om fondandelsregistret kan anses uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det mål som eftersträvas.

Den rättsliga grunden för behandlingen ska dessutom omfatta särskilda bestämmelser i 9 kap. 4 § i lagförslag 1 om de uppgifter som ska behandlas, de aktörer som ska registreras och de myndigheter till vilka uppgifter får lämnas ut.

Fondbolaget ska vara skyldigt att lämna uppgifter till åklagar- och förundersökningsmyndigheterna för utredning av brott och till andra myndigheter som med stöd av lagen har rätt att få sådana uppgifter. Det ska föreskrivas om grunden för överlämnande i speciallagar om myndigheternas verksamhet. Fondandelsregistret ska dessutom hållas tillgängligt för fondandelsägarsämman.

I och med att det enligt 3 kap. 9 § i lagförslag 1 ska vara möjligt att använda uppgifter som samlats i fondandelsregistret också när insiderregister för fondbolag inrättas, finns det en möjlighet att den personuppgiftsansvarige vidare behandlar personuppgifter för ett annat syfte än det för vilket uppgifterna samlades.

De uppgifter som ska registreras i fondandelsregistret motsvarar i hög grad uppgifterna i den gällande lagen, dvs.

- 1) fondandelsägarnas namn och postadresser,
- 2) antalet fondandelar som innehaven omfattar,
- 3) fondandelarnas olika andelsklasser och andelsserier specificerade,
- 4) registreringsdatum för fondandelarna, och
- 5) ordningsnummer för andelsbevisen.

I artikel 9 i dataskyddsförordningen finns det bestämmelser om behandlingen av särskilda kategorier av personuppgifter. Enligt artikel 9.1 ska behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter för att entydigt identifiera en fysisk person, uppgifter om hälsa eller uppgifter om en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning vara förbjuden. Vid särskilda kategorier av personuppgifter ska någon av de grunder för behandling som anges i artikel 9.2 uppfyllas.

Uppgifter samlade i fondandelsregistret är inte sådana uppgifter om särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 9 i dataskyddsförordningen.

3.4.2 Insiderregister

I 3 kap. 9 § i lagförslag 1 i propositionen föreskrivs det om det insiderregister som ett fondbolag ska föra över insideranmälningar. Enligt lagförslaget ska ett fondbolag föra insiderregistret, vilket motsvarar den gällande regleringen.

Behandlingen av de uppgifter som samlas in och behandlas i det fondandelsregister som enligt lagförslag 1 ska föras är i enlighet med artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen motiverad för att den personuppgiftsansvariges lagstadgade skyldigheter ska fullgöras. I enlighet med artikel 6.3 i förordningen har det i den nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av

föreskrivits om grunden för behandlingen. Avsikten med behandlingen av personuppgifter i insiderregistret är att hindra marknadsmissbruk, vilket uttryckligen fastställs i lag.

Den rättsliga grunden för behandlingen ska omfatta särskilda bestämmelser i 3 kap 7—9 § i lagförslag 1 om de uppgifter som ska behandlas, de aktörer som ska registreras, bevaringstider för uppgifterna och utlämnande av uppgifterna.

Enligt 3 kap. 9 § i lagförslag 1 har andra än registrerade personer rätt att mot ersättning av kostnaderna få utdrag ur insiderregistrets innehåll. Fysiska personers personbeteckning och adress och andra fysiska personers än insiders och fondbolagets aktieägares namn är dock inte offentliga.

Skyldigheten för fondbolag och vissa andra marknadsaktörer att föra offentliga insiderregister hör till nationell reglering. I Finland finns dock en lång tradition av offentlighet och transparens i fråga om ägande på värdepappersmarknaden. Betydelsen av och ställningen för offentliga insiderregister har senast behandlats omfattande i samband med det nationella genomförandet av MiFID II (RP 151/2017 rd, s. 97—100). De offentliga insiderregistren och den stora allmänhetens intresse för dem är ägnade att förhindra marknadsmissbruk. Att transparensen främjas när det gäller ägande och handel för en insider och dennes närmaste krets förbättrar investerarnas tillgång till information och den stora allmänhetens förtroende för marknaden. Bedömningen är att lagstiftningen till denna del uppfyller ett mål av allmänt intresse och är proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

I enlighet med 3 kap. 10 § i lagförslag 1 i propositionen ska det genom Finansinspektionens föreskrift närmare bestämmas det detaljerade innehållet i fondbolagets insiderregister och hur uppgifterna ska registreras. Den rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter i insiderregistret ska därmed också omfatta den föreskrift av Finansinspektionen som nämns ovan.

Enligt 3 kap. 9 § i lagförslag 1 motsvarar de uppgifter som registreras i insiderregistret i hög grad uppgifterna i den gällande lagen, dvs.

1) för varje insider de fondandelar, aktier och finansiella instrument som ägs av insider, omyndiga som avses i 7 § 2 mom. 1 punkten och organisationer eller stiftelser som avses i 7 § 2 mom. 2 punkten och som är av det slag som avses i momentet samt specificerade förvärv och avyttringar, och

2) de fondandelar som ägs av aktieägare som avses i 8 § och förändringar i innehavet.

Därtill, om insideranmälningarna görs i enlighet med 3 kap. 7 § 6 mom. kan fondbolagets insiderregister till denna del bildas av uppgifter från värdeandelssystemet (3 kap. 9 § 2 mom.).

De uppgifter som samlas i insiderregistret är inte sådana uppgifter enligt artikel 9 i dataskyddsförordningen som gäller särskilda kategorier av personuppgifter.

3.4.3 Övriga bestämmelser

De föreslagna ändringarna i 26 kap. 2 § och 27 kap. 7 § i lagförslag 1 i propositionen (133 a och 150 § i den gällande lagen om placeringsfonder) till följd av dataskyddsförordningen ingår i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av kreditinstitutslagen och till vissa lagar som har samband med den (RP 100/2018 rd). Propositionen har beretts av vid finansministeriet.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

4.1.1 Konsekvenser för företagen

Fondbolag

De föreslagna ändringarna lindrar kostnaderna för fondbolagen. De föreslagna ändringarna underlättar också finländska fondbolags agerande på den internationella marknaden när den nationella tilläggsregleringen minskar. Vid utgången av 2017 fanns det 26 finländska fondbolag.

Ändring som innebär att en fondandelsägarstämma sammankallas endast i speciella situationer

Förslaget att ändra fondandelsägarstämman så att en stämma ska sammankallas endast i speciella situationer minskar den börda som regleringen medför för fondbolagen. Ordande av fondandelsägarstämma medför kostnader för fondbolaget. Stämman upplevs också som onödig, eftersom det sällan utövas reell makt där.

Enligt gällande lagstiftning ska fondbolaget årligen ordna en fondandelsägarstämma. Under de senaste åren har andelsägarna varit relativt obenägna att delta i stämmorna. Det har hänt att t.ex. knappt hundra andelsägare av tiotusentals eller rentav hundratusentals andelsägare har deltagit. Dessutom har fondandelsägarstämmans faktiska beslutanderätt varit obetydlig, eftersom de vanligtvis redan på förhand tilltänkta kandidaterna till styrelsemedlemmar och revisorer har blivit valda.

De föreslagna ändringarna skapar större klarhet i fondbolagens struktur ur ett internationellt perspektiv. När fondbolagen internationaliseras och fonder inrättas utomlands har det hänt att den nuvarande regleringen visat sig vara problematisk eftersom den innehåller drag som avviker från regleringen i länder som liknar Finland. I Finland antar fondbolagen ofta att de styrelsemedlemmar som valts av fondandelsägarstämman är oberoende, och om det de facto inte förhåller sig på det viset blir följden en konflikt med EU-lagstiftningen.

Sänkt minimiantal andelsägare i placeringsfonder

Enligt gällande lagstiftning ska en placeringsfond ha minst 50 andelsägare. Det föreslås att minimiantalet ska sänkas till 30. Det lindrigare kravet på minimiantalet andelsägare kan sänka tröskeln för marknadstillträde för små aktörer och underlätta möjligheterna att inrätta en placeringsfond. Det kan vara svårt för en placeringsfond att uppfylla kravet på 50 andelsägare, i synnerhet om det är fråga om en placeringsfond med en mer speciell investeringsinriktning. Vidare kan kravet på 50 andelsägare medföra problem i exempelvis sådana fall där antalet andelsägare i en välfungerande placeringsfond till följd av inlösen minskar så att det underskrider minimiantalet. En sänkning av minimiantalet med 20 gör det lättare att inrätta och bedriva verksamhet i en placeringsfond i fall av detta slag.

Om inte minimiantalet andelsägare enligt den gällande lagen uppnås inom sex månader eller efter den tilläggstid på sex månader som kan fås efter det, måste placeringsfonden för närvarande avslutas eller fusioneras med en annan placeringsfond. Det föreslås att tidsgränsen sex månader höjs till ett år, vilket ytterligare underlättar möjligheterna att samla in andelsägare och minimikapital.

Begränsning av inlösen

De föreslagna bestämmelserna ger fondbolagen en ny möjlighet att gradera inlösningar över flera dagar, om ett enskilt inlösningsanspråk eller ett stort antal inlösningsanspråk överskrider den gräns för placeringsfondens värde som anges i stadgarna. Begränsning av inlösen skyddar placeringsfondens likviditet och mindre andelsägare. Utan möjlighet att begränsa inlösen sköts inlösen i den ordning som anspråken inkommit, varvid en enskild stor andelsägares inlösen kan äventyra placeringsfondens likviditet, vilket kan ha konsekvenser också för placeringsfondens värde. Möjligheten att begränsa inlösen ökar fondbolagets spelrum i samband med stora inlösningsanspråk, men också när inlösningsanspråken anhopas.

Andelsbevis

Det föreslås att fondbolagens skyldighet att utfärda fysiska andelsbevis på begäran av fondandelsägare ska slopas. Numera händer det sällan att någon begär andelsbevis över fondandelar, men slopandet av den förpliktande regleringen lättar på fondbolagens behov att producera och administrera andelsbevis. Pantsättningsanteckningar och andra anteckningar kan också för närvarande göras digitalt utan något fysiskt andelsbevis.

Delfonder

I propositionen föreslås det bestämmelser som gör det möjligt att bilda delfonder till placeringsfonder. I Finland har en placeringsfond tidigare kunnat ha andelsserier och andelsklasser. I praktiken innebär en delfondsstruktur att placeringsfonderna kan differentiera investeringspolicyn på ett effektivare sätt än genom andelsserier. Enligt Esmas ståndpunkt kan andelsserierna inte avvika från varandra till sin investeringsinriktning på samma sätt som delfonder kan, och skillnaderna mellan andelsserier kan gälla i första hand valutaskydd eller förvaltningsavgifter. Delfondsstrukturen kan också lätta på fondbolagens administrativa börda eftersom den innebär att en placeringsfond kan ha delfonder och andelsserier i dem.

Revisors granskning av värdeberäkningar

Det föreslås att frekvensen för revisorns granskningar av värdeberäkningen ska minskas från sex årliga granskningar till minst en granskning. Den minskade granskningsfrekvensen anses minska på fondbolagens administrativa börda utan att höja risken i anknytning till riktigheten hos värdeberäkningarna. Fel i värdeberäkningarna har vanligen uppdragats i samband med tillsynen över förvaringsinstitut, inte i samband med revisionerna.

Konsekvenser för fondbolag som förvaltar penningmarknadsfonder

EU:s förordning om penningmarknadsfonder gäller penningmarknadsfonder. I Finland fanns i slutet av 2017 tio penningmarknadsfonder som alla hade formen av placeringsfonder. Fondernas kapital uppgick till cirka 3,5 miljarder euro. Genom de föreslagna bestämmelserna skapas ett krav på auktorisation av penningmarknadsfonder.

I förordningen om penningmarknadsfonder definieras noggrant t.ex. vilka objekt en penningmarknadsfond får investera i, hur fonden kan diversifiera sina investeringar, hur investeringar och penningmarknadsfonder ska värderas och hur penningmarknadsfonder internt ska övervaka sin verksamhet. För riskhanteringsens del åläggs förvaltarna av fonderna dessutom utredningsskyldighet när det gäller bl.a. enskilda investerare. Vissa skyldigheter är penningmarknadsfonderna redan nu i praktiken tvungna att fullgöra. En del av kraven kan vara nya eller begränsa investeringarna mer än tidigare, och detta kan medföra kostnader för penningmarknadsfonderna.

AIF-förvaltare

Vid utgången av 2017 var 34 auktoriserade AIF-förvaltare och 73 registreringsskyldiga AIF-förvaltare verksamma i Finland. Det föreslås att Finansinspektionen ska åläggas skyldighet att meddela ett överklagbart beslut om den anser att icke-professionella investerares intressen inte har beaktats tillräckligt vid förvaltningen av en AIF-fond eller vid arrangemang i anknytning till produktgodkännande. De föreslagna bestämmelserna förbättrar icke-professionella investerares ställning liksom även aktörernas rättssäkerhet när Finansinspektionen blir skyldig att inom en angiven tid meddela ett negativt beslut om inledande av marknadsföring. De föreslagna ändringarna kan medföra en administrativ börda för AIF-förvaltarna. Kraven på ordnande av produktgodkännande för värdepappersföretag som agerar distributionskanaler återspeglas dock indirekt även i de kunskaper som AIF-förvaltarna förutsätts ha, även om det inte har angetts några direkta förpliktelser för AIF-förvaltarna. Vidare föreslås det att Finansinspektionen ska få rätt att också i samband med registreringsansökan kontrollera straffregistret i fråga om viktiga personer.

Överföringen av regleringen av specialplaceringsfonder från lagen om placeringsfonder till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kan skapa osäkerhet om den skattemässiga behandlingen av specialplaceringsfonderna. Närmare om detta under rubriken 4.1.3 Konsekvenser för den offentliga ekonomin. Eventuella osäkerhetsfaktorer i anknytning till beskattningen av specialplaceringsfonderna kan återspeglas i AIF-förvaltarens vilja att inrätta nya specialplaceringsfonder och även i marknadsföringen av redan inrättade specialplaceringsfonder till kunderna. Skattefrågor som rör placeringsfonder har granskats närmare i detalj i den av finansministeriet den 2 juni 2017 tillsatta arbetsgrupp som utvärderar skattebehandlingen av olika investeringsformer och i den arbetsgruppsrapport som arbetsgruppen publicerade den 4 maj 2018 *Skattebehandlingen av olika investeringsformer* (på finska, finansministeriets publikationer 14/2018, VM070:00/2017).

Förvaltare av EuVECA- och EuSEF-fonder

I Finland finns för närvarande två registrerade förvaltare av EuVECA-fonder och en registrerad förvaltare av EuSEF-fonder. Det finns sammanlagt tre EuVECA-fonder och två EuSEF-fonder.

Ändringarna av EuVECA- och EuSEF-förordningarna har följts redan från och med mars 2018. I förordningarna sänks kraven på EuVECA- och EuSEF-fonderna. Exempelvis luckras kraven på investeringsobjekt upp, och också auktoriserade AIF-förvaltare kan i fortsättningen börja sköta EuVECA- och EuSEF-fonder. Bestämmelserna i förordningen är inte tvingande, men genom att ansöka om att få omfattas av förordningarna får AIF-förvaltare rätt att i Europa gränsöverskridande marknadsföra de fonder som de förvaltar med lättare villkor än med stöd av AIFM-direktivet. För närvarande har endast registreringsskyldiga AIF-förvaltare kunnat ansöka om att få vara verksamma som förvaltare av EuVECA- och EuSEF-fonder. I och med att förändringarna i hög grad leder till lättare ramverk och bättre rättssäkerhet för EuVECA- och EuSEF-förvaltarna torde förändringarna inte leda till betydande kostnader för aktörerna.

Övriga företag

Konsekvenser för företag som agerar investerare

Fonderna erbjuder investerarna ett enkelt sätt att diversifiera investeringar. I Finland investerar företagen även i fonder. I synnerhet penningmarknadsfonder är viktiga för företagen, eftersom många företag kortvarigt placerar sina kassatillgångar i dem. De ändringar som riktas till företag som agerar investerare påminner om konsekvenserna för hushåll som investerar i fonder.

Konsekvenser för företagsfinansieringen

Fonderna investerar sina tillgångar även i finländska företag. Vid utgången av 2016 hade de tre största finländska fondbolagen 3,5 miljarder euro placerade i finländska börsbolag. Utöver dessa investerar även placeringsfonder och AIF-fonder i finländska företag, i såväl stora som små. Flera AIF-fonder investerar riskkapital i växande uppstarts företag. Fonderna har därmed en indirekt inverkan på företagsfinansieringen. När fondsektorn växer styrs allt mer finansiering till företagen via olika fonder.

Konsekvenser för revisorerna

Det föreslås att frekvensen för den granskning av värdeberäkningen som revisorerna utför ska minskas från nuvarande sex gånger till minst en gång per år, vilket påverkar revisorernas arbetsmängd. Det finns ungefär 500 placeringsfonder i Finland, och det innebär att färre granskningar av värdeberäkningarna kommer att minska arbetsmängden för revisionsföretagen.

Konsekvenser av SFTR-förordningen för företag på finansmarknaden

SFTR-förordningen träder i kraft gradvis och den har till vissa delar varit i kraft sedan januari 2016. De sista bestämmelserna i förordningen träder i kraft 21 månader från det att kommissionen har godkänt en delegerad akt som gäller artikel 4.9 i förordningen. Bestämmelserna om återanvändning av säkerheter har trätt i kraft redan i juli 2016, och bestämmelserna om placeringsfondernas och de alternativa investeringsfondernas informationsskyldighet gentemot investerare i januari 2017. Eftersom man i båda fallen har varit tvungen att följa bestämmelserna i över ett år, torde inte bestämmelserna i förordningen till denna del ha konsekvenser, förutom att Finansinspektionen får rätt att påföra påföljdsavgifter för överträdelser av bestämmelserna.

Ikraftträdandet av SFTR-förordningen kommer mest att påverka aktörer som idkar värdepappershandel. Dessa aktörer kommer att orsakas administrativa kostnader och systemkostnader i och med att de blir tvungna att rapportera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering till ett transaktionsregister. En del av aktörerna omfattas redan av Finansinspektionens tillsyn, medan en del genom de föreslagna bestämmelserna kommer att omfattas av tillsynen. Utanför rapporteringsskyldigheten faller i praktiken dock icke-finansiella aktörer som är små eller medelstora företag, eftersom det i deras fall är en finansiell motpart som ansvarar för anmälan om uppgifter. I SFTR-förordningen finns också bestämmelser som gäller transaktionsregister, men bestämmelserna har inga direkta konsekvenser för Finland, eftersom det för närvarande inte finns något transaktionsregister i Finland.

4.1.2 Konsekvenser för hushållen

Placeringsfonderna är bra investeringsobjekt för hushållen, eftersom de gör det möjligt att sprida även små investeringstillgångar över flera objekt och på så sätt minska riskerna. Vidare gör de det möjligt för hushållen att investera i sådana objekt som det annars skulle vara omöjligt eller olönsamt att investera i. I oktober 2017 innehade hushållen hela 21 miljarder euro av de finländska placeringsfondernas värde.

Det föreslås att bestämmelserna om att sammankalla en fondandelsägarstämma varje år ändras så att det föreskrivs att en stämma ska sammankallas endast vid behov. Fondandelsägarna har visat ett svagt intresse för att delta i fondandelsägarstämmorna, och konsekvenserna av förslaget berör därför bara en mycket liten del av de hushåll som har investerat i finländska placeringsfonder. Fondandelsägarstämman är emellertid en viktig faktor med avseende på andelsägarnas rättställning, och därför anses det att den bör kunna sammankallas i speciellsituationer. Vid de årliga fondandelsägarstämmorna har andelsägarna också fått information om placeringsfonderna. Motsvarande information finns i hög grad på fondbolagens webbsidor, och därför bedöms det att hushållens möjligheter att få information inte försämras. Vidare förbättras

investerarskyddet för småinvestorer genom de föreslagna ändringarna av bestämmelserna om begränsning av inlösen och genom de föreslagna ändringarna av bestämmelserna om AIF-förvaltare.

4.1.3 Konsekvenser för den offentliga ekonomin

De föreslagna ändringarna har indirekta konsekvenser för den offentliga ekonomin.

De föreslagna ändringarna i placeringsfondslagstiftningen och i lagstiftningen om AIF-förvaltare har till vissa delar konsekvenser som återspeglas även i beskattningen. Konsekvenserna är delvis indirekta. I inkomstbeskattningen är placeringsfonderna samfund, som dock enligt 20 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen är befriade från inkomstskatt. Avkastningsandelar som placeringsfonderna delar ut är beskattningsbar inkomst för andelsägarna och beskattas som kapitalinkomst. Inlösen av tillväxtandelar i placeringsfonder beskattas enligt de allmänna bestämmelserna om beskattning av försäljningsvinster. Vid fondinvestering riktas inkomstbeskattningen således inte till fonden utan till dessa andelsägare.

Begreppet placeringsfond har inte definierats i skattelagstiftningen, utan begrepps innehållet bestäms på basis av lagen om placeringsfonder. Det föreslås att det krav på minimiantalet andelsägare som anges i lagen om placeringsfonder ska sänkas från nuvarande 50 till 30 andelsägare. Detta inverkar direkt på begreppet placeringsfond i beskattningen. Den föreslagna ändringen breddar på motsvarande sätt begreppet för placeringsfonder som är befriade från inkomstskatt. Förslaget sänker på motsvarande sätt även minimiantalet andelsägare i specialplaceringsfonder eftersom detta minimiantal i regleringen är bundet vid det minimiantal andelsägare som används i placeringsfonderna.

De föreslagna ändringarna som rör specialplaceringsfonder avses inte ändra kravet på minimikapital för specialplaceringsfonder, antalet andelsägare annat än vad gäller den allmänna sänkningen av minimiantalet andelsägare, investeringsinriktningen med relaterade minimiinvesteringskrav, eller bestämmelserna om skyldighet att betala avkastning. Enligt rätts- och beskattningspraxis har både värdepappersfonder enligt fondföretagsdirektivet och specialplaceringsfonder baserade på den nationella regleringen betraktats som placeringsfonder som avses i inkomstskattelagen. Med placeringsfonder och fondverksamhet avses i fortsättningen endast fondverksamhet enligt fondföretagsdirektivet. Det är meningen att överföringen av specialplaceringsfonder till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder inte ska innebära några materiella ändringar som påverkar specialplaceringsfondernas verksamhet, men överföringen bryter trots allt sambandet med begreppet fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder. Överföringen av regleringen av specialplaceringsfonder från lagen om placeringsfonder kan följaktligen inverka på om specialplaceringsfonder längre betraktas som placeringsfonder som avses i inkomstskattelagen. Specialplaceringsfonder har begreppsmässigt definierats separat i lagen om placeringsfonder ända sedan 2011.

Enligt förslaget ska en placeringsfond i fortsättningen kunna bestå av en eller flera delfonder. I en delfondsstruktur är den egentliga placeringsfonden ett slags skal och styrs alla tillgångar till delfonder. En delfond är enligt förslaget en del av en placeringsfond med en investeringsverksamhet som kan avvika från placeringsfondens övriga delfonders investeringsverksamhet och från placeringsfondens allmänna investeringspolicy på ett sätt som beskrivs närmare i placeringsfondens stadgar. En delfond kan dessutom delas i andelsserier och andelsklasser, på samma sätt som en placeringsfond. Inom rättspraxis har det ansetts att ett byte av aktier i en luxemburgisk SICAV-delfond till aktier i en annan delfond varit en överlåtelse när de förvärvade aktierna riktats till en annan fondförmögenhet än de aktier som ägts tidigare (HFD 24.7.2009 liggare 1010). Byte av en finländsk placeringsfonds andelsserier inom samma placeringsfond har inte ansetts vara skattepliktigt överlåtelse. Byte av andelsserier i olika place-

ringsfonder har dock ansetts vara överlåtelse. Så även i det fallet att placeringsfonderna förvaltas av samma fondbolag (HFD 10.5.2000 liggare 862). Om strukturen för placeringsfonder som förvaltas av olika fondbolag i fortsättningen organiseras så att placeringsfonderna ingår i en delfondsstruktur, kan detta eventuellt påverka skatteintäkterna, beroende på om byte av delfondsandelar betraktas eller inte betraktas som överlåtelse i beskattningen.

4.1.4 Samlade ekonomiska konsekvenser samt samhällsekonomiska konsekvenser

De föreslagna ändringarna skapar större klarhet i lagstiftningen om fondsektorn på finansmarknaden. Eftersom de föreslagna ändringarna i första hand går ut på att förtydliga fondbolagstiftningen och uppdatera den till nutid bedöms de föreslagna ändringarna inte ha några betydande samhällsekonomiska konsekvenser. Även skattekonsekvenserna är endast indirekta, och konsekvenserna borde inte ha någon betydande inverkan på statens budgetekonomi. Ett syfte med de föreslagna ändringarna är att förbättra de finländska fondernas konkurrenskraft på både den inhemska och den internationella marknaden. När konkurrenskraften höjs och fondernas fondkapital ökar kan allt mera tillgångar styras till finländsk företagsfinansiering.

De föreslagna ändringarna lindrar kostnaderna för fondbolagen, men de ökar den administrativa bördan för AIF-förvaltare i någon mån. Ändringarna anses trots allt generellt stödja den tillförlitlighet, det investerarskydd och den rättssäkerhet som behövs på finansmarknaden. Det är meningen att de föreslagna bestämmelserna ska skapa större klarhet i fondbolagstiftningen genom att lagstiftningen om specialplaceringsfonder överförs till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Överföringen kan eventuellt öka osäkerheten om den skattemässiga behandlingen av specialplaceringsfonderna, även om det är meningen att de föreslagna bestämmelserna ska innebära att den nuvarande skattemässiga behandlingen kvarstår.

4.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

I propositionen föreslås det att Finansinspektionen ska få ökade befogenheter. Som exempel kan nämnas att de föreslagna bestämmelserna fastställer Finansinspektionens möjligheter att övervaka AIF-förvaltare framför allt när de erbjuder AIF-fonder till icke-professionella investerare. Arbetsmängden kan öka obetydligt beträffande en enskild uppgift, och därför beräknas Finansinspektionen klara av de föreslagna uppgifterna och befogenheterna redan med nuvarande resurser. När helhetsbilden av förändringarna i Finansinspektionens arbetsmängd bedöms gäller det dock att beakta den ökade investerarskyddsregleringen inom finanssektorn och genomförandet av den regleringen under de närmaste åren.

Tillsynen över efterlevnaden av SFTR-förordningen ökar Finansinspektionens uppgifter jämfört med nuläget, eftersom tillsynsobjekten oftare än tidigare är transaktioner för värdepappersfinansiering och återanvändning av finansiella instrument som tagits emot med stöd av säkerhetsarrangemang. Rapporterings- och informationsskyldigheterna enligt förordningen kommer att gälla ett stort antal aktörer. Tillsynen över att förordningen iakttas innebär utmaningar för tillsynsmyndighetens verksamhet, eftersom regleringen därmed omfattar också andra än sådana aktörer på finansmarknaden som är underkastade reglering och som redan omfattas av Finansinspektionens tillsyn och andra som är verksamma på finansmarknaden. Tillsynen över att förordningen följs och tillämpningen av de skyldigheter som förordningen ålägger myndigheterna kräver eventuellt tilläggsresurser i fråga om Finansinspektionens personal och datasystem.

Också tillsynen över att förordningen om penningmarknadsfonder följs ökar Finansinspektionens uppgifter, eftersom Finansinspektionen i fortsättningen till följd av förordningen ska bevilja tillstånd att verka som penningmarknadsfond och följa upp fonder som har etablerats i Finland eller som marknadsförs i Finland bl.a. när det gäller användningen av beteckningen

penningmarknadsfond. Tillståndsförfarandet gäller också redan existerande placeringsfonder och AIF-fonder som investerar i rörliga aktiva tillgångar och som har som syfte att erbjuda avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bibehålla värdet på investeringen. Förvaltare av penningmarknadsfonder hör dock redan för närvarande till Finansinspektionens tillsynsobjekt och de nya tillsynsuppgifterna kan i mycket hög grad anses motsvara Finansinspektionens nuvarande tillsynsarbete.

Tillsynen över ändringarna av EuVECA- och EuSEF-förordningarna ökar eventuellt också Finansinspektionens arbetsmängd, eftersom det är möjligt att allt flera aktörer vill omfattas av förordningarna.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

Propositionen har konsekvenser för fondinvesteraraktörernas rättigheter och rättssäkerhet. Fondinvesterarna kan påverka i placeringsfonderna via fondandelsägarstämman. Dess faktiska inflytande är dock litet, och exempelvis de föreslagna revisorerna och styrelsemedlemmarna blir vanligtvis valda. De föreslagna ändringarnas konkreta konsekvenser för fondinvesternas rättssäkerhet är således små, i synnerhet som en fondandelsägarstämma ska kunna sammankallas när det behövs. Stärkt rättssäkerhet inom AIF-sektorn eftersträvas i sin tur genom de föreslagna ändringar som gäller bl.a. förfaranden för produktgodkännande och behörighetsvillkor.

Propositionen har små konsekvenser för brottsbekämpningen på finansmarknaden. De föreslagna ändringarna innebär att Finansinspektionen får rätt att kontrollera straffregisteruppgifter som gäller centrala personer hos registrerade AIF-förvaltare.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

5.1.1 Totalreform av placeringsfondslagstiftningen

Den 21 december 2016 tillsatte finansministeriet en arbetsgrupp med uppgift att bereda förslag till behövliga ändringar av och tillägg till lagar och förordningar för att ändra lagen om placeringsfonder. Arbetsgruppen skulle vara klar med sitt arbete senast den 31 januari 2018. Den 12 december 2017 beviljades arbetsgruppen tilläggstid till den 28 februari 2018 för att färdigställa sitt arbete.

Arbetsgruppen skulle bedöma hur placeringsfondslagstiftningen borde revideras för att främja fondbranschens inhemska och internationella konkurrenskraft, effektivisera verksamheten och öka möjligheterna för nya aktörer att komma in i branschen samt minska den inhemska koncentrationen inom sektorn, dock utan att reducera andelsägarnas nuvarande skydd eller ställning. Arbetsgruppen skulle utforma sitt förslag i form av en regeringsproposition. Arbetsgruppen skulle i sitt arbete beakta framför allt följande mål: 1) att förtydliga regleringen och avreglera den, 2) att ge regleringen en sådan skriftlig form att den inte utgör ett hinder för ett kontrollerat ibruktagande av finansteknologiska tillämpningar, 3) att trygga fondbolagens och placeringsfondernas inhemska och internationella konkurrenskraft, 4) att trygga andelsägarnas ställning, investerarskydd, 5) att organisera fondverksamheten så att den motsvarar de strukturer som slagits fast i andra medlemsstater och är så smidig som möjligt, samt 6) att öka kostnadseffektiviteten och sänka tröskeln för inträde i branschen.

Arbetsgruppen bestod av företrädare för finansministeriet, justitieministeriet, Östra Finlands universitet, Finansinspektionen, Konkurrens- och konsumentverket och Kuluttajaliitto —

Konsumentförbundet ry. Till permanenta sakkunniga kallade arbetsgruppen in företrädare från finansministeriet, OP Gruppen, Finans Finland och Försäkrings- och finansrådgivningen.

Arbetsgruppen sammanträdde 25 gånger under sin mandattid.

Arbetsgruppen ordnade två diskussionsmöten om sina förslag. Det första ordnades i mitten av mandattiden, den 14 juni 2017. Det andra, mera omfattande mötet ordnades den 30 oktober 2017.

I enlighet med uppdraget sammanställde arbetsgruppen sitt förslag i form av en regeringsproposition. Arbetsgruppen överlämnade sitt förslag till finansministeriet den 28 februari 2018.

Arbetsgruppens arbetsgruppspromemoria *Totalreform av placeringsfondslagstiftningen*, som också innehåller ett utkast till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om placeringsfonder och till vissa lagar som har samband med den (finansministeriets publikationer 5/2018, lagstiftningsprojekt VM111:00/2016), sändes på offentlig remiss till vida kretsar den 15 mars 2018. Arbetsgruppspromemorian publicerades också på finansministeriets webbplats. Remisstiden gick ut den 4 maj 2018.

Den fortsatta beredningen av propositionen har utförts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet utgående från remissbehandlingen av arbetsgruppens förslag, i samarbete med andra behöriga ministerier och övervakare. För att få svar på närmare frågor har vissa centrala intressentgrupper hörts specifikt på basis av de anmärkningar som de framfört i sina remissyttranden.

Förslaget till ändring av lagen om gåvoutfästelser har utarbetats som tjänsteuppdrag vid justitieministeriet.

5.1.2 Nationellt genomförande av vissa EU-förordningar

Den 9 oktober 2013 lämnades det en utredning till riksdagen (E 125/2013 rd) som gällde kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet, publicerad den 4 september 2013, ”Skuggbankverksamhet — hantering av riskkällor i den finansiella sektorn”.

En U-skrivelse (U 70/2013 rd) om kommissionens förslag till penningmarknadsförordning lämnades till riksdagen den 17 oktober 2013.

En U-skrivelse (U 17/2014 rd) om kommissionens förslag till SFTR-förordning lämnades till riksdagen den 17 april 2014.

En U-skrivelse (U 47/2016 rd) om kommissionens förslag till ändring av EuVECA- och EuSEF-förordningarna lämnades till riksdagen den 1 september 2016.

Vid finansministeriet bereddes som tjänsteuppdrag ett utkast till regeringens proposition med förslag till nationella lagstiftningsåtgärder som förordningen om penningmarknadsfonder, SFTR-förordningen samt ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna förutsätter (lagstiftningsprojekt VM001:00/2018). Propositionsutkastet med förslag till ändring av lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om Finansinspektionen sändes på offentlig remiss till vida kretsar den 3 maj 2018. Propositionsutkastet publicerades också på finansministeriets webbplats. Remisstiden gick ut den 14 juni 2018.

Vid den fortsatta beredningen beslutade man slå samman propositionsutkastet med totalreformen av placeringsfondslagstiftningen, eftersom förslagen innehöll delvis överlappande änd-

ringar i den nationella lagstiftningen. Det ansågs därför vara ändamålsenligt att propositionerna slås samman innan de slutligen överlämnas till riksdagen.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

5.2.1 Totalreform av placeringsfondslagstiftningen

Sammanlagt 22 myndigheter och organisationer svarade på begäran om utlåtande. Yttranden inkom från justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, Finansinspektionen, Enheten för utredning av grå ekonomi, Konkurrens- och konsumentverket, Verket för finansiell stabilitet, Finlands Bank, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Finans Finland, FINE Försäkrings- och finansrådgivningen, Centralhandelskammaren, Kuluttajaliitto — Konsumentförbundet ry, OP Gruppen, Aktiespararnas Centralförbund rf, PricewaterhouseCoopers Ab, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Advokatförbund rf, Suomen pääomasijoitusyhdistys ry, Finlands Börsstiftelse, Finlands Revisorer rf och Företagarna i Finland rf.

Vid finansministeriet bereddes en sammandragspromemoria av återkopplingen från remissförfarandet. Promemorian har publicerats på finansministeriets webbsidor.

Remissorganen ansåg att propositionsutkastet huvudsakligen var lyckat. De ansåg att arbetsgruppens mål behövs och kan understödjas. I yttrandena efterlystes dessutom bl.a. den fortsatta beredning som föreslagits i arbetsgruppspromemorian när det gäller reglering av andelsregistret och investeringsbolag med rörligt kapital. I flera yttranden om de föreslagna ändringarna i lagen om placeringsfonder ansågs det att arbetsgruppens förslag om innehållet i lagen kan understödjas. Slopandet av fondandelsägarstämman, de föreslagna ändringarna av minimumtalet andelsägare, bestämmelserna om riktigheten i värdeberäkningar, införandet av delfondsstrukturer samt olika aspekter på slopandet av andelsbevis lyftes särskilt fram i yttrandena.

I några yttranden tog remissorganen ställning till fondandelsägarstämmans ställning och behovet av stämmor. Största delen av de som yttrade sig om stämman förordade förslaget om att slopa den (bl.a. Finansinspektionen, Centralhandelskammaren, Finlands Näringsliv rf och OP Gruppen). Advokatförbundet förordade också förslaget i arbetsgruppspromemorian, men ansåg att frågan om stämmans behörighet och dess beslutsärenden blev diffus i arbetsgruppspromemorian. Justitieministeriet ansåg att kvalificerade minoriteters rätt att kräva att en bolagsstämma eller någon annan motsvarande stämma sammankallas är ett allmänt rättsmedel också i sådana sammanslutningar som årligen ska hålla ordinarie bolagsstämma eller motsvarande stämma. Det rekommenderades att avvikelser från den allmänna bolags- och associationslagstiftningen motiveras i motiveringen till förslaget och att det klargörs hur avvikelserna påverkar fondandelsägarnas investerarskydd. Aktiespararnas Centralförbund rf och Börsstiftelsen uttryckte oro inför förslaget att slopa de regelbundna fondandelsägarstämmorna. Remissorganen ansåg att enbart den omständigheten att deltagandet i stämmorna har varit litet inte borde tillskrivas betydelse. Det skulle snarare gälla att bedöma behovet principiellt med tanke på möjligheterna att bevara andelsägarnas rättigheter. Aktiespararnas Centralförbund rf såg fondandelsägarstämman som ett påverkningsforum för investerarna och som ett redskap för direkt information och offentlighet.

Placeringsfondens stadgar om investeringsverksamheten anger gränserna för placeringsfondens investeringspolicy. Fondbolaget beslutar om placeringsfondens stadgar inom ramen för lagen om placeringsfonder. Stadgarna och stadgeändringarna träder i kraft efter delgivning, när Finansinspektionen först har godkänt dem. Andelsägarna har inte beslutanderätt i fråga om placeringsfondens investeringspolicy. Andelsägarnas möjligheter att påverka investeringsverksamheten inskränks till val av placeringsfond och byte av placeringsfond. Fondbolaget

lägger fram placeringsfondens bokslut vid fondandelsägarstämman, men andelsägarna kan inte besluta om godkännandet. Andelsägarna väljer sina företrädare till fondbolagets styrelse och en revisor och medlemmar till det eventuella representantskapet. Valen kan ha förlöpt mycket rutinmässigt utgående från stämмоarrangörernas beredningar. Av de orsaker som nämns i det föregående har man vid den fortsatta beredningen hållit fast vid förslaget om att slopa skyldigheten att ordna regelbundna fondandelsägarstämmor. Motiveringen till förslaget har dock preciserats utgående från kommentarerna.

Aktiespararnas Centralförbund rf:s och Börsstiftelsens förslag om rätt för en enskild oberoende styrelsemedlem att sammankalla en stämma har fogats till propositionen. Eftersom vägran att informera om förslaget att sammankalla en fondandelsägarstämma föreslås vara möjlig bara av grundad anledning har det bedömts vara obehövligt att till propositionen foga Aktiespararnas Centralförbund rf:s och Börsstiftelsens förslag om offentliggörandeskyldighet eller anmälan till Finansinspektionen, när det bedöms att sådana situationer inte förekommer ofta. En andelsägare som anser att motiveringen till ett negativt beslut är otillräcklig eller lagstridig kan kontakta Finansinspektionen direkt.

På basis av Börsstiftelsens och Aktiespararnas Centralförbund rf:s yttranden har kriterierna för oberoende medlemmar i ett fondbolag preciserats bl.a. när det gäller närstående personer till personer i ledande ställning i fondbolagets närstående organisationer och i fondbolaget.

Förslaget om att sänka minimiantalet andelsägare från 50 till 30 förordades i flera yttranden (bl.a. av Finansinspektionen, Börsstiftelsen, Centralhandelskammaren, Finans Finland, Advokatförbundet). Aktiespararnas Centralförbund rf ansåg dock att en ännu djärvare sänkning av såväl minimiantalet andelsägare som minimikapitalet skulle ha varit bra framför allt med tanke på nya aktörers möjligheter att komma in i branschen. Exempelvis så att minimiantalet andelsägare är ett (1) och kravet på minimikapital är 5 000 euro (nu 2 miljoner euro). Även Advokatförbundet och OP Gruppen förordade ett lägre minimiantal än det som arbetsgruppen föreslog.

Många remissorgan ansåg att möjliggörandet av en ny delfondsstruktur kan understödjas. Centralhandelskammaren förordade möjligheten att införa en delfondsstruktur. Advokatförbundet ansåg att delfonder innebär större smidighet. Finansinspektionen förordade möjligheten att bilda delfonder, men ansåg det också vara viktigt att precisera bestämmelserna ytterligare dels på placeringsfondsnivå, dels på delfondsnivå i stället för på placeringsfondsnivå. Aktiespararnas Centralförbund rf såg delfondsmodellen som problematisk i den bemärkelsen att den kan fördunkla andelsägarnas bild av fondens verksamhet och investeringsobjekt. Justitieministeriet föreslog att delfondsstrukturens förhållande till fusion klarläggs vid den fortsatta beredningen. Finans Finland ansåg att delfondernas skattemässiga ställning bör preciseras. Enligt Skatteförvaltningen bör det i skattelagstiftningen utöver begreppet delfond tas in exakta regler för hur delfonder och byte av en delfond till en annan delfond beskattas. Motiveringen till de föreslagna paragrafändringarna har breddats och preciserats på basis av återkopplingen från remissförfarandet. Beträffande fusioner har preciseringar tagits in förutom i själva fusionsbestämmelserna också i detaljmotiveringen till dem. Den skattemässiga behandlingen av delfonder har också behandlats i den av finansministeriet den 2 juni 2017 tillsatta skattearbetsgrupp som utvärderar skattebehandlingen av olika investeringsformer. Arbetsgruppens rapport publicerades den 4 maj 2018, och preciseringen av skatteregleringen fortsätter som ett separat lagstiftningsprojekt.

Arbets- och näringsministeriet tog i sitt yttrande ställning till strukturen hos fondbolags och placeringsfonders bokslut och fäste vikt vid fondregleringens avvikelser från bokslutsregleringen i övrigt. Lämnande av jämförelsetal och finansieringsanalys är exempel på sådana olikheter.

Propositionens förslag om fondbolags och placeringsfonders bokslut baserar sig på den gällande lagen om placeringsfonder och har kompletterats med ytterligare villkor som rör delfonder. Fondbolags och i synnerhet placeringsfonders verksamhet avviker i någon mån från verksamheten för genomsnittliga bokföringsskyldiga, vilket för sin del förklarar de anammade regleringsskillnaderna. Det har utfärdats en separat förordning om det närmare innehållet i fondbolags och placeringsfonders bokslut och bokslutets uppställningsform, nämligen finansministeriets förordning om uppställningsformen för den resultaträkning och balansräkning som ingår i fondbolags, placeringsfonders och alternativa investeringsfonders bokslut och om den verksamhetsberättelse som fogas till bokslut samt om placeringsfonders halvårsrapport (231/2014). I 3 § 5 och 6 mom. i förordningen föreskrivs som följer: ”Verksamhetsberättelsen för ett fondbolag som avses i 5 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder ska innehålla en kapitaltäckningsanalys med uppgifter om fondbolagets kapitalbas och minimibeloppet för kapitalbasen. I fråga om nyckeltalen och de viktigaste posterna i resultat- och balansräkningen ska i verksamhetsberättelsen ingå en tabell som upptar åtminstone de tre senaste räkenskapsperioderna. Nyckeltal och andra uppgifter ska också anges om övriga faktorer som eventuellt har betydelse för fondbolagets verksamhet, såsom om personalen.”

Det förutsätts däremot inte att verksamhetsberättelsen för en placeringsfond ska innehålla de uppgifter som beskrivs ovan. I de krav som gäller för investerarinformation om en placeringsfond ingår dock att det ska lämnas uppgifter om de kostnader och arvoden som tas ut för placeringsfonden samt om placeringsfondens avkastningshistoria för tio år bakåt eller för minst den tid som placeringsfonden har existerat, om den har varit verksam en kortare tid än tio år. Sådana referensuppgifter om placeringsfonden som är av intresse för investerare kan således fås via andra informationskanaler än från bokslutet. Utifrån de grunder som nämns ovan har det ansetts obehövligt att i propositionen tai in preciseringar av den gällande regleringen. De uttrycksmässiga preciseringar som framförts i yttrandet när det gäller verksamhetsberättelsen och kreditinstitutslagen (610/2014) har beaktats i hög grad.

Arbets- och näringsministeriet föreslog i sitt yttrande att det även till verksamhetsberättelsen skulle fogas ett krav på de ansvariga personernas uttalande om bokslutet. På de grunder som åberopats i det föregående i anknytning till fondverksamhetens särdrag har det bedömts att tillägget inte behövs i detta sammanhang framför allt eftersom, så som också framfördes i yttrandet, formuleringarna om uttalandet även i andra sektorbestämmelser skulle kräva fortsatt beredning.

Beträffande ändringsförslaget om granskning av att värdet har beräknats på rätt sätt kan det nämnas att Centralhandelskammaren understödde förslaget och att Aktiespararnas Centralförbund rf ansåg att förslaget var förståeligt och godtagbart. Börsstiftelsen förstod behovet av att dra ner på antalet granskningar, men ansåg att en gång per år var för lite. Finlands Revisorer rf och PricewaterhouseCoopers Ab motsatte sig ändringsförslaget. I båda yttrandena framfördes åsikten att revisionens arbetsmängd inte kommer att minska även om man övergår från granskning sex gånger enligt den gällande lagen till granskning en gång enligt förslaget. För närvarande tillämpar revisorerna KHT-yhdistys — Föreningen CGR ry:s rekommendation om granskning av värdeberäkningar. Granskningsarbetet och arbetsmängden utgör en helhet på årsbasis, om än granskningen infaller vid sex tidpunkter. En övergång till en enda granskning per år kommer enligt Finlands Revisorer rf med största sannolikhet att öka revisorernas arbetsmängd med avseende på revision av placeringsfondernas bokslut, eftersom den granskning av att värdet har beräknats på rätt sätt som utförs under räkenskapsperioden också stöder revisionen av bokslutet.

PricewaterhouseCoopers Ab motiverade i sin tur granskningen av riktigheten hos värdeberäkningar som följer: ”Granskningen utförs sex gånger om året och för varje granskning lämnas ett yttrande om den översiktliga granskningen (KHT-yhdistys — Föreningen CGR ry:s re-

kommendation om översiktlig granskning). Den översiktliga granskningen motsvarar inte en revision, och därför lämnas ingen revisionsberättelse om granskningen.” I yttrandet konstaterades även följande: ”Placeringsfondens revisor granskar bokslutet varje år och lämnar då en revisionsberättelse. PwC anser inte att det är nödvändigt att revisorns skyldigheter utökas med skyldigheten att fastställa riktigheten hos placeringsfondens värde vid årsskiftet, eftersom revisorn årligen lämnar in en revisionsberättelse som gäller placeringsfonden. Revisionen och revisionsberättelsen om den täcker redan nu till alla delar det arbete som föreslås bli tillagt.”

PricewaterhouseCoopers Ab hade emellertid tidigare i sitt yttrande konstaterat följande: ”PwC anser inte att antalet granskningar av riktigheten i värdeberäkningen behöver minskas. Om den översiktligt utförda granskningen ändras till revision en gång per år, minskar inte granskningsarbetet eller dess kostnader för bolaget. Däremot kan uppdagandet av eventuella fel fördröjas, åtminstone om granskningen utförs först efter räkenskapsperioden. Om den översiktliga granskningen utförs endast en gång, fås inte tillräckligt med granskningsevidens för hela räkenskapsperioden om att fondens värde har beräknats på rätt sätt. Dessutom kommer arbetsmängden att öka när det gäller att granska placeringsfondernas bokslut.”

Av de remissyttranden som beskrivs ovan framgår att granskningen av att värdet har beräknats på rätt sätt inte heller för närvarande motsvarar en revisionsnivå. Den har genomförts som en s.k. översiktlig granskning, om vilket det inte ges något yttrande. I remissyttranden har remissorganen delvis motstridigt bedömt ändringen av arbetsmängden för bokslutet vid årsskiftet, om det krävs att riktigheten i värdeberäkningen granskas i samma sammanhang. I motiveringarna åberopas också att möjligheterna att upptäcka fel försämrats.

I propositionen kvarstår förslaget om att minska antalet granskningar av värdeberäkningars riktighet till minst en gång per år. Med tanke på investerarnas ställning kan det bedömas att granskning av en värdeberäkningens riktighet som utförs minst en gång per år men som är på revisionsnivå inte kommer att minska värdeberäkningens tillförlitlighet i någon betydande grad i jämförelse med att översiktliga granskningar utförs sex gånger per år. Ändringen kan rentav skapa större klarhet i genomförandet av granskning av att värdet har beräknats på rätt sätt och i investerarnas uppfattning om granskningsarbetet. Vid sidan av den tillsyn som utövas av revisorerna bör även förvaringsinstitutens tillsynsskyldigheter beaktas. I tillsynsskyldigheterna ingår även tillsyn över värdeberäkningar.

I sitt remissyttrande kommenterade PricewaterhouseCoopers Ab också behovet av tydligare revisionsreglering vid gränsöverskridande verksamhet. Till denna del har inga nya bestämmelser som kompletterar innehållet i fondföretagsdirektivet fogats till lagen om placeringsfonder. I motiveringen till 24 kap. 9 § har dock som ett förtydligande öppnats frågan om den nationella regleringens tillämplighet när det gäller en placeringsfond som i Finland förvaltas av ett fondbolag som bildats i en annan medlemsstat. Behörighetsfördelning på basis av fondföretagsdirektivet lämpar sig på motsvarande sätt på en placeringsfond som ett finländskt fondbolag förvaltar i en annan medlemsstat och på placeringsfondens bokslut.

Många remissorgan ansåg att sloandet av andelsbevis är en tidsenlig och proportionerlig reform. Skatteförvaltningen föreslog att utfärdande av andelsbevis inte tillåts i fortsättningen för förebyggande av kringgående av skatt och grå ekonomi. Justitieministeriet ansåg att den föreslagna möjligheten att vid behov utfärda andelsbevis krävde precisering, framför allt i fråga om tillämpning av lagen om skuldebrev, och menade att förslaget borde ändras så att det motsvarar bestämmelsens syfte. Advokatförbundet föreslog att man vid den fortsatta beredningen i fråga om regleringen av fondandelar över vilka det inte har utfärdats något andelsbevis skulle gå in för en lösning som motsvarar aktiebolagslagens reglering av aktier över vilka det inte har utfärdats något aktiebrev. Advokatförbundet ansåg nämligen att det blir problematiskt att jämställa fysiska skuldebrev och fondandelar över vilka det inte har utfärdats något andelsbevis.

Med anledning av återkopplingen från remissförfarandet gick man vid den fortsatta beredningen in för att i lagen om placeringsfonder återinföra de materiella bestämmelserna om andelsbevis, dock med den ändringen att ett fondbolag inte längre ska vara skyldigt att utfärda andelsbevis på begäran av andelsägarna. I stället för att i lagen föreslå att andelsbevisen slopas inom en viss övergångsperiod har man genom bestämmelserna försökt möjliggöra en smidig övergång i riktning mot en fullständigt digital modell med fondandelsregister. En smidig övergång möter till denna del även fondinvesternas behov.

Börsstiftelsen välkomnade inte den föreslagna nya rätten för fondbolagen att lösa in fondandelar utan ett uppdrag eller samtycke från fondandelsägaren. Börsstiftelsen föreslog att det skulle krävas att fondbolaget informerar andelsägarna tydligt, både i teckningsfasen och i det skede då lagstiftningen ändras. Börsstiftelsen föreslog också att andelsägaren skulle få en övergångsperiod under vilken andelsägaren kan besluta om den exakta tidpunkten för inlösen i stället för att tvångsinlösen genomförs omedelbart utan att andelsägaren har någon möjlighet att påverka. Enligt lagen om placeringsfonder och enligt placeringsfondens stadgar ska ett fondbolag alltid på förhand informera samtliga andelsägare om placeringsfondens stadgeändringar. Stadgeändringarna träder i regel i kraft en månad efter delgivningen. Under tiden för delgivning av stadgeändringarna har andelsägarna möjlighet att reagera t.ex. genom att yrka på inlösen av sina fondandelar, om de inte kan godkänna ändringarna. Vid den fortsatta beredningen har lagberedarna bedömt att den delgivningspraxis som beskrivs ovan ger andelsägarna sådana tillräckliga möjligheter att reagera som kan jämföras med det som skulle följa av den övergångsperiod som Börsstiftelsen föreslog.

Justitieministeriet föreslog att propositionen skulle kompletteras till den del det gäller hur upptagningen av inlösningsvillkor av detta slag i stadgarna för fonder som inrättats före lagens ikraftträdande påverkar andelsägarnas egendomsskydd och hur förslaget uppfyller de allmänna kriterierna för begränsning av de grundläggande fri- och rättigheterna. Bedömningen av egendomsskyddets förenlighet med grundlagen har kompletterats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

Finans Finland föreslog att motiveringen till bestämmelsen om inlösen av fondandelar kompletteras med ett exempel som gäller en situation där ett fondbolag inte har fått sådana uppgifter av andelsägaren som ska lämnas enligt bestämmelserna om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Vid den fortsatta beredningen har motiveringen till lagen om placeringsfonder inte ändrats enligt Finans Finlands förslag, eftersom fondbolagens skyldigheter i en sådan situation bestäms med stöd av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017) och regleringen av penningtvätt i övrigt. Dessutom har exempelvis Esma och Europeiska bankmyndigheten (EBA) meddelat gemensamma riktlinjer för kundkontroll och riskfaktorer i anknytning till penningtvätt och finansiering av terrorism (*Joint Guidelines under Articles 17 and 18(4) of Directive (EU) 2015/849 on simplified and enhanced customer due diligence and the factors credit and financial institutions should consider when assessing the money laundering and terrorist financing risk associated with individual business relationships and occasional transactions*, JC 2017 23). Riktlinjerna tillämpas från och med den 26 juni 2018.

Förslaget om begränsning av inlösen förordades (bl.a. av Finansinspektionen, Centralhandelskammaren, Börsstiftelsen) och ansågs vara lönt att understödja med tanke på investerna. OP Gruppen fäste vikt vid formuleringen, som ger läsaren en begränsad uppfattning om tillämpningen av begränsningen av inlösen. Vid den fortsatta beredningen har lagberedarna i motiveringstexten försökt förtydliga innehållet genom att referera till situationer där det utöver en enda stor enskild inlösen kan vara fråga om en stor grupp av anhopade, i sig små inlösningsanspråk som inte kan genomföras under en och samma dag.

Finans Finland föreslog att propositionen kompletteras med ett undantag från offentliggörandeskyldighet för specialplaceringsfonder som ska upplösas, om specialplaceringsfonden har färre än 30 andelsägare. Finans Finland motiverade inte närmare om förslaget skulle gälla endast specialplaceringsfonder som inrättats för färre än 30 andelsägare eller också situationer där en sådan specialplaceringsfond som enligt stadgarna ska ha fler än 30 andelsägare upplöses, men vars ägarantal har sjunkit under den gräns som krävs. Vid den fortsatta beredningen har lagberedarna ansett att det är omotiverat att förslaget tas in lagförslaget, när informationen om upplösning av en specialplaceringsfond enligt en bedömning med tanke på investerarna kan ha betydelse för bedömningen av ett fondbolags verksamhet rent allmänt, varvid även andra än andelsägarna i specialplaceringsfonden kan ha intresse av att få information om upplösningen.

Finans Finland föreslog också preciseringar av investeringsreglerna enligt den gällande lagen om placeringsfonder när det gäller samma emittent och OTC-derivat samt reglerna om sammanräknande av återköpsavtalens kredit. Vid den fortsatta beredningen bedömde lagberedarna att Finansinspektionens tolkningspraxis visavi reglering av investeringsverksamheten fortfarande fungerar smidigare än om tolkningen skrivs in i lagen.

Finans Finland kommenterade frågan om huruvida bestämmelserna om upplösning i 19 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder lämpar sig för alla specialplaceringsfonder. Enligt Finans Finlands ståndpunkt skulle det inte behöva publiceras något meddelande i en tidning om upplösning av en specialplaceringsfond som har färre än 30 andelsägare. Kommissionen har i mars 2018 lagt fram lagstiftningsförslag för att underlätta gränsöverskridande marknadsföring av fonder. Regleringen kommer också att behandla avslutande av marknadsföring av såväl placeringsfonder som AIF-fonder. Även om upplösning i sig är en separat process kan det för säkerställande av konsekvent praxis vara bra att även förfarandet för underrättande och meddelande om upplösning bedöms samtidigt som bestämmelserna om avslutande av marknadsföring ska införlivas. Av de orsaker som nämns ovan har förslaget inte tagits in i denna proposition.

Finans Finland föreslog att insiderbestämmelserna i 3 kap. i lagen om placeringsfonder skulle strykas som nationell reglering som inte bygger på något direktiv. Finans Finland ansåg att man i fråga om insideranmälan borde överväga möjligheten att begränsa skyldigheten att göra insideranmälan till att gälla fondandelar i placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget, om det anses vara omöjligt att slopa insideranmälan. Ändamålsenligheten med reglering som gäller insiderregister och insideranmälningar har under den senaste tiden redan bedömts på ett heltäckande sätt i regeringens proposition om genomförande av MiFID II-direktivet (RP 151/2017 rd, s. 97—100), och vid den fortsatta beredningen har lagberedarna inte sett några behov av att ändra lagen om placeringsfonder på de grunder som anförts i den propositionen.

Utöver det som påtalats ovan har preciseringar av teknisk natur och rättelser gjorts i propositionen och har motiveringen preciserats med anledning av återkopplingen från remissförfarandet.

5.2.2 Nationellt genomförande av vissa EU-förordningar

Sammanlagt 18 myndigheter och organisationer svarade på begäran om utlåtande om det nationella genomförandet av förordningen om penningmarknadsfonder, SFTR-förordningen och ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna. Svar kom från arbets- och näringsministeriet, Finansinspektionen, Konkurrens- och konsumentverket, Verket för finansiell stabilitet, Finlands Bank, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Finans Finland, Försäkrings- och finansiell rådgivningen FINE, Centralhandelskammaren, Kuluttajaliitto — Konsumentförbundet ry, Aktiespararnas Centralförbund rf, Finlands Börsstiftelse, Finlands Fackför-

bunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Advokatförbund rf, Finlands Revisorer rf, Företagarna i Finland rf och Työeläkevakuuttajat TELA — Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry.

Vid finansministeriet bereddes en sammandragspromemoria av återkopplingen från remissförfarandet. Promemorian har publicerats på finansministeriets webbplats.

Konkurrens- och konsumentverket, Verket för finansiell stabilitet, Centralhandelskammaren, Kuluttajaliitto — Konsumentförbundet ry, Finlands Advokatförbund rf, Finlands Revisorer rf och Työeläkevakuuttajat TELA — Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry hade ingenting att yttra om propositionsutkastet. Arbets- och näringsministeriet ansåg att utkastet var motiverat och hade ingenting att tillägga. Finlands Bank konstaterade att den inte hade någonting att anmärka mot de föreslagna ändringarna. Aktiespararnas Centralförbund rf och Börsstiftelsen förordade finansministeriets föreslagna sätt att ändra den nationella lagstiftningen så som förordningarna kräver.

Finansinspektionen ansåg att de förtydligande hänvisningarna till förordningen om penningmarknadsfonder som föreslogs i lagen om placeringsfonder och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder var bra och skapade större klarhet. Likaså ansåg Finansinspektionen att det var bra och skapade större klarhet att behövliga tillägg med anledning av ändringarna i EuVECA- och EuSEF-förordningarna hade fogats till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Finansinspektionen ansåg det vara viktigt att ändringarna träder i kraft så snart som möjligt.

Försäkrings- och finansrådgivningen FINE ansåg att de föreslagna ändringarna innebar förbättringar för fondverksamhetens transparens och Finansinspektionen befogenheter, vilket FINE såg som viktigt och lönt att understödja med tanke på investerarna och tillgodoseendet av kundskyddet.

Förslaget om Finansinspektionens rätt att påföra förvaltare av penningmarknadsfonder administrativa påföljder med anledning av överträdelser och förslaget om utvidgning av Finansinspektionens tillsynsrättigheter i fråga om värdepapper var nyttiga reformer, ansåg Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf.

Företagarna i Finland rf ansåg det vara bra att till den del SFTR-förordningen genomförs kommer rapporteringsskyldigheten i praktiken inte att omfatta sådana icke-finansiella aktörer som är små eller medelstora företag, eftersom det i deras fall är en finansiell motpart som ansvarar för anmälan om uppgifter. I övrigt hade Företagarna i Finland rf inga kommentarer till propositionsutkastet.

När det gäller förordningen om penningmarknadsfonder bör den nationella lagstiftningen preciseras, eftersom förordningen enligt vissa kriterier möjliggör s.k. fonder med fast nettotillgångsvärde, vars värdeberäknings- och värderingsprinciper avviker från lagen om placeringsfonder, ansåg Finans Finland. Finans Finland menade att de föreslagna bestämmelserna bör kombineras med regeringens proposition om en totalreform av lagen om placeringsfonder. Utgående från Finans Finlands kommentarer har motiveringen till 1 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder preciserats vid den fortsatta beredningen så att det av motiveringen tydligare framgår att värdeberäknings- och värderingsprinciperna för penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde bestäms med stöd av förordningen om penningmarknadsfonder.

Finlands Näringsliv rf ansåg att arbetsekonomiskt sett skulle det ha varit mer befogat att lägga fram ändringarna i placeringsfondslagstiftningen i samband med den totalreform av placeringsfondslagstiftningen som bereddes av en expertgrupp som företrädde branschen.

Skatteförvaltningen ansåg att det skulle vara bra att i propositionen mera ingående beskriva förslagets och förordningarnas konsekvenser förutom för Finansinspektionens också för andra myndigheters, exempelvis skattemyndigheternas, rätt att få uppgifter. I SFTR-förordningen föreskrivs det närmare om transparens och tillgång till transaktionsregistrets uppgifter. Beskrivningar av direkt tillämpliga EU-förordningar har följaktligen inte fogats till regeringens proposition vid den fortsatta beredningen.

Utöver det som påtalats ovan har preciseringar av teknisk natur och rättelser gjorts i propositionen och har motiveringen preciserats med anledning av återkopplingen från remissförfarandet.

6 Samband med andra propositioner

Samtidigt med denna proposition behandlar riksdagen en regeringsproposition som beretts vid finansministeriet med förslag till ändring av lagen om investeringstjänster, till en ny lag om handel med finansiella instrument samt till vissa lagändringar som har ett samband med dem (RP 100/2018 rd). I lagförslag 10 i den propositionen föreslås det att 133 a och 150 § i lagen om placeringsfonder ändras till följd av dataskyddslagstiftningen. De ändringar som föreslås ska också beaktas i den nya lag om placeringsfonder som enligt förslaget i denna proposition ska stiftas. Det är därför nödvändigt att samordna förslagen.

Samtidigt med denna proposition behandlar riksdagen också en regeringsproposition som beretts vid finansministeriet med förslag till lag om ändring av lagen om Finansinspektionen och till vissa lagar som har samband med den (RP 141/2018 rd). Genom den propositionen genomförs nationellt Europaparlamentets och rådets förordning om enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering. Enligt lagförslag 2 i den propositionen ska det till 2 a och 71 § fogas nya moment som ska beaktas också i den nya lag om placeringsfonder som föreslås i denna proposition. Dessutom föreslås det i den propositionen delvis samma ändringar i lagen om Finansinspektionen som har föreslagits i denna proposition. Det är därför nödvändigt att samordna förslagen.

Propositionen anknyter dessutom till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ett övervakningssystem för bank- och betalkonton och till vissa lagar som har samband med den (RP 167/2018 rd). Propositionen har beretts vid finansministeriet. Genom de föreslagna ändringarna i den propositionen genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och om ändring av direktiven 2009/138/EG och 2013/36/EU. I lagförslag 4 i den propositionen föreslås det delvis samma ändringar i lagen om Finansinspektionen som har föreslagits i denna proposition. Det är därför nödvändigt att samordna förslagen.

Samtidigt med denna proposition behandlas i riksdagen också regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om verkställigheten av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter (RP 14/2018 rd). I lagförslag 49 i den propositionen föreslås det att 61 § i lagen om placeringsfonder ska ändras. Eftersom det i denna proposition föreslås att den gällande lagen om placeringsfonder ska ersättas med en ny lag med samma namn, är det nödvändigt att samordna förslagen.

Vid finansministeriet tillsattes i juni 2017 en arbetsgrupp med uppgift att utvärdera skattebehandlingen av olika investeringsformer och pensioner med engångspremie i Finland. Arbetsgruppens mandattid var den 2 juni 2017—31 mars 2018. Arbetsgruppens utredning gällde särskilt placeringsfonder och investeringar i dem, spar- och investeringsförsäkringar samt kapitaliseringsavtal. I uppdraget ingick även en bedömning av skattebehandlingen av kapitalfonds-

strukturer i kommanditbolagsform. Enligt tillsättningsbrevet skulle arbetsgruppen i sitt arbete beakta resultaten av den arbetsgrupp som bedömer reformen av lagen om placeringsfonder. Arbetsgruppens rapport ”*Skattebehandlingen av olika investeringsformer*” offentliggjordes den 4 maj 2018. Den precisering av skatteregleringen som anknyter till fondverksamheten har fortsatt vid finansministeriets skatteavdelning som ett separat lagstiftningsprojekt. Projektet har samband med de ändringar som i denna proposition föreslås när det gäller regleringen av specialplaceringsfonder.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om placeringsfonder

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. *Tillämpningsområde samt annan lagstiftning som är tillämplig på fondbolag.* I paragrafen föreskrivs det i huvudsak på motsvarande sätt som i den gällande 1 § om lagens tillämpningsområde och om annan lagstiftning som är tillämplig på fondbolag. På motsvarande sätt som den gällande lagen ska lagen tillämpas på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet och på marknadsföring av andelar i fondföretag till allmänheten. Bestämmelserna i 1 och 2 mom. motsvarar gällande 1 och 2 mom.

I 3 mom. föreskrivs det om rätten för fondbolag att förvalta sådana AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och om rätten för förvaltare av externt förvaltade AIF-fonder att förvalta placeringsfonder. I momentet ska det inte längre föreskrivas på motsvarande sätt som i den gällande lagens 3 mom. om rätten för en AIF-förvaltare som är auktoriserad eller registrerad att förvalta specialplaceringsfonder eller om de bestämmelser i lagen om placeringsfonder som ska tillämpas på förvaltaren. Det föreslås att dessa bestämmelser i samband med reformen av lagen om placeringsfonder flyttas till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. En terminologisk ändring (på finska) är att man i lagen allmänt övergår från att för förvaltning av fonder använda verbet ”hallinnoida” till att använda ”hoitaa”. Ändringen motsvarar praxis i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och i fondföretagsdirektivet.

I 4 mom. föreskrivs om rätten för utländska EES-fondbolag att bedriva verksamhet i Finland. Momentet motsvarar det gällande 4 mom., förutom att hänvisningen till bestämmelserna om specialplaceringsfonders investeringsverksamhet i 12 kap. i den gällande lagen stryks, eftersom dessa bestämmelser inte längre ska ingå i lagen om placeringsfonder.

Det nya 5 mom. ska innehålla en förtydligande bestämmelse som hänvisar till förordningen om penningmarknadsfonder, där det finns sådana bestämmelser om penningmarknadsfonder och deras förvaltare som kompletterar eller avviker från bestämmelserna i lagen. Det är obligatoriskt att tillämpa de nya bestämmelserna om penningmarknadsfonder för sådana placeringsfonder vars syfte är att erbjuda avkastning i linje med penningmarknadsrättan eller bibehålla värdet på investeringen och som strävar efter att uppnå målen genom att investera i rörliga aktiva tillgångar. Enligt artikel 7.2 i förordningen om penningmarknadsfonder ska en penningmarknadsfond som är en placeringsfond och förvaltaren av penningmarknadsfonden alltid uppfylla kraven i fondföretagsdirektivet, om inte annat anges i förordningen. Därmed blir de bestämmelser i denna lag som utfärdats med stöd av fondföretagsdirektivet i regel tillämpliga för penningmarknadsfonder som är placeringsfonder. På penningmarknadsfonder som är placeringsfonder ska utöver denna lag tillämpas bestämmelser i förordningen, bl.a. om krav på auktorisation av penningmarknadsfonder. Förordningen om penningmarknadsfonder innehåller särskilda bestämmelser som också ersätter bestämmelser i lagen om placeringsfonder bl.a. om en penningmarknadsfonds investeringspolicy, om värdering och om värdeberäkning av penningmarknadsfonder. Förordningen om penningmarknadsfonder tillåter också användningen av nettokostnadsmetoden för penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde, vilket avviker från den principiella metod som bygger på marknadsvärdering. I artikel 8.2 i förordningen konstateras det dessutom att penningmarknadsfonder som auktoriserats som

fondföretag inte ska omfattas av skyldigheterna när det gäller fondföretagens placeringsbestämmelser i artiklarna 49—50 a, 51.2 och 52—57 i fondföretagsdirektivet, om inte annat uttryckligen anges i förordningen. Dessa artiklar har genomförts nationellt genom lagens 13 kap. Eftersom förordningen om penningmarknadsfonder är direkt tillämplig rätt i medlemsstaterna, ska inte nationella bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i fondföretagsdirektivet om investering av en placeringsfonds tillgångar tillämpas på sådana placeringsfonder som har auktorisation som penningmarknadsfond.

2 §. Definitioner. Paragrafen innehåller i huvudsak på motsvarande sätt som i den gällande 2 § definitioner av centrala termer som används i lagen. Numreringen av definitionslistan i 1 mom. rättas så att den blir löpande. Ur definitionen av fondverksamhet i 1 punkten i momentet stryks hänvisningarna till specialplaceringsfonder och läggs till en hänvisning till fondföretagsdirektivet. Ändringarna i definitionen motsvarar mer exakt nuläget och den föreslagna överföringen av bestämmelserna om specialplaceringsfonder till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. På motsvarande sätt föreslås det att den nuvarande definitionen av en specialplaceringsfond i 2 a punkten överförs till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Till följd av den föreskrivna delfondsstrukturen föreslås det ett förtydligande till definitionen av placeringsfond i 2 punkten om att en placeringsfond ska kunna bestå av en eller flera delfonder, dvs. vara en s.k. paraplyfond. Momentets *nya 3 punkt* föreslås innehålla en definition av delfonder. En placeringsfond ska enligt propositionen kunna bestå av en eller flera delfonder vars tillgångar ska hållas åtskilda från varandra och från fondbolagets tillgångar. Delfonderna ska kunna ha från varandra och från placeringsfonden avvikande investeringspolicy. En placeringsfond eller en delfond ska dessutom kunna indelas i andelsserier och andelsklasser. I en placeringsfonds stadgar ska då på allmän nivå fastställas placeringsfondens möjliga investeringsobjekt och investeringsgränser. Närmare avgränsningar för investeringsverksamheten ska läggas fram per delfond.

I 4 punkten definieras matarfonder i hög grad i enlighet med den gällande lagen. Till definitionen föreslås ett omnämnande av att en matarfond också kan avvika från förbudet enligt 13 kap. 6 § 2 mom. att investera tillgångar i andelar i en placeringsfond, ett fondföretag eller AIF-fond i vars stadgar eller bolagsordning det bestäms att sammanlagt över en tiondel av dess tillgångar får investeras i andelar i andra placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder. Avsikten med tillägget är att få definitionen av matarfonder att bättre motsvara formuleringen i artikel 58.1 i fondföretagsdirektivet.

Till följd av bestämmelserna om en delfondsstruktur är det skäl att till definitionen av fondandelar i 13 punkten foga ett omnämnande om att en fondandel kan avse en av flera lika stora andelar eller minst en bråkdel av en andel i en delfond. Avvikande från den gällande 13 a punkten ska det inte längre föreskrivas om fastigheter och fastighetsvärdepapper i de definitioner som ingår i lagen om placeringsfonder. Orsaken till att definitionen stryks är att bestämmelserna om specialplaceringsfonder överförs till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Definitionen av finansiella instrument i 22 punkten ska preciseras för att motsvara definitionen i lagen om investeringstjänster. Det föreslås *en ny 34 punkt* om utläggning på entreprenad. Definitionen motsvarar definitionen i den gällande 4 b §.

Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar nuvarande 2 och 3 mom.

3 §. Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning. I paragrafen samlas de definitioner med anknytning till EU-lagstiftning som används i lagen. Paragrafen motsvarar den gällande 2 a § kompletterad med europabolagsförordningen (*ny 8 punkt*) som tidigare definierades i 10 a § och SFTR-förordningen (*ny 9 punkt*) till följd av senare behov av hänvisningar.

4 §. Kommissionens förordningar och delegerade rättsakter. Paragrafen innehåller en informativ bestämmelse om annan EU-lagstiftning som gäller fondbolag och förvaringsinstitut. Paragrafen motsvarar den gällande 2 b §.

5 §. Tillsyn. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande 4 § om den myndighet som ansvarar för tillsynen över efterlevnaden av lagen samt om den behöriga myndigheten enligt fondföretagsdirektivet.

6 §. Bestämmelser som ska tillämpas på delfonder. I förhållande till den gällande lagen är paragrafen till sitt innehåll ny. I paragrafen föreskrivs det om sådana bestämmelser i lagen om placeringsfonder som ska tillämpas på delfonder. I regel ska det på delfonder tillämpas samma bestämmelser som på placeringsfonder. Begreppsmässigt ska en placeringsfond kunna bestå av en eller flera delfonder som tillsammans bildar placeringsfonden. I sådana fall ska placeringsfondens tillgångar bokföras per delfond. På delfonden ska tillämpas samma krav på minimikapital och minimiantal fondandelsägare som för en placeringsfond. Placeringsfonder som har en delfondsstruktur ska utöver bokslut per delfond också lägga fram en kombinerad resultat- och balansräkning för delfonderna. Revisorerna ska granska delfondens bokslut och ge ett utlåtande om att värdena för delfonden är riktiga, men det ska dessutom offentliggöras en kombinerad resultat- och balansräkning för placeringsfonden. Investerarinformationen för delfonderna ska kunna läggas fram i en kombinerad resultat- och balansräkning, i motsats till faktabladet, som ska upprättas separat för varje delfond. En delfond ska kunna fusioneras eller delas eller också ska dess förvaltning kunna överlåtas. En delfond ska kunna fusioneras med en annan placeringsfond, delfond eller med ett fondföretag, eller vara mottagande part i de nämnda fusionerna. På samma sätt ska det vid en delning av en delfond kunna uppstå antingen en eller flera delfonder eller placeringsfonder.

AVDELNING II

RÄTT ATT VARA VERKSAM SOM FONDBOLAG

2 kap. Fondbolags verksamhetstillstånd

1 §. Tillståndsplikt. Paragrafen motsvarar delvis det gällande 3 § 1 mom. Enligt förslaget stryks de delar som hänvisar till förvaringsinstitut. Det föreslås separata bestämmelser om förvaringsinstitut i 20 och 21 kap. Det föreslås att till paragrafen fogas ett informativt omnämnande om att det i 22 kap. finns bestämmelser om fondbolags verksamhet utomlands.

Det föreslås att det gällande 3 § 2 mom. upphävs som obehövligt i lagen om placeringsfonder, eftersom en motsvarande bestämmelse enligt förslaget ska fogas till 16 a kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

2 §. Verksamhet som är tillåten för fondbolag. I paragrafen föreskrivs det i huvudsak på motsvarande sätt som i den gällande 5 § om verksamhet som är tillåten för fondbolag. Enligt förslaget i 1 mom. kvarstår den nationella utvidgning som inte bygger på fondföretagsdirektivet och som gäller fondbolags rätt att bedriva sådan verksamhet som väsentligen hör till fondverksamheten, om verksamheten inte är ägnad att skada fondandelsägarnas intressen. Det är fråga om en vedertagen bestämmelse. Ett motsvarande omnämnande om verksamhet som väsentligen hör till fondverksamheten fogades redan 1987 till lagen om placeringsfonder genom ändringslag 748/1993 (RP 309/1992 rd). Villkoren för verksamhet som bedrivs vid sidan av fondverksamheten och som väsentligen hör till den har ansetts bero på hur omfattande fondbolagets verksamhetstillstånd är och på att den anknyttande verksamheten inte anses vara ägnad att skada de intressen som placeringsfondens fondandelsägare har. Det har också poängterats att kostnaderna för verksamhet som väsentligen anknyter till fondverksamheten inte får läggas på de förvaltningsarvoden som ska tas ut av de placeringsfonder som fondbolaget förvaltar, och att fondbolagets huvuduppgift inte får lida skada av dylik övrig verksamhet (RP 202/1998

rd, s. 10 och 42). Till sådan verksamhet enligt bestämmelsen som väsentligen anknyter till fondverksamheten kan anses höra t.ex. att erbjuda sådana värdeberäkningsmodeller som kan utnyttjas vid beräkning av också annat än placeringsfonders värde. Avsikten med att tillåta anknytande verksamhet är dock inte att göra det möjligt att kringgå krav på verksamhetstillstånd som ställs annanstans i lagstiftningen, om det inte är särskilt tillåtet för fondbolag att bedriva sådan verksamhet. Exempelvis rätten för fondbolag att erbjuda sådana investeringstjänster som avses i lagen om investeringstjänster bestäms särskilt i 2 mom. samt i 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Paragrafens 2 mom. motsvarar gällande lag.

Det föreslås att en sådan hänvisning i 3 mom. upphävs som enligt den gällande lagen har gjort det möjligt för ett fondbolag att vara verksamt som ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag. Det föreslås att det i 1 kap. 5 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska finnas bestämmelser om att ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder inte kan vara verksamt som ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag. Avsikten med förbudet är att hindra fondbolaget att ha sådana ansvarsförbindelser som skulle kunna äventyra dess verksamhet som förvaltare av placeringsfonder. Ansvariga bolagsmän i ett kommanditbolag har obegränsat ansvar för kommanditbolagets ansvarsförbindelser.

Paragrafens 4 och 5 mom. motsvarar gällande lag.

3 §. Firma. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 7 § om ensamrätten att använda benämningen fondbolag eller fondaktiebolag.

4 §. Ansökan om verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 5 a § om beviljande av verksamhetstillstånd.

5 §. Förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av verksamhetstillstånd. Paragrafen motsvarar 1 mom. i den gällande 5 b § förutom att innehållet i momentet ska delas upp på flera moment för att göra bestämmelsen tydligare.

6 §. Beslut om verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i 2 och 3 mom. i den gällande 5 b § om Finansinspektionens skyldighet att inom utsatt tid fatta beslut om verksamhetstillstånd.

7 §. Omfattningen av och ändring av verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 5 d § om villkoren för ett fondbolags verksamhetstillstånd.

8 §. Registrering av verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 5 c § om registrering av verksamhetstillstånd för fondbolag. För tydlighetens skull ska det i 1 mom. preciseras att anmälan görs till handelsregistret.

9 §. Inledande av verksamhet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 5 b § 4 mom. om ett fondbolags rätt att inleda sin verksamhet omedelbart efter att verksamhetstillstånd har beviljats, om inte annat följer av tillståndsvillkoren.

10 §. Flyttning av ett fondbolags hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande 29 a § om flyttning av ett fondbolags hemort till en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat).

11 §. *Fondbolags deltagande i fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 29 b § om fondbolags deltagande i gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

12 §. *Särskilda bestämmelser i samband med flyttning av ett fondbolags hemort.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 29 c § om särskilda bestämmelser som tillämpas på flyttning av ett fondbolags hemort och på registrering i någon annan stat av ett övertagande bolag vid fusion eller delning.

13 §. *Europabolag som fondbolag.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 10 a § om tillstånd som beviljas europabolag som flyttar sin hemort till Finland.

14 §. *Förbud att äga aktier i andra fondbolag eller andelar i placeringsfonder som fondbolaget förvaltar.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 30 § om förbud som innebär att fondbolag inte får äga aktier i andra fondbolag eller fondandelar i placeringsfonder som fondbolaget förvaltar. Den gällande bestämmelsen ska dock kompletteras med en hänvisning till utländska fondbolag och fondföretag i EES-länder och i tredjestater.

AVDELNING III

FONDBOLAGS VERKSAMHET

3 kap. Verksamhetsförutsättningar och minimikapital

1 §. *Minimikapital.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 6 § om kraven på ett fondbolags minimikapital.

2 §. *Ledning och tillförlitlighet.* I paragrafen föreskrivs det i hög grad på motsvarande sätt som i den gällande 5 e § om krav på tillförlitlighet och behörighetsvillkor för personer som hör till ledningen för ett fondbolag. I den föreslagna paragrafen ska det inte längre på motsvarande sätt som i den nuvarande bestämmelsen särskilt föreskrivas om kraven på fondbolags styrelsemedlemmar valda av fondandelsägarna, eftersom det föreslås att en styrelsemedlem vald av fondandelsägarna ska ersättas med en sådan oberoende styrelsemedlem som avses i 3 § 2 mom. På de oberoende styrelsemedlemmarna ska ställas samma behörighetsvillkor och krav på tillförlitlighet som på andra personer som hör till ledningen för ett fondbolag. Enligt det gällande 1 mom. har det inte krävts kännedom om fondverksamhet eller investeringsverksamhet av de styrelsemedlemmar som valts av fondandelsägarna. För de oberoende styrelsemedlemmarnas del är det inte längre motiverat med ett undantag från de allmänna behörighetsvillkoren för ledningen, eftersom den föreslagna ändringen i 3 § av styrelsens sammansättning också gör det möjligt att de facto fler än en tredjedel av medlemmarna i fondbolagets styrelse uppfyller lagens villkor för oberoende. De föreslås dock att kraven i paragrafen på en allmän kännedom om investeringstjänster hos ledningen ska preciseras så att de uttryckligen hänförs till arten och omfattningen av fondbolagets investeringstjänster.

3 §. *Fondbolags styrelse.* Det föreslås delvis motsvarande bestämmelser om fondbolags styrelse som i den gällande 8 §. Enligt 1 mom. ska ett fondbolags styrelse ha minst tre medlemmar av vilka minst en tredjedel i fortsättningen ska vara oberoende.

I stället för kraven på ett fondbolags styrelsemedlemmar valda av fondandelsägarna ska det i 2 mom. fastställas de villkor som styrelsens oberoende medlemmar ska uppfylla. En oberoende styrelsemedlem ska vara så oberoende som möjligt av både fondbolag och förvaringsinstitut, så att ur olika parter synvinkel besvärliga intressekonflikter kan undvikas. Därför ska det föreskrivas att en oberoende medlem inte får vara anställd hos fondbolaget eller det förvaringsinstitut som fondbolaget använder (1 punkten). Inte heller en person som utövar sådant be-

stämmande inflytande i fondbolaget som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen uppfyller kraven på oberoende. Om utövaren av bestämmande inflytande är en sammanslutning gäller begränsningen också dess representant (2 punkten). En oberoende medlem får inte heller höra till ledningen för en sammanslutning som hör till samma koncern som fondbolaget eller höra till ledningen för, verkställande ledningen för eller vara i arbetsavtalsförhållande till ett sådant värdepappersföretag som ansvarar för portföljförvaltningen för en placeringsfond som fondbolaget förvaltar (3 och 4 punkten). För att regleringen ska vara på avsett sätt effektiv får en oberoende medlem inte heller vara styrelse- eller direktionsmedlem i något annat fondbolag eller förvaringsinstitut (5 punkten). En oberoende medlem får inte heller höra till närståendekretsen kring en person som hör till fondbolagets ledning (6 punkten). Med make avses äkta makar och personer som lever under äktenskapsliknande förhållanden och personer som lever i ett registrerat partnerskap. Utgångspunkten för definitionerna av oberoende har varit de kriterier för oberoende när det gäller medlemmar i styrelsen för fondbolag och förvaringsinstitut som avses i artikel 25.2 i UCITS V-direktivet och artikel 21 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/438. Utöver det oberoende som krävs ska en styrelsemedlem ha allmän kännedom om fondverksamhet och allmän kännedom om investeringstjänster så som det i 2 § föreskrivs om behörighetsvillkoren för en person som hör till ett fondbolags ledning. Såsom för styrelsemedlemmar i övrigt ska också de övriga kraven enligt 2 § på handlingsbehörighet och tillförlitlighet tillämpas på oberoende styrelsemedlemmar.

4 §. Styrelsesuppleanter och verkställande direktörens ställföreträdare. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 § om tillämpningen av bestämmelserna på styrelsesuppleanter och verkställande direktörens ställföreträdare.

5 §. Tillförlitligheten hos betydande ägare. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 5 f § om kravet på tillförlitlighet hos fondbolagsägarna.

6 §. Insiderbestämmelser. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 99 § om insiderbestämmelser som ska tillämpas på insider i ett fondbolag. I definitionen i 2 mom. av insider i ett fondbolag ska beaktas att det i ett fondbolags styrelse inte längre ska ingå medlemmar valda av fondandelsägarna.

7 §. Insideranmälan. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 100 § om insideranmälan.

8 §. Skyldighet för ett fondbolags aktieägare att göra anmälan. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 101 § om skyldigheten för ett fondbolags aktieägare att göra anmälan till ett insiderregister om sitt innehav av fondandelar i en placeringsfond som förvaltas av fondbolaget. I 3 mom. föreslås en ny bestämmelse om möjligheten för ett fondbolag att organisera en automatisk insamling av information för insiderregistret också ur fondandelsregistret för en placeringsfond som fondbolaget förvaltar.

9 §. Insiderregister. I paragrafen föreskrivs det i hög grad på motsvarande sätt som i den gällande 101 a § om fondbolags insiderregister och drift. I 1 mom. preciseras på det sätt som dataskyddsregleringen förutsätter syftet med behandlingen av de personuppgifter som införts i registret, nämligen att förhindra marknadsmissbruk. Avsikten är inte att i sak ändra insiderregistrets användningsändamål från det nuvarande, utan avsikten är endast att fastställa användningsändamålet på lagnivå. Paragrafens 2 mom. motsvarar det gällande 2 mom. I 3 mom. ska det på motsvarande sätt som i det gällande 3 mom. föreskrivas om bevaringstiderna för och om utlämnande av uppgifterna. I momentet stryks kravet på att driften av insiderregistret ska organiseras på ett tillförlitligt sätt, eftersom det redan i dataskyddsförordningen finns omfattande bestämmelser om den personuppgiftsansvariges skyldigheter. Också rätten för en regi-

strerad att få kopior av uppgifter ur insiderregistret bestäms med stöd av dataskyddsregleringen.

10 §. Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 101 b § om Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter om innehåll och anmälningssätt i insideranmälningar och om innehållet i fondbolagets insiderregister och hur uppgifterna ska registreras.

11 §. Förbud mot värdepapperstransaktioner med en insider. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 102 § om förbud mot värdepapperstransaktioner som en insider och aktieägare gör med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag utan Finansinspektionens tillstånd.

4 kap. **Organisering av verksamheten**

1 §. Förvaltnings- och tillsynsarrangemang. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 8 a § om skyldigheten att organisera ett fondbolags verksamhet på ett tillförlitligt sätt.

2 §. Intressekonflikter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 26 § om fondbolags skyldighet att bedriva fondverksamhet omsorgsfullt, självständigt och sakkunnigt samt i enlighet med fondandelsägarnas intressen och att undvika intressekonflikter.

3 §. Allmänna krav på ersättningssystem. I 1 och 2 mom. föreskrivs det i huvudsak på motsvarande sätt som i den gällande 30 d § om de allmänna förutsättningarna för fondbolagets ersättningssystem som ska omfatta bolagets ersättningspolicy och ersättningspraxis. Det föreslås att 2 mom. ändras så att det bättre svarar mot artiklarna 14a.1 och 14b.1 i UCITS V-direktivet genom en hänvisning till placeringsfonder som fondbolaget förvaltar i stället för till en enskild placeringsfond.

I det nya 3 mom. föreskrivs det om bemyndigandet för finansministeriet att utfärda närmare bestämmelser om kraven på ett fondbolags ersättningssystem för genomförandet av UCITS V-direktivet. Det föreslås att en del av de bestämmelser i den gällande lagen som gäller fondbolagets ersättningskommitté, principer för bestämmande av ersättningar och betalning av ersättningens rörliga delar samt bestämmelser om pensionsförmåner (30 g §—30 l §) ska utfärdas genom förordning av finansministeriet på grund av att bestämmelserna är detaljerade och tekniska.

4 §. Personer som omfattas av ett ersättningssystem. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 30 e § om de personalgrupper som omfattas av fondbolagets ersättningssystem samt om ersättningar som fondbolaget betalar.

5 §. Godkännande av ett ersättningssystem. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 30 f § om godkännande av ett ersättningssystem.

6 §. Privata transaktioner. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 8 b § om privata transaktioner.

7 §. Skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 16 § om skyldigheten att anmäla förvärv och avyttring av aktier.

8 §. Förbud mot förvärv av aktier. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 17 § om Finansinspektionens rätt att förbjuda sådant förvärv av en ägarandel som avses i 7 §. Paragrafens 2 mom. ska dock förtydligas så att dess formulering ändras så att den motsvarar den formulering som används i finansmarknadslagstiftningen i övrigt.

9 §. Skyldighet för fondbolag att vidta åtgärder. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 4 a § om fondbolagets skyldighet att vidta åtgärder.

10 §. Bevarande av uppgifter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 8 c § om fondbolagets skyldighet att bevara uppgifter om varje transaktion som en placeringsfond är delaktig i.

11 §. Behandling av kundklagomål. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 123 b § om behandlingen av kundklagomål i fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland och om skyldigheten att se till att enskilda meningsskiljaktigheter om fondverksamheten kan hänskjutas till ett oavhängigt organ som ger rekommendationer till avgörande.

5 kap. **Soliditet och riskhantering**

1 §. Fondbolags riskhantering. Paragrafen innehåller motsvarande allmänna bestämmelser om fondbolags riskhantering som den gällande 30 a §.

2 §. Fondbolags likviditet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 30 b § om tryggnad av ett fondbolags likviditet.

3 §. Kapitalbaskrav. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 30 c § om kraven på ett fondbolags kapitalbaskrav och om det förfarande som ska iakttas om fondbolagets kapitalbas sjunker under minimibeloppet.

6 kap. **Utläggning på entreprenad**

1 §. Utläggning av fondbolags verksamhet på entreprenad. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 26 a § om utläggning av fondbolags verksamhet på entreprenad och om de allmänna grunderna för att använda ombud.

2 §. Förutsättningar för utläggning på entreprenad. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 26 b § om förutsättningarna för anlitan av ombud.

7 kap. **Bokslut och revision**

1 §. Revisors behörighet. I paragrafen föreskrivs det i hög grad på motsvarande sätt som i den gällande 36 § om de krav som gäller behörigheten hos den revisor som valts för revisionen av fondbolaget och de placeringsfonder som fondbolaget förvaltar. I den föreslagna paragrafen finns det dock inte som i den nuvarande paragrafen någon bestämmelse om en revisor jämte suppleant valda av fondandelsägarna. Förslaget hänför sig till förslaget om att slopa tvånget att hålla regelbundna årliga fondandelsägarstämmor. Därför föreslås det också att en revisor vald av fondandelsägarna slopas.

2 §. Förordnande av revisor. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 37 § om exceptionella situationer då Finansinspektionen ska förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren.

3 §. Granskning av värdeberäkningens riktighet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 38 § om en revisors skyldighet att granska riktigheten hos en placeringsfonds värdeberäkning. Med avvikelse från den gällande bestämmelsen förutsätts det att granskningen av en värdeberäkningens riktighet görs minst en gång per år. I 1 mom. föreslås det att en revisor ska granska placeringsfondens värde på årets sista värderingsdag. Paragrafens ordalydelse gör det möjligt att vid behov granska en värdeberäkningens riktighet oftare. Vid bedömningen av hur ofta placeringsfondens värdeberäkning ska granskas kan man beakta t.ex. särdragen hos placeringsfondens investeringspolicy, bl.a. svårvärderade investeringsobjekt, exceptionellt många transaktioner eller antalet fel vid tidigare beräkningar av placeringsfondens värde. Paragrafen ska inte längre innehålla bestämmelser om det undantag som gäller specialplaceringsfonder som huvudsakligen investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper, eftersom bestämmelser som gäller specialplaceringsfonder enligt förslaget ska överföras till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I 2 mom. förutsätts det i enlighet med det gällande 2 mom. att en revisionsberättelse ska upprättas och att den ska sändas till fondbolaget.

4 §. Bokslut och verksamhetsberättelse för fondbolag och placeringsfonder. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 39 § om kraven på bokslut och verksamhetsberättelse för fondbolag och placeringsfonder. Terminologin i 1 mom. ska klargöras när det gäller noterna. Till 2 mom. fogas det som precisering en hänvisning också till verksamhetsberättelsen. Dessutom preciseras hänvisningen till bestämmelserna i kreditinstitutslagen (610/2014) när det gäller fondbolagets kapitalbas, som det föreskrivs om uttryckligen i 5 kap. 3 § i lagen om placeringsfonder. I paragrafens nya 4 mom. föreskrivs det särskilt om skyldigheten för placeringsfonder som har delfondsstruktur att utöver bokslut och verksamhetsberättelse per delfond lägga fram en kombinerad resultat- och balansräkning för paraplyfonden. Till följd av det nya 4 mom. blir de nuvarande 4 och 5 mom. 5 och 6 mom. Enligt förslaget i 5 mom. ska Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter för tydlighetens skull sträcka sig också till verksamhetsberättelsen.

5 §. Inlämnande av en placeringsfonds verksamhetsberättelse till Finansinspektionen. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 40 § om fondbolagets skyldighet att till Finansinspektionen lämna in placeringsfondens verksamhetsberättelse, halvårsrapport och kopior av de handlingar som räknas upp i paragrafen.

AVDELNING IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM FÖRVALTNINGEN AV PLACERINGSFONDER

8 kap. Inrättande av en placeringsfond samt en placeringsfonds stadgar, minimikapital och minimiantal fondandelsägare

1 §. Beslut om inrättande. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 23 § om inrättande av en placeringsfond. I paragrafen föreskrivs det dock inte som i den gällande 23 § om ett fondbolags verksamhet när samma bolag har både verksamhetstillstånd för fondbolag och auktorisation som AIF-förvaltare. Ett fondbolag ska inte binda sig vid ansvar som kan äventyra stabiliteten i samband med förvaltningen av en placeringsfond. Om t.ex. ett fondbolag är ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag kan fondbolaget orsakas obegränsat ansvar för kommanditbolagets verksamhet. Det föreslås bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om förbud för fondbolag att vara verksamma som ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag. Fondbolagen har inte heller när den tidigare regleringen varit i kraft använt sig av möjligheten att vara ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag, utan förvaltningen av AIF-fonder har skett via ett mellanbolag.

2 §. *En placeringsfonds stadgar.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i det gällande 41 § 1 mom. om de uppgifter som åtminstone ska ingå i en placeringsfonds stadgar. I och med bestämmelserna om en placeringsfonds delfondsstruktur ska det enligt den *nya 3 punkten* till en placeringsfonds stadgar fogas ett omnämnande om delfondsstrukturen, om placeringsfonden på det sätt som lagen tillåter består av delfonder. I *4 punkten* föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 41 § 2 mom. 4 punkten om indelningen av fondandelar i bråkdelar. I *5 punkten* preciseras indelningen av fondandelar med hänvisning till fondandelarnas karaktär i avkastnings- och tillväxtandelar.

Det är viktigt för investerarna att det i stadgarna ingår tydlig information om placeringsfondens värde och om de kostnader som ska tas ut av investerare. I *6 punkten* föreskrivs det om fondbolagets grunder för ersättning. Fondbolaget kan ta ut bl.a. fasta avgifter och resultatbaserade avgifter samt tecknings- och inlösenavgifter. Fondbolaget ska i stadgarna tydligt meddela de avgifter som debiteras placeringsfonden och andelsägaren och beräkningsgrunden för avgifterna. I *7 punkten* föreskrivs det närmare om skyldigheten att i placeringsfondens stadgar beskriva förutsättningarna för när kunderna kan teckna olika andelsserier som placeringsfonden eller delfonden har. Exempelvis förvaltningsavgiften kan variera per andelsserie. I *8 punkten* förutsätts det också att övriga regelbundna kostnader för placeringsfonderna anges. I *9 punkten* förutsätts det att grunderna för beräkningen av fondandelsvärdet och för bestämmande av tecknings- och inlösningspriset beskrivs i stadgarna.

I *10 punkten* föreslås en skyldighet att i stadgarna ge uppgifter om fondandelarnas tecknings- och inlösningspris, inklusive eventuella tecknings- och inlösningsbegränsningar. Vanligen är det möjligt att förutse de begränsningar och villkor som avses. Begränsningarna kan hänföra sig till exempelvis hur omfattande begäran om inlösen är eller hemorten för den investerare som teckningsbegränsningen gäller, eller till någon annan godtagbar grund som nämns i placeringsfondens stadgar. Enligt den *nya 11 punkten* ska det i stadgarna anges de grunder med stöd av vilka fondbolaget kan lösa in fondandelar utan en begäran om inlösen från andelsägaren. I *12 punkten* föreslås en skyldighet att i placeringsfondens stadgar berätta om exceptionella situationer då teckning och inlösen av en placeringsfond måste avbrytas genom beslut av antingen fondbolaget eller Finansinspektionen, t.ex. i anslutning till målmarknaden för placeringsfonden.

I *13 punkten* föreskrivs det om offentliggörandet av det värde på en placeringsfond som ska anges i stadgarna. I *14 punkten* föreskrivs om fondbolagets och placeringsfondens räkenskapsperiod och i *15 punkten* om grunderna för utdelning av avkastning. Enligt *16 punkten* ska det i stadgarna föreskrivas om tillgänglighållandet av fondprospekt, faktablad och bokslutsinformation.

Till följd av att regelbundna fondandelsägarstämmor slopas föreslås det att *17 punkten* (gällande 15 punkt) ändras. Det föreslås att den gällande 16 punkten upphävs. I *18 punkten* föreslås bestämmelser som motsvarar den gällande 41 § 2 mom. 3 punkten om överföring till värdeandelssystemet.

3 §. *Andra uppgifter som ska anges i en placeringsfonds stadgar.* I *1 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i det gällande 41 § 2 mom. om de omständigheter som ska anges i stadgarna om placeringsfonden har beslutat att dra nytta av vissa möjligheter som anges i lagen, t.ex. möjligheten att inrätta en placeringsfond på viss tid. Det föreslås att 3 och 4 punkten i det gällande 2 mom. flyttas och blir 4 och 18 punkt i 2 §. Det föreslås också att 6 punkten till sitt innehåll flyttas och blir 10 punkt i 2 §. Det föreslås att *8 punkten* upphävs i och med att representantskapet avskaffas.

I 2 mom. föreskrivs i enlighet med det gällande 41 § 4 mom. om omständigheter som ska konstateras i en placeringsfonds stadgar, om derivatinstrument eller låneavtal eller omvända repor används i placeringsfondens investeringsverksamhet.

Bestämmelserna i 3 och 4 mom. motsvarar 5 och 6 mom. i den gällande 41 § ändras så att den felaktiga laghänvisningen i den gällande lagen korrigeras i 3 mom. 3 punkten till en hänvisning till 13 kap. 18 § om låne- och återköpsavtal..

4 §. En placeringsfonds namn. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 42 § om en placeringsfonds namn.

5 §. Fastställelse av en placeringsfonds stadgar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 43 § om att Finansinspektionen ska fastställa en placeringsfonds stadgar. Placeringsfondens stadgar och ändringar i dem ska fastställas om de överensstämmer med lag och är tydliga. Enligt förslaget kan stadgarna för en placeringsfond som består av delfonder presenteras som en kombination av stadgar för paraplyfonden och stadgar per delfond. Denna praxis fungerar i hög grad på samma sätt som placeringsfondernas stadgar i flera fondbolag presenteras som en kombination bestående av gemensamma stadgar som gäller fondbolagets alla placeringsfonder och s.k. fondspecifika stadgar som gäller en enskild placeringsfond. Regleringen utgör dock inget hinder för att man, om så önskas, skriver stadgar på ett fullständigt heltäckande sätt separat för varje delfond. Stadgarna och stadgarnas strukturer ska i första hand vara tydliga för den som investerar. Om någon försöker lägga fram stadgarna exempelvis uppdelade på ännu fler skikt så att de förutom av gemensamma stadgar per fondbolag och paraplyfondens gemensamma stadgar också består av stadgar per delfond, kan det vara befogat att anse att stadgarna inte längre uppfyller kravet på tydlighet.

6 §. Förbud mot att ombilda en placeringsfond till en specialplaceringsfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 44 § om förbudet mot att ombilda en placeringsfond till en specialplaceringsfond.

7 §. Inledande av marknadsföringen av en placeringsfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 24 § att fondbolag inte får börja marknadsföra andelar i en placeringsfond som det förvaltar förrän placeringsfondens stadgar har fastställts.

8 §. En placeringsfonds minimikapital och öppethållande. I 1 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i det gällande 27 § 1 mom. om en placeringsfonds minimikapital. I paragrafen föreslås också närmare bestämmelser i enlighet med fondföretagsdirektivet om en placeringsfonds skyldighet att hålla öppet. Utöver öppethållandet föreslås också bestämmelser om minimiantalet fondandelsägare. Det föreslås dock att minimiantalet andelsägare ska sänkas från nuvarande 50 till 30. Det föreslås att paragrafens bestämmelser om specialplaceringsfonder ska överföras till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås en tidsfrist på ett år för att uppnå minimimängderna. Om minimimängderna inte har uppnåtts inom denna tid ska placeringsfonden läggas ner eller fusioneras med en annan placeringsfond. Den tilläggstid på sex månader som Finansinspektionen enligt den gällande lagen kan bevilja ska enligt förslaget slopas.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 3 mom. i den gällande lagen.

9 §. Principer för en placeringsfonds investeringsverksamhet. Paragrafen motsvarar gällande 28 §.

9 kap. **Förvaltning av placeringsfonder**

1 §. *Fondbolags rätt att företräda placeringsfonder och skyldighet till separation av tillgångar.* I 1 och 2 mom. ska det i enlighet med den gällande 25 § föreskrivas om grundläggande principer vid förvaltningen av placeringsfonder. I 3 mom. föreslås bestämmelser om att en delfonds tillgångar ska hållas åtskilda på motsvarande sätt som det har föreskrivits att en placeringsfonds tillgångar ska hållas åtskilda. Vid beredningen av strukturen har det fästs uppmärksamhet vid den juridiska säkerheten vid separeringen av en delfonds tillgångar. Det har t.ex. övervägts om en delfonds ansvarsförbindelser kan leda till ett ansvar också för dem som investerat i andra delfonder, även om detta inte har varit avsikten. Därför har det ansetts nödvändigt att i lag uttryckligen föreskriva om en separering av delfonders tillgångar. En placeringsfonds delfonder kan ha olika investeringspolicy och därmed ta risker på olika nivå. För att trygga investerarens situation är det skäl att på alla sätt säkra att placeringsfondernas tillgångar samt avkastningen och riskerna i samband med dem hålls åtskilda. I 4 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i det gällande 3 mom. om fondbolagets rätt att företräda, men med den ändringen att det till fondbolagets rätt fogas rätten att också företräda en delfond.

2 §. *Fondandelsägarstämma och sammankallande av stämma.* I 1 mom. föreskrivs i hög grad på motsvarande sätt som i den gällande 21 § om de aktörer som har rätt att sammankalla en fondandelsägarstämma och om förfaranden i samband med sammankallandet. Med avvikelse från bestämmelsen i den gällande lagen ska det inte längre särskilt föreskrivas om sammankallande av en extra fondandelsägarstämma. Förslaget har samband med förslaget om att slopa tvånget att hålla regelbundna årliga fondandelsägarstämmor. Fondandelsägarstämmor som sammankallas vid behov ska ersätta de regelbundna årliga fondandelsägarstämmorna. Fondandelsägarstämman ska på motsvarande sätt som i den gällande bestämmelsen sammankallas när fondbolagets styrelse anser att det finns anledning till detta, eller om en revisor eller fondandelsägare som tillsammans innehar minst en tjugondel av alla utelöpande fondandelar skriftligen kräver det för behandling av ett uppgivet ärende. För att trygga fondinvesternas situation ska det dessutom avvika från den gällande lagen föreskrivas att också en oberoende styrelsemedlem ska ha en självständig rätt att kräva att fondandelsägarstämman sammankallas. Fondbolaget ska fortfarande ha möjlighet att efter eget val ta in i placeringsfondens stadgar en bestämmelse om att fondandelsägarstämmor ska hållas regelbundet.

I 2 mom. föreskrivs det om ett förfarande som ska följas när en fondandelsägare inte ensam innehar en kvalificerad minoritet för att sammankalla en stämma för att i enlighet med 26 kap. 9 § framställa skadeståndskrav och väcka talan till följd av en skada som förorsakats av fondandelsägare gemensamt eller för att sammankalla en stämma av någon annan orsak. Enligt förslaget ska det vid en fondandelsägarstämma inte finnas andra lagstadgade ärenden utöver den ovannämnda behandlingen av skadeståndsärendet, i och med att det föreslås att fondandelsägarnas val av styrelsemedlemmar och revisor ska slopas. Bestämmelsen hindrar dock inte fondandelsägare eller andra aktörer som har rätt att sammankalla stämman att ta initiativ om sammankallande av stämman i ärenden som de anser viktiga. Om den fondandelsägare som har sammankallat stämman inte har den kvalificerade minoritetsandel som behövs är fondbolaget skyldigt att underrätta fondandelsägarna om det initiativ om sammankallande av stämman som bolaget fått. Information om initiativet ska ges på det sätt som anges i placeringsfondens stadgar. Avsikten med bestämmelsen är att underrätta också de andra fondandelsägarna om det initiativ som en fondandelsägare har gjort, för att så uppnå den kvalificerade minoritet som krävs för att en stämma ska hållas. Bestämmelsen behövs också eftersom de ägaruppgifterna i placeringsfondens fondandelsregister inte är offentliga. Utan informationsskyldigheten skulle det kunna vara oskäligt svårt för en fondandelsägare att få kontakt med andra fondandelsägare för att uppnå kvalificerad minoritet.

Fondbolaget har rätt att av grundad anledning vägra att underrätta, om fondbolaget anser att det inte finns någon grund för att hålla en stämma. En dylik grundad anledning kan vara t.ex. att en fondandelsägare upprepade gånger utan laglig grund eller utan annat sakligt skäl före-

slår att en fondandelsägarstämma ska sammankallas eller om det redan vid en tidigare stämma har fattats beslut i samma ärende och inga nya skäl har kommit fram. Fondbolagets vägran ska dock inte få basera sig på en bedömning av hur en talan som väckts till följd av en skada vinner framgång.

Enligt 3 mom. ska en stämma sammankallas utan dröjsmål, om fondandelsägarnas kvalificerade minoritet har meddelat att den understöder ett sammankallande av stämman.

3 §. Förfarande vid en fondandelsägarstämma och uppgifter om andelsägarna. I 1 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i det gällande 19 § 2 mom. om tillämpningen av föreningslagen på fondandelsägarstämman. I 2 och 3 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i de gällande 19 § 3 och 4 mom. om deltagande i stämman och om användning av ombud. I 4 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i det gällande 20 § 1 mom. om den rösträtt som fondandelarna medför. I 5 och 6 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i de gällande 20 § 2 och 3 mom. om röstningsbegränsningar.

4 §. Fondandelsregister. I paragrafen föreskrivs det i hög grad på motsvarande sätt som i den gällande 53 § om kraven på ett fondandelsregister och på förandet av registret. I 1 mom. preciseras det på det sätt som förutsätts i dataskyddsregleringen att avsikten med behandlingen av personuppgifterna i fondandelsregistret är att fondandelsägarnas innehav ska registreras. Avsikten är inte att i sak ändra fondandelsregistrets användningsändamål från det nuvarande, utan avsikten är endast att fastställa användningsändamålet på lagnivå. I 1 mom. 5 punkten om uppgifter som ska ingå i fondandelsregistret stryks hänvisningen till andelsbevis, som enligt förslaget ska slopas i samband med lagreformen. Paragrafens 2 mom. motsvarar det gällande 2 mom. kompletterat med bestämmelser om användningen av apport vid betalning av teckning i en mottagarfond, och 3 och 4 mom. ska motsvara de gällande 4 och 5 mom. Bestämmelserna i det gällande 3 mom. om betalning av teckningspriset för fondandelar i en specialplaceringsfond med apportegendom ska enligt förslaget flyttas till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

5 §. Andelsbevis. I paragrafen föreskrivs det i hög grad på motsvarande sätt som i de gällande 54 och 55 § om andelsbevis om utfärdas för fondandelar. Med avvikelse från den gällande lagen ska fondbolag inte längre på vara skyldiga att på begäran av en fondandelsägare utfärda andelsbevis. Det känns inte längre aktuellt att i en digital omvärld använda fysiska andelsbevis, och dessutom leder det till kostnader för aktörerna att utfärda andelsbevis och förvara dem säkert. Andelsbevisen är för det mesta onödiga för andelsägarna, eftersom det ofta som bevis på andelsägarens rätt räcker att en andelsägares innehav är antecknat i det fondandelsregister som fondbolaget för. Ett fondbolag kan fortfarande med stöd av 1 mom. utfärda andelsbevis på begäran av fondandelsägaren, om fondbolaget anser det nödvändigt. På motsvarande sätt kan ett fondbolag besluta att det inte utfärdar andelsbevis för fondandelar. Det är dock viktigt att fondbolaget för att säkra lika behandling av fondandelsägarna konsekvent följer den linje som bolaget har valt. Om bolaget beslutar att avstå från att utfärda andelsbevis ska beslutet gälla alla andelsägare.

Paragrafens 2 mom. motsvarar det gällande 54 § 2 mom.

I 3 och 4 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 55 § om de uppgifter som ska anges i ett andelsbevis, om sådana ännu används.

I 5 mom. föreskrivs det om den rätt som fondbolagets styrelse har att fatta beslut om att det från och med den tidpunkt som anges i styrelsens beslut inte längre ska utfärdas andelsbevis för fondandelar i sådana placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget. I stället för att i lagen föreslå att man efter en viss övergångsperiod helt ska avstå från andelsbevis möjliggörs genom

bestämmelsen en flexibel övergång till en helt elektronisk registermodell för fondandelar. Den flexibla övergången gagnar också fondinvesteringarna, då det inte ställs absoluta tidsgränser för ändringen. Andelsägarna har begärt andelsbevis främst i sådana fall då andelsägarna ska pantsätta sina fondandelar. Pantsättning av fondandelar utan andelsbevis har varit möjligt redan med stöd av den gällande regleringen, och den vedertagna uppfattningen har varit att pantsättning av fondandelar kan säkerställas genom denuntiatio, dvs. anmälan om pantsättning, så att pantsättningen anmäls till fondbolaget. Detta har beskrivits i förarbetet till det gällande 57 § 4 mom., och där konstateras följande: ”i fondandelsregistret bl.a., i det fall att inget andelsbevis har utfärdats över en fondandel, ska antecknas eventuella panträtter eller andra motsvarande rättigheter som belastar fondandelen och som anmäls till fondbolaget. Förslaget klargör rättsläget. Enligt vedertagen uppfattning blir en aktie för vilken det inte har utfärdats något aktiebrev bindande för en tredje part genom ett meddelande om pantsättning till bolaget. Det är motiverat att kräva en anteckning i fondandelsregistret motsvarande den anteckning i aktieboken som krävs enligt aktiebolagslagen, eftersom pantsättning bl.a. inverkar på vem som ska ta emot betalningar i anslutning till aktien och vem aktieboken ska ges till.” (RP 113/2011 rd, s. 81)

6 §. Utövande av fondandelsägares rättigheter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 56 § om utövande av fondandelsägares rättigheter.

7 §. Överlåtelse och pantsättning av fondandelar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 57 § om överlåtelse och pantsättning av fondandelar, om rätten till en betalning av en fondavkastning och om anteckning av panträtter i andelsregistret.

8 §. Principer för ägarstyrningen av placeringsfonder. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 29 § om principerna för ägarstyrningen av placeringsfonder.

10 kap. **Beräkning av värdet på en placeringsfond samt emission och inlösen**

1 §. Emission av fondandelar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 45 § om principen om en kontinuerlig emission av fondandelar och om undantag i samband med den.

2 §. Indelning av fondandelar i bråkdelar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 46 § om att den som investerat medel i en placeringsfond har rätt till en fondandel och om indelningen av fondandelar i bråkdelar.

3 §. En placeringsfonds delfonder, andelsklasser och andelsserier. I 1 mom. föreskrivs det att en investeringspolicy för en placeringsfonds delfonder ska läggas fram. I 2—4 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 47 § om en placeringsfonds serier och klasser.

4 §. Beräkning av värdet på fondandelar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 48 § om skyldigheten att beräkna fondandelsvärden. I 1 mom. är det dock inte längre nödvändigt att hänvisa till specialplaceringsfonder som huvudsakligen investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper.

5 §. Inlösen av fondandelar. I 1 mom. föreskrivs det i hög grad i enlighet med det gällande 49 § 1 mom. om den huvudregel som ska tillämpas på inlösen. Enligt huvudregeln ska ett fondbolag på yrkande av fondandelsägare omedelbart lösa in andelar i ett fondbolag på det sätt och vid de tidpunkter som närmare bestäms i stadgarna. Jämfört med det gällande 1 mom. ska det inte längre i det föreslagna momentet föreskrivas om det undantag i fråga om yrkan på inlösen som gäller specialplaceringsfonder som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter

och fastighetsvärdepapper. Det föreslås att det till 1 mom. fogas bestämmelserna om förfarande i det gällande 49 § 2 mom., om medel för inlösen ska skaffas genom försäljning av värdepapper och om Finansinspektionens möjlighet att förlänga den maximala tidsfristen på två veckor.

I 2 mom. föreskrivs det om den föreslagna nya fullmakten för ett fondbolag att i situationer som närmare föreskrivs i lag eller bestäms i fondens stadgar lösa in fondandelar utan ett uppdrag eller samtycke av fondandelsägaren. Beslutet om inlösen ska kunna användas enbart i exceptionella situationer när det för inlösen finns vägande skäl som anknyter till fondandelsägaren. De vägande skäl som avses i paragrafen kan uppstå t.ex. när en fondandelsägare flyttar utanför EES-området till en stat som förutsätter betydande tilläggsrapportering eller medlemskap för fondbolaget i sådana utländska sammanslutningar som det inte annars är nödvändigt att bolaget är medlem i. Beslutet kan också motiveras med att den kostnadsbörda som läggs på fondandelsägarna blir mindre när kostnader förorsakade av en enskild andelsägare kan undvikas.

Beslutet strider inte mot likställigheten mellan fondandelsägarna i och med att fondbolaget kan visa att det föreligger en grund för beslutet i stadgarna. Fondandelsägarnas likställighet ska tolkas utifrån andelsägare som uttryckligen är i samma situation, varvid fondbolaget konsekvent ska använda sin lösningsrätt på alla investerare som uppfyller kriterierna. Ett brott mot fondandelsägarnas likställighet är t.ex. om ett fondbolag inte beslutar sig för att lösa in fondandelar av alla de fondandelsägare som har flyttat till samma stat utanför EES-området utan bara löser in fondandelar av en del av de andelsägare som är i samma situation. Fondbolagen ska också fästa uppmärksamhet vid tidpunkten för inlösen. Inlösen ska ske utan dröjsmål efter att fondbolaget fått kännedom om inlösningsgrunden. I 11 § i diskrimineringslagen (1325/2014) konstateras det om legitima grunder för särbehandling att särbehandling inte är diskriminering, om behandlingen föranleds av lag och annars har ett godtagbart syfte och medlen för att uppnå detta syfte är proportionerliga. När ett fondbolag fattar ett beslut om inlösen ska det bedöma om beslutet också är i linje med placeringsfondens tidigare marknadsföringsstrategi. Fondbolaget ska inte kunna hänvisa till oförutsett kostnadstryck om bolaget t.ex. har marknadsfört placeringsfonden i en målstat som det senare bestämmer sig för att dra sig tillbaka från. Inlösen och grunden för inlösen ska omedelbart anmälas till fondandelsägaren.

Innan fondbolaget kan tillämpa den föreslagna nya inlösningsmöjligheten ska det uppdatera placeringsfondens stadgar på motsvarande sätt och ta in i stadgarna inlösningsgrunderna enligt lagen. Inlösningsrätten ska kunna användas av fondbolaget efter att placeringsfondens stadgeändring trätt i kraft i enlighet med lagen och placeringsfondens stadgar, varvid de nya stadgarna kan anses vara bindande för alla andelsägare i placeringsfonden. Redan innan de nya stadgarna har fastställs kan de anses vara bindande för andelsägare som tecknat andelar i placeringsfonden.

6 §. Begränsning och temporärt avbrytande av inlösen. I 1 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i det gällande 50 § 1 mom. om temporärt avbrytande av inlösen. Dessutom föreslås det i momentet bestämmelser om ny metod för att hantera inlösen, dvs. begränsning av inlösen. Inlösen ska på ett sätt som närmare bestäms i stadgarna kunna delas upp så att den till vissa delar genomförs under följande inlösningstidpunkt, till den del som inlösen överstiger det antal som kan inlösas per dag. I fondens stadgar kan det för antalet inlösningar per dag fastställas t.ex. en procentuell gräns baserad på portföljens värde. Det överskridande antalet inlösningar flyttas till följande inlösningstidpunkt. I situationer där det inte går att stadgeenligt genomföra omfattande inlösen i sin helhet ska det med hjälp av förfarandet vara möjligt att minska den fördröjning som förorsakas av placeringsfonds andelsägare och som beror på inlösen av stora enskilda fall av inlösen eller ett stort antal enskilda fall av inlösen.

Huvudregeln enligt 10 kap. 5 § är att ett fondbolag ska genomföra begäran om inlösen i den ordning som de kommit. Den gällande lagen har tillåtit fondbolag att avbryta inlösen i situationer där placeringsfondens likvida medel och realiserbara tillgångar inte räcker till för betalning av all begäran av inlösen under den aktuella dagen. Den nya bestämmelsen om begränsning av inlösen hindrar inte att mindre inlösen eller inlösen till viss del genomförs på ett regelrätt sätt på annat sätt än genom att inlösen avbryts, vilket innebär att alla uppdrag flyttas till en senare tidpunkt.

I 2 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i det gällande 50 § 2 mom. om fondbolags skyldighet att avbryta inlösen av fondandelar i sådana fall då värdet av placeringsfondens egendom eller antalet fondandelsägare underskrider den gräns som bestäms i lag eller i fondens stadgar, om situationen inte har rättats till inom den tidsfrist som fastställts i bestämmelsen.

I det nya 3 mom. föreslås för Finansinspektionen ett bemyndigande att meddela föreskrifter om grunderna för begränsning av inlösningsrätten och om situationer där begränsningen ska användas. Bemyndigandet för Finansinspektionen att meddela föreskrifter är nödvändigt med tanke på att rätten att lösa in kan definieras på flera olika sätt i en placeringsfonds stadgar. Det är då nödvändigt att Finansinspektionen i sina föreskrifter kan säkerställa närmare förutsättningar för att inte placeringsfondens stadgar om begränsning av inlösen oskäligt mycket ska försvåra inlösen och fondandelsägarnas intressen.

7 §. Finansinspektionens rätt att besluta om avbrytande av inlösen. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 51 § om Finansinspektionens rätt att besluta om avbrytande av inlösen.

8 §. Meddelande om avbrytande av inlösen. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 52 § om skyldigheten att meddela om avbrytande av inlösen. Anmälningsskyldigheten ska fortfarande bara gälla avbrytande av inlösen, inte begränsning av inlösen.

11 kap. **Fondandelar som förvaltas av en fondandelsförvaltare**

1 §. Fondandelar som ägs av utlänningar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 57 a § om att i fondandelsregistret anteckna en fondandelsförvaltare i stället för en utländsk fondandelsägare.

2 §. Fondandelsförvaltare som agerar för en fondandelsägars räkning. I paragrafen definieras på motsvarande sätt som i den gällande 57 b § de aktörer som kan vara verksamma som fondandelsförvaltare.

3 §. Skriftligt avtal mellan ett fondbolag och en fondandelsförvaltare. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 57 c § om skyldigheten för ett fondbolag att ingå ett skriftligt avtal med en fondandelsförvaltare om förvaltningen av fondandelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar.

4 §. Skriftligt avtal mellan en fondandelsförvaltare och dennes kund. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 57 d § om ett skriftligt avtal mellan en fondandelsförvaltare och en utländsk fondandelsägare.

5 §. Utövande av rättigheter i samband med fondandelarna. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 57 e § om utövande av rättigheter i samband med fondandelar.

6 §. Skadeståndsskyldighet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 57 f § om fondandelsförvaltares skadeståndsskyldighet.

7 §. Lämnande av uppgifter till myndigheter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 57 g § om skyldigheten för en fondandelsförvaltare att meddela Finansinspektionen uppgifter om en fondandelsägare.

12 kap. **Fondandelar som hör till värdeandelssystemet**

I kapitlet föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande lagen om ett förfarande som ska följas när ett fondbolag fattar beslut om att överföra fondandelar till värdeandelssystemet.

1 §. Överföring av fondandelar till värdeandelssystemet. I paragrafen föreskrivs det i enlighet med den gällande 58 § om förfarandet vid överföring av fondandelar till värdeandelssystemet. Till 1 mom. läggs det till en hänvisning till delfonder som kan fogas separat till värdeandelssystemet.

2 §. Gemensamt konto. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 59 § om gemensamma konton.

3 §. Fondbolags underrättelseskyldighet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 60 § om fondbolags underrättelseskyldighet vid överföring till värdeandelssystemet. Med avvikelse från det gällande 60 § 1 mom. ska informationen ges tre månader före anmälningdagen på motsvarande sätt som det föreskrivs om tiden för underrättelse i 3 kap. 14 b § i aktiebolagslagen. I 2 mom. hänvisas det mer allmänt till sättet att underrätta, då den regelbundna fondandelsstämman enligt förslaget ska slopas.

4 §. Inlösen av fondandelar på ett gemensamt konto för ägarnas räkning. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 61 § om inlösen av fondandelar på ett gemensamt konto.

5 §. Betalning av avkastning. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 62 § om utbetalning av avkastning på fondandelar som överförts till värdeandelssystemet.

6 §. Förvaltning av uppgifter om andelsägare i värdeandelssystemet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 63 § om förvaltning av uppgifter om andelsägare i värdeandelssystemet.

7 §. Tillfällig notering. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 64 § om tillfälliga noteringar i fondandelsägarförteckningen.

8 §. Stadgar för en placeringsfond som anslutits till värdeandelssystemet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 65 § om ytterligare villkor i en placeringsfonds stadgar, om placeringsfonden har anslutits till värdeandelssystemet.

9 §. Andelsägares rättigheter i värdeandelssystemet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 66 § om villkoren för att en andelsägares rättigheter ska kunna utnyttjas i värdeandelssystemet.

10 §. Avförande av fondandelar ur värdeandelssystemet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 67 § om ett förfarande som ska användas när fondandelar avförs ur värdeandelssystemet. I och med att ett fondbolag inte längre är skyldigt att utfärda an-

delsbevis på begäran av en fondandelsägare har man strukit hänvisningarna i de gällande 67 § 2 och 3 mom. till skyldigheten att utfärda andelsbevis.

AVDELNING V

INVESTERING AV EN PLACERINGSFONDS TILLGÅNGAR, MATARFONDERS STRUKTUR, INFORMATIONSSKYLDIGHET OCH MARKNADSFÖRING

13 kap. **Placeringsfonders investeringar**

Det föreslagna 13 kap. motsvarar 11 kap. i den gällande lagen.

1 §. Spridning av en placeringsfonds tillgångar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 68 § om kravet på spridning av investeringsverksamhetens risker.

2 §. Tillåtna marknadsplatser. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 69 § om de marknadsplatser där en placeringsfonds tillgångar får investeras.

3 §. Minimilikviditet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 70 § om kravet på minimilikviditet.

4 §. Penningmarknadsinstrument och investeringar i andra finansiella instrument än sådana som är föremål för handel på tillåtna marknadsplatser. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 71 § om investering av en placeringsfonds tillgångar i andra penningmarknadsinstrument och värdepapper än de som avses i 2 §. Det föreslås att hänvisningen till det upphävda direktivet i den gällande paragrafens 1 mom. 4 punkt ska uppdateras och ändras till en hänvisning till bokslutsdirektivet.

5 §. Inlåning. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 71 a § om investering av en placeringsfonds tillgångar i inlåning i kreditinstitut.

6 §. Fondinvesteringar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 72 § om investering av tillgångar i andelar i andra placeringsfonder eller fondföretag samt i andelar i AIF-fonder. Det föreslås dock att det gällande 1 mom. ska delas upp i två separata mom. och då ändras de nuvarande 2—6 mom. till 3—7 mom.

7 §. Placeringsfonders krav på minimal diversifiering. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 73 § om krav på minimal diversifiering när det gäller investering av en placeringsfonds tillgångar.

8 §. Indexfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 73 a § om investeringsgränser för placeringsfonder som har en investeringsverksamhet som syftar till att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för obligationer som är allmänt känt på finansmarknaden.

9 §. Utövande av betydande inflytande. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 74 § om begränsningarna för utövande av betydande inflytande.

10 §. Särskilda säkerställda obligationer. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 75 § om investering av en placeringsfonds tillgångar i särskilda säkerställda obligationer.

11 §. Värdepapper och penningmarknadsinstrument emitterade av offentliga samfund. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 76 § om investering av en place-

ringsfonds tillgångar i sådana värdepapper emitterade av offentliga samfund och penningmarknadsinstrument som fastställs i paragrafen.

12 §. Undantag från regeln om minimal diversifiering. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 77 § om undantag från de investeringsgränser som avses i kapitlet.

13 §. Undantag från kraven på diversifiering i början av en placeringsfonds verksamhet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 78 § om rätten att avvika från investeringsbegränsningarna i början av en placeringsfonds verksamhet.

14 §. Specialsituationer vid investeringar utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 79 § om investering av en placeringsfonds tillgångar i aktier eller andra kapitalbevis i ett sådant utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet beläget bolag vars tillgångar investeras huvudsakligen i värdepapper utgivna av emittenter med hemort i bolagets hemstat.

15 §. Derivatinstrument. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 80 § om investering av en placeringsfonds tillgångar i derivatinstrument.

16 §. Finansiella index som grund för derivatinstrument. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 80 a § om tillämpningen av sådana investeringsbestämmelser som avses i kapitlet när en placeringsfonds tillgångar investeras i derivatinstrument.

17 §. Krav på minimal diversifiering av derivatinstrument. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 80 b § om uppföljningen av den totala riskexponeringen för derivatinstrument och för investeringar och om de riskkontrollmetoder som används.

18 §. Låne- och återköpsavtal. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 81 § om fondbolags rätt att ingå låne- och återköpsavtal om värdepapper och penningmarknadsinstrument som hör till placeringsfondens tillgångar.

19 §. Förbud att utan täckning avyttra en placeringsfonds värdepapper, penningmarknadsinstrument eller derivatinstrument. På motsvarande sätt som i den gällande 82 § ingår det i paragrafen ett förbud mot blankning när det gäller värdepapper, penningmarknadsinstrument och derivatinstrument.

20 §. Upptagande av kredit. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 83 § om rätten att uppta kredit för placeringsfonden och ställa placeringsfondens tillgångar som säkerhet för krediten.

21 §. Beviljande av kredit och ställande av borgen. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 84 § om ett totalförbud mot att pantsätta en placeringsfonds tillgångar för tredje parts åtaganden.

22 §. Investeringar i andra fondbolag. På motsvarande sätt som i den gällande 85 § ingår det i paragrafen ett förbud mot att investera i ett annat fondbolags aktier.

23 §. Ädelmetaller. På motsvarande sätt som i den gällande 86 a § ingår det i paragrafen ett förbud mot att investera i ädelmetaller eller i värdepapper som är inlösbare i sådana metaller.

24 §. Bemyndigande att utfärda förordning. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 86 a § om bemyndigandet för finansministeriet att utfärda förordning.

14 kap. **Matarfonders struktur**

Det föreslagna 14 kap. motsvarar kap. 17 a om matarfonder och mottagarfonder i den gällande lagen.

1 §. Investering av matarfonders tillgångar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 a § om kraven på matarfonders tillgångar.

2 §. Mottagarfonders öppethållande. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 b § om undantag som gäller mottagarfonder.

3 §. Tillstånd av Finansinspektionen och fastställande av en matarfonds stadgar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 c § om skyldigheten för det fondbolag som förvaltar en matarfond att ansöka om tillstånd hos Finansinspektionen att få investera i en mottagarfond när investeringsbeloppet överskrider det belopp som anges i 13 kap. 6 § 6 mom. Finansinspektionens tillstånd gäller också fastställande av en matarfonds stadgar. Behandlingen av stadgarna avviker från fastställandet av stadgarna för en enskild placeringsfond i och med att det i bestämmelsen förutsätts att det för bedömningen av om kraven i regleringen uppfylls också ska lämnas uppgifter om mottagarfonden och om eventuella avtal till Finansinspektionen. Det föreslås att 2 mom. 5 och 6 punkten ska preciseras för att bättre motsvara direktivets ordalydelse.

4 §. Gemensamma bestämmelser för matar- och mottagarfonder. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 d § om gemensamma bestämmelser för matar- och mottagarfonder, t.ex. om lämnande av information till det fondbolag som förvaltar matarfonden och om interna uppföranderegler.

5 §. Avbrytande av inlösen i en mottagarfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 e § om situationer då inlösen eller emission av fondandelar i en mottagarfond tillfälligt avbryts.

6 §. Upplösning av en mottagarfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 f § om situationer då en mottagarfond upplöses.

7 §. Upplösning av en matarfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 g § om situationer då en matarfonds mottagarfond fusioneras med en annan placeringsfond eller ett fondföretag eller delas upp i två eller flera placeringsfonder.

8 §. Förvaringsinstitut för matarfonder och mottagarfonder. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 h § om förvaringsinstitut för matarfonder och mottagarfonder.

9 §. Revisorer för matarfonder och mottagarfonder. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 i § om skyldigheterna för revisorer för matarfonder och mottagarfonder.

10 §. Närmare bestämmelser om informationsskyldighet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 j § om bemyndigandet för finansministeriet att utfärda förordning och om informationsskyldigheten för det fondbolag som förvaltar en matarfond samt om marknadsföringen av en matarfond.

11 §. Omvandling av placeringsfond till matarfond och byte av mottagarfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 k § om omvandling av en placerings-

fond till matarfond och om byte av mottagarfond samt om den anslutande skyldigheten att ge information till fondandelsägarna.

12 §. Fondbolags tillsynsskyldighet och arvoden. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 l § om ett fondbolags skyldighet att övervaka verksamheten i mottagarfonden till den matarfond som fondbolaget förvaltar och ersättningarna i samband med den.

13 §. Skyldighet för fondbolag som förvaltar en mottagarfond att göra anmälan till Finansinspektionen. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 m § om anmälnings- och informationsskyldigheten för ett fondbolag som förvaltar en mottagarfond.

14 §. Finansinspektionens anmälningsskyldighet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 n § om Finansinspektionens anmälningsskyldighet i fråga om fondbolag som förvaltar en matarfond.

15 kap. Marknadsföring av fondandelar och fondbolags informationsskyldighet

1 §. Marknadsföringsprinciper. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 89 § om villkoren för marknadsföring av en placeringsfonds fondandelar.

2 §. Meddelande om riskkoncentration i fondprospekt och marknadsföringsmaterial. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 91 § om uppgifter som ska uppge i marknadsföringsmaterial för sådana placeringsfonder som avses i 13 kap. 11 § 2 mom.

3 §. Fondprospekt. I paragrafen föreskrivs det i huvudsak på motsvarande sätt som i den gällande 92 § om kraven på en placeringsfonds fondprospekt. Det föreslås dock att det till 1 mom. fogas en bestämmelse om ett kombinerat fondprojekt för delfonderna. Det ska fortsättningsvis också göras ett fullständigt fondprospekt per delfond, men fondbolaget ska också kunna välja ett kombinerat fondprospekt där det utöver uppgifterna per delfond kan presenteras uppgifter gemensamma för alla delfonder, effektivt sammanfattat. Det föreslås att ett nytt 6 mom. fogas till paragrafen. I det föreslagna nya momentet hänvisas det till artikel 14 i SFTR-förordningen som kompletterar lagens bestämmelser om fondprospektets innehåll när det gäller fastställande av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar.

Det föreslås ett nytt 4 mom. till paragrafen med bestämmelser om omfattningen av och tydligheten hos särskilt de kombinerade uppgifterna.

4 §. Faktablad. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 93 § om kraven på faktablad.

5 §. Faktabladets innehåll. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 93 a § om kraven på de uppgifter som anges i ett faktablad.

6 §. En placeringsfonds halvårsrapport. I paragrafen föreskrivs det i huvudsak på motsvarande sätt som i den gällande 94 § om fondbolagets skyldighet att för varje placeringsfond som det förvaltar offentliggöra en halvårsrapport samt om kraven på halvårsrapportens innehåll. Bestämmelserna om bemyndigandet för finansministeriet att utfärda förordning flyttas till ett eget 3 mom. Dessutom föreslås det att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. I det föreslagna nya momentet hänvisas det till artikel 13 i SFTR-förordningen där det föreskrivs närmare än i lagen om information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar i en placeringsfonds halvårsrapport.

7 §. Offentliggörande av en placeringsfonds årsberättelse och av andra uppgifter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 96 § om offentliggörande av årsberättelsen och de uppgifter som ska bifogas till den. Bestämmelsen ska dock preciseras så att uppgifterna ska offentliggöras på fondbolagets webbplats. Skyldigheten att offentliggöra gäller den senaste årsberättelsen. Bestämmelsen bygger på artikel 69.3 i fondföretagsdirektivet som förutsätter att det för varje placeringsfond görs upp en årsberättelse som ska innehålla en balansräkning eller en redovisning av tillgångar och skulder, en specificerad resultaträkning för räkenskapsåret, en verksamhetsberättelse för räkenskapsåret samt de övriga uppgifter som anges i modul B i bilaga I. Hänvisningen i 4 mom. till finansministeriets förordning rättas så att hänvisningen gäller verksamhetsberättelsens innehåll och tillhandahållande av information. Den tidigare formuleringen hänvisade felaktigt till årsberättelsen. Genom förordning av finansministeriet har det uttryckligen utfärdats närmare bestämmelser om verksamhetsberättelsen. Det föreslås att det till paragrafen fogas *ett nytt 5 mom.* som innehåller en informativ hänvisning till artikel 13 i SFTR-förordningen som kompletterar bestämmelserna i lagen.

8 §. Lämnannde av fondprospekt, årsberättelse och halvårsrapport. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 97 § om lämnannde av fondprospekt, årsberättelse och halvårsrapport till en kund.

9 §. Offentliggörande av en placeringsfonds värde och rättande av värdet efter offentliggörandet. I 1 och 2 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i de gällande 98 § 1 och 2 mom. om en placeringsfonds värde och om offentliggörande av antalet utelöpande fondandelar. För undvikande av oklarheter preciseras 3 mom. så att fondbolagets skyldighet att rätta fel ska gälla väsentliga fel i det fondandelsvärdet som har offentliggjorts och inte fel som skett vid offentliggörandet av fondandelsvärdet. Felet i det offentliggjorda fondandelsvärdet ska på motsvarande sätt som enligt den gällande bestämmelsen omedelbart meddelas Finansinspektionen.

10 §. Lämnannde av faktablad till investerare på förhand. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 98 a § om fondbolags skyldighet att lämna faktablad till investerare.

11 §. Tillhandahållande av faktablad. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 98 b § om ett fondbolags skyldighet att till investerare lämna faktablad i en varaktig form eller så att faktabladet finns tillgängligt på fondbolaget webbplats.

12 §. Lämnannde av faktablad till Finansinspektionen och uppdatering av faktablad. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 98 c § om ett fondbolags skyldighet att lämna faktablad och ändringar som gjorts i det till Finansinspektionen för kännedom.

AVDELNING VI

FUSION, DELNING OCH UPPLÖSNING AV PLACERINGSFONDER SAMT ÖVERLÅTELSE AV VERKSAMHETEN

16 kap. Fusion av placeringsfonder

1 §. Fusion. I paragrafen föreskrivs det i hög grad på motsvarande sätt som i den gällande 107 § om fusion av en placeringsfond med en annan placeringsfond eller ett fondföretag. För att regleringen ska bli tydligare föreslås det att det till 1 mom. fogas uttryckliga bestämmelser också om fusion av delfonder. På detta sätt har man velat betona tillämpningen av bestämmelserna på motsvarande sätt som de tillämpas på en fusion mellan två separata placeringsfonder. En delfond kan därmed fusioneras antingen med en annan delfond som ingår i samma placeringsfond eller med en annan placeringsfonds delfond, eller med en annan självständig place-

ringsfond. Fusionen kan också genomföras i motsatt riktning, så att en delfond är mottagande part för en placeringsfond. När en placeringsfond som fungerar som paraplyfond bildas av fondens delfonder, kan inte placeringsfonden fusioneras med en annan placeringsfond, om det inte samtidigt fattas beslut om att delfonderna ska fusioneras. Vid en fusion överförs delfonderna i en paraplyfond därmed inte som vid universalsuccession utan särskilt beslut tillsammans med takfonden. På samma sätt kan en placeringsfond som fungerar som paraplyfond inte direkt fungera som övertagande placeringsfond. Till 1 mom. fogas ett uttryckligt förbud mot fusion av en paraplyfond.

Om fusionen omfattar ett flertal placeringsfonder, eller placeringsfonder och delfonder samtidigt, behandlas fusionen på motsvarande sätt som fusion av flera placeringsfonder (kombinationsfusion). I sådana fall ska det fastställas vilken av fonderna som är övertagande och vilken som är överlåtande. Vid fusion som gäller en placeringsfond som fungerar som paraplyfond ska separat meddelas uppgifterna för de delfonder som samtidigt fusioneras och om den placeringsfond som utgör takfond eventuellt upphör, ifall fonden inte efter fusionen har tillgångar och dess verksamhet inte ska fortsätta. Om det efter en dylik fusion kvarstår endast en delfond av den överlåtande placeringsfonden ska det placeringsbolag som förvaltar fonden besluta om delfonden ska bilda en enda placeringsfond eller om verksamheten ska fortsätta enligt paraplymodellen. I samband med fusionen är det viktigt att noggrant fastställa den överlåtande och den övertagande parten. Det är särskilt viktigt att för investerare också definiera och beskriva fondstrukturen efter en fusion.

2 §. Fusionsansökan. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 107 a § om det tillstånd av Finansinspektionen som behövs för fusion av placeringsfonder samt om de uppgifter och handlingar som ska bifogas ansökan om tillstånd.

3 §. Bedömning av förutsättningar för fusion. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 107 b § om tillståndsförfarandet vid fusion av placeringsfonder.

4 §. Förutsättningar för beviljande av tillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 107 c § om de förutsättningar under vilka Finansinspektionen ska bevilja tillstånd för fusion.

5 §. Fusionsplan. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 107 d § om en gemensam fusionsplan som det fondbolag som förvaltar den överlåtande placeringsfonden, det fondbolag som förvaltar den övertagande placeringsfonden och det övertagande fondföretaget ska göra upp.

6 §. Fusion mellan ett fondföretag och en placeringsfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 107 e § om en gränsöverskridande fusion där den placeringsfond som etablerats i Finland är det övertagande bolaget.

7 §. Förvaringsinstitutets skyldighet att kontrollera uppgifter vid fusion. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 108 § om skyldigheten för det förvaringsinstitut för en placeringsfond som deltar i en fusion att kontrollera att uppgifterna i fusionsplanen stämmer överens med denna lag och med stadgarna för den placeringsfond som deltar i fusionen.

8 §. Revisorsutlåtande. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 108 a § om de villkor för en fusion som en revisor för det fondbolag som förvaltar den överlåtande eller den övertagande placeringsfonden, eller en annan revisor som uppfyller motsvarande krav, ska fastställa i sitt uttalande.

9 §. *Lämnande av uppgifter till fondandelsägare.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 108 b § om skyldigheten för ett fondbolag att lämna tillräckliga uppgifter om en fusion till fondandelsägarna i den placeringsfond som fondbolaget förvaltar och som deltar i fusionen.

10 §. *Innehållet i uppgifterna till fondandelsägarna.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 108 c § om innehållet i de uppgifter som enligt 9 § 1 mom. ska ges till fondandelsägarna.

11 §. *Fondbolags skyldighet att lösa in fondandelsägars andelar.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 108 d § om fondbolagets skyldighet att på begäran av fondandelsägarna i varje överlåtande och övertagande placeringsfond lösa in deras andelar.

12 §. *Begränsning av rätten att av fondandelsägare ta ut vissa fusionskostnader.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 109 § om ett förbud att ta ut vissa fusionskostnader av den överlåtande eller den övertagande placeringsfonden eller av det övertagande fondföretaget eller av deras fondandelsägare.

13 §. *Anmälan i efterhand om verkställande av fusion.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 110 § om en anmälan till Finansinspektionen om ikraftträdandet av en fusion samt om rättsverkan av verkställandet av fusionen. Det föreslås att det i 1 mom. tas in ett krav att en slutredovisning ska bifogas anmälan till Finansinspektionen. Den föreslagna bestämmelsen klargör rådande praxis.

17 kap. **Delning av placeringsfonder**

1 §. *Delning.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 112 § om delning av placeringsfonder.

2 §. *Delningsplan.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 113 § om skyldigheten för ett fondbolags styrelse att upprätta och godkänna en delningsplan samt om kraven på delningsplanens innehåll.

3 §. *Ansökan om verkställande av en delningsplan.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 114 § om Finansinspektionens tillstånd som behövs för att verkställa delningen och om de handlingar som ska bifogas ansökan om tillstånd.

4 §. *Anmälan om verkställande av delning.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 115 § om en anmälan till Finansinspektionen om verkställandet samt om rättsverkan av verkställandet. Det föreslås att det i 1 mom. tas in en skyldighet att bifoga en slutredovisning till anmälan till Finansinspektionen. Den föreslagna bestämmelsen klargör rådande praxis.

18 kap. **Överlåtelse av en placeringsfonds förvaltning och byte av förvaringsinstitut**

1 §. *Överlåtelse av en placeringsfonds förvaltning samt överlåtelseplan.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 103 § om överlåtelse av förvaltningen av en placeringsfond till ett annat fondbolag samt om skyldigheten för de fondbolag som deltar i överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning att upprätta en överlåtelseplan.

2 §. *Ansökan om verkställande av överlåtelse av förvaltningen.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 104 § om Finansinspektionens tillstånd som behövs för

överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning och de handlingar som ska bifogas ansökan om tillstånd.

3 §. *Information till fondandelsägare och meddelande om verkställande av överlåtelse av förvaltningen.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 105 § om ett fondbolags skyldighet att underrätta fondandelsägarna om tillståndet att verkställa överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning samt att underrätta Finansinspektionen om verkställandet av överlåtelsen av förvaltningen.

4 §. *Byte av förvaringsinstitut.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 106 § om det tillstånd av Finansinspektionen som behövs för byte av förvaringsinstitut.

5 §. *Tillämpning av bestämmelserna på utländska EES-fondbolag.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 106 a § om tillämpningen av bestämmelserna i kapitlet på utländska EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare.

19 kap. **Återkallande av fondbolags verksamhetstillstånd, begränsning av verksamheten samt upplösning av fondbolag och placeringsfonder**

1 §. *Skyldighet för fondbolag att ansöka om återkallande av verksamhetstillstånd.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 116 § om ett fondbolags skyldighet att av Finansinspektionen ansöka om återkallande av verksamhetstillstånd, om fondbolaget inte längre har för avsikt att bedriva placeringsfondsverksamhet.

2 §. *Återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamhet.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 117 § om begränsning av ett fondbolags verksamhet och om återkallande av verksamhetstillstånd.

3 §. *Registeranmälan om återkallande av verksamhetstillstånd.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 117 a § om Finansinspektionens skyldighet att för registrering anmäla återkallandet av ett fondbolags verksamhetstillstånd och om andra anmälningsskyldigheter som hänför sig till återkallandet av verksamhetstillståndet.

4 §. *Skyldighet för förvaringsinstitut att i särskilda fall svara för förvaltningen av en placeringsfond.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 118 § om ett förvaringsinstituts skyldighet att börja sköta en placeringsfonds förvaltning i vissa särskilda fall som gäller ett fondbolags verksamhet. Till 5 mom. ska det dock fogas en bestämmelse enligt den gällande 111 § om att när förvaringsinstitutet i särskilda fall har övertagit förvaltningen av en placeringsfond ska det på förvaringsinstitutet tillämpas vad som i 16 kap. bestäms om fondbolag.

5 §. *Upplösning av placeringsfonder.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 119 § om upplösning av placeringsfonder.

6 §. *Ett förvaringsinstituts skyldigheter i särskilda fall.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 120 § om ett förvaringsinstituts skyldigheter att i sådana fall som avses i 4 § 5 mom. iaktta förfarandet för upplösning av en placeringsfond.

7 §. *Skyldighet för fondbolag att vidta åtgärder för att upplösa eller fusionera en placeringsfond.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 121 § om skyldigheten för ett fondbolag att upplösa en placeringsfond eller vidta åtgärder för att fusionera den, om det i lagen eller i placeringsfondens stadgar angivna minimikapitalet eller minimiantalet andelsägare inte har nåtts inom ett år. I paragrafen ska det också på motsvarande sätt som i den

gällande lagen föreskrivas om skyldigheten för fondbolag att vidta åtgärder enligt lagen, om fondbolaget inte inom 90 dygn har kunnat avhjälpa att minimikapitalet eller minimiantalet andelsägare sjunkit under den i lagen angivna nivån efter det att nivån uppnåddes för första gången. Fondbolaget har därmed i regel ett år på sig att samla minimikapitalet för placeringsfonden och minimiantalet andelsägare, men när gränsen första gången nåtts och anmälan till Finansinspektionen har lämnats, ska fondbolaget inom 90 dygn avhjälpa minimikapitalet och minimiantalet andelsägare eller vidta sådana åtgärder som avses i lagen.

8 §. Tillsättande av ombud. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 122 § om Finansinspektionens skyldighet att tillsätta ett ombud för att i vissa situationer sköta om upplösningen av en placeringsfond.

9 §. Skyldighet att anmäla till behöriga myndigheter i andra EES-stater. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 123 § om skyldigheten att till behöriga myndigheter i EES-staterna anmäla om ett fondbolags verksamhetstillstånd återkallas eller begränsas, om inlösen av fondandelar avbryts och om en placeringsfond upplöses.

10 §. Anmälan om beslut som gäller en placeringsfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 123 a § om Finansinspektionens skyldighet att underrätta den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om vissa beslut som gäller placeringsfonden.

AVDELNING VII

FÖRVARINGSINSTITUT

20 kap. Verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut

1 §. Förvaringsinstitut för en placeringsfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 12 § om att endast förvaringsinstitut enligt 2 § eller en sammanslutning enligt 12 § kan vara verksamma som förvaringsinstitut för en placeringsfond.

2 §. Ett förvaringsinstituts ansökan om verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 9 § om ett förvaringsinstituts ansökan om verksamhetstillstånd och om uppgifter som ska bifogas ansökan.

3 §. Förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 9 a § 1 mom. om de krav på bolagets ägare och ledning, verksamhet och minimikapital som förutsätts för beviljande av ett förvaringsinstituts verksamhetstillstånd. Den nuvarande 9 a § har delats upp på tre paragrafer för att göra bestämmelsen tydligare.

4 §. Beslut om verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande 9 a § 2 mom. om Finansinspektionens skyldighet att fatta beslut om verksamhetstillstånd inom utsatt tid.

5 §. Inledande av verksamhet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 9 a § 3 mom. om ett förvaringsinstituts rätt att inleda sin verksamhet omedelbart efter att verksamhetstillstånd har beviljats, om inte annat följer av tillståndsvillkoren.

6 §. Registrering av verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 9 b § om Finansinspektionens skyldighet att anmäla ett förvaringsinstituts verksamhetstillstånd för registrering. För tydlighetens skull ska det i 1 mom. preciseras att anmälan görs till handelsregistret.

7 §. Ledningen av ett förvaringsinstitut. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 9 d § om krav på tillförlitlighet och behörighetsvillkor för personer som hör till ledningen för ett förvaringsinstitut.

8 §. Tillförlitligheten hos förvaringsinstituts ägare. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 9 e § om kravet på tillförlitlighet hos ett förvaringsinstituts ägare.

9 §. Förvaringsinstituts minimikapital. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 10 § om minimikapitalkravet för ett förvaringsinstitut.

10 §. Europabolag som förvaringsinstitut. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 10 a § om tillstånd för förvaringsinstitutsverksamhet som beviljas europabolag som flyttar sin hemort till Finland. Bestämmelsen i den nuvarande 10 a § gäller beviljande av tillstånd för europabolag både i fråga om verksamhet som fondbolag och som förvaringsinstitut. I den nya lagen finns bestämmelser om verksamhetstillstånd för fondbolag i 2 kap. 13 §.

11 §. Betydande bindningar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 10 b § om att en betydande bindning mellan förvaringsinstitutet och någon annan juridisk person eller en fysisk person inte får hindra en effektiv tillsyn över förvaringsinstitutet.

12 §. Andra aktörer verksamma som förvaringsinstitut. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 11 § om sammanslutningar som kan vara verksamma som förvaringsinstitut.

13 §. Skyldighet för förvaringsinstitut att ansöka om återkallande av verksamhetstillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 124 § om ett förvaringsinstituts skyldighet att av Finansinspektionen ansöka om återkallande av verksamhetstillstånd, om förvaringsinstitutet inte längre har för avsikt att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet.

14 §. Återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamhet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 125 § om Finansinspektionens rätt att begränsa ett förvaringsinstituts verksamhet eller återkalla dess verksamhetstillstånd.

15 §. Tillsättande av ombud. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 126 § om Finansinspektionens skyldighet att tillsätta ett ombud för att i vissa situationer sköta om ett förvaringsinstituts uppgifter.

21 kap. Förvaringsinstituts uppgifter

1 §. Förvaring av en placeringsfonds tillgångar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 § om förvaring av en placeringsfonds tillgångar i ett förvaringsinstitut och om principen för åtskiljande av tillgångarna.

2 §. Övriga uppgifter för förvaringsinstitut. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 a § ett förvaringsinstituts tillsynsuppgifter.

3 §. Finansiella instrument som ska förvaras och registreras. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 b § om förvaring av finansiella instrument som ingår i en placeringsfonds tillgångar och om förvaring av andra tillgångar än finansiella instrument.

4 §. Förbud mot användning av tillgångar som är i depåförvar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 c § om förbud mot återanvändning av tillgångar som förvaringsinstitutet har i depåförvar.

5 §. Förutsättningar för utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 d § om utläggning av ett förvaringsinstitutets uppgifter på entreprenad.

6 §. En tjänsteleverantör som förvarare. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 e § om de krav som ska uppfyllas av en sådan tredje part till vilken förvaringsinstitutet på entreprenad har lagt ut förvaringen av de finansiella instrument och andra tillgångar som avses i 3 §.

7 §. Utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad i tredjeland. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 f § om de förutsättningar som om de uppfylls leder till att förvaringsinstitutet också får lägga ut förvaringen av finansiella instrument på entreprenad till en sådan lokal sammanslutning i ett tredjeland som inte uppfyller kraven i 6 § 2 punkten underpunkt a.

8 §. Organisering av ett förvaringsinstituts verksamhet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 g § minimikraven på hur ett förvaringsinstitut som med stöd av lagen fått verksamhetstillstånd ska organisera sin verksamhet.

9 §. Undvikande av intressekonflikter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 31 h § att ett förvaringsinstitut inte får utöva sådan verksamhet där det kan uppkomma intressekonflikter mellan institutet och dess placeringsfond, placeringsfondens fondandelsägare eller det fondbolag som förvaltar placeringsfonden.

10 §. Ett förvaringsinstituts anmälan till Finansinspektionen. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 32 § om förvaringsinstitutets skyldighet att göra anmälan till Finansinspektionen.

11 §. Förvaringsinstitutsavtal. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 33 § om ett fondbolags och ett förvaringsinstituts skyldighet att skriftligen avtala om förvaringen av en enskild placeringsfonds tillgångar samt om uppgifter i samband med detta.

12 §. Flyttning av ett förvaringsinstituts hemort till en annan EES-stat. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 34 § om en flyttning av ett förvaringsinstituts hemort till en annan EES-stat.

13 §. Ett förvaringsinstituts deltagande i fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 34 a § om ett förvaringsinstituts deltagande i gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

14 §. Lämnan av uppgifter till Finansinspektionen. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 34 b § om ett förvaringsinstituts skyldighet att ska se till att Finansinspektionen på begäran får all den information som är nödvändig för tillsynen över en placeringsfond och det fondbolag som förvaltar placeringsfonden och som förvaringsinstitutet har fått när det har utfört sina uppgifter.

AVDELNING VIII

GRÄNSÖVERSKRIDANDE VERKSAMHET

22 kap. **Finansbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands**

1 §. *Fondbolags verksamhet utomlands genom filial.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 126 a § om fondbolags verksamhet utomlands genom en filial som fondbolaget har etablerat i fondbolagets värdstat och om skyldigheten att i samband med det göra en anmälan till Finansinspektionen.

2 §. *Tillstånd att etablera en filial.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 126 b § om det tillstånd av Finansinspektionen som behövs för att etablera en filial i en annan stat än i fondbolagets värdstat.

3 §. *Finansinspektionens rätt att kräva att förutsättningarna för ett tillstånd uppfylls.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 126 c § om Finansinspektionens rätt att sätta en tidsfrist för uppfyllande av förutsättningarna enligt 1 och 2 §.

4 §. *Fondbolags verksamhet utomlands utan etablering av filial.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 126 d § om fondbolags verksamhet utan att etablering av filial i fondbolagets värdstat och om den anknytande skyldigheten att göra en anmälan till Finansinspektionen.

5 §. *Inledande av verksamhet i andra stater än EES-stater.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 126 e § om utövande av verksamhet enligt 2 kap. 2 § 2 mom. i andra stater än EES-stater.

6 §. *Förvaltning av fondföretag i andra EES-stater än Finland.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 126 f § om de bestämmelser som ska tillämpas på fondbolag som förvaltar placeringsfonder i fondbolagets värdstat.

7 §. *Marknadsföring av fondandelar i andra EES-stater än Finland.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 127 § om skyldigheten för fondbolag och utländska EES-fondbolag att göra en anmälan till Finansinspektionen om det i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat ämnar marknadsföra fondandelar i den placeringsfond som bolaget förvaltar i Finland.

8 §. *Fondbolags skyldighet att hålla handlingar tillgängliga för den behöriga myndigheten i en EES-stat.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 127 a § om fondbolags och utländska EES-fondbolags skyldighet att se till att vissa handlingar och vid behov översättningar av dem är tillgängliga för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat.

9 §. *Informationsskyldighet utomlands.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 127 b § om skyldigheten för ett fondbolag och ett utländskt EES-fondbolag att informera investerare i placeringsfondens EES-värdmedlemsstater, där fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget marknadsför fondandelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar. Både bestämmelser som gäller informationsskyldigheten i hemstaten och bestämmelser som närmast gäller sättet att ge information i värdstaten ska iakttas.

10 §. *Finansinspektionens skyldighet att vidta åtgärder.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 127 c § om Finansinspektionens skyldighet att vidta åtgärder om den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat meddelar att fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget inte fullgör de skyldigheter som gäller marknadsföringen av placeringsfondens andelar.

11 §. *Marknadsföring av placeringsfonder i andra stater än EES-stater.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 127 d § om fondbolagets rätt att marknads-

föra placeringsfondens fondandelar i andra stater än EES-stater. I paragrafen ska det dock inte som i den gällande bestämmelsen längre föreskrivas om marknadsföringen av specialplaceringsfonder.

23 kap. **Marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland**

1 §. Underrättelse. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 128 § om rätten för fondföretag att marknadsföra sina andelar i Finland efter att den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat har meddelat Finansinspektionen att marknadsföringen inlett.

2 §. Ordnanande av marknadsföring. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 128 a § om de arrangemang som behövs för fondföretagets marknadsföring av andelarna och som fondföretaget är skyldigt att genomföra.

3 §. Tillhandahållande av information om marknadsföringskrav. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 128 b § om Finansinspektionens skyldighet att på sin webbplats hålla information tillgänglig om sådana bestämmelser som har särskild betydelse för de arrangemang som behövs för marknadsföringen av andelar i fondföretag.

4 §. Hänvisning till ett fondföretags juridiska form. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 128 c § om fondföretags rätt att i sin verksamhet använda en hänvisning till den juridiska form som företaget använder i sin hemmedlemsstat.

5 §. Finansinspektionens skyldighet att till ett fondföretags hemstat anmäla åsidosättande av skyldigheter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 128 d § om Finansinspektionens skyldighet att anmäla till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemstat om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att fondföretaget bryter mot de skyldigheter som gäller marknadsföringen av andelarna.

6 §. Informationsskyldighet för fondföretag. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 131 § om skyldigheten för fondföretag som marknadsför sina andelar i Finland att informera investerare.

24 kap. **Utländska EES-värdepappersföretags filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland**

1 §. Etablering av filial. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 a § om det förfarande som ett utländskt EES-fondbolag ska följa vid etablering av filial i Finland.

2 §. Tillhandahållande av tjänster utan etablering av filial. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 b § om rätten för utländska EES-fondbolag att bedriva verksamhet i Finland utan att grunda dotterbolag eller etablera en filial.

3 §. Tillstånd för ett EES-fondbolag att inrätta en placeringsfond. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 c § om rätten för utländska EES-fondbolag att inrätta en placeringsfond i Finland och att förvalta en placeringsfond i Finland. I 2 mom. 3 punkten korrigeras en felaktig hänvisning till 34 c § i den gällande lagen så att den gäller det avtal med ett förvaringsinstitut som avses i 21 kap. 11 § 1 mom.

4 §. Avslag på ansökan om tillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 d § om grunderna för när Finansinspektionen ska avslå en ansökan enligt 3 § 1 mom.

5 §. Tidsfrist för behandling av ansökan om tillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 e § om Finansinspektionens skyldighet att inom utsatt tid behandla ett utländskt EES-fondbolags ansökan om att få inrätta en placeringsfond.

6 §. Skyldighet att meddela om förändringar av förutsättningarna för tillstånd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 f § om skyldigheten för utländska EES-fondbolag att underrätta Finansinspektionen om väsentliga ändringar i handlingar som avses i 3 § 2 mom. 3 och 4 punkten.

7 §. Finansinspektionens skyldighet att på sin webbplats hålla lagstiftning tillgänglig. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 g § om Finansinspektionens skyldighet att hålla lagstiftning som gäller inrättandet av en placeringsfond och fondens verksamhet.

8 §. Skyldighet för EES-fondbolag att organisera behandlingen av kundklagomål. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 h § om åtgärder som skyddar investerarens rättigheter och som ett utländskt EES-fondbolag ska genomföra i placeringsfondens hemmedlemsstat.

9 §. Skyldighet att följa finsk lagstiftning. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 i § om skyldigheten för utländska EES-fondbolag att följa finsk lagstiftning. I paragrafen anges de bestämmelser som ska tillämpas på förvaltningen av en placeringsfond och som fastställs i enlighet med regleringen i placeringsfondens hemstat i sådana situationer där det fondbolag som förvaltar placeringsfonden är etablerat i en annan medlemsstat. Exempelvis ska finländska bokslutsbestämmelser tillämpas på placeringsfondens bokslut så som det närmare föreskrivs i lagen om placeringsfonder om tillämpningen av dem. Samma princip tillämpas på motsvarande sätt också i andra medlemsstater, om ett fondbolag som är etablerat i Finland förvaltar en placeringsfond som inrättats i en annan medlemsstat.

10 §. Begränsning av och förbud mot EES-fondbolags verksamhet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 18 j § om Finansinspektionens rätt att vidta åtgärder om ett utländskt EES-fondbolag som har en filial i Finland eller som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera en filial inte iakttar bestämmelser som gäller fondbolaget.

25 kap. Särskilda bestämmelser om utländska fondbolag och tillsynssamarbete

Det föreslagna 25 kap. motsvarar det gällande 20 a kap. om utländska fondbolag och särskilda bestämmelser om tillsynssamarbete.

1 §. Särskilda bestämmelser om utländska fondbolag. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 a § om bestämmelser om utländska EES-fondbolags verksamhet genom filial.

2 §. Tillämpning av bestämmelserna i lagen om investeringstjänster. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 b § om den verksamhet som utländska EES-fondbolag enligt 2 kap. 2 § 2 mom. bedriver genom filial.

3 §. Medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 d § om medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd för filialer till utländska fondbolag.

4 §. Anmälan av filialer till handelsregistret. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 e § om anmälan av EES-fondbolags filialer till handelsregistret.

5 §. Chefen för en filial. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 f § om ledningen för en filial.

6 §. Filialens riskhantering. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 g § om den allmänna skyldigheten för EES-fondbolags filialer att som skydd ha med hänsyn till sin verksamhet tillräckliga riskhanteringssystem.

7 §. Filialens beredskapsskyldighet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 h § om skyldigheten för EES-fondbolags filialer att bereda sig på undantagsförhållanden.

8 §. Tillämpning av bestämmelserna om tystnadsplikt och kundkontroll på filialer till utländska EES-fondbolag. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 i § om de bestämmelser om tystnadsplikt, rätt att lämna upplysningar, brott mot tystnadsplikten och kundkontroll som ska tillämpas på anställda vid filialer till utländska EES-fondbolag.

9 §. Delgivning av stämning. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 j § om lämnande av stämning eller andra delgivningar till ett utländskt EES-fondbolag.

10 §. Skadeståndsskyldighet för en filialchef. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 k § om skadeståndsskyldigheten för en filialchef.

11 §. Återkallande av EES-fondbolags auktorisation, när bolaget förvaltar en placeringsfond i Finland. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 l § om skyldigheten att höra Finansinspektionen innan auktorisationen för ett utländskt EES-fondbolag återkallas, om bolaget förvaltar en placeringsfond i Finland.

12 §. Finansinspektionens skyldighet att anmäla misstanke om verksamhet som strider mot bestämmelserna. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 m § om Finansinspektionens skyldighet att underrätta den behöriga myndigheten i en annan EES-stat, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att en aktör som inte står under dess tillsyn bedriver verksamhet som strider mot fondföretagsdirektivet.

13 §. Tillsynsåtgärder som vidtagits i Finland. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 n § om en begäran av den behöriga myndigheten i en annan EES-stat om tillsynsåtgärder som ska vidtas i Finland.

14 §. Vägran att delta i tillsynssamarbete. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 o § om sådana ärenden om tillsynssamarbete som Finansinspektionen kan hänskjuta till Esma för behandling.

15 §. Finansinspektionens skyldighet att förse de behöriga myndigheterna i en EES-stat med information. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 p § om

Finansinspektionens skyldighet att förse de behöriga myndigheterna i en EES-stat med information.

16 §. *Finansinspektionens meddelande till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska kommissionen.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 q § om fall där Finansinspektionen ska meddela Esma och Europeiska kommissionen.

17 §. *Meddelande om finländska myndigheter.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 132 r § om Finansinspektionens skyldighet att meddela Esma, Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i EES-staterna namnen på vissa finländska myndigheter.

AVDELNING IX

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

26 kap. Tystnadsplikt och skadeståndsskyldighet samt kundkontroll

1 §. *Tystnadsplikt.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 133 § om den tystnadsplikt som omfattar ett fondbolags och ett förvaringsinstituts styrelsemedlemmar, verkställande direktör, revisorer och anställda.

2 §. *Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 133 a § om fondbolags rätt att ut sekretessbelagda uppgifter.

3 §. *Fondbolags skadeståndsskyldighet.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 134 § om fondbolags skadeståndsskyldighet.

4 §. *Skadeståndsskyldighet för ett fondbolags styrelsemedlemmar och verkställande direktör.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 135 § om skadeståndsskyldigheten för ett fondbolags styrelsemedlemmar och verkställande direktör.

5 §. *Skadeståndsskyldighet för ett fondbolags aktieägare.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 136 § om skadeståndsskyldigheten för ett fondbolags aktieägare.

6 §. *Ersättningsskyldighet för ett förvaringsinstitut.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 137 § om ersättningsskyldigheten för ett förvaringsinstitut.

7 §. *Ersättande av skador som orsakas av faktablad.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 137 a § om ersättande av skador som orsakas av faktablad som ges till investerare.

8 §. *Jämkning av skadestånd.* Paragrafen innehåller på motsvarande sätt som den gällande 138 § en hänvisningsbestämmelse till bestämmelserna i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974) om jämkning av skadestånd och fördelning av skadeståndsansvaret.

9 §. *Ersättande av skador som har förorsakats alla fondandelsägare gemensamt.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 139 § om framställande av skadeståndskrav och väckande av talan till följd av skador som förorsakats alla fondandelsägare gemensamt.

10 §. *Kvalificerade minoriteters rätt att föra talan för en placeringsfond.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 140 § om kvalificerade minoriteters rätt att

föra talan för alla fondandelsägare, även om fondandelsstämman beslutat att inte framställa skadeståndskrav. Enligt förslaget ska gränsen för kvalificerad minoritet enligt 2 mom. sänkas från 10 procent i den gällande lagen till 5 procent, vilket motsvarar den kvalificerade minoritet enligt kap. 9 kap. 2 § som krävs för sammankallande av en fondandelsägarestämma.

11 §. Fondandelsägares självständiga talerätt. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 140 a § om fondandelsägares självständiga talerätt och om konsumentombudsmannens rätt att väcka grupp-talan om en placeringsfond har upplösts.

12 §. Skadestånd som grundar sig på en straffbar gärning. Paragrafen motsvarar gällande 141 §.

13 §. Delgivning av stämning till fondandelsägare. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 142 § om delgivningen av en stämning eller något annat meddelande som riktas till fondandelsägarna gemensamt.

14 §. Finansinspektionens rätt att föra talan på andelsägares vägnar. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 143 § om Finansinspektionens rätt att på andelsägarnas vägnar föra talan om ersättning.

15 §. Kundkontroll. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 114 § om skyldigheten för fondbolag, fondandelsförvaltare och förvaringsinstitut att ha kännedom om sina kunder.

27 kap. Påföljder och rapportering om överträdelser

1 §. Ordningsavgift. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 144 a § om grunderna för Finansinspektionens ordningsavgifter, med undantag av bestämmelser om specialplaceringsfonder, som enligt förslaget ska överföras till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

2 §. Påföljdsavgift. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 144 b § om grunderna för Finansinspektionens påföljdsavgifter. Paragrafändringarna ska ändras så att de motsvarar den nya framställningsordningen och bestämmelsernas ordalydelse ska ändras så att den bättre motsvarar övrig sektorslagstiftning om påföljdsavgifter. Det föreslås att den gällande 144 b § 1 mom. 5 punkten flyttas och blir ny 10 punkt i 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, eftersom bestämmelser om benämning av specialplaceringsfonder i fortsättningen ska finnas i den nya 16 a kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Till 2 mom. 1 punkten fogas för förvaringsinstitutsverksamhetens del en ny hänvisning på grund av att bestämmelserna om förvaringsinstitutsverksamheten flyttas separat till 20 och 21 kap.

Till 2 mom. 5 punkten fogas en hänvisning till 32 a och 32 c § i lagen om Finansinspektionen. Enligt 149 § i den gällande lagen har det varit möjligt att döma ut ett bötesstraff för att ett fondbolag eller förvaringsinstitut uppsåtligt eller av oaktsamhet försummat att anmäla ägarandelar eller brutit mot ett eventuellt förbud som Finansinspektionen har utfärdat. Grundlagsutskottet (GrUU 56/2014 rd) har ansett att det att en gärning blir straffbar och när den begås av oaktsamhet (vårdslöshet) har betydelse både när det gäller den straffrättsliga legalitetsprincipen och det proportionalitetskrav som ingår i de allmänna grundläggande fri- och rättigheterna. Om någon annan än en uppsåtlig gärning ska kriminaliseras, är utgångspunkten grov oaktsamhet. Målet har varit att genom den föreslagna ändringen få straffnivån att motsvara

den nivå som föreskrivs vid motsvarande brott mot bestämmelser som gäller anmälan av ägarandelar i sektorslagstiftningen i övrigt. Efter den föreslagna ändringen bestäms straffen i enlighet med påföljdsavgiften.

Det föreslås att *ett nytt 3 mom.* fogas till paragrafen. Enligt det nya momentet är de bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och för vilka det vid försumelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift också bestämmelserna i artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen om information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar. Förslaget bygger på artikel 28 i SFTR-förordningen som ålägger medlemsstaterna att på överträdelse av artiklarna 13 och 14 i förordningen tillämpa sanktioner och andra åtgärder som fastställts i enlighet med fondföretagsdirektivet. Eftersom det i artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen föreskrivs om kraven på innehållet i en placeringsfonds halvårsrapporter, årsberättelser och fondprospekt jämföras överträdelse av bestämmelserna med överträdelse av bestämmelserna i 2 mom. 13 punkten om marknadsföring och information till investerare. Till följd av detta kan påföljdsavgift anses vara den rätta arten av administrativ påföljd för överträdelse av bestämmelserna. I 41 a § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om påföljdsavgiftens maximibelopp.

Till följd av det nya 3 mom. blir det nuvarande 3 mom. *4 mom.* I momentet beaktas också kommissionens förordningar som antas med stöd av artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen.

3 §. Påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder. I paragrafen ingår en informativ bestämmelse som motsvarar den som ingår i den gällande 114 c § om påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder.

4 §. Placeringsfondsbrott. I paragrafen föreskrivs det i huvudsak på motsvarande sätt som i den gällande 145 § om gärningar som uppfyller rekvisitet för placeringsfondsbrott och om straffet för dessa gärningar. Det föreslås att det gällande rekvisitet i 1 mom. 4 punkten om användningen av benämningen specialplaceringsfond flyttas som ny 5 punkt till 22 kap. 5 § om rekvisit för AIF-brott i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Som straff för placeringsfondsbrott föreslås i enlighet med den gällande lagen böter eller fängelse i högst ett år. Förslaget avviker fortsättningsvis från den i samband med totalrevideringen av straffrätten tillämpade centraliseringsprincipen som innebär att straff som är förenade med hot om fängelse ska regleras i strafflagen. Till följd av att bestämmelserna om fondverksamheten är detaljerade leder en överföring av brottsbestämmelserna till att strafflagen blir onödigt överbelastad. Därför är det motiverat att behålla straffbestämmelsen i speciallagen. Dessutom begränsar sig potentiella överträdare av bestämmelsen i praktiken till aktörer som förutsätts känna till bestämmelserna i lagen i fråga. Propositionen ska till denna del också följa den lagstifningsteknik som använts vid totalreformen av värdepappersmarknadslagstiftningen. Av ovan nämnda skäl har det ansetts att man fortfarande kan avvika från centraliseringsprincipen.

5 §. Brott mot tystnadsplikt. Paragrafen innehåller en motsvarande informativ hänvisning som i den gällande 147 § till bestämmelserna i strafflagen om sekretessbrott eller sekretessförseelse när det gäller tystnadsplikten enligt 26 kap. 1 § och den tystnadsplikt gällande personuppgifter som hänför sig till rapporteringsförfarandet vid överträdelser enligt 27 kap. 7 § i denna lag.

6 §. Åtalsrätt. I paragrafen föreskrivs det om åtalsrätten. Paragrafen förtydligas i jämförelse med den gällande 148 § så att där uttryckligen hänvisas till de straffbestämmelser i lagen som begränsningen av åtalsrätten ska gälla och preciseras den formulering som gäller förutsättningarna för väckande av åtal. I fråga om den åtalsrätt vid brott mot tystnadsplikt som avses i 5 § följs i regel bestämmelserna i lagen om placeringsfonder i stället för bestämmelserna i 38 kap. 10 § i strafflagen. I 5 § föreskrivs det särskilt om åtalsrätt som gäller brott mot tystnads-

plikt enligt 26 kap. 1 § och 27 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder. Avsikten är dock inte att med bestämmelsen ersätta det som i 38 kap. 10 § 3 mom. i strafflagen föreskrivs om väckande av åtal vid tystnadsplikt som riktar sig mot personregister. Dessutom har den finska språkdräkten i paragrafen ändrats i enlighet med etablerat skrivsätt.

7 §. Rapportering om överträdelser. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 150 § om det förfarande som gäller vid rapportering om överträdelser.

8 §. Finansinspektionens tillsynsbefogenheter. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 150 a § om Finansinspektionens förbuds- och rättelsebeslut.

9 §. Föreläggande av vite. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande 150 b § om Finansinspektionens rätt att förena iakttagandet av ett förbud eller ett beslut enligt 9 § med vite och att döma ut vitet.

28 kap. **Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser**

1 §. Ikraftträdande. I paragrafen föreslås bestämmelser om lagens ikraftträdande.

2 §. Övergångsbestämmelser. I paragrafen föreskrivs om nödvändiga övergångstider i samband med lagens ikraftträdande, så att fondbolag ska kunna anpassa sin verksamhet och placeringsfondernas stadgar i enlighet med kraven i lagen. I 1 mom. föreskrivs det om ett fondbolags skyldighet att vidta åtgärder för att välja en oberoende medlem till fondbolagets styrelse senast den 31 december 2020.

I 2 mom. föreskrivs det om en övergångstid på 12 månader för att uppdatera stadgarna i de förvaltade placeringsfonderna så att de motsvarar kraven i den nya lagen. För att undvika att ärenden som gäller stadgeändringarna anhopar sig vid behandlingen hos myndigheterna ska det dock tillåtas att smärre tekniska ändringar görs senare i samband med andra stadgeändringar.

Enligt 3 mom. ska ett fondbolag ändra sina fondstadgar på tillbörligt sätt innan bolaget kan avstå från att sammankalla fondandelsägarstämman regelbundet eller avsluta representantskapets verksamhet. Förfarandebestämmelserna för representantskapet och fondandelsägarstämman kan om fondbolaget anser det behövt bevaras, även om den nya lagen om placeringsfonder inte längre kräver det.

I 4 mom. föreskrivs det om granskning av värdeberäkningens riktighet och om när bestämmelserna om de revisorer som fondandelsägarna valt ska börja tillämpas. Revisorerna iakttar från och med ikraftträdandet av lagen bestämmelserna om granskning av att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt inklusive granskningen av årets sista värde. Uppgifterna för den revisor som valts av fondandelsägarna upphör senast efter utgången av den räkenskapsperiod som följer efter lagens ikraftträdande. Uppgifterna för en revisor som valts av fondandelsägarna upphör alltså t.ex. den 31 december 2019, om lagen träder i kraft under 2019.

1.2 **Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder**

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

5 §. Förhållande till lagen om placeringsfonder. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. De föreslås att hänvisningen i paragrafen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder. I paragrafen föreslås det *ett nytt* 2 mom. om att fondbolag inte kan vara ansvariga bolagsmän i kommanditbolag. Bestämmel-

sen skärper bestämmelsen i det gällande 23 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder om organisering av ett fondbolags verksamhet. Fondbolag kan också efter lagändringen ha verksamhetstillstånd enligt lagen om placeringsfonder och auktorisation enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder att förvalta både placeringsfonder och AIF-fonder. Fondbolag med dubbla verksamhetstillstånd har inte organiserat sin verksamhet så att de utnyttjat den tillåtna möjligheten enligt 23 § 1 mom., utan förvaltningen av AIF-fonderna har skötts via ett mellanbolag i aktiebolagsform. Genom användningen av mellanbolag har man velat säkra sig om att fondbolaget i egenskap av ansvarig bolagsman inte är tvunget att i sin verksamhet ta sådana risker som kunde äventyra bolagets verksamhet som förvaltare av en placeringsfond.

6 §. Förhållande till annan lagstiftning. Det föreslås att det till 5 och 6 mom. fogas kortnamnen för EuVECA och EuSEF-förordningarna på grund av senare behov av hänvisningar.

Det föreslås att det till paragrafen fogas *ett nytt 8 mom.* som innehåller en förtydligande bestämmelse som hänvisar till förordningen om penningmarknadsfonder där det finns sådana bestämmelser om penningmarknadsfonder och deras förvaltare som kompletterar eller avviker från bestämmelserna i lagen. Det är obligatoriskt att tillämpa de nya bestämmelserna om penningmarknadsfonder för sådana AIF-fonder vars syfte är att erbjuda avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bibehålla värdet på investeringen och som strävar efter att uppnå målen genom att investera i rörliga aktiva tillgångar. Enligt artikel 7.3 i förordningen om penningmarknadsfonder ska en penningmarknadsfond som är en AIF-fond och förvaltaren av penningmarknadsfonden alltid uppfylla kraven i AIFM-direktivet, om inte annat anges i förordningen. Bestämmelser i denna lag som utfärdats med stöd av AIFM-direktivet ska därmed i regel tillämpas på penningmarknadsfonder som är AIF-fonder och på förvaltare av dessa penningmarknadsfonder.

Tillämpningen av vissa av fondföretagsdirektivets ålägganden om investeringspolicy på penningmarknadsfonder som är AIF-fonder har uttryckligen uteslutits i förordningen om penningmarknadsfonder. Dessa bestämmelser i fondföretagsdirektivet har genomförts nationellt genom 11 kap. i den gällande lagen om placeringsfonder (13 kap. i den nya lagen). I AIFM-direktivet ingår inte sådana bestämmelser som i fondföretagsdirektivet om investering av AIF-fonders tillgångar, eftersom produktregleringen enligt AIFM-direktivet i huvudsak omfattas av medlemsstaternas beslutanderätt. Också en specialplaceringsfond kan som AIF-fond vara en sådan penningmarknadsfond som avses i förordningen om penningmarknadsfonder. Även om specialplaceringsfonden är en av de juridiska formerna för AIF-fonder, tillämpas en stor del av bestämmelserna om placeringsfonder i regel också på specialplaceringsfonder. Det är dock inte till följd av förordningen om penningmarknadsfonder nödvändigt att föreskriva om ett uttryckligt undantag från de allmänna utgångspunkterna för investering av en specialplaceringsfonds tillgångar enligt det nya 16 a kap. i denna lag, eftersom en specialplaceringsfond redan direkt med stöd av lagen kan avvika från bestämmelserna i 13 kap. i lagen om placeringsfonder.

2 kap. Definitioner

1 §. AIF-fond. Det föreslås att definitionen av AIF-fond ska kompletteras genom en formulering om specialplaceringsfonder i det föreslagna *nya 2 mom.* Till följd av det nya 2 mom. blir det nuvarande 2 mom. *3 mom.*

5 §. Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning. Det föreslås att 2 mom. 13 punkten ändras så att det skiljetecken som följer efter punkten ändras för att en ny punkt ska fogas till förteckningen. Det föreslås att *en ny 14 punkt* fogas till momentet. I punkten ska det på grund av senare behov av hänvisningar ingå en definition av SFTR-förordningen.

6 §. *Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen.* Det föreslås att hänvisningarna i 1 mom. uppdateras i den nya lagen om placeringsfonder.

5 kap. **Registrering**

2 §. *Finansinspektionens register.* Det föreslås att 5 punkten ändras så att det skiljetecken som följer efter punkten ändras för att en ny punkt ska fogas till förteckningen. Till paragrafen föreslås en ny 6 punkt för att korrigera den felaktiga formulering som uppstod i paragrafen i samband med att lag 739/2016 stiftades. Enligt bestämmelsens ursprungliga ordalydelse antecknas med stöd av 3 och 4 punkten i det register som Finansinspektionen för både förvaltare av europeiska riskkapitalfonder och förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande. Avsikten var att genom lag 739/2016 till följd av genomförandet av ELTIF-förordningen (RP 46/2016 rd, s. 135) lägga till förvaltare av europeiska långsiktiga investeringsfonder, men på grund av lagändringen föll dock omnämnandet av förvaltare av fonder specialiserade på socialt företagande felaktigt bort. Det föreslås att dessa förvaltare återförs till Finansinspektionens register genom en ny 6 punkt i paragrafen. Avsikten med tillägget är också att säkra att det inte i fråga om förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande uppstår oklarheter om omfattningen av Finansinspektionens tillsynsbefogenheter på basis av 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen.

3 §. *Villkor för registrering.* Det föreslås att det till villkoren för registrering av en registreringsskyldig AIF-förvaltare fogas bestämmelser om tillförlitligheten hos registreringsskyldiga AIF-förvaltares betydande ägare och hos dess ledning. Till denna del hänvisar man till bestämmelserna i 4 kap. 4 § och 6 kap. 5 § där det föreskrivs om motsvarande krav för tillståndspliktiga AIF-förvaltare. För att trygga investerarnas situation är det skäl att utvidga kraven på tillförlitlighet som gäller betydande ägare och ledning till att omfatta också dessa aktörer. Förslaget motsvarar de krav som ställs på många andra funktioner som kräver registrering. I t.ex. 7 § i lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016) föreskrivs det om krav på tillförlitlighet och motsvarande krav som ställs på förmedlare av gräsrotsfinansiering som ska registrera sig, och motsvarande krav ställs också i 7 § i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom (852/2016) på förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom.

11 kap. **Krav på öppenhet**

6 §. *Lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering.* Paragrafen är ny. Paragrafen innehåller en informativ hänvisning till artikel 13 i SFTR-förordningen som kompletterar bestämmelserna i kapitlet. Enligt artikel 13 i SFTR-förordningen ska AIF-förvaltare i den årsredovisning som avses i artikel 22 i AIFM-direktivet informera investerare om sin användning av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar.

12 kap. **Erbjudande av andelar**

12 §. *Skyldighet att informera om transaktioner för värdepappersfinansiering.* Paragrafen är ny och där hänvisas till artikel 14 i SFTR-förordningen. Artikel 14 innehåller kompletterande bestämmelser om definitionen av sådan information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar som i enlighet med 4 § ska hållas tillgänglig för investerare.

13 kap. **Marknadsföring till icke-professionella kunder**

3 §. Rättsliga villkor när det gäller AIF-fonder. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. 3 punkten till sådana specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder ska strykas, eftersom den lagens bestämmelser om specialplaceringsfonder ska flyttas till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Till paragrafens *nya 5 mom.* föreslås en bestämmelse om skyldigheten för AIF-förvaltare att säkra sig om att AIF-fonden lämpar sig för den planerade målgruppen. AIF-förvaltaren ska därmed bedöma om den planerade AIF-fonden enligt AIF-förvaltarens utredningar och uppfattning bl.a. till sin riskprofil lämpar sig för den planerade målgruppen. En riskfaktor att beakta är den inbördes konsekvensen av fondens investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy (8 kap. 6 § 1 mom.), fondens investeringsmål och värderingens tillförlitlighet. Även icke-professionella investerarens möjligheter att bedöma fondens likvida natur mitt under en investeringsperiod, särskilt om investeringen görs för en längre tid, eller förhållandet mellan avkastningsförväntningar och risk ska beaktas. Kraven ska tillämpas på tillståndspliktiga AIF-förvaltare. I fråga om registreringsskyldiga AIF-förvaltare provas om motsvarande förutsättningar uppfylls i Finansinspektionens tillståndsförfarande enligt 2 § 3 mom.

14 kap. **Auktorisation att verka som förvaringsinstitut**

1 §. Förvaringsinstitut. Det föreslås att hänvisningarna i 1 mom. 3 punkten uppdateras i den nya lagen om placeringsfonder.

16 a kap. **Specialplaceringsfonder**

Till avdelning VI om särskilda fondtyper föreslås *ett nytt 16 a kap.* om specialplaceringsfonder.

1 §. Särskilda bestämmelser som tillämpas på specialplaceringsfonder och dem som förvaltar sådana. Det föreslås att den sista meningen i 1 § 3 mom. och hänvisningsbestämmelserna i 3 a § i den gällande lagen om placeringsfonder ska slås samman. På auktoriserade förvaltare av specialplaceringsfonder tillämpas utöver lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder också de bestämmelser i lagen om placeringsfonder som nämns i paragrafen. Bestämmelserna om specialplaceringsfonder och förvaltare av specialplaceringsfonder i den gällande lagen om placeringsfonder ska fortsättningsvis gälla, utom de nedan uppräknade undantagen. Enligt förslaget bibehålls på motsvarande sätt som i den gällande 3 a § hänvisningen i förteckningen till de paragrafer som ska tillämpas på specialplaceringsfonder, inklusive gällande 30 §, där ett fondbolag förbjuds att äga aktier i andra fondbolag eller fondandelar i placeringsfonder som fondbolaget förvaltar. Förbudet är särskilt tillämpligt på sådana fondbolag som är verksamma både som förvaltare av placeringsfonder och specialplaceringsfonder. Bestämmelsen är dock också tillämplig på sådana AIF-förvaltare som endast förvaltar specialplaceringsfonder. Det föreslås att hänvisningarna till följande bestämmelser i den gällande lagen om placeringsfonder stryks i sak: 8, 8 c, 22, 21, 29, 36, 37, 39, 40, 87, 123, 126, 127 d och 134—137 §.

Av de bestämmelser i lagen om placeringsfonder som ska tillämpas på specialplaceringsfonder och på förvaltare av specialplaceringsfonder stryks enligt förslaget bestämmelserna i den gällande 8 § om den minsta storleken på styrelsen och om en styrelsemedlems oberoende, eftersom motsvarande krav inte heller föreskrivs för andra AIF-förvaltare. En bestämmelse som motsvarar 8 c § i den nuvarande lagen om placeringsfonder och som ålägger fondbolag att bevara uppgifter om transaktioner i minst fem år har antagits genom artikel 66 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn. Det är därför inte nödvändigt att till denna del hålla kvar hänvisningen till lagen om placeringsfonder. Det föreslås att bestämmelsen om en extra

fondandelsstämma enligt nuvarande 21 § och bestämmelsen om ett representantskap enligt nuvarande 22 § i lagen om placeringsfonder ska upphävas genom den nya lagen om placeringsfonder. Bestämmelser som motsvarar de nuvarande 36, 37, 39 och 40 § i lagen om placeringsfonder finns i 11 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Bestämmelsen i 87 § i lagen om placeringsfonder har flyttats till den nya 16 a kap. 6 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Bestämmelser om skadeståndsskyldighet som motsvarar 134—137 § i lagen om placeringsfonder finns i 22 kap. 8 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Bestämmelserna i 19 och 20 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tillämpas på marknadsföringen av specialplaceringsfonder utanför Finland.

I 3 § hänvisas direkt till de bestämmelser i lagen om placeringsfonder som ska tillämpas på specialplaceringsfonders stadgar. Hänvisningarna omfattar bestämmelserna i 41 § i den gällande lagen om placeringsfonder.

Till paragrafen ska fogas en hänvisning till de nya bestämmelserna om delfonder i lagen om placeringsfonder. Bestämmelserna om delfonder i lagen om placeringsfonder ska på motsvarande sätt tillämpas på specialplaceringsfonder. På delfonder som ingår i en specialplaceringsfond tillämpas dessutom bestämmelserna om en fonds minimikapital i 16 a kap. 4 § och bestämmelserna om utdelning i 16 a kap. 5 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

2 §. *Specialplaceringsfonders namn och marknadsföring.* I 1 mom. föreskrivs det i enlighet med det gällande 42 § 3 mom. i lagen om placeringsfonder om kraven på specialplaceringsfonders namn och om rätten till benämningen specialplaceringsfond. I 2 mom. föreskrivs det i enlighet med den gällande 90 § i lagen om placeringsfonder om kravet på att det av specialplaceringsfonders marknadsföringsmaterial tydligt ska framgå varför fonden betraktas som en specialplaceringsfond.

3 §. *Specialplaceringsfonders stadgar.* I paragrafen föreskrivs det i enlighet med den gällande 43 a § i lagen om placeringsfonder om minimiinnehållet i en specialplaceringsfonds stadgar.

4 §. *Specialplaceringsfonders minimikapital och öppenhet.* I 1 mom. föreskrivs det att bestämmelserna om placeringsfonders öppethållande i lagen om placeringsfonder i regel ska tillämpas på specialplaceringsfonders öppethållande. En specialplaceringsfond ska dock kunna avvika från kraven på när en placeringsfond ska vara öppen. Minimiantalet fondandelsägare i en placeringsfond ska enligt förslaget sänkas från 50 fondandelsägare till 30. Det föreslås att också minimiantalet fondandelsägare i en specialplaceringsfond ska sänkas från 50 till 30.

I 2 mom. föreskrivs det i enlighet med den gällande 27 § i lagen om placeringsfonder om minimiantalet fondandelsägare i och kapitalkravet för en specialplaceringsfond samt om särskilda villkor som när de uppfylls leder till att antalet fondandelsägare i en specialplaceringsfond kan vara lägre än det generella minimiantalet enligt 1 mom. I momentet föreskrivs också i enlighet med gällande lag att om fondandelsägarna är färre än 30 ska de vara professionella kunder eller med sådana jämförbara förmögna fysiska personer.

I 3 mom. föreskrivs det i enlighet med det gällande 27 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder om de kriterier som ska iakttas när antalet fondandelsägare räknas.

I 4 mom. föreskrivs det delvis i enlighet med det gällande 27 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder om den tidsfrist inom vilken en specialplaceringsfond ska uppfylla kraven på minimigränser. Det föreslås att den nuvarande tidsfristen på sex månader höjs till ett år. I propositionen föreslås det dock inte längre en rätt för Finansinspektionen att förlänga tidsfristen för

undantagslovet. Förslaget motsvarar till denna del det som föreskrivs i 8 kap. 8 § 1 mom. i den nya lagen om placeringsfonder.

5 §. Specialplaceringsfonders utdelning av avkastning. I paragrafen föreskrivs det i enlighet med det gällande 47 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder om specialplaceringsfonders skyldighet att dela ut avkastning.

6 §. Investering av specialplaceringsfonders tillgångar. I paragrafen föreskrivs i enlighet med den gällande 87 § i lagen om placeringsfonder om specialplaceringsfonders skyldighet att utan dröjsmål investera sina tillgångar. En specialplaceringsfond ska också sprida de risker som fondens investeringsverksamhet medför, om avsikten är att erbjuda fonden åt icke-professionella kunder. I 2 mom. föreskrivs det om kravet på att det i en specialplaceringsfonds stadgar ska nämnas till vilka delar specialplaceringsfonden avviker från investeringsbestämmelserna för en placeringsfond, om avsikten är att erbjuda fonden åt icke-professionella kunder. I 3 mom. föreskrivs det om de bestämmelser enligt lagen om fastighetsfonder som en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar i fastigheter i tillämpliga delar ska iaktta.

7 §. Värdeberäkning och inlösen av specialplaceringsfonder. I paragrafen föreskrivs i hög grad i enlighet med den gällande 88 § i lagen om placeringsfonder om den i princip dagliga värdeberäkningen av specialfonden och avvikelser från den. I 2 mom. ökas dock möjligheten till avvikelse från den dagliga värdeberäkningen också i fråga om andra specialplaceringsfonder än sådana som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter. Kravet på en daglig värdeberäkning är fortsättningsvis huvudregel och nödvändigt för specialplaceringsfonder som är öppna dagligen. Den ändrade bestämmelsen gör det dock möjligt att i stadgar godkända av Finansinspektionen fastställa att värdeberäkningen ska utföras mera sällan. De längre intervallerna kan vara motiverade t.ex. i situationer där en specialplaceringsfond är öppen kvartalsvis och dess investeringsverksamhet eller riskhantering inte kräver dagliga värdeberäkningar. En AIF-förvaltare som förvaltar en specialplaceringsfond ska i övrigt iaktta bestämmelserna i 9 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om värdeberäkning och bestämmelserna i 9 kap. 4 och 5 § om regelbunden värdering och om rapportering av värden till investerare samt om korrigerings av fel i värdeberäkningen.

8 §. Betalning av teckning av specialplaceringsfonder genom apport. I paragrafen föreskrivs det i enlighet med det gällande 53 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder om betalning genom apport av teckning av specialplaceringsfonder som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter. I paragrafen föreskrivs också om betalning av teckning av övriga specialplaceringsfonder genom apport.

21 kap. Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

4 §. Marknadsföring av AIF-fonder. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. En AIF-förvaltare kan börja marknadsföra en AIF-fond i Finland efter att ha fått ett meddelande om detta av Finansinspektionen. Paragrafens 1 mom. motsvarar det nuvarande 1 mom. I den nya 2 mom. föreslås ett tillägg om skyldigheten för Finansinspektionen att meddela ett överklagbart beslut, om Finansinspektionen inte anser sig ha fått tillräcklig information i de fall då anmälan om marknadsföring gäller AIF-fonder för icke-professionella kunder. Finansinspektionen ska meddela ett negativt beslut i frågan inom tio bankdagar från den dag då en fullständig anmälan tagits emot. Med tanke på aktörens rättssäkerhet ska Finansinspektionen senast inom 90 dagar efter att anmälan tagits emot meddela ett eventuellt negativt beslut. Syftet är att genom bestämmelsen förhindra en situation där Finansinspektionen upprepade gånger ber om kompletteringar av en anmälan och ärendet därför inte blir avgjort.

I det nya 3 mom. föreslås bestämmelser om de grunder med stöd av vilka Finansinspektionen kan anse att grunden för anmälningsskyldigheten inte har uppfyllts. Finansinspektionen kan basera sitt beslut på bl.a. brister i förvaltningen av en AIF-fond på det sätt som förutsatt i 13 kap., i sådana fall då AIF-fonder erbjuds icke-professionella kunder. I det nya 5 mom. i 13 kap. 3 § förutsätts det att AIF-förvaltaren ska säkra sig om att AIF-fonden lämpar sig för den planerade målgruppen. Det ska då beaktas i all synnerhet icke-professionella kunders förmåga och möjligheter att bedöma riskerna i samband med en investering, t.ex. AIF-fondens likvida natur mitt under en investeringsperiod, särskilt om investeringen görs för en längre tid, eller förhållandet mellan avkastningsförväntningar och risk. Förutsättningarna gäller tillståndspliktiga AIF-förvaltare. Registreringsskyldiga AIF-förvaltare ska ansöka om undantagstillstånd av Finansinspektionen om de ämnar erbjuda AIF-fonder åt icke-professionella kunder. Finansinspektionen kan när den bedömer förutsättningarna för ett undantagslov på motsvarande sätt beakta det som föreskrivs i 13 kap. 3 § 5 mom. om AIF-fonders lämplighet för den planerade målgruppen.

Det föreslås att det till det nya 4 mom. fogas bestämmelser om Finansinspektionens möjlighet att på motsvarande sätt som i 2 mom. meddela ett negativt beslut också på en ändringsansökan av en AIF-förvaltare.

22 kap. Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

1 §. Ordningsavgift. Det föreslås att bestämmelserna i gällande 144 a § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om placeringsfonder ska fogas till förteckningen i 1 mom. över bestämmelser som leder till ordningsavgift för en AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder dem (ny 2 och 3 punkt). Bestämmelserna gäller minimiantalet fondandelsägare och specialplaceringsfonders investeringsverksamhet som det för specialplaceringsfondernas del i fortsättningen föreskrivs om i 4 och 6 § i det nya 16 a kap. Momentets 1 punkt motsvarar den gällande 1 punkten och nuvarande 2 och 3 punkten blir 4 och 5 punkt.

2 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Det föreslås att bestämmelserna i gällande 144 b § 1 mom. 5 punkten i lagen om placeringsfonder ska fogas till förteckningen i 1 mom. över bestämmelser som leder till påföljdsavgift för en AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder dem (ny 10 punkt). Bestämmelsen gäller skyldigheten att använda benämningen specialplaceringsfond som det i fortsättningen föreskrivs om i 2 § i det nya 16 a kap. Momentets 1—9 punkt motsvarar gällande 1—9 punkt och 10 och 11 punkten blir på grund av den nya 10 punkten 11 och 12 punkt.

Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar gällande lag.

I paragrafen föreslås ett nytt 4 mom. enligt vilket de bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift också ska omfatta bestämmelserna i artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen om information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar. Förslaget bygger på artikel 28 i SFTR-förordningen som ålägger medlemsstaterna att också på överträdelse av artiklarna 13 och 14 i förordningen tillämpa sanktioner och andra åtgärder som fastställts i enlighet med AIFM-direktivet. AIFM-direktivet innehåller inte i sig detaljbestämmelser om nivån på administrativa sanktioner, utan enligt artikel 48 ska medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning sörja för att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas mot, eller administrativa sanktioner beslutas för, ansvariga personer när bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv inte har följts. Åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. I samband med att AIFM-direktivet genomfördes nationellt (RP 94/2013 rd) genomfördes kraven i direktivets artikel 48 genom 1—3 § i detta kapitel och i lagen om Finansinspektionen. Den allmänna utgångspunkten är att sanktioner för överträdelse

av EU-förordningen ska vara både till kravet på sakinnehåll och förfarande liknande som vid överträdelse av en nationell rätt. Eftersom det i artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen föreskrivs om kraven på de uppgifter som ingår i en AIF-fonds bokslut och verksamhetsberättelse och om skyldigheten att informera investerare före investeringar i fonden, kan den rätta arten av administrativ påföljd för överträdelse av bestämmelserna anses vara påföljdsavgift med stöd av 1 mom. 7 och 8 punkten i denna paragraf.

Paragrafens 5 mom. motsvarar det gällande 4 mom., förutom att där också beaktas kommissionens förordningar som antas med stöd av artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen. Paragrafens 6 mom. motsvarar gällande 5 mom.

4 a §. Överklagande till följd av vissa EU-förordningar. Till kapitlet föreslås en ny paragraf om överklagande till följd av vissa EU-förordningar. I 1 mom. ingår en informativ bestämmelse om att det i förvaltningsprocesslagen och i 73 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om överklagande av beslut som Finansinspektionen har meddelat med stöd av EuVECA- och EuSEF-förordningarna.

I 2 mom. föreskrivs det om rätten att överklaga genom besvär i situationer där Finansinspektionen inte senast två månader efter att en förvaltare har lämnat alla nödvändiga uppgifter har fattat ett beslut om registrering av godkända riskkapitalfonder eller förvaltare av dessa fonder enligt EuVECA-förordningen, eller godkända fonder för socialt företagande eller förvaltare av dessa fonder enligt EuSEF-förordningen. Förslaget bygger på artiklarna 1.8 och 2.7 i ändringsförordningen till EuVECA- och EuSEF-förordningarna. Där förutsätts det att medlemsstaterna säkerställer möjligheten att söka ändring också när ett registreringsbeslut inte har meddelats inom den tidsfrist som anges i förordningen. Med stöd av det föreslagna momentet anses det därmed att ett besvär som anförts av en sökande gäller avslag på ansökan. Enligt 73 § i lagen om Finansinspektionen får Finansinspektionens beslut överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Eftersom förutsättningen för att använda sådana rättsmedel som avses i förvaltningsprocesslagen i regel är ett förvaltningsbeslut av en myndighet förutsätter möjligheten att söka ändring till följd av en myndighets försummelse eller försening en specialbestämmelse om detta. Den föreslagna bestämmelsen ska vara förenlig med de möjligheter att söka ändring som tillämpas vid behandlingen av ansökningar om tillstånd från många operatörer på finansmarknaden (t.ex. 4 kap. 2 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 5 b § 2 mom. i den gällande lagen om placeringsfonder). Eftersom bestämmelserna i EuVECA- och EuSEF-förordningarna har genomförts nationellt genom lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, föreslås det bestämmelser i samma lag om den särskilda möjlighet att söka ändring som avses i förordningarna.

5 §. AIF-brott. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Det föreslås att till rekvisitet för AIF-brott fogas *en ny 5 punkt* där det föreskrivs att användningen av benämningen specialplaceringsfond i strid med 16 a kap. 2 § 1 mom. är straffbar. Motsvarande gärning är straffbar som placeringsfondsbrott enligt gällande 145 § 1 mom. 4 punkten i lagen om placeringsfonder. I samband med att bestämmelserna om specialplaceringsfond överförs till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder också den straffbestämmelse som hänför till bestämmelserna. Detta är ändamålsenligt till följd av straffbestämmelsens art. Den föreslagna ändringen av brottsrubriceringen påverkar inte straffskalan för gärningen, eftersom straffskalan för AIF-brott motsvarar straffet för placeringsfondsbrott enligt lagen om placeringsfonder. Till följd av en ny 5 punkt blir den nuvarande 5 punkten *ny 6 punkt* i rekvisitet. Till övriga delar motsvarar paragrafen den gällande paragrafen. Förslaget avviker fortsättningsvis från den i samband med totalrevideringen av straffrätten tillämpade centraliseringsprincipen som innebär att straff som är förenade med hot om fängelse ska regleras i strafflagen. Till följd av att bestämmelserna om fondverksamheten är detaljerade leder en överföring av brottsbestämme-

serna till att strafflagen blir onödigt överbelastad. Därför är det motiverat att behålla straffbestämmelsen i speciallagen. Dessutom begränsar sig potentiella överträdare av bestämmelsen i praktiken till aktörer som förutsätts känna till bestämmelserna i lagen i fråga. Propositionen ska till denna del också följa den lagstiftningsteknik som använts vid totalreformen av värdepappersmarknadslagstiftningen och i samband med att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Av ovannämnda skäl har det ansetts att man fortfarande kan avvika från centraliseringsprincipen.

Ikraftträdandebestämmelse. I bestämmelsen föreskrivs om lagens ikraftträdande. I 2 mom. föreskrivs det om de övergångsbestämmelser i lagen om placeringsfonder som ska tillämpas på specialplaceringsfonder. I 3 mom. föreskrivs det om den övergångsperiod som ska tillämpas särskilt på registrerade AIF-förvaltare för att de nya kraven på tillförlitlighet ska uppfyllas.

1.3 Lagen om Finansinspektionen

4 §. Tillsynsobjekt. Det föreslås att 2 mom. 4 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

5 §. Andra finansmarknadsaktörer. Det föreslås att 6 och 10 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningarna till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till hänvisningar till den nya lagen om placeringsfonder. Samtidigt rättas den gällande lagens felaktiga hänvisningar i paragrafens 10 punkt till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. I fråga om den sistnämnda lagen ska hänvisningen ändras till en hänvisning till EU:s förordning om värdepapperscentraler där det föreskrivs om en värdepapperscentralers anmälningsskyldigheter i samband med förvärv av aktier.

Det föreslås att 33 punkten ändras så att det skiljetecken som följer efter punkten ändras för att en ny punkt ska fogas till förteckningen. Det föreslås att en ny 34 punkt fogas till paragrafen. Med stöd av punkten ska som andra finansmarknadsaktörer definieras också andra personer än tillsynsobjekt som avses i 4 § och som är skyldiga att iaktta SFTR-förordningen. Avsikten med den nya definitionen är att säkerställa att Finansinspektionen ska kunna rikta de tillsyns- och undersökningsåtgärder och administrativa sanktioner som förordningen kräver till alla motparter enligt förordningen. Finländska finansiella motparter enligt SFTR-förordningen hör redan i praktiken med stöd av lagens 4 § till Finansinspektionens tillsynsobjekt. Icke-finansiella motparter står däremot i regel inte med stöd av den gällande lagstiftningen under Finansinspektionens tillsyn, om de inte på basis av 5 § betraktas som andra finansmarknadsaktörer.

20 §. Rätt att få uppgifter ur bötes- och straffregistret. Det föreslås att rätten enligt 1 mom. för Finansinspektionen att få uppgifter ur bötes- och straffregistret ska utvidgas till att omfatta utredning av tillförlitligheten hos också sådana andra finansmarknadsaktörers ägare, styrelsemedlemmar, verkställande direktör eller anställda som avses i 5 § 24 punkten. Förslaget har samband med de krav på tillförlitlighet som ställs på registreringsskyldiga AIF-förvaltares ledning och betydande ägare, och därför är utvidgningen av Finansinspektionens rätt att få uppgifter nödvändig.

20 a §. Rätt att få uppgifter av förundersöknings- och åklagarmyndigheter. Hänvisningen i 1 mom. till EU:s förordning om värdepapperscentraler ska ersättas med den kortform som tidigare använts i lagen.

28 §. Begränsning av ledningens verksamhet. Det föreslås att 4 mom. ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

Till paragrafen föreslås ett nytt 8 mom. där det med stöd av artikel 22.4 d i SFTR-förordningen föreskrivs om begränsning av den verksamhet som personer i ledande ställning utövar. I förordningen förutsätts det att medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenhet att meddela ett tillfälligt förbud att utöva ledningsfunktioner för personer i ledande ställning eller fysiska personer som anses vara ansvariga för en sådan överträdelse. Den maximala längden på förbudet ska i konsekvens med andra motsvarande bestämmelser fastställas till fem år.

29 §. Tillsättning av ombud. Det föreslås att 5 mom. ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

32 §. Sammankallnings- och närvarorätt. I 3 mom. stryks hänvisningen till det representantskap enligt lagen om placeringsfonder som enligt förslaget ska slopas i samband med reformen av lagen.

32 a §. Förbud mot förvärv av ägarandelar. Hänvisningarna i det inledande stycket i 1 mom. och i 2 mom. till den gällande lagen om placeringsfonder ska ändras till hänvisningar till motsvarande bestämmelser i den nya lagen om placeringsfonder. Samtidigt rättas den gällande lagens felaktiga hänvisning i paragrafens 2 mom. till lagen om investeringstjänster så att hänvisningen ska ändras till en hänvisning till genomförandeförordningen till förordningen om marknader för finansiella instrument.

32 c §. Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar. Det föreslås att 1 mom. 1 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

33 §. Verkställighetsförbud och rättelseuppmaning. Det föreslås att 4 mom. ska upphävas. I paragrafen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förbjuda verkställigheten av tillsynsobjekts eller andra finansmarknadsaktörers beslut under de förutsättningar som närmare anges i paragrafen. Enligt det gällande 4 mom. har beslut av fondandelsägarstämma och representantskap enligt lagen om placeringsfonder likställts med tillsynsobjekts beslut. Enligt förslaget ska representantskapet i samband med reformen av lagen om placeringsfonder slopas helt, och fondandelsägarstämmans befogenheter enligt den gällande lagen att välja ett fondbolags styrelsemedlemmar och revisor jämte suppleant ska strykas. Eftersom det till fondandelsägarstämmans uppgifter enligt förslaget inte längre ska höra annat än närmast att besluta om väckande av skadeståndstalan vid en skada som har förorsakats av alla fondandelsägare gemensamt anses inte Finansinspektionens verkställighetsbeslut längre ändamålsenligt.

38 §. Ordningsavgift. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. 2 punkten till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

40 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. till lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

I 2 mom. 5 och 6 punkten görs det endast språktekniska ändringar av förteckningen i och med att det till mom. fogas en ny 7 och 8 punkt. En ny grupp som ska omfattas av påföljdsavgiften är i enlighet med den nya 7 punkten personer som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot bestämmelserna i artikel 4 i SFTR-förordningen om kravet på rapporteringskyldighet och skydd för transaktioner för värdepappersfinansiering eller bestämmelserna i ar-

tikel 15 om villkoren för återanvändning av finansiella instrument som mottagits inom ramen för ett säkerhetsarrangemang. Förslaget grundar sig på artikel 22.1 i SFTR-förordningen.

I den nya 8 punkten i samma mom. räknas det upp de bestämmelser i förordningen om penningmarknadsfonder som, om de överträds, leder till att en påförsavgift enligt 41 § påförs. Enligt artikel 40 i den förordningen ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner och andra åtgärder som ska gälla vid överträdelser av förordningen. Tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift ska omfatta sådana centrala bestämmelser i förordningen om penningmarknadsfonder som om de överträds bidrar till att äventyra säkra och tillförlitliga penningmarknadsfonder eller som aktörer som överträder dem kan dra betydande regelstridig nytta av jämfört med aktörer som följer reglerna. Många av bestämmelserna som omfattas av påföljdsavgiften påminner också till sin karaktär om sådana bestämmelser för vilka det, om de överträds, redan med stöd av lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder påförs en påföljdsavgift. Med stöd av den nya punkten ska den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot bestämmelserna i förordningen om penningmarknadsfonder om kravet på auktorisation (artikel 4.1) eller bestämmelserna om de uppgifter som lämnats in vid ansökan om auktorisation, om auktorisationen har beviljats på basis av felaktiga eller vilseledande uppgifter som har lämnats av den sökande (artikel 4.5 eller artikel 5.2) kunna påföras en påföljdsavgift av Finansinspektionen. Påföljdsavgiften ska också omfatta bestämmelserna om användningen av beteckningen ”penningmarknadsfond” (artikel 6), om kraven på tillgångarnas sammansättning (artiklarna 9—16), om portföljkrav (artikel 17, 18, 24 eller 25), om kraven på intern kreditkvalitetsbedömning (artiklarna 19—21 eller artikel 23), om kreditbetyg för penningmarknadsfonder (artikel 26), om utredningsskyldighet (artikel 27), om stresstest (artikel 28) och om värderingskrav (artiklarna 29—34) samt bestämmelserna om transparenskrav (artikel 36).

41 a §. Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall. Det föreslås att hänvisningen i 3 mom. till lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder. Det föreslås att det till momentet också fogas en hänvisning till det nya 3 mom. i 27 kap. 2 § där det finns bestämmelser om påföljdsavgift för placeringsfonder vid överträdelse av artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen. Förslaget bygger på artikel 28 i SFTR-förordningen som ålägger medlemsstaterna att på överträdelse av artiklarna 13 och 14 i förordningen tillämpa sanktioner och andra åtgärder som fastställts i enlighet med fondföretagsdirektivet. Bestämmelserna i artikel 99.6 e—g i fondföretagsdirektivet om maximibelopp för administrativa sanktionsavgifter genomförs nationellt genom detta moment. För placeringsfondernas del ska dessa maximibelopp därmed i fortsättningen också tillämpas på överträdelser av artiklarna 13 och 14 i SFTR-förordningen.

Det föreslås ett nytt 12 mom. med bestämmelser om påföljdsavgiftens maximibelopp vid överträdelse av sådana bestämmelser i SFTR-förordningen som avses i 40 § 2 mom. 7 punkten. Till följd av det nya momentet blir de nuvarande 12 och 13 mom. 13 och 14 mom. I förordningens artikel 22.4 e—g fastställs de maximala administrativa ekonomiska sanktionerna för överträdelse av bestämmelserna i förordningen. Nationellt föreslås det inte högre maximala påföljdsavgifter än i förordningen. Påföljdsavgiften ska dock på det sätt som avses i artikel 22.4 e kunna överstiga maximibeloppet i situationer där de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om vinsterna och förlusterna kan fastställas, är större än de ovannämnda maximibeloppen. I sådana situationer kan maximibeloppet för påföljdsavgiften vara tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom brottet.

43 §. Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut. Det föreslås att hänvisningarna i 4 mom. till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till hänvisningar till den nya lagen om placeringsfonder.

50 f §. *Verksamhet som behörig myndighet enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och de förordningar av Europaparlamentet och rådet som ansluter till det.* Det föreslås ett nytt 5 mom. där det föreskrivs om Finansinspektionen som en sådan behörig myndighet som avses i förordningen om penningmarknadsfonder. Bestämmelsen bygger på artikel 38 om tillsyn av behöriga myndigheter och på att Finansinspektionen redan nu är utsedd till sådan behörig myndighet i Finland som avses i fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet.

50 q §. *Verksamhet som behörig myndighet enligt förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.* Paragrafen är ny och där föreskrivs om Finansinspektionen som en sådan behörig myndighet som avses i SFTR-förordningen. Bestämmelsen bygger på artikel 16 i SFTR-förordningen och på att Finansinspektionen redan nu är utsedd till sådan behörig myndighet i Finland som avses i EU-bestämmelserna i artikel 16.1.

1.4 Lagen om gåvoutfästelser

3 §. Det föreslås att till paragrafen av tydlighetsskäl fogas ett nytt 4 mom. som gäller gåvan av en fondandel. Momentet ska inte tillämpas om det över fondandelen utfärdats ett andelsbevis på vilket även i fortsättningen tillämpas 1 mom., och inte heller om fondandelen har anslutits till värdeandelssystemet, varvid 2 mom. fortsättningsvis ska tillämpas.

En sådan gåva av en fondandel på vilken inte tillämpas paragrafens 1 eller 2 mom. ska anses fullbordad när den som i enlighet med lagen om placeringsfonder för fondandelsregistret som gäller fondandelen har underrättats om gåvan av fondandelen på det sätt som avses i 3 mom. I praktiken fullbordas gåvan när det begärs att gåvotagarens förvärv ska antecknas i fondandelsregistret. Med tanke på tidpunkten för fullbordandet av gåvan är anmälan och inte registeranteckningen avgörande.

Momentet ska gälla andelar i placeringsfonder som förvaltas enligt lagen om placeringsfonder, varvid anmälan görs till det fondbolag som upprätthåller fondandelsregistret. Momentet ska också gälla andelar i specialplaceringsfonder över vilka en AIF-förvaltare för register i enlighet med lagen om placeringsfonder. (16 a kap. 1 § i lagförslag 2).

Den föreslagna bestämmelsen kan redan nu ansas motsvara gällande rättsläge, eftersom motsvarande principer som på fordringar enligt 3 mom. allmänt tillämpas på rättigheter för vilka inte utfärdats en sådan handling som avses i 1 mom. Till exempel en pantsättning av en fondandel enligt lagen om placeringsfonder blir bindande för utomstående när fondbolaget underrättats om pantsättningen, vilket indirekt framgår av 57 § i den gällande lagen om placeringsfonder och av 9 kap. 7 § i lagförslaget 1.

Om donatorn underrättar fondbolaget om överlåtelsen av fondandelen, är gåvan fullbordad utan några åtgärder från gåvotagarens sida. Dessutom görs underrättelsen till en aktör som står under offentlig tillsyn. Situationen kan i dessa avseenden jämföras till den i 4 § avsedda så kallade notariatgåvan, då ett kreditinstitut eller en annan motsvarande aktör tar emot egendomen för gåvotagarens räkning. I situationer enligt lagens 4 § har enligt vedertagen praxis ansetts, att gåvan blir fullbordad utan intressebevakarens medverkan i mottagandet av egendomen när gåvotagaren är omyndig, och att fullbordandet inte heller förutsätter förordnande av ställföreträdare för intressebevakaren, när intressebevakaren själv donerar egendom till den omyndiga. På motsvarande sätt finns det skäl att utvärdera situationer i vilka gåvan fullbordas genom underrättelse från donatorn till ett fondbolag eller en AIF-förvaltare.

4 §. Bestämmelserna i paragrafen om så kallade notariatsgåvor föreslås till följd av finansmarknadens och lagstiftningens utveckling ändras till i en i viss mån mera allmän form. I sak stämmer dock propositionen i stort sett överens med nuläget.

Enligt *1 mom.* kunde notariatsgåvor ges genom att deponera pengar till eller lämna värdepapper i förvar hos ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller annat motsvarande företag. Med ett annat motsvarande företag avses ett företag som på motsvarande sätt som kreditinstitut eller värdepappersföretag under offentlig tillsyn till exempel förvarar sina klienters värdepapper eller andra finansiella instrument. Förslaget innebär en utvidgning av tillämpningsområdet för bestämmelserna om notariatsgåvor, eftersom det i den gällande paragrafens 1 mom. 1 och 2 punkter endast föreskrivs om deponering av pengar, värdepapper eller annan lös egendom i en bank samt om deponering av värdepapper i en värdepappersförmedlingsrörelse.

Enligt momentet skulle inte notariatgåvans fullbordande påverkas av om det bevis som utfärdats över depositionen eller lämnandet i förvar behållits av gåvogivaren. Detta har en förtydligande betydelse i de sällsynta situationer då en i lagens 3 § 1 mom. avsedd handling givits som bevis för depositionen eller för lämnandet i förvar. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar till väsentliga delar den gällande paragrafens 2 mom.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om situationer som huvudsakligen motsvarar den gällande paragrafens 3 mom., i vilka donatorn på gåvotagarens namn överför medel från en deposition eller ett förvar i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller motsvarande företag.

I *3 mom.* föreslås det mera allmänna bestämmelser om gåva av värdeandelar än i den gällande paragrafen, i vars 1 mom. 3 punkt det finns bestämmelser om överföring av värdeandelar till ett värdeandelsregister för notering på någon annans konto. Bestämmelsen skulle bland annat gälla de situationer som avses i gällande 3 mom., i vilka fondandelarna överförs till gåvotagaren från donatorns värdeandelskonto. En gåva av värdeandelar skulle på samma sätt som nu anses fullbordad efter att värdeandelarna noterats på gåvotagarens värdeandelsregister, vilket i och för sig redan följer av lagens 3 § 2 mom. Specialbestämmelserna om värdeandelar i lagens 4 § har dock i praktiken tolkats visa att även donationer av värdeandelar kan fullgöras precis som notariatsgåvor utan gåvotagarens medverkan.

1.5 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

1 §. *Avgiftsskyldiga.* Det föreslås att *1 mom. 2 punkten* ändras lagtekniskt så att hänvisningen till bestämmelsen i den gällande lagen om placeringsfonder om sådana utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

3 §. *Företagsomstruktureringars inverkan på den proportionella avgiften.* Det föreslås att *3 och 4 mom.* ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.6 Lagen om investeringstjänster

1 kap. Allmänna bestämmelser

2 §. *Undantag från tillämpningsområdet.* De föreslås att hänvisningen i *3 mom. 2 punkten* till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

11 kap. Ersättningsfonden för investerarskydd

15 §. Ersättningsfondens investeringar och likviditet. Det föreslås att hänvisningen i 3 mom. till lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.7 Lagen om fastighetsfonder

1 §. Tillämpningsområde. Hänvisningen i 3 mom. till specialplaceringsfonder som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper ändras till en hänvisning till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, eftersom bestämmelserna om specialplaceringsfonder enligt förslaget ska flyttas från lagen om placeringsfonder till den lagen.

15 §. Placering av medel. Det föreslås att 2 mom. 8 och 9 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.8 Lagen om bundet långsiktigt sparande

3 §. Rätt att tillhandahålla sparavtal. Det föreslås att 1 mom. 3 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

6 §. Placering av sparmedel. Det föreslås att 1 mom. 4 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.9 Lagen om finansiella säkerheter

3 §. Definitioner. Det föreslås att 2 mom. 3 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningarna till fondbolag och förvaringsinstitut i den gällande lagen om placeringsfonder ändras till hänvisningar till motsvarande definitioner i den nya lagen om placeringsfonder.

1.10 Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

2 §. Definitioner. Det föreslås att 1 mom. 3 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

18 §. Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat. Det föreslås att c-punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.11 Lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

5 kap. **Anslutning av värdepapper och finansiella instrument till värdeandelssystemet**

1 §. Värdeandelar som avses i artikel 3 i EU:s förordning om värdepapperscentraler. Det föreslås att 2 mom. ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.12 Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

3 kap. **Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning**

6 §. *Särskilda bestämmelser om placering av insättningsgarantifondens tillgångar.* Det föreslås att 4 mom. ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.13 Lagen om gräsrotsfinansiering

1 kap. Allmänna bestämmelser

2 §. *Definitioner.* Det föreslås att 9 punkten ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.14 Handelsregisterlagen

14 §. Det föreslås att 3 mom. ändras lagtekniskt så att hänvisningen till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder.

1.15 Lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

4 §. *Jämförelsevärde för noterade värdepapper som hör till bolagstillgångarna.* Det föreslås att hänvisningarna till placeringsfonder och fondföretag i 3 mom. i den gällande lagen om placeringsfonder ändras till hänvisningar till den nya lagen om placeringsfonder.

1.16 Lag om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

18 §. *Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter.* De föreslås att hänvisningen i 1 mom. 7 punkten till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder. Till paragrafen har fogats en hänvisning till en sådan AIF-förvaltare registrerad i en utländsk EES-stat som förvaltar en alternativ investeringsfond.

20 §. *Utlämnande av uppgifter till vissa myndigheter.* Det föreslås att hänvisningen i 6 punkten till lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder. Till paragrafen har fogats en hänvisning till en sådan AIF-förvaltare registrerad i en utländsk EES-stat som förvaltar en alternativ investeringsfond.

1.17 Lagen om beskattningsförfarande

16 §. *Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag.* De föreslås att hänvisningen i 9 mom. till den gällande lagen om placeringsfonder ändras till en hänvisning till den nya lagen om placeringsfonder. Dessutom ska hänvisningen till kreditinstituts-lagen uppdateras så att den gäller den gällande lagen.

17 §. *Utomstående allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter.* Det föreslås att den skyldighet att lämna uppgifter som avses i 1 mom. ska omfatta också EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som etablerats i Finland. Förslaget hänför sig till att bestämmelserna om specialplaceringsfonder ska överföras till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1.18 Lagen om förmyndarverksamhet

34 §. De föreslås att hänvisningarna i 1 mom. 13 punkten underpunkt d i den gällande lagen om placeringsfonder ändras till hänvisningar till den nya lagen om placeringsfonder.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

2.1 Närmare bestämmelser

I propositionen ingår ett nytt förslag till bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning. Enligt 4 kap. 3 § i lagen om placeringsfonder utfärdas det genom förordning av finansministeriet närmare bestämmelser om fondbolags ersättningspolicy för genomförandet av UCITS V-direktivet.

Lagen om placeringsfonder ska på samma sätt som för närvarande kompletteras genom statsrådets och finansministeriets förordningar. Bestämmelser om de bemyndiganden som gäller förordningarna ingår redan i den gällande lagen. Med stöd av 4 kap. 7 § 7 mom. i lagförslaget ska det genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till en anmälan enligt 4 kap. 7 § 1 och 2 mom.

Med stöd av 14 kap. 10 § 1 mom. i lagförslaget utfärdas det genom förordning av finansministeriet för genomförandet av fondföretagsdirektivet närmare föreskrifter om den information som utöver de uppgifter som avses i 15 kap. 3 § 2 mom. ska uppges i matarfondens fondprospekt och utöver de uppgifter som avses i 15 kap. 7 § ska uppges i årsberättelsen.

Med stöd av 13 kap. 24 § i lagförslaget ska det genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de krav som gäller i 1 kap. 2 § 13 punkten avsedda penningmarknadsinstrument, i 13 kap. 2 § 1 mom. och 4 § 2 mom. avsedda värdepapper, i 4 § 1 mom. avsedda penningmarknadsinstrument, i 8 § 1 mom. avsett aktieindex eller index för obligationer, i 15 § 1 mom. avsedda derivatinstrument och finansiella index som används som underliggande tillgångar, i 16 § 2 mom. avsedda värdepapper och penningmarknadsinstrument och i 18 § avsedda metoder för effektiv förmögenhetsförvaltning, som behövs för genomförandet av kommissionens direktiv 2007/16/EG om genomförande av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), när det gäller förtydligandet av vissa definitioner.

Med stöd av 23 kap. 3 § 2 mom. i lagförslaget utfärdas det genom förordning av finansministeriet för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv bestämmelser om omfattningen av den information som avses i 23 kap. 3 § 1 mom.

Dessutom regleras det genom förordning av finansministeriet eller utfärdas det närmare bestämmelser om följande:

- de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den (2 kap. 4 § 1 mom.),
- scheman för fondbolags och placeringsfonders resultaträkning och balansräkning, noterna till resultaträkningen och balansräkning samt uppgifter som ska lämnas i verksamhetsberättelsen (7 kap. 4 § 3 mom.)
- fondprospektets innehåll samt hur informationen i fondprospektet ska framställas (15 kap. 3 § 3 mom.),
- halvårsrapportens innehåll samt hur informationen i halvårsrapporten ska framställas (15 kap. 6 § 3 mom.),
- verksamhetsberättelsens innehåll samt hur informationen i verksamhetsberättelsen ska framställas (15 kap. 7 § 4 mom.),

- de utredningar som ska fogas till ett förvaringsinstituts tillståndsansökan och de kontaktuppgifter som ska lämnas i den (20 kap. 2 §),

- de utredningar som ska fogas till den tillståndsansökan som gäller ett fondbolags etablering av filial (22 kap. 2 § 2 mom.).

Det föreslås att statsrådets och finansministeriets förordningar som utfärdats med stöd av den lag om placeringsfonder som föreslås bli upphävd förblir i kraft.

2.2 Närmare föreskrifter

I propositionen ingår ett nytt förslag till bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter. Med stöd av 10 kap. 6 § 3 mom. i lagen om placeringsfonder kan Finansinspektionen ge närmare bestämmelser om grunderna för den begränsning av inlösningsrätten som avses i 1 mom. och om situationer när begränsningen kan användas.

Lagen om placeringsfonder ska dessutom kompletteras med bemyndiganden för Finansinspektionen att meddela föreskrifter. Bemyndigandena har ingått redan i den gällande lagen.

Finansinspektionen ska på samma sätt som för närvarande med stöd av 3 kap. 1 § 6 mom. i lagförslaget meddela sådana närmare föreskrifter som behövs för att genomföra fondföretagsdirektivet och som gäller beloppet av fondbolagens kapitalbas enligt den paragrafen.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens riskhanteringsdirektiv när det gäller

- 1) hur man agerar i placeringsfondens intresse, 2) principerna för hur man säkerställer att fondbolagen på lämpligt sätt utnyttjar de resurser och förfaranden som är nödvändiga för att bedriva den egna affärsverksamheten på behörigt sätt, 3) preciseringar av strukturer och organisatoriska krav avsedda att minimera intressekonflikter, 4) åtgärder för att identifiera och förebygga intressekonflikter samt kriterier för olika typer av intressekonflikter (4 kap. 2 § 3 mom.),

- privata transaktioner (4 kap. 6 § 3 mom.),

- bevarande av uppgifter (4 kap. 10 § 2 mom.),

- kriterierna för bedömning av rikshanteringsförfarandenas tillräcklighet och förfarandena för beräkning av värdet på icke-standardiserade derivatinstrument och även föreskrifter om innehållet i de uppgifter som avses i 13 kap. 17 § 3 mom. och förfarandet för att lämna uppgifterna (13 kap. 17 § 4 mom.).

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv när det gäller

- innehållet i det avtal som avses i 14 kap. 4 § 1 mom. och i de interna uppföranderegler som avses i paragrafens 2 mom. (14 kap. 4 § 4 mom.),

- det förfarande för godkännande som avses i 14 kap. 6 § 1 mom. och de handlingar som ska lämnas för godkännandet (14 kap. 6 § 6 mom.),

- det förfarande för godkännande som avses i 14 kap. 7 § 1 mom. och de handlingar som ska lämnas för godkännandet (14 kap. 7 § 7 mom.),

RP 243/2018 rd

- innehållet i det avtal som avses i 14 kap. 8 § 1 mom. och de omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av den verksamhet enligt 5 mom. som strider mot bestämmelserna (14 kap. 8 § 6 mom.),
- innehållet i det avtal som avses i 14 kap. 9 § 1 mom. (14 kap. 9 § 5 mom.),
- det lämnande av information som avses i 14 kap. 11 § 1 mom. (14 kap. 11 § 5 mom.),
- det lämnande av information som avses i 16 kap. 9 § 1 mom. och i 16 kap. 10 § 1 och 2 mom. (16 kap. 10 § 4 mom.),
- rätten för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat att i enlighet med 8 § 1 mom. få de handlingar som avses i 22 kap. 7 § 1 mom. 2 och 3 punkten (22 kap. 8 § 3 mom.).

Finansinspektionen meddelar dessutom närmare föreskrifter om

- de krav som ska ställas på de riskkontrollsystem och den övriga interna kontroll som avses i 5 kap. 1 § 1 mom. samt på en tillförlitlig förvaltning (5 kap. 1 § 3 mom.),
- innehållet i anmälan som gäller utläggning på entreprenad (6 kap. 1 § 5 mom.),
- innehållet i det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 7 kap. 4 § 1 mom. (7 kap. 4 § 5 mom.),
- anmälan av de uppgifter om placeringsfondens kapital och antal fondandelsägare som avses i 8 kap. 8 § och av de uppgifter om investering av placeringsfondens tillgångar som avses i 8 kap. 9 § 1 och 2 mom. (8 kap. 9 § 3 mom.),
- beräkning av fondandelsvärdet (10 kap. 4 § 4 mom.).

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

- innehåll och anmälningssätt i anmälningar som avses i 3 kap. 7 och 8 § och om hur anmälningarna ska göras samt om innehållet i fondbolagets insiderregister och hur uppgifterna ska registreras (3 kap. 10 §).
- sättet för meddelande av uppgifter enligt denna lag om en fondandelsägare eller dennes ombud och av behövlig information för kundkontrollen i deras fall liksom om omständigheter som ska beaktas när ett avtal ingås mellan ett fondbolag och en fondandelsförvaltare om värdepapper och penningmarknadsinstrument (11 kap. 7 § 2 mom.),
- fondbolagets rätt att ingå låne- eller återköpsavtal om värdepapper som hör till en placeringsfonds tillgångar. (13 kap. 18 § 5 mom.),
- kreditupptagning och användning av placeringsfondens tillgångar som säkerhet för kredit (13 kap. 20 § 3 mom.),
- de tillvägagångssätt som ska iakttas vid kundkontroll enligt 26 kap. 15 § 1 mom. och om riskhanteringssystem enligt 2 mom. i samma paragraf (26 kap. 15 § 4 mom.),
- hur rapporter som avses i 27 kap. 7 § 1 mom. ska göras och behandlas hos fondbolaget (27 kap. 7 § 4 mom.).

Med stöd av lagförslaget 13 kap. 2 § 2 mom. kan Finansinspektionen dessutom efter att ha bett sammanslutningen av fondbolag om ett utlåtande meddela närmare föreskrifter om förutsättningarna för att en marknadsplats kan anses uppfylla de krav som anges i 1 mom. 1 punkten.

Det föreslås att Finansinspektionens föreskrifter som meddelats med stöd av den lag om placeringsfonder som enligt förslaget ska upphävas förblir i kraft.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2019.

Det föreslås att det till lagförslag 1 och 2 i propositionen fogas nödvändiga övergångsbestämmelser så att fondbolag och AIF-förvaltare ska kunna anpassa sin verksamhet och fondernas stadgar i enlighet med kraven i lagen. Övergångsbestämmelserna har beskrivits närmare i detaljmotiveringen till respektive lagförslag.

Förordningen om penningmarknadsfonder tillämpas från och med den 21 juli 2018, med undantag av artiklarna 11.4, 15.7, 22 och 37.4 som tillämpas från och med den 20 juli 2017.

SFTR-förordningen har tillämpats från och med den 12 januari 2016, med undantag av artikel 4.1 och artiklarna 13—15. Artikel 4.1 tillämpas på det sätt som fastställs närmare i artikel 33.2 a 12—21 månader från dagen för ikraftträdandet av de delegerade akter som kommissionen antar. Artikel 13 tillämpas från och med den 13 januari 2017, artikel 14 från och med den 13 juli 2017 och artikel 15 från och med den 13 juli 2016. Esma överlämnade till kommissionen den 31 mars 2017 utkast till de tekniska tillsynsstandarderna (*Final Report, Technical standards under SFTR and certain amendments to EMIR*, ESMA70-708036281-82). Kommissionen har dock inte ännu godkänt dem. Kommissionen meddelade den 24 juli 2018 att den godkänner förslag till tekniska standarder med vissa ändringar, men kommissionens delegerade förordning om detta har ännu inte trätt i kraft.

Ändringsförordningen till EuVECA och EuSEF-förordningarna har tillämpats sedan den 1 mars 2018.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

4.1 Egendomsskydd

I 15 § i grundlagen föreskrivs det om egendomsskyddet, och enligt bestämmelsen är vars och ens egendom tryggad. Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkning tryggar det grundlagsfästa egendomsskyddet också bestående avtalsrelationer, även om förbudet mot att ingripa retroaktivt i avtalsrelationers okränkbarhet inte är ovillkorligt i grundlagsutskottets praxis (t.ex. GrUU 36/2010 rd s. 2, GrUU 42/2006 rd, s. 4 och GrUU 63/2002 rd, s. 2). Skyddet för kontinuiteten i förmögenhetsrättsliga rättshandlingar bottnar i tanken att skydda rättssubjektens befogade förväntningar i ekonomiska frågor (t.ex. GrUU 36/2010 rd, s. 2, GrUU 42/2006 rd, s. 4 och GrUU 21/2004 rd, s. 3). I utskottets praxis har skyddet för berättigade förväntningar ansetts omfatta rätten att lita på att lagstiftningen om de rättigheter och skyldigheter som är viktiga för avtalsförhållandet består och att denna typ av frågor inte kan regleras på ett sätt som i oskäligt hög grad försämrar parternas rättsliga ställning (t.ex. GrUU 36/2010 rd, s. 2, GrUU 42/2006 rd, s. 4 och GrUU 21/2004 rd, s. 3). Bestämmelser som ingriper i skyddet för kontinuiteten i avtalsförhållanden har utskottet bedömt med avseende på de generella villkoren för att få inskränka de grundläggande fri- och rättigheterna, exempelvis med avseende på ett godtag-

bart syfte och bestämmelsernas proportionalitet (t.ex. GrUU 56/2005 rd, s. 2, GrUU 13/2003 rd, s. 2—3).

På de grunder som anförts ovan har bestämmelserna i 10 kap. 5 § i lagförslag 1 betydelse med tanke på det egendomsskydd som tryggas i grundlagens 15 §. I 10 kap. 5 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder ska det föreskrivas om fondbolags möjlighet att i enlighet med vissa grunder som närmare bestäms i en placeringsfonds stadgar lösa in fondandelar i en placeringsfond utan medverkan från fondandelsägaren. Den föreslagna bestämmelsen är ny i jämförelse med nuläget och efter en placeringsfonds stadgeändring inverkar den också på sådana rättigheter för fondandelsägare som uppkommit före lagens ikraftträdande.

Teckning i en placeringsfond i enlighet med vissa av placeringsfondens stadgar ger inte med avvikelse från giltigheten hos villkoren i avtalsförhållandet investeraren rätt att vid en senare tidpunkt hindra en ändring av placeringsfondens stadgar. Investeraren godkänner indirekt placeringsfondens stadgar genom att ge en teckningsorder till placeringsfonden. Investeraren godkänner då också särskilda bemyndiganden om inlösen. I enlighet med lagen om placeringsfonder kan en placeringsfonds stadgar ändras genom beslut av fondbolaget. Investerarna ska underrättas om ändringen av stadgarna och stadgeändringen blir genom detta förfarande bindande för alla fondinvesterar. Om investeraren anser att stadgeändringen inte kan godkännas har han eller hon tid tills stadgeändringen träder i kraft att kräva att fondandelen ska lösas in och därmed lämna placeringsfonden.

Syftet med bestämmelserna i 10 kap. 5 § 2 mom. i lagförslag 1 är att säkerställa fondbolagets möjligheter att reagera i sådana eventuella situationer då det ligger i placeringsfondens alla fondandelsägars intresse att begränsa uppkomsten av oförutsedda kostnader till följd av skyldigheter som gäller en enskild investerare. En särskild ensidig inlösningsrätt för ett fondbolag är motiverat i situationer där fondbolaget inte rimligen kan förutsättas sköta extra administrativa uppgifter som beror på en enskild investerare, t.ex. extra rapporteringsskyldighet på grund av investerarens bostadsort. Extra kostnader för fondbolaget kan lätt innebära kostnader som andra fondandelsägare ska betala, varvid inlösen av en enskild investerare ur placeringsfonden lättar kostnadstrycket för de andra andelsägarna i placeringsfonden. Det kan således med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna anses finnas godtagbara och samhälleligt vägande skäl för den föreslagna regleringen. Eftersom fondbolaget inte har andra möjligheter att förhindra onödiga skyldigheter kan inlösen av en andelsägars fondandel i denna situation anses vara nödvändigt. Rätten att inlösa fondandelar gäller dock endast exceptionella situationer, och därför kan bestämmelserna anses förenliga med kravet på proportionalitet. Fondandelen ska utan kostnader lösas in med placeringsfondens tillgångar till det värde som fondandelen har på inlösningsdagen, varför bestämmelsen inte heller kan anses oskäligen för fondandelsägaren.

Den föreslagna bestämmelsen kan med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna anses vara godtagbar och proportionerlig och därtill noggrant avgränsad och exakt.

4.2 Bemyndiganden att utfärda förordningar och föreskrifter

Enligt 80 § i grundlagen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Genom lag ska dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag.

I propositionen ingår ett bemyndigande för statsrådet att utfärda förordning (4 kap. 7 § 7 mom. i lagförslag 1) som motsvarar gällande lag.

De övriga bemyndigandena att utfärda förordning är inte med tanke på statsrådets hela verksamhet vittsyftande eller principiellt viktiga och hör t.ex. inte till flera ministeriers ansvarsområde. Därför kan finansministeriet, som ansvarar för finansmarknadslagstiftningen, ges i uppgift att utfärda dessa förordningar.

Bemyndigandena för finansministeriet att utfärda förordning enligt lagförslag 1 motsvarar i regel det gällande bemyndigandena. Propositionen innehåller dock ett nytt bemyndigande att utfärda förordning. Enligt 4 kap. 3 § i lagförslag 1 utfärdas det genom förordning av finansministeriet närmare bestämmelser om fondbolags ersättningspolicy för genomförandet av UCITS V-direktivet. Bemyndigandet att utfärda förordning är nödvändigt, eftersom UCITS V-direktivet innehåller mycket detaljerade bestämmelser om fondbolags ersättningspolicy, och därför har det ansetts meningsfullt att föreskriva om andelarna genom förordning av finansministeriet. Bemyndigandet att utfärda förordning är av teknisk natur och noggrant avgränsad, eftersom den begränsas till de bestämmelser som behövs för att genomföra UCITS V-direktivet. Bemyndigandet att utfärda förordning motsvarar också övrig finansmarknadslagstiftning.

Enligt 80 § i grundlagen kan även andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande ska vara exakt avgränsat.

I lagförslag 1 ingår bemyndiganden för Finansinspektionen att meddela närmare föreskrifter. Bemyndigandena att utfärda föreskrifter ingår i regel i bemyndiganden som motsvarar den nuvarande lagstiftningen. Bemyndigandet i 10 kap. 6 § 3 mom. i lagförslag 1 är dock nytt. Enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen ge närmare bestämmelser om grunderna för den begränsning av inlösningsrätten som avses i 1 mom. och om situationer när begränsningen kan användas. Meddelande av närmare föreskrifter som gäller sådana omständigheter är jämförbart med Finansinspektionens nuvarande bemyndiganden att meddela föreskrifter. Frågan är därmed om bestämmelser som preciserar lagens innehåll, som är av teknisk karaktär eller som annars gäller detaljer, eftersom rätten att lösa in kan definieras på flera olika sätt i en placeringsfonds stadgar. Därför är det ändamålsenligt att Finansinspektionen ska meddela sådana närmare föreskrifter som avses i propositionen. Grundlagsutskottet har i flera sammanhang ansett att Finansinspektionen eller dess föregångare kunde ges sådan behörighet (t.ex. GrUU 17/2012 rd, GrUU 28/2008 rd och GrUU 17/2004 rd).

Propositionens bestämmelser om behörighet att utfärda författningar och föreskrifter på lägre nivå överensstämmer med tolkningen av 80 § i grundlagen och etablerad tolkningspraxis i riksdagens utskott.

4.3 Administrativa påföljder

Det föreslås bestämmelser om påföljdsavgifter i 27 kap. 2 § i lagförslag 1, 22 kap. 2 § i lagförslag 2 och i de nya 7 och 8 punkterna i 40 § 2 mom. i lagförslag 3.

Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkning är dessa avgifter administrativa påföljder av sanktionskaraktär som inte är sådana skatter eller avgifter som avses i 81 § i grundlagen. Utskottet har i sak jämställt administrativa påföljder av sanktionskaraktär med straffrättsliga påföljder (GrUU 14/2013 rd, s. 2, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2/I, GrUU 55/2005 rd, s. 2/I och GrUU 32/2005 rd, s. 2/II). Eftersom påförande av administrativa påföljder av sanktionskaraktär innebär utövning av offentlig makt, bör det föreskrivas om dem med stöd av 2 § 3 mom. i grundlagen. Utskottet har ansett att det vid påförande av administrativa påföljder är fråga om utövning av offentlig makt i betydande utsträckning, varför det måste föreskrivas

genom lag om grunderna för betalningsskyldighet och avgiftsbeloppet samt om den betalningsskyldiges rättsskydd och om grunderna för verkställigheten av lagen (GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2/I, GrUU 57/2010 rd, s. 2/II, GrUU 55/2005 rd, s. 2/I och GrUU 32/2005 rd, s. 2—3). Utskottet har också ansett att även om kravet på exakthet enligt den straffrättsliga legalitetsprincipen i grundlagens 8 § inte direkt gäller administrativa påföljder kan det allmänna kravet på exakthet ändå inte förbigås i ett sammanhang som detta (GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2/II, GrUU 57/2010 rd, s. 2/II och GrUU 74/2002 rd, s. 5/I). Dessutom ska bestämmelserna uppfylla kraven i fråga om rätt proportion på sanktionerna (GrUU 28/2014 rd, GrUU 15/2014 rd).

Lagförslagets bestämmelser om påföljdsavgifter motsvarar till karaktär och innehåll de bestämmelser som redan finns i den gällande lagstiftningen och som har utfärdats med grundlagsutskottets medverkan (se t.ex. GrUU 17/2012 rd och GrUU 43/2013 rd).

Till de ovannämnda bestämmelserna har det dock fogats bestämmelser om Finansinspektionens rätt att påföra påföljdsavgift som påföljd också vid överträdelse och försummelse av de skyldigheter som föreskrivs i förordningen om penningmarknadsfonder och i SFTR-förordningen. I propositionen har man strävat efter att samordna kraven i grundlagen på att påföljderna ska vara exakta och proportionella och kraven i förordningen på att påföljderna ska vara effektiva och avskräckande. De föreslagna administrativa påföljderna gör det möjligt att effektivt ingripa i förfaranden som strider mot förordningen, vilket bidrar till att effektivisera den offentliga tillsynen över den anmälningsskyldighet som gäller transaktioner för värdepappersfinansiering och över återanvändningen av finansiella instrument som mottagits inom ramen för ett säkerhetsarrangemang. Det föreslås att det i en ny 8 punkt som fogas till 40 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen tas in bestämmelser om de viktigaste förseelser eller försummelser enligt förordningen om penningmarknadsfonder som kan leda till att påföljdsavgift påförs. Till denna del anses regleringen uppfylla kravet enligt 2 § 3 mom. i grundlagen på bestämmelser i lag och på proportionalitet. De bestämmelser som specificeras i punkten anses också till innehållet uppfylla kravet på exakthet och på noggrann avgränsning, eftersom de gärningar och försummelser som sanktionsbeläggs har räknats upp i lagen för att kunna identifieras. I det nya 3 mom. till 27 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder, i det nya 4 mom. till 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och i den nya 7 punkten till 40 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen ska det föreskrivas om sådana förseelser och försummelser enligt SFTR-förordningen som kan leda till att påföljdsavgift påförs. Även till denna del anses regleringen uppfylla kravet på att bestämmelserna ska utfärdas genom lag, kravet på proportionalitet, exakthet och noggrann avgränsning.

Med stöd av det som anges ovan bedöms det att lagförslagen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde samt annan lagstiftning som är tillämplig på fondbolag

Denna lag tillämpas på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet och på marknadsföring av andelar i fondföretag till allmänheten.

På fondbolag tillämpas lagen om investeringstjänster (747/2012) i enlighet med denna lag och 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Ett fondbolag får förvalta sådana AIF-fonder som avses i 2 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), om fondbolaget för denna verksamhet har auktorisation som AIF-förvaltare eller är registrerat hos Finansinspektionen med iakttagande av den lagen. En sådan förvaltare av externt förvaltade AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får förvalta placeringsfonder, om förvaltaren har verksamhetstillstånd för fondbolag för denna verksamhet.

Ett utländskt EES-fondbolag får i Finland i enlighet med auktorisation som beviljats i bolagets hemstat bedriva verksamhet som avses i 2 kap. 2 § med iakttagande av i 24 och 25 kap. Fondföretag får i Finland marknadsföra sina andelar till allmänheten med iakttagande av 23 kap.

Bestämmelser om penningmarknadsfonder och deras förvaltare finns utöver i denna lag i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *fondverksamhet* anskaffning av medel från allmänheten för kollektiva investeringar och investering av medlen huvudsakligen i finansiella instrument samt förvaltning av placeringsfonder och marknadsföring av fondandelar på det sätt som avses i fondföretagsdirektivet och i denna lag,

2) *placeringsfond* tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med 13 kap. och de stadgar som har fastställts i Finland samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar; en placeringsfond kan också bestå av en eller flera delfonder,

3) *delfond* en del av en placeringsfond med en investeringsverksamhet som kan avvika från placeringsfondens övriga delfonders investeringsverksamhet på ett sätt som beskrivs närmare i placeringsfondens stadgar,

4) *matarfond* en placeringsfond av vars tillgångar minst 85 procent investeras i andelar i en annan placeringsfond eller ett fondföretag, som då fungerar som mottagarfond, med avvikelse från vad som föreskrivs i 13 kap. 1 §, 2 § 1 mom., 4 och 5 §, 6 § 2, 6 och 7 mom., 7 §, 9 § 3 mom., 10 § och 15 § 1 mom.,

5) *mottagarfond* en placeringsfond som har minst en matarfond bland sina fondandelsägare, som inte själv är en matarfond och vars tillgångar inte har investerats i andelar i en matarfond samt ett fondföretag som enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller krav som motsvarar de ovannämnda,

6) *fondbolag* ett finskt aktiebolag som huvudsakligen bedriver fondverksamhet,

7) *fondbolags värdestat* en EES-stat, utom Finland, som inte är fondbolagets hemstat men där fondbolaget har en filial eller tillhandahåller tjänster,

8) *placeringsfonds EES-värdmedlemsstat* en EES-stat, utom Finland, som inte är placeringsfondens hemstat men där placeringsfondens andelar marknadsförs,

9) *förvaringsinstitutsverksamhet* förvaring av en placeringsfonds tillgångar och övervakning av att lagen, andra bestämmelser och föreskrifter samt fondens stadgar iakttas inom verksamheten,

10) *förvaringsinstitut* en sammanslutning som bedriver förvaringsinstitutsverksamhet,

11) *ledning* ett fondbolags eller ett förvaringsinstituts styrelse, förvaltningsråd och verkställande direktör samt alla som är direkt underställda verkställande direktören och sköter fondbolagets eller förvaringsinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder dess verksamhet,

12) *verkställande ledning* ett fondbolags eller förvaringsinstituts verkställande direktör samt alla som är direkt underställda verkställande direktören och sköter fondbolagets eller förvaringsinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder dess verksamhet,

13) *fondandel* en av flera lika stora andelar eller minst en bråkdel av en andel av tillgångarna i en placeringsfond eller delfond,

14) *fondandelsägare* en person, en sammanslutning eller en stiftelse eller en med dessa jämförbar utländsk fysisk eller juridisk person som äger en eller flera fondandelar eller bråkdelar av en fondandel,

15) *värdepapper* som avses i 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012),

16) *fondföretagsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag),

17) *fondföretag* ett företag för kollektiva investeringar som har fått auktorisation i någon annan EES-stat än Finland och som enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet,

18) *utländskt fondbolag* ett företag som bedriver verksamhet enligt 2 kap. 2 § 2 mom. och som i någon annan stat än Finland har fått auktorisation som motsvarar ett verksamhetstillstånd enligt 2 kap. 1 §,

19) *utländskt EES-fondbolag* ett bolag enligt fondföretagsdirektivet som i någon annan EES-stat än Finland har fått auktorisation som motsvarar det verksamhetstillstånd för fondbolag som avses i 2 kap. 1 § i denna lag,

20) *utländskt EES-fondbolags hemstat* den EES-stat, utom Finland, där ett fondbolag enligt stadgarna har sin hemort,

21) *fondföretags hemstat* den EES-stat, utom Finland, där ett fondföretag beviljats auktorisation som motsvarar det tillstånd som avses i 24 kap. 3 § 1 mom.,

22) *finansiella instrument* finansiella instrument enligt 1 kap. 14 § i lagen om investerings-tjänster,

23) *penningmarknadsinstrument* skuldförbindelser som normalt omsätts på penningmarknaden samt är likvida och har ett värde som vid varje tidpunkt exakt kan fastställas,

24) *OTC-derivatinstrument* andra derivatinstrument än sådana som är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017) eller på någon annan reglerad marknadsplats som fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten,

25) *betydande bindning* nära förbindelser enligt artikel 4.1 led 38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

26) *gränsöverskridande fusion*

a) en fusion av placeringsfonder eller fondföretag där åtminstone en fond eller ett företag har etablerats i Finland och en fond eller ett företag i en annan EES-stat än Finland, eller

b) en fusion av placeringsfonder som är etablerade i Finland med ett nygrundat fondföretag som är etablerat i en annan EES-stat än Finland eller en fusion av fondföretag som är etablerade i samma EES-stat, dock inte Finland, med en nyinrättad placeringsfond som är etablerad i Finland,

27) *inhemsk fusion* med internationell koppling en sådan fusion av placeringsfonder som är etablerade i Finland, där en anmälan enligt 22 kap. 7 § har gjorts om marknadsföring av minst en av de deltagande placeringsfondernas fondandelar i en annan EES-stat än Finland,

28) *EES-stat en stat* inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

29) *filial* ett driftställe som ett fondbolag har utanför Finland och ett driftställe som ett utländskt EES-fondbolag har i Finland, när driftstället inte är en juridisk person men är en del av fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget och tillhandahåller tjänster som fondbolaget har auktorisation att tillhandahålla,

30) *behöriga myndigheter* de myndigheter utsedda av någon annan EES-stat än Finland som ska se till att skyldigheterna enligt fondföretagsdirektivet fullgörs och som EES-staten i fråga har underrättat Europeiska kommissionen om,

31) *professionell investerare* sammanslutning som avses i 1 kap. 23 § 1 mom. 1—4 punkten i lagen om investeringstjänster, institutionella investerare som avses i 1 kap. 23 § 1 mom. 5 punkten i den lagen samt andra investerare, om de skriftligen har meddelat ett fondbolag eller ett fondföretag eller dess ombud att de på grund av sin yrkesskicklighet och investeringserfarenhet är professionella investerare och om de uppfyller minst två av följande krav:

a) investeraren har på marknaden i fråga gjort i genomsnitt minst tio transaktioner av betydande storlek per kvartal under de närmast föregående fyra kvartalen,

b) värdet av investerarens investeringstillgångar överstiger 500 000 euro,

c) investeraren arbetar eller har arbetat professionellt inom finanssektorn minst ett år i uppgifter som kräver kunskap om de planerade transaktionerna,

32) *icke-professionella kunder* icke-professionella kunder enligt 1 kap. 23 § 3 mom. i lagen om investeringstjänster,

33) *kreditvärdering* kreditbetyg enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut,

34) *utläggning på entreprenad* ett sådant arrangemang i samband med ett fondbolags eller förvaringsinstituts verksamhet utifrån vilket någon annan tjänsteleverantör tillhandahåller sådana funktioner eller tjänster för fondbolaget eller förvaringsinstitutet som dessa annars skulle sköta själva.

Alla driftställen som ett fondbolag har inrättat i samma EES-stat eller samma tredjeland och alla driftställen som ett utländskt EES-fondbolag har inrättat i Finland betraktas som en enda filial.

Det som i denna lag föreskrivs om fondandelar i placeringsfonder tillämpas också på andelar i fondföretag.

3 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

1) *kommissionens basfaktaförordning* kommissionens förordning (EU) nr 583/2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG rörande basfakta för investerare och villkor som ska uppfyllas när faktablad med basfakta för investerare eller prospekt tillhandahålls på annat varaktigt medium än papper eller på en webbplats,

2) *kommissionens notifieringsförordning* kommissionens förordning (EU) nr 584/2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG vad gäller den skriftliga anmälans och fondföretagsintygets form och innehåll, elektronisk kommunikation mellan behöriga myndigheter i samband med anmälan, förfaranden för kontroller på plats och utredningar samt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter,

3) *kommissionens riskhanteringsdirektiv* kommissionens direktiv 2010/43/EU om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG när det gäller organisatoriska krav, intressekonflikter, uppföranderegler, riskhantering och innehållet i avtalet mellan ett förvaringsinstitut och ett förvaltningsbolag,

4) *kommissionens genomförandedirektiv* kommissionens direktiv 2010/42/EU om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG när det gäller vissa bestämmelser avseende fusioner mellan fonder, master/feederfondföretag och anmälningsförfarande,

5) *Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten* den europeiska värdepappers- och marknadsmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG,

6) *EU:s tillsynsförordning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

7) *marknadsmisbruksförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

8) *europabolagsförordningen rådets förordning* (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag,

9) *förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

4 §

Kommissionens förordningar och delegerade rättsakter

Bestämmelser om fondbolag och förvaringsinstitut finns, utöver i denna lag, i de förordningar av kommissionen som nämns i 3 § samt i de delegerade akter av Europeiska kommissionen som avses i fondföretagsdirektivet samt i de tekniska standarder som antagits genom förordning eller beslut av kommissionen.

5 §

Tillsyn

Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i enlighet med lagen om Finansinspektionen (878/2008) och är behörig myndighet enligt fondföretagsdirektivet.

Finansinspektionen har rätt att av fondföretag och EES-fondbolag få de uppgifter och de kopior av handlingar som behövs för tillsynen.

6 §

Bestämmelser som ska tillämpas på delfonder

Vad som i denna lag föreskrivs om placeringsfonder tillämpas på motsvarande sätt på delfonder. Bestämmelser om bokslut som tillämpas på delfondsstrukturer finns dessutom i 7 kap. 4 § 4 mom., bestämmelser om separering av tillgångar i 9 kap. 1 § 3 och 4 mom., bestämmelser om indelning av en placeringsfond i delfonder i 10 kap. 3 § 1 mom., bestämmelser om fondprospekt i 15 kap. 3 § 1 och 4 mom. samt bestämmelser om fusion i 16 kap. 1 § 1 mom.

AVDELNING II

RÄTT ATT VARA VERKSAM SOM FONDBOLAG

2 kap.

Fondbolags verksamhetstillstånd

1 §

Tillståndsplikt

Placeringsfonder som avses i denna lag får förvaltas och fondverksamhet får bedrivas endast av fondbolag som har verksamhetstillstånd för denna verksamhet. Bestämmelser om fondbolags verksamhet utomlands finns i 22 kap. Bestämmelser om rätten för utländska EES-fondbolag att bedriva verksamhet i Finland finns i 1 kap. 1 § 4 mom.

2 §

Verksamhet som är tillåten för fondbolag

Ett fondbolag får bedriva fondverksamhet och till fondverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om denna inte är ägnad att skada fondandelsägarnas intressen.

Dessutom får fondbolaget tillhandahålla

- 1) kapitalförvaltning enligt 1 kap. 15 § 4 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 2) investeringsrådgivning enligt 1 kap. 15 § 5 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 3) förvaring av finansiella instrument som är andelar i placeringsfonder och fondföretag, enligt 2 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster.

Ett fondbolag kan inte beviljas verksamhetstillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 mom. Ett fondbolag kan inte heller beviljas verksamhetstillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 mom. 2 eller 3 punkten, om inte verksamhetstillstånd har beviljats eller samtidigt söks också för verksamhet som avses i 2 mom. 1 punkten.

Bestämmelser om skyldigheten för ett fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 2 mom. att höra till ersättningsfonden för investerarskydd finns i lagen om investeringstjänster.

På fondbolag som tillhandahåller tjänster som avses i 2 mom. tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

3 §

Firma

Endast fondbolag som avses i denna lag har rätt att i sin firma eller annars för beskrivning av sin verksamhet använda benämningen fondbolag eller fondaktiebolag.

4 §

Ansökan om verksamhetstillstånd

Finansinspektionen beviljar på ansökan fondbolag verksamhetstillstånd. Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden och om fondbolagets ägande, ledning och revisorer, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförutsättningar. Bestämmelser om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Om det företag som ansöker om verksamhetstillstånd är dotterföretag till ett fondbolag, värdepappersföretag, kreditinstitut eller försäkringsbolag som auktoriserats i en annan EES-stat eller dotterföretag till ett sådant fondbolags, värdepappersföretags, kreditinstituts eller försäkringsbolags moderföretag, ska ett utlåtande om ansökan begäras av den statens behöriga tillsynsmyndighet. På samma sätt ska det förfaras om samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande i både det företag som ansöker om verksamhetstillstånd och det utländska fondbolag, värdepappersföretag, kreditinstitut eller försäkringsbolag som avses ovan. I begäran om utlåtande ska tillsynsmyndigheten uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt de chefers anseende och erfarenhet som deltar i ledningen för ett annat företag inom samma grupp samt att lämna de uppgifter om ovannämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja verksamhetstillståndet eller utöva tillsyn över fondbolaget.

5 §

Förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd

Verksamhetstillstånd för fondbolag ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt den utredning som lämnats kan säkerställas att bolagets ägare uppfyller kraven enligt 3 kap. 5 § och bolagets ledning kraven enligt 2 § samt om det med beaktande av den tilltänkta omfattningen av bolagets affärsverksamhet kan säkerställas att fondbolaget kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper.

En förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd är dessutom att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, en tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar och att det uppfyller de övriga krav som föreskrivs i denna lag. Dessutom krävs det att det inte utifrån utredningen kan anses sannolikt att en effektiv tillsyn över fondbolaget hindras av en betydande bindning mellan fondbolaget och någon annan juridisk eller fysisk person eller av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter i ett tredjeland som tillämpas på fysiska och juridiska personer med sådan bindning.

Verksamhetstillstånd kan också beviljas ett fondbolag under bildning innan det registreras.

6 §

Beslut om verksamhetstillstånd

Ansökan ska avgöras inom sex månader från det att den mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar och den utredning som behövs för att avgöra saken. Beslut om verksamhetstillstånd ska dock alltid fattas inom tolv månader från det att ansökan togs emot. Om beslut inte har meddelats inom denna tid får sökanden anföra besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärmyndigheten om beslutet, om beslutet har meddelats efter att besvär anförts.

Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment tillämpas i övrigt lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska innan ärendet avgörs begära utlåtande om ansökan från ersättningsfonden för investerarskydd, om fondbolaget ansöker om tillstånd för verksamhet som avses i 2 § 2 mom.

7 §

Omfattningen av och ändring av verksamhetstillstånd

I verksamhetstillståndet ska det anges vilka av de tjänster som avses i 2 § som fondbolaget har rätt att tillhandahålla utöver fondverksamheten. Finansinspektionen kan efter att verksamhetstillståndet beviljats, på ansökan av fondbolaget, ändra verksamhetstillståndet till den del som anges i detta moment.

Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att förena verksamhetstillståndet med sådana för tillsynen nödvändiga begränsningar och villkor som gäller fondbolagets affärsverksamhet.

8 §

Registrering av verksamhetstillstånd

Finansinspektionen ska anmäla ett verksamhetstillstånd till handelsregistret för registrering. Om verksamhetstillstånd har beviljats för verksamhet som avses i 2 § 2 mom., ska Finansinspektionen också för kännedom underrätta ersättningsfonden för investerarskydd om tillståndet. Ett verksamhetstillstånd som har beviljats för ett nytt fondbolag och ett europabolag som flyttar sin hemort till Finland ska registreras samtidigt som företaget registreras.

Finansinspektionen ska för kännedom underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om verksamhetstillståndet. Bestämmelser om Finansinspektionens rätt och skyldighet att lämna information finns i 71 § i lagen om Finansinspektionen.

9 §

Inledande av verksamhet

Fondbolaget får, om inte annat följer av tillståndsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter det att verksamhetstillståndet har beviljats. Om verksamhetstillstånd har beviljats ett nytt företag, ska fondbolaget dessutom ha registrerats. Fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen om när det inleder sin verksamhet.

10 §

Flyttning av fondbolags hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett fondbolag har för avsikt att flytta sin hemort till någon annan EES-stat i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen, ska fondbolaget utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Finansinspektionen en kopia av det förslag om flyttning som avses i artikel 8.2 och den redogörelse som avses i artikel 8.3 i den förordningen.

Om fondbolaget har för avsikt att efter flyttningen av hemorten fortsätta att bedriva fondverksamhet i Finland, tillämpas på bolaget vad som föreskrivs om ett utländskt fondbolags rätt att utöva sådan verksamhet i Finland.

Registermyndigheten får inte ge ett sådant intyg som avses i 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004), om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i 2 mom. i den

paragrafen beviljats har meddelat registermyndigheten att fondbolaget inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av hemort, bestämmelserna om fortsättande eller avslutande av verksamheten i Finland eller bestämmelserna om fusion eller upplösning av en placeringsfond som fondbolaget förvaltar eller överlåtelse av förvaltningen av en placeringsfond som det förvaltar. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen (624/2006) endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av hemorten.

11 §

Fondbolags deltagande i fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett fondbolag deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda ett intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § 4 mom. i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § 4 mom. i aktiebolagslagen, om Finansinspektionen innan tillstånd beviljats har meddelat registermyndigheten att fondbolaget inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning, bestämmelserna om fortsättande eller avslutande av verksamheten i Finland eller bestämmelserna om fusion eller upplösning av en placeringsfond som fondbolaget förvaltar eller överlåtelse av förvaltningen av en placeringsfond som det förvaltar. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig det förfarande som tillståndet avser.

Om det övertagande bolaget som har registrerats i en annan stat har för avsikt att efter fusionen eller delningen fortsätta att bedriva fondverksamhet i Finland, tillämpas på bolaget vad som föreskrivs om utländska fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet i Finland.

12 §

Särskilda bestämmelser i samband med flyttning av ett fondbolags hemort

När ett fondbolag som bedriver verksamhet enligt 2 § 2 mom. flyttar sin hemort till en annan stat eller när det övertagande bolaget vid fusion eller delning är registrerat eller registreras i någon annan stat, tillämpas 13 kap. 9 § i lagen om investeringstjänster på fondbolagets skyldighet att göra en ersättningsfondutredning och på investerarens uppsägningsrätt.

13 §

Europabolag som fondbolag

Ett verksamhetstillstånd enligt 4 § beviljas även ett i europabolagsförordningen avsett europabolag som har beviljats ett motsvarande tillstånd i någon annan EES-stat och har för avsikt att flytta sin hemort till Finland i enlighet med artikel 8 i den förordningen. Finansinspektionen ska dessutom begära ett utlåtande om tillståndsansökan av den tillsynsmyndighet som övervakar fondföretagens och fondbolagens verksamhet i denna stat. Detsamma gäller när ett europabolag grundas genom fusion så att det övertagande bolaget som har sin hemort i någon annan stat än Finland registreras som europabolag i Finland.

14 §

Förbud att äga aktier i andra fondbolag eller fondandelar i placeringsfonder som fondbolaget förvaltar

Ett fondbolag får inte äga aktier i andra fondbolag, utländska EES-fondbolag eller andra utländska fondbolag eller fondandelar i placeringsfonder eller fondföretag som fondbolaget förvaltar.

AVDELNING III

FONDBOLAGS VERKSAMHET

3 kap.

Verksamhetsförutsättningar och minimikapital

1 §

Minimikapital

Ett fondbolag ska ha ett aktiekapital på minst 125 000 euro. Hela aktiekapitalet ska vara tecknat när verksamhetstillståndet beviljas.

Fondbolaget ska utöver det minimikapital som föreskrivs i 1 mom. ha en kapitalbas som utgör 0,02 hundradelar av det belopp varmed det sammanlagda värdet av de placeringsfonder som fondbolaget förvaltar överskrider 250 miljoner euro. Fondbolagets sammanlagda kapitalbas behöver emellertid inte överstiga 10 miljoner euro.

Vid beräkningen av det kapitalkrav som föreskrivs i 2 mom. ska det i värdet av de placeringsfonder som fondbolaget förvaltar räknas in samtliga placeringsfonder som fondbolaget förvaltar, inklusive de placeringsfonder vars investeringsverksamhet har getts i uppdrag åt ett annat bolag. Vid beräkningen av kapitalkravet beaktas inte de placeringsfonders tillgångar som fondbolaget förvaltar på uppdrag av ett annat fondbolag.

Oavsett de krav som ställs i 2 mom. får fondbolagets kapitalbas inte underskrida en fjärdedel av de fasta kostnader som har upptagits i den för föregående räkenskapsperiod godkända resultaträkningen eller, om det efter att bokslutet fastställts har skett betydande förändringar i fondbolagets verksamhet, det belopp som Finansinspektionen har fastställt på ansökan av fondbolaget.

Oberoende av vad som föreskrivs i 1—4 mom. ska ett fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 2 mom. alltid uppfylla kraven enligt 6 kap. 2 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster. På ett sådant fondbolag tillämpas 4 mom. i den paragrafen.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för att genomföra kraven enligt fondföretagsdirektivet när det gäller beloppet av fondbolagens kapitalbas enligt denna paragraf.

2 §

Ledning och tillförlitlighet

Fondbolag ska ledas med yrkesskicklighet och enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. De som hör till ett fondbolags ledning ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om fondverksamhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets verksamhet. Den som hör till ledningen för ett fondbolag som har beviljats tillstånd för sådan kapitalförvaltning som avses i 2 kap. 2 § 2 mom. ska dessutom ha den allmänna kännedom om investeringstjänster som behövs med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets investeringstjänster.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen dömts till bötesstraff för brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig att höra till ett fondbolags ledning, eller

2) på annat sätt än vad som avses i 1 punkten genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i den punkten.

Om en dom som avses i 2 mom. 1 punkten inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta med sitt uppdrag enligt 1 mom., om detta ska anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av dennes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkan omständigheter.

Fondbolaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar i fråga om personer i ledande ställning enligt 1 mom.

3 §

Fondbolags styrelse

Ett fondbolags styrelse ska ha minst tre medlemmar av vilka minst en tredjedel ska vara oberoende.

En oberoende styrelsemedlem får inte

1) vara anställd hos fondbolaget eller förvaringsinstitutet,

2) utöva eller representera en utövare av sådant bestämmande inflytande i fondbolaget som avses i 1 kap. 5 § bokföringslagen (1336/1997),

3) höra till ledningen för en sammanslutning som hör till samma koncern som fondbolaget,

4) höra till ledningen för eller stå i arbetsavtalsförhållande till en sådan annan tjänsteleverantör som ansvarar för portföljförvaltningen för en placeringsfond som fondbolaget förvaltar,

5) vara styrelse- eller direktionsmedlem i något annat fondbolag eller förvaringsinstitut eller

6) vara make, bror, syster eller släkting i rakt upp- eller nedstigande led till en person som hör till ledningen för fondbolaget.

För ett fondbolag får det inte inrättas ett förvaltningsråd.

4 §

Styrelsesuppleanter och verkställande direktörens ställföreträdare

Vad som i denna lag föreskrivs om fondbolags och förvaringsinstituts styrelsemedlemmar och verkställande direktör ska tillämpas också på styrelsesuppleanter och verkställande direktörens ställföreträdare.

5 §

Tillförlitligheten hos betydande ägare

Den som direkt eller indirekt äger minst tio procent av ett fondbolags aktiekapital eller en andel som medför minst tio procent av den rösträtt som samtliga aktier i bolaget medför måste vara tillförlitlig.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen till bötesstraff för brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig att vara ägare i ett fondbolag, eller

2) på annat sätt än vad som avses i 1 punkten genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att vara ägare i ett fondbolag.

Om en dom som avses i 2 mom. 1 punkten inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta utöva beslutanderätt som ägare i fondbolaget, om detta ska anses vara uppenbart mo-

tiverat med hänsyn till en samlad bedömning av dennes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkan omständigheter.

6 §

Insiderbestämmelser

En insider i ett fondbolag ska i enlighet med 7 § till fondbolagets insiderregister som avses i 9 § anmäla uppgifter om fondandelar i sådana placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget och om aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, när de är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform i Finland (*insideranmälan*).

Med *insider i ett fondbolag* avses

- 1) fondbolagets styrelsemedlemmar och styrelsesuppleanter, fondbolagets verkställande direktör och dennes ställföreträdare samt fondbolagets revisorer och revisorssuppleanter och de tjänstemän hos en revisionsammanslutning som är huvudansvariga för revisionen av bolaget,
- 2) andra än i 1 punkten avsedda anställda hos fondbolaget eller personer som agerar på fondbolagets vägnar eller för dess räkning och har möjlighet att påverka beslut om investering av placeringsfondens tillgångar.

7 §

Insideranmälan

En insider i ett fondbolag ska göra insideranmälan inom fjorton dagar från sin utnämning till ett uppdrag som avses i 6 § 2 mom.

I insideranmälan ska nämnas

- 1) omyndiga vars intressebevakare insidern är,
- 2) organisationer och stiftelser där insidern eller en omyndig som avses i 1 punkten direkt eller indirekt har bestämmande inflytande,
- 3) insiderns samt en i 1 punkten avsedd omyndig och en i 2 punkten avsedd organisations eller stiftelses innehav av fondandelar i placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget samt aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, när de i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform.

En insider ska medan uppdraget pågår inom sju dagar underrätta fondbolaget om

- 1) förvärv och avyttringar av aktier och finansiella instrument som avses i 2 mom. 3 punkten, då förändringen i innehavet gäller fondandelar eller en annan förändring i ett innehav uppgår till minst 5 000 euro,
- 2) andra än i 1 punkten avsedda förändringar i uppgifter som avses i denna paragraf.

De uppgifter som avses i 2 mom. 2 och 3 punkten behöver inte uppges till den del de gäller bostadsaktiebolag, ömsesidiga fastighetsaktiebolag som avses i 28 kap. 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009), ideella föreningar, ekonomiska föreningar eller sådana organisationer som drivs utan vinstsyfte. Om en organisation bedriver regelbunden handel med finansiella instrument, ska emellertid uppgifter om denna organisation lämnas.

I anmälan ska ingå de uppgifter som behövs för att identifiera personen, organisationen eller stiftelsen i fråga samt uppgifter om fondandelarna, aktierna och övriga finansiella instrument.

Om aktier eller finansiella instrument som avses i 2 mom. 3 punkten har överförts till värdeandelssystemet kan fondbolaget organisera ett förfarande som gör det möjligt att hämta uppgifterna ur värdeandelssystemet. I så fall behöver inga separata anmälningar göras.

8 §

Skyldighet för ett fondbolags aktieägare att göra anmälan

Den som äger aktier i ett fondbolag ska till det insiderregister som avses i 9 § göra anmälan om sitt innehav av fondandelar i en placeringsfond som förvaltas av fondbolaget.

Anmälan som avses i 1 mom. ska göras inom fjorton dagar från förvärvet av fondandelen. Anmälan om en förändring i innehavet ska göras inom samma tid.

Om fondandelar har överförts till värdeandelssystemet kan fondbolaget organisera ett förfarande för att hämta informationen ur värdeandelssystemet. Fondbolaget kan också organisera ett förfarande som gör det möjligt att hämta informationen ur fondandelsregistret för en placeringsfond som fondbolaget förvaltar. I så fall behöver inga separata anmälningar göras.

9 §

Insiderregister

Ett fondbolag ska för att förhindra marknadsmissbruk föra register över anmälningar som avses i 7 och 8 § (*fondbolagets insiderregister*), varav

1) det för varje insider framgår de fondandelar, aktier och finansiella instrument som ägs av insidern, omyndiga som avses i 7 § 2 mom. 1 punkten och organisationer eller stiftelser som avses i 7 § 2 mom. 2 punkten och som är av det slag som nämns i det momentet samt specificerade förvärv och avyttringar,

2) det framgår de fondandelar som ägs av aktieägare som avses i 8 § och förändringar i innehavet.

Om uppgifterna hämtas i enlighet med 7 § 6 mom. kan fondbolagets insiderregister till denna del bildas av uppgifter från värdeandelssystemet.

Uppgifterna i insiderregistret ska bevaras i fem år efter registreringen. Var och en har rätt att mot ersättning av kostnaderna få utdrag och kopior ur registret. Rätten att få uppgifter gäller dock inte fysiska personers personbeteckning och adress och andra fysiska personers än insiders och fondbolagets aktieägars namn.

10 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i de anmälningar som avses i 7 och 8 § och hur anmälningarna ska göras samt om innehållet i fondbolagets insiderregister och hur uppgifterna ska registreras.

11 §

Förbud mot värdepapperstransaktioner med en insider

Den som är insider i ett fondbolag och den som är aktieägare i ett fondbolag får inte utan Finansinspektionens tillstånd mot vederlag förvärva värdepapper eller derivatinstrument som ingår i en av fondbolaget förvaltat placeringsfonds tillgångar eller avyttra sådana tillgångar till en sådan placeringsfond, om inte förvärvet eller avyttringen sker på en sådan marknad eller marknadsplats som avses i 13 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten.

4 kap.

Organisering av verksamheten

1 §

Förvaltnings- och tillsynsarrangemang

Ett fondbolags verksamhet ska organiseras på ett tillförlitligt sätt med beaktande av arten av bolagets fondverksamhet. Fondbolaget ska ha de resurser, förvaltningsförfaranden och övervakningssystem som det behöver för att kunna bedriva verksamheten på ett ändamålsenligt sätt. Bestämmelser om fondbolags åtgärder vid eventuella intressekonflikter finns i 2 §.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter om organiseringen av fondbolags verksamhet som behövs för genomförandet av kommissionens riskhanteringsdirektiv.

2 §

Intressekonflikter

Ett fondbolag ska bedriva fondverksamheten omsorgsfullt, självständigt och sakkunnigt i enlighet med placeringsfondens och dess fondandelsägares intressen. Fondbolaget ska i sin verksamhet bemöta fondandelsägarna jämnt.

Fondbolaget ska inom sin fondverksamhet och vid organiseringen av sin affärsverksamhet försöka undvika intressekonflikter och, om sådana uppstår, se till att de placeringsfonder som fondbolaget förvaltar, fondandelsägarna och fondbolagets övriga kunder får en rättvis behandling.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens riskhanteringsdirektiv i fråga om

- 1) hur man agerar i placeringsfondens intresse,
- 2) principerna för hur man säkerställer att fondbolagen på lämpligt sätt utnyttjar de resurser och förfaranden som behövs för att bedriva den egna affärsverksamheten på behörigt sätt,
- 3) preciseringar av strukturer och organisatoriska krav avsedda att minimera intressekonflikter,
- 4) åtgärder för att identifiera och förebygga intressekonflikter samt kriterier för olika typer av intressekonflikter.

Ett fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 2 mom. 1 punkten får inte investera sina kunders tillgångar i fondandelar i placeringsfonder som fondbolaget förvaltar, om det inte på förhand har fått kundens godkännande.

3 §

Allmänna krav på ersättningssystem

Ett fondbolag ska ha ett ersättningssystem som omfattar bolagets ersättningspolicy och ersättningspraxis och som uppfyller de krav som ställs i denna lag med beaktande av fondbolagets storlek och interna organisation samt affärsverksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Ersättningssystemet ska vara förenligt med och främja en god och effektiv riskhantering inom fondbolaget. Ersättningssystemet får inte uppmuntra till sådan risktagning som strider mot stadgarna eller riskprofilerna för placeringsfonder som fondbolaget förvaltar eller mot fondbolagets skyldighet att handla i en placeringsfonds intresse. Ersättningssystemet ska vara förenligt med affärsstrategierna, målen för investeringsverksamheten, värderingarna och intressena för fondbolaget och de placeringsfonder som fondbolaget förvaltar samt för investerna. I ersättningssystemet ska det dessutom ingå åtgärder för att undvika intressekonflikter.

För genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner utfärdas det genom förordning av finansministeriet närmare bestämmelser om fondbolags ersättningspolicy.

4 §

Personer som omfattas av ett ersättningssystem

Ett fondbolags ersättningssystem ska tillämpas på sådana personalgrupper inom fondbolaget som i tjänsten utövar ett väsentligt inflytande på riskprofilen för fondbolaget eller för den placeringsfond som fondbolaget förvaltar. Till dessa hör

- 1) den verkställande ledningen,
- 2) de som verkar i uppgifter som kräver risktagning,
- 3) de som sköter interna kontrollfunktioner,
- 4) anställda för vilka den totala ersättningen inte väsentligt avviker från den totala ersättningen för dem som hör till en persongrupp som avses i 1 och 2 punkten.

Ersättningssystemet ska omfatta alla ersättningar som fondbolaget betalar. Till ersättningarna hör de fasta och rörliga delarna av löner, arvoden och diskretionära pensionsförmåner samt resultatbaserade arvoden och ersättningar som betalas ur placeringsfonden samt överföringar av fondandelar.

5 §

Godkännande av ett ersättningssystem

Styrelsen för ett fondbolag ska godkänna fondbolagets ersättningssystem och de allmänna principer som ingår i det. Styrelsen ska övervaka att de allmänna principerna följs och minst en gång per år kontrollera principerna. De styrelsemedlemmar som deltar i dessa uppgifter ska ha sakkunskap om riskhantering och ersättningar, och de får inte höra till fondbolagets verkställande ledning.

Det ska minst en gång per år göras en oberoende intern granskning av att fondbolagets ersättningssystem och de principer som ingår i det iakttas.

6 §

Privata transaktioner

Ett fondbolag ska vidta tillräckliga åtgärder för att försöka förhindra att en i fondbolaget relevant person genomför privata transaktioner, om de kan orsaka intressekonflikter med transaktioner eller tjänster som den relevanta personen deltar i på grund av sin ställning i bolaget eller om den relevanta personen har sådan insiderinformation som avses i värdepappersmarknadslagen eller konfidentiell information om placeringsfonder eller om transaktioner som gjorts för deras räkning. Åtgärder ska vidtas i syfte att också i övrigt säkerställa informationens konfidentialitet.

Med *relevanta personer* avses i denna lag

- 1) personer som hör till ett fondbolags ledning samt anställda och andra fysiska personer som tillhandahåller tjänster under fondbolagets kontroll eller som deltar i fondbolagets fondverksamhet,
- 2) fysiska personer som deltar i tillhandahållandet av sådana tjänster inom fondverksamhet som fondbolaget har lagt ut på entreprenad.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter om privata transaktioner som behövs för genomförandet av kommissionens riskhanteringsdirektiv.

7 §

Skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier

Den som har för avsikt att direkt eller indirekt förvärva aktier i ett fondbolag ska underrätta Finansinspektionen om detta på förhand, om förvärvarens innehav

1) på grund av förvärvet kommer att utgöra minst 10 procent av fondbolagets aktiekapital,
2) kommer att vara så stort att det motsvarar minst 10 procent av röstetalet för samtliga aktier, eller

3) kommer att berättiga till att utöva inflytande som är jämförbart med innehav som avses i 2 punkten eller till att annars utöva betydande inflytande i fondbolagets förvaltning.

Om avsikten är att öka ett innehav som avses i 1 mom. till minst 20, 30 eller 50 procent av fondbolagets aktiekapital eller så att innehavet kommer att motsvara en lika stor andel av det röstetal som samtliga aktier medför eller så att fondbolaget blir ett dotterföretag, ska också detta förvärv förhandsanmälas till Finansinspektionen.

Vid beräkning av den ägarandel och röstandel som avses i 1 och 2 mom. tillämpas 2 kap. 4 § och 9 kap. 4—6, 6 a, 6 b och 7 § i värdepappersmarknadslagen. Vid tillämpningen av detta moment beaktas inte aktier som den anmälningsskyldige har förvärvat för högst ett år i samband med en värdepappersemission eller med stöd av sin verksamhet som marknadsgarant och utifrån vilka den anmälningsskyldige inte har rätt att utöva rösträtt i en sammanslutning eller i övrigt påverka ledningens verksamhet i sammanslutningen.

En anmälan enligt 1 och 2 mom. ska göras också när antalet aktier som ingår i innehavet sjunker under någon av de gränser som anges i 1 eller 2 mom. eller om fondbolaget upphör att vara ett dotterföretag till den anmälningsskyldige.

Fondbolaget och dess holdingföretag ska minst en gång om året underrätta Finansinspektionen om ägarna till andelar enligt 1 och 2 mom. och om innehavens storlek samt utan dröjsmål anmäla sådana förändringar i ägarandelarna som har kommit till dess kännedom.

En anmälan som avses i 1 och 2 mom. ska innehålla behövliga uppgifter och utredningar om

- 1) den anmälningsskyldige och dennes tillförlitlighet och ekonomiska situation,
- 2) den anmälningsskyldiges innehav i och övriga bindningar till fondbolaget,
- 3) med förvärvet förknippade avtal, finansieringen av förvärvet och, i sådana fall som avses i 2 mom., om syftet med innehavet.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälningar enligt 1 och 2 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelserna i 1—7 mom. om förvärv och avyttring av aktier i fondbolag ska på motsvarande sätt tillämpas på förvärv och avyttring av aktier i förvaringsinstitut.

8 §

Förbud mot förvärv av aktier

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att förbjuda sådant förvärv av en ägarandel som avses i 7 § finns i 32 a § i lagen om Finansinspektionen, och bestämmelser om förfarandet vid meddelande av ett förbudsbeslut finns i 32 b § i den lagen.

Före utgången av tidsfristen enligt 32 b § i lagen om Finansinspektionen får den anmälningsskyldige förvärva aktier som avses i 7 § endast om Finansinspektionen har gett sitt samtycke.

9 §

Skyldighet för fondbolag att vidta åtgärder

Fondbolag ska genom deltagande i beredskapsplanering på finansmarknaden och förberedelser av verksamhet under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden (*beredskap*).

Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som ska anses vara sedvanlig för fondbolag och som medför väsentliga merkost-

nader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om trygghet av försörjningsberedskapen (1390/1992).

10 §

Bevarande av uppgifter

Ett fondbolag ska i minst fem år bevara uppgifter om varje transaktion som en placeringsfond är delaktig i. Bestämmelser om bevarandet av uppgifter om transaktioner och tjänster som ingår i verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 2 mom. finns i 10 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter om bevarande av uppgifter som behövs för genomförandet av kommissionens riskhanteringsdirektiv.

11 §

Behandling av kundklagomål

Fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland ska ha effektiva förfaranden för att korrekt och så snabbt som möjligt kunna behandla klagomål om fondverksamheten från andra än professionella investerare. Ett fondbolag ska i fem år bevara uppgifter om kundklagomål och de åtgärder som vidtagits för att avgöra dem.

De bolag som avses i 1 mom. ska se till att de kunder som inte är professionella investerare kan hänskjuta enskilda meningsskiljaktigheter om fondverksamheten till ett oavhängigt organ som ger rekommendationer. Organets stadgar ska trygga en opartisk, sakkunnig, öppen, effektiv och rättvis behandling av meningsskiljaktigheterna.

De bolag som avses i 1 mom. ska meddela Finansinspektionen namnet på och kontaktuppgifterna för det organ som avses i 2 mom. På begäran av Finansinspektionen ska ovannämnda bolag till inspektionen lämna in organets stadgar och andra utredningar som Finansinspektionen anger och som den behöver för att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 2 mom.

5 kap.

Soliditet och riskhantering

1 §

Fondbolags riskhantering

Ett fondbolag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att dess soliditet utsätts för väsentlig fara. Fondbolaget ska ha med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

På överföring av uppgifter som har samband med ett fondbolags riskhantering och övriga interna kontroll till ett företag som inte hör till samma finansiella företagsgrupp eller i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) avsedda sammanslutning som fondbolaget tillämpas 6 kap. 1 §.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de krav som ska ställas på de riskhanteringssystem och den övriga interna kontroll som avses i 1 mom. samt på en tillförlitlig förvaltning.

2 §

Fondbolags likviditet

Likviditeten hos ett fondbolag bedriver verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 2 mom. ska vara tryggad på ett med hänsyn till fondbolagets verksamhet tillräckligt sätt.

3 §

Kapitalbaskrav

Ett fondbolags sammanlagda kapitalbas ska alltid uppgå till minst det minimikapital som föreskrivs i 3 kap. 1 §. Vid fusion mellan minst två fondbolag kan Finansinspektionen bevilja undantag från detta krav. Det övertagande fondbolagets eller det nya fondbolagets kapitalbas får emellertid inte sjunka under den sammanlagda kapitalbas som de fusionerade fondbolagen hade vid fusionstidpunkten.

Om fondbolagets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som anges i 3 kap. 1 §, ska fondbolaget utan dröjsmål rapportera detta till Finansinspektionen och vidta åtgärder för att uppfylla de krav som ställs på kapitalbasen. Finansinspektionen ska, efter att ha fått den ovan avsedda rapporten eller motsvarande information på annat sätt, sätta ut en tid inom vilken kravet på kapitalbasen ska vara uppfyllt, vid äventyr att verksamhetstillståndet återkallas. Om kravet inte uppfylls inom den utsatta tiden kan Finansinspektionen fatta beslut om att återkalla verksamhetstillståndet.

Om fondbolagets kapitalbas sjunker under det belopp som anges i 3 kap. 1 § får fondbolaget inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet, om inte Finansinspektionen beviljar dispens för viss tid. Dispens kan beviljas om fondbolaget har lämnat Finansinspektionen ett mellanbokslut som varit föremål för revision och Finansinspektionen anser att dispensen inte äventyrar fondbolagets möjligheter att inom den utsatta tiden uppfylla kapitalbaskravet.

Vid beräkning av fondbolagets kapitalbas tillämpas EU:s tillsynsförordning.

6 kap.

Utläggning på entreprenad

1 §

Utläggning av fondbolags verksamhet på entreprenad

Ett fondbolag ska för sin verksamhet ha minst ett fast driftställe. Det kan dessutom bedriva verksamhet i filialer och på andra driftställen.

Ett fondbolag kan bedriva affärsverksamhet genom ombud eller på annat sätt lägga ut för sin verksamhet viktiga funktioner på entreprenad, om detta inte försvårar fondbolagets riskhantering och interna kontroll eller i övrigt innebär betydande olägenhet för fondbolagets affärsverksamhet.

En funktion är viktig för fondbolagets verksamhet om ett fel eller en brist i den väsentligt kan försvåra fondbolagets finansiella ställning, affärsverksamhetens kontinuitet eller efterlevnaden av de lagar som gäller fondbolagets verksamhet eller av villkoren i fondbolagets verksamhetstillstånd.

Ett skriftligt avtal som anger uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid ska ingå om att lägga ut en viktig funktion på entreprenad.

Ett fondbolag som efter det att verksamhetstillstånd beviljats har för avsikt att bedriva affärsverksamhet genom ett ombud eller annars lägga ut en för sin affärsverksamhet viktig funktion på entreprenad, ska på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggningen. Finansinspektionen ska underrättas om betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan fondbolaget och uppdragstagaren. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om underrättelsens innehåll.

En sådan underrättelse som avses ovan behöver emellertid inte lämnas, om ombudet eller uppdragstagaren hör till samma finansiella företagsgrupp eller i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker avsedda sammanslutning som fondbolaget.

Ett fondbolag ska se till att det av uppdragstagaren fortlöpande får de uppgifter som behövs för myndighetstillsynen över fondbolaget, för riskhanteringen och för den interna kontrollen samt att det har rätt att vidarebefordra uppgifterna till Finansinspektionen.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1—7 mom. ska 1 kap. 4 § i lagen om investerings-tjänster tillämpas på utläggning av sådana investeringstjänster på entreprenad som tillhanda-hålls av fondbolag.

2 §

Förutsättningar för utläggning på entreprenad

Anlitande av ombud får inte hindra ett fondbolag att handla i överensstämmelse med deras intresse som äger fondandelar i placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget. Det ombud som fondbolaget anlitar ska ha tillräcklig yrkesskicklighet med beaktande av de uppgifter som anförtrots ombudet. Fondbolaget ska se till att det när som helst under uppdraget kan ge om-budet ytterligare anvisningar och återkalla uppdraget med omedelbar verkan om detta ligger i fondandelsägarnas intresse.

Om ett ombud anlitas för investeringsverksamhet ska ombudet vara en sammanslutning som har behörigt tillstånd eller har registrerats för ändamålet och vars verksamhet med tanke på stabiliteten är föremål för tillsyn. Om ombudet har hemort i en annan stat än en EES-stat ska samarbetet mellan tillsynsmyndigheten och Finansinspektionen säkerställas i tillräcklig ut-sträckning. Fondbolaget ska regelbundet ge ombudet instruktioner om de allmänna grunderna för investeringsverksamheten.

För skötsel av uppgifter i samband med förvaltningen av en placeringsfond får såsom om-bud inte anlitas placeringsfondens förvaringsinstitut eller någon annan sammanslutning vars intressen kan stå i konflikt med fondbolagets eller fondandelsägarnas intressen. Avtal om överföring av fondbolagets ansvar på tredje part är ogiltiga. På ombudet tillämpas bestämmel-serna i 26 kap. 1 § 1 mom. om tystnadsplikt.

Fondbolaget eller dess ombud och förvaringsinstitutet för den placeringsfond som fondbola-get förvaltar får inte ha gemensam personal i uppgifter som hör till förvaltningen av place-ringsfonden eller i förvaringsinstitutets uppgifter enligt 21 kap. 2 §, får.

I en placeringsfonds fondprospekt ska det nämnas till vilken del fondbolaget anlitar ombud i sin verksamhet.

7 kap.

Bokslut och revision

1 §

Revisors behörighet

Ett fondbolags bolagsstämma ska för varje räkenskapsperiod välja minst en revisor och en revisorssuppleant för revision av bolaget och de placeringsfonder som det förvaltar.

Minst en revisor ska vara en CGR-revisor eller en sådan revisionssammanslutning vars hu-vudansvariga revisor är CGR-revisor.

Vad som i denna lag föreskrivs om revisorer tillämpas också på revisorssuppleanter.

2 §

Förordnande av revisor

Finansinspektionen ska förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren, om
1) 1 § 1 eller 2 mom. i detta kapitel eller 2 kap. 1 § i revisionslagen (1141/2015) har överträtts,

2) en revisor inte är oberoende enligt 4 kap. 6 § i revisionslagen, eller

3) en i fondbolagets bolagsordning intagen bestämmelse om revisorernas antal eller behörighet inte har iakttagits.

Finansinspektionen ska av Patent- och registerstyrelsens revisionsnämnd begära ett utlåtande i ett ärende som avses i 1 mom. 2 punkten och som gäller oberoende innan ärendet avgörs.

Finansinspektionen ger, när det gäller fondbolag och förvaringsinstitut, sådana förordnanden som avses i 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

Fondbolagets styrelse ska höras innan ett sådant förordnande ges som avses i denna paragraf. Förordnandet är i kraft tills en ny revisor i föreskriven ordning har valts i stället för en revisor som avses i 1 mom.

3 §

Granskning av värdeberäkningens riktighet

Åtminstone en av de revisorer som avses i 1 § 2 mom. ska minst en gång per år granska att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt och granska det värde på kalenderårets sista värderingsdag som ligger till grund för beräkningen av placeringsfondens värden.

Revisorn ska upprätta en skriftlig revisionsberättelse och lämna den till fondbolaget.

4 §

Bokslut och verksamhetsberättelse för fondbolag och placeringsfonder

För varje räkenskapsperiod ska det för fondbolaget och varje placeringsfond upprättas separata bokslut som innehåller resultaträkning, balansräkning och uppgifter som ska lämnas i noter till resultaträkningen och balansräkningen. Till bokslutet ska det fogas en verksamhetsberättelse.

På ett fondbolags bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas 12 kap. 1 och 3—10 § i kreditinstitutslagen (610/2014), med undantag av bestämmelserna i 5 § i det kapitlet om att verksamhetsberättelsen ska innehålla en kapitaltäckningsanalys.

Bestämmelser om scheman för fondbolags och placeringsfonders resultaträkning och balansräkning, om noterna till resultaträkningen och balansräkningen samt om uppgifter som ska lämnas i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av finansministeriet. Innan en sådan förordning utfärdas ska finansministeriet begära yttrande av Finansinspektionen och bokföringsnämnden.

Om placeringsfonden består av en eller flera delfonder, ska det utöver bokslut och verksamhetsberättelse per delfond läggas fram en kombinerad resultat- och balansräkning för placeringsfonden.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse enligt 1 mom. Finansinspektionen ska innan den meddelar en föreskrift begära yttrande om den av finansministeriet och bokföringsnämnden. Om Finansinspektionen i fråga om tillämpningen av denna paragraf eller finansministeriets med stöd av den utfärdade förordning ger en sådan anvisning eller ett sådant yttrande som är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen, bokföringsförordningen eller aktiebolagslagen ska Finansinspektionen om anvisningen eller yttrandet begära ett yttrande av bokföringsnämnden innan anvisningen eller yttrandet ges.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett fondbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd till undantag från föreskrifter som avses i 5 mom., om detta är befogat för att få en rättvisande och tillräcklig bild av sökandens eller placeringsfondens verksamhetsresultat och finansiella ställning. Om ett ärende är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bestämmelserna om bokslut i bokföringslagen, bokföringsförordningen eller aktiebolagslagen, ska Finansinspektionen innan den avgör ärendet begära yttrande av bokföringsnämnden om tillståndsansökan.

5 §

Inlämnande av en placeringsfonds verksamhetsberättelse till Finansinspektionen

Ett fondbolag ska utan obefogat dröjsmål till Finansinspektionen lämna en placeringsfonds verksamhetsberättelse och halvårsrapport samt kopior av

- 1) fondbolagets och placeringsfondens bokslutshandlingar,
- 2) de revisionsberättelser för fondbolaget och placeringsfonden som revisorerna upprättat och lämnat till fondbolagets styrelse, samt de handlingar som gäller förvaltningen av fondbolaget och placeringsfonden,
- 3) protokollen från bolagsstämorna och fondandelsägarstämmorna,
- 4) den revisionsberättelse som avses i 3 § 2 mom.

AVDELNING IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM FÖRVALTNINGEN AV PLACERINGSFONDER

8 kap.

Inrättande av en placeringsfond samt en placeringsfonds stadgar, minimikapital och minimiantal fondandelsägare

1 §

Beslut om inrättande

Ett fondbolag som har verksamhetstillstånd för förvaltning av placeringsfonder får inrätta en eller flera placeringsfonder i en EES-stat. Flera fondbolag får inte inrätta en gemensam placeringsfond eller specialplaceringsfond eller ett gemensamt kommanditbolag.

En placeringsfond ska ha stadgar. Fondbolagets styrelse beslutar om stadgarna och ändring av dem.

2 §

En placeringsfonds stadgar

I en placeringsfonds stadgar ska det åtminstone bestämmas om

- 1) placeringsfondens namn samt fondbolagets och förvaringsinstitutets firma,
- 2) syftet med fondens investeringsverksamhet samt hur fondens tillgångar ska investeras,
- 3) eventuella delfondsstrukturer,
- 4) eventuell indelning av fondandelar i bråkdelar samt den divisor som används,
- 5) fondandelarnas karaktär av avkastnings- och tillväxtandelar,
- 6) de grunder enligt vilka fondbolaget och förvaringsinstitutet får ersättning för sin verksamhet,

- 7) de förutsättningar under vilka investerare kan teckna olika andelsserier,
- 8) placeringsfondens regelbundna kostnader,
- 9) de närmare grunderna för beräkningen av fondandelsvärdet samt för bestämmande av tecknings- och inlösningspriset,
- 10) var och hur fondandelar tecknas och inlöses samt eventuella begränsningar av tecknings- och inlösningsrätten,
- 11) de grunder med stöd av vilka fondbolaget kan utnyttja den rätt som bolaget enligt stadgarna eventuellt har att lösa in fondandelar utan medverkan från fondandelsägare,
- 12) de situationer i vilka fondbolaget kan eller är skyldigt att sluta inlösa fondandelar,
- 13) var, när och hur fondandelsvärdet offentliggörs och uppgifter om fondandelarnas tecknings- och inlösningspriser hålls tillgängliga för allmänheten,
- 14) fondbolagets och placeringsfondens räkenskapsperiod,
- 15) grunderna för utdelning av avkastning samt hur och var utdelningen sker,
- 16) när och var placeringsfondens fondprospekt, faktablad och halvårsrapport samt placeringsfondens och fondbolagets verksamhetsberättelse hålls tillgängliga för allmänheten,
- 17) hur fondandelsägarstämmor sammankallas och hur information delges fondandelsägarna,
- 18) huruvida fondandelarna, en andelsklass eller en andelsserie överförs till värdeandelssystemet.

3 §

Andra uppgifter som ska anges i en placeringsfonds stadgar

Om avsikten är att i placeringsfondens verksamhet tillämpa den i lag tillåtna möjligheten, ska i fondens stadgar anges

1) möjligheten att för placeringsfondens räkning i tillfälligt syfte uppta kredit för fondverksamheten,

2) grunderna för upplösning av placeringsfonden, och

3) de i 13 kap. 11 § 2 mom. avsedda stater, lokala offentliga samfund eller internationella samfund av offentligrättslig karaktär som har emitterat eller garanterat värdepapper i vilka fondbolaget ämnar investera mer än 35 procent av placeringsfondens tillgångar.

Om derivatinstrument används i placeringsfondens investeringsverksamhet, ska i fondens stadgar nämnas

1) derivatinstrumentens användningsändamål och art samt i vilken omfattning de ska användas,

2) motparterna i OTC-derivatinstrument,

3) de riskhanteringsmetoder som fondbolaget har för avsikt att tillämpa.

I placeringsfondens stadgar ska det dessutom anges

1) om fondbolaget har för avsikt att ingå låne- eller återköpsavtal om värdepapper och penningmarknadsinstrument som hör till fondens tillgångar,

2) den maximala andel av placeringsfondens investeringar i värdepapper och penningmarknadsinstrument eller av dess tillgångar som samtidigt kan vara föremål för sådana avtal som avses i 1 punkten,

3) vilka i 13 kap. 18 § avsedda sammanslutningars tjänster som fondbolaget har för avsikt att anlita.

Fondbolag ska iaktta de begränsningar i fråga om investering av tillgångar som anges i bolagets stadgar.

4 §

En placeringsfonds namn

Namnet på en placeringsfond ska innehålla ordet placeringsfond. Benämningen placeringsfond får endast användas på placeringsfonder som avses i denna lag.

Namnet på en placeringsfond ska tydligt skilja sig från namnet på andra placeringsfonder som har fått sina stadgar fastställda tidigare.

5 §

Fastställande av en placeringsfonds stadgar

Finansinspektionen fastställer på ansökan av fondbolaget en placeringsfonds stadgar och ändringar i dem. Placeringsfondens stadgar och ändringar i dem ska fastställas om de överensstämmer med lag och är tydliga.

En ändring av en placeringsfonds stadgar träder i kraft en månad efter det att Finansinspektionen har fastställt ändringen och fondandelsägarna har underrättats om den på det sätt som anges i placeringsfondens stadgar, om inte Finansinspektionen med beaktande av ändringens omfattning och fondandelsägarnas intressen bestämmer något annat.

6 §

Förbud mot att ombilda en placeringsfond till en specialplaceringsfond

En placeringsfond vars stadgar uppfyller de krav som ställs i fondföretagsdirektivet får inte ombildas till en specialplaceringsfond.

7 §

Inledande av marknadsföringen av en placeringsfond

Ett fondbolag får inte till allmänheten börja marknadsföra fondandelar i en placeringsfond som det förvaltar och inte heller får medel tillföras placeringsfonden förrän fondens stadgar har fastställts.

Fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen om tidpunkten då det inleder fondverksamheten.

Om fondbolaget inte har inlett fondverksamheten inom två år från det att dess stadgar första gången fastställts i enlighet med 5 § ska fastställelsen av stadgarna anses ha förfallit.

8 §

En placeringsfonds minimikapital och öppethållande

En placeringsfonds tillgångar ska uppgå till minst två miljoner euro (*minimikapital*). Placeringsfonden är öppen för alla investerare i enlighet med de krav på teckning och inlösen som närmare bestäms i placeringsfondens stadgar. En placeringsfond ska ha minst 30 fondandelsägare. När antalet fondandelsägare räknas ska som en helhet betraktas en fondandelsägare och sådana i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsedda sammanslutningar och därmed jämförbara utländska företag som fondandelsägaren har bestämmande inflytande i. En fondandelsförvaltare som uppfyller kraven i 11 kap. 7 § i denna lag ska inte betraktas som en (1) fondandelsägare. Minimikapitalet och minimiantalet fondandelsägare ska uppnås inom ett år från det att placeringsfonden har inlett sin verksamhet.

Fondbolaget ska omedelbart göra en anmälan Finansinspektionen då det minimikapital eller det minimiantal fondandelsägare som avses i 1 mom. har uppnåtts för första gången eller åter sjunkit under den i momentet angivna gränsen eller på nytt uppnått gränsen.

9 §

Principer för en placeringsfonds investeringsverksamhet

En placeringsfonds tillgångar ska utan obefogat dröjsmål investeras i enlighet med 13 kap. Fondbolaget får inte utan särskilda skäl investera placeringsfondens tillgångar till ett högre pris än marknadsvärdet eller överlåta dem till ett lägre pris än marknadsvärdet. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifterna om placeringsfonders kapital och antal fondandelsägare enligt 8 § och uppgifterna om investering av placeringsfonders tillgångar enligt 1 och 2 mom. i denna paragraf ska anmälas.

9 kap.

Förvaltning av placeringsfonder

1 §

Fondbolags rätt att företräda placeringsfonder och skyldighet till separation av tillgångar

En placeringsfonds tillgångar ägs av fondandelsägarna. Fondandelsägarna är inte personligen ansvariga för åtaganden som hänför sig till placeringsfonden.

Ett fondbolag ska hålla placeringsfondens tillgångar åtskilda från sin egendom och från andra placeringsfonders egendom genom att låta ett förvaringsinstitut förvara dem. En placeringsfonds tillgångar får inte utmätas för fondbolagets skuld.

Om det till placeringsfonden har bildats en sådan delfond eller sådana delfonder som avses i 10 kap. 3 § 1 mom. ska också dessa tillgångar hållas åtskilda i enlighet med 2 mom. Delfondernas tillgångar får inte utmätas för placeringsfondens, en annan delfonds eller fondbolagets skuld.

Fondbolaget företräder i eget namn en placeringsfond eller en delfond till en placeringsfond. Vid rättshandlingar som gäller en placeringsfond eller en delfond ska det nämnas den placeringsfond eller delfond på vars vägnar fondbolaget handlar.

2 §

Fondandelsägarstämma och sammankallande av stämma

En fondandelsägarstämma ska hållas när fondbolagets styrelse anser att det finns anledning till detta eller om en revisor, en oberoende styrelsemedlem eller sådana fondandelsägare som tillsammans innehar minst en tjugondel av alla utelöpande fondandelar skriftligen kräver det för behandling av ett uppgivet ärende.

Fondbolaget är skyldigt att på det sätt som anges i placeringsfondens stadgar underrätta fondandelsägarna om ett erhållet initiativ om sammankallande av en sådan stämma som avses i 26 kap. 9 § eller ett annat initiativ av en fondandelsägare om sammankallande av en stämma, om inte den fondandelsägare som föreslår sammankallandet av en stämma innehar den minimiandel som avses i 1 mom. Fondbolaget kan av grundad anledning vägra att underrätta fondandelsägarna, om bolaget anser att det inte finns någon grund för att hålla en stämma. Fondbolaget ska underrätta den fondandelsägare som föreslagit sammankallandet av en stämma om sin vägran och om grunden för vägran.

Stämman ska sammankallas utan dröjsmål, om den minoritet som anges i 1 mom. understöder ett sammankallande av stämman.

3 §

Förfarande vid en fondandelsägarstämma och uppgifter om andelsägarna

I fråga om en fondandelsägarstämma tillämpas de bestämmelser som ska iakttas vid ett föreningsmöte, om inte något annat följer av placeringsfondens stadgar eller denna lag.

En fondandelsägare utövar sin rätt vid fondandelsägarstämman personligen eller genom ett ombud. Ombudet ska visa upp en daterad fullmakt. Befullmäktigandet gäller en stämma, om inte något annat framgår av fullmakten. Fullmakten är dock i kraft i högst tre år från det att den utfärdats.

En fondandelsägare och ett ombud får vid fondandelsägarstämman anlita ett biträde.

Varje fondandel i placeringsfonden medför en röst vid fondandelsägarstämman.

En fondandelsägare som enligt 1 kap. 5 § bokföringslagen har bestämmande inflytande i ett fondbolag, får inte själv eller genom ombud rösta vid en av fondbolaget förvaltat placeringsfonds fondandelsägarstämma.

Vad som i 5 mom. föreskrivs om fondandelsägare tillämpas också på sådana samfund och stiftelser där en ovan avsedd fondandelsägare har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § bokföringslagen.

4 §

Fondandelsregister

Ett fondbolag ska för registreringen av fondandelsägarnas innehav föra ett fondandelsregister över fondandelarna. Åtminstone följande uppgifter ska ingå i registret:

- 1) fondandelsägarnas namn och postadresser,
- 2) antalet fondandelar som innehaven omfattar,
- 3) fondandelarnas olika andelsklasser och andelsserier specificerade,
- 4) registreringsdatum för fondandelarna, och
- 5) ordningsnummer för teckningarna av fondandelar.

Anteckningar i fondandelsregistret får göras först när det har säkerställts att placeringsfonden får teckningspriset för en fondandel inom en tidsfrist som normalt iakttas på marknaden. Teckningspriset ska betalas i pengar eller genom att placeringsfonden ges värdepapper eller penningmarknadsinstrument som avses i 13 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten till ett belopp som motsvarar teckningspriset, så att fördelningen av olika slag av värdepapper eller penningmarknadsinstrument vid tidpunkten för bestämmandet av teckningspriset motsvarar den i placeringsfondens stadgar för varje enskilt slag av värdepapper eller penningmarknadsinstrument specificerade investeringsverksamheten och värdepapperens eller penningmarknadsinstrumentens sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem. Teckningspriset för fondandelar som en matarfond enligt 14 kap. 1 § tecknar i en mottagarfond kan betalas också genom överlämnande av finansiella instrument som avses i 13 kap. Innan fondandelarna tecknas ska ett utlåtande om värdet av dessa finansiella instrument och konsekvenserna med tanke på fondandelsägarnas likställighet ha inhämtats av en CGR-revisor eller av en revisionssammanslutning där den revisor som ansvarar för utlåtandet är CGR-revisor.

Ett av en fondandelsägare till fondbolaget anmält förvärv som det har lagt fram tillförlitlig utredning om samt andra till fondbolaget anmälda förändringar i omständigheter som har antecknats i fondandelsregistret ska utan dröjsmål införas i fondandelsregistret.

Fondbolaget är skyldigt att lämnauppgifter som avses i 1 mom. till åklagar- och förundersökningsmyndigheterna för utredning av brott samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådana uppgifter. Fondandelsregistret ska hållas tillgängligt för fondandelsägarstämman.

5 §

Andelsbevis

Ett fondbolag kan på begäran av en fondandelsägare utfärda andelsbevis för fondandelar, om placeringsfondens fondandelar inte har anslutits till värdeandelssystemet.

Ett andelsbevis kan omfatta flera fondandelar eller bråkdelar av sådana och det kan ställas endast till en i fondandelsregistret antecknad person, sammanslutning eller stiftelse.

I ett andelsbevis ska anges

1) fondandelsägarens och placeringsfondens namn samt fondbolagets och förvaringsinstitutets firma,

2) andelsbevisets ordningsnummer,

3) de till andelsbeviset anslutna fondandelarnas art och antal,

4) hur fondandelar inlöses.

Andelsbevis ska dateras och undertecknas av fondbolagets styrelse eller av en person som styrelsen har befullmäktigat. Underskriften får dock också vara tryckt eller framställd på något annat jämförbart sätt.

Fondbolagets styrelse kan fatta beslut om att det från och med en tidpunkt som anges i beslutet inte ska utfärdas andelsbevis för fondandelar i sådana fonder som förvaltas av fondbolaget.

6 §

Utövande av fondandelsägares rättigheter

Den som har förvärvat en fondandel har inte rätt att utöva de rättigheter som enligt denna lag tillkommer en fondandelsägare förrän fondandelen har registrerats enligt 4 § eller förvärvet har anmälts till och utredning om förvärvet har presenterats för fondbolaget. Detta gäller emellertid inte en sådan rättighet som utövas genom uppvisande eller överlåtelse av andelsbevis eller därtill hörande utdelningskuponger.

7 §

Överlåtelse och pantsättning av fondandelar

På överlåtelse och pantsättning av andelsbevis tillämpas 13, 14 och 22 § i lagen om skuldebrev (622/1947). Vid tillämpningen av de ovan avsedda bestämmelserna ska den som innehar ett andelsbevis och som enligt fondbolagets anteckning på beviset är införd som fondandelsägare i fondandelsregistret jämföras med den som enligt 13 § 2 mom. lagen om skuldebrev förmodas ha den rätt som anges i skuldebrevet.

Bestämmelser om utdelningskuponger som fogats till andelsbevis finns i 24 och 25 § i lagen om skuldebrev.

Om utdelningskuponger inte medföljer andelsbevisen eller om andelsbevis inte har överlämnats kan det i placeringsfondens stadgar bestämmas att den som i fondandelsregistret är antecknad som fondandelsägare har rätt att lyfta avkastningen på fondandelen. Om avkastningen betalas till den person, sammanslutning eller stiftelse som har antecknats i fondandelsregistret, ska betalningen anses giltig även om mottagaren inte hade rätt till den, om inte fondbolaget kände till eller borde ha känt till saken.

Om inget andelsbevis har utfärdats ska det i fondandelsregistret dessutom antecknas panträtter eller andra motsvarande rättigheter som belastar fondandelen och som anmälts till fondbolaget.

8 §

Principer för ägarstyrningen av placeringsfonder

Ett fondbolags styrelse ska godkänna målsättningen och sättet för utövande av den rösträtt på aktiebolags bolagsstämma, som de i placeringsfondens tillgångar ingående aktierna medför. Målsättningen för ägarstyrningen ska uppges i fondprospektet. I placeringsfondens halvårsrapport och verksamhetsberättelse ska det redogöras för hur den rösträtt som tillkommer placeringsfonden har utövats under rapportperioden.

Om fondbolaget av tillgångarna i placeringsfonder som det förvaltar, i ett och samma aktiebolags aktier har investerat ett belopp som inte endast tillfälligt överskrider en tjugondel av det röstetal som samtliga aktier medför, ska det i placeringsfondens verksamhetsberättelse offentliggöra målsättningen för ägarstyrningen i aktiebolaget till den del som den avviker från den målsättning för ägarstyrningen som i enlighet med 1 mom. har uppgetts i fondprospektet.

10 kap.

Beräkning av värdet på en placeringsfond samt emission och inlösen

1 §

Emission av fondandelar

Ett fondbolag ska på begäran emittera fondandelar i en placeringsfond som det förvaltar. I placeringsfondens stadgar kan det till följd av investeringsverksamhetens natur eller av andra särskilda skäl bestämmas att fondandelarna ska emitteras endast vid de tidpunkter som närmare anges i stadgarna.

Trots bestämmelserna i 1 mom. får fondbolaget, i situationer som anges i stadgarna för en placeringsfond som det förvaltar, tillfälligt avbryta en emission av fondandelar i fonden när detta särskilt krävs för att säkerställa fondandelsägarnas likställighet eller tillgodose något annat tungt vägande intresse hos fondandelsägarna.

Finansinspektionen kan bestämma att emissionen av fondandelar ska avbrytas, om detta är nödvändigt för att säkerställa förtroendet för värdepappersmarknaden eller fastighetsmarknaden, för att trygga fondandelsägarnas intressen eller av andra särskilt vägande skäl.

Fondbolaget får vägra att emittera fondandelar och att ta emot teckning av fondandelar om det för vägran finns ett vägande skäl som anges i placeringsfondens stadgar. Skälet för vägran ska ha samband med kunden, med kundens tidigare beteende eller med att det enligt fondbolagets uppfattning är uppenbart att det inte finns något verkligt behov av ett kundförhållande. Kunden ska underrättas om grunden för vägran.

Bestämmelserna i 4 mom. tillämpas inte om något annat följer av 26 kap. 15 § eller av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017).

Om fondbolaget på det sätt som avses i 2 mom. tillfälligt har avbrutit emissionen av andelar i en placeringsfond som det förvaltar ska det utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om sitt beslut. Om fondbolaget på det sätt som avses i 4 mom. har vägrat att emittera fondandelar och ta emot teckningar av fondandelar ska det underrätta Finansinspektionen om sitt beslut före utgången av följande månad.

2 §

Indelning av fondandelar i bråkdelar

Den som investerat medel i en placeringsfond har rätt till en fondandel.

Fondandelar kan delas i bråkdelar, om detta anges i fondens stadgar. Fondens stadgar ska ange det antal lika stora delar som varje fondandel delas i.

3 §

En placeringsfonds delfonder, andelsklasser och andelsserier

I stadgarna för en placeringsfond kan det bestämmas att fonden kan indelas i en eller flera delfonder med från varandra avvikande investeringspolicy. I stadgarna ska i sådana fall dessutom bestämmas investeringspolicyn per delfond.

Fondandelarna i en placeringsfond är avkastningsandelar eller tillväxtandelar. I fondens stadgar kan det bestämmas att fonden har både avkastningsandelar och tillväxtandelar.

Placeringsfondens stadgar ska ange grunderna för beräkning av den årliga avkastning som utbetalas per avkastningsandel respektive kapitaliseras per tillväxtandel.

I stadgarna för en placeringsfond kan det bestämmas att fondandelarna kan avvika från varandra när det gäller det belopp som fondbolaget debiterar placeringsfonden som ersättning för förvaltningen av fonden. I stadgarna ska det då anges under vilka förutsättningar investerare kan teckna andelar som avviker från varandra i fråga om ersättningen. I stadgarna kan det också bestämmas att avkastningsandelar och tillväxtandelar kan emitteras i olika valutor eller att olika index-, inflations-, ränte- eller valutaskydd eller motsvarande skydd kan väljas för andelsserierna.

Samma slag av fondandelar ska i samma placeringsfond vara sinsemellan lika stora och medföra samma rätt till fondens tillgångar.

4 §

Beräkning av värdet på fondandelar

Ett fondbolag ska beräkna fondandelsvärdet varje sådan dag som inlåningsbanker i allmänhet håller öppet (*bankdag*).

Fondandelsvärdet är placeringsfondens värde dividerat med antalet utelöpande fondandelar. Placeringsfondens värde beräknas så att de skulder som hänför sig till fonden dras av från fondens tillgångar. I syfte att främja långsiktighet i fondandelsägarnas investeringsverksamhet kan placeringsfonden börja tillämpa en i fondens stadgar närmare angiven prissättningsmetod med hjälp av vilken fondens transaktionskostnader och kursdifferenser kan ersättas och fondandelsägarnas likställighet främjas. Metoden ska vara överskådlig och också i övrigt vara förenlig med fondandelsägarnas intresse.

Placeringsfondens tillgångar värderas enligt marknadsvärdet. Om något sådant inte finns eller om på det grund av omständigheterna inte kan fås, ska värdet av ett investeringsobjekt beräknas enligt de grunder som anges i placeringsfondens stadgar. Fondens stadgar ska även i övrigt närmare ange hur fondandelsvärdet beräknas. Om det på grund av ett exceptionellt osäkert eller oförutsägbart marknadsläge eller i övrigt på grund av exceptionella omständigheter eller av något annat vägande skäl inte går att bestämma fondandelsvärdet på ett tillförlitligt sätt, kan fondbolaget, för att säkerställa fondandelsägarnas likställighet, tillfälligt avstå från att beräkna fondandelsvärdet. Om fondbolaget tillfälligt har avstått från att beräkna fondandelsvärdet ska bolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om sitt beslut.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om beräkning av fondandelsvärdet.

5 §

Inlösen av fondandelar

På yrkande av fondandelsägare ska fondbolaget på det sätt och vid de tidpunkter som närmare bestäms i placeringsfondens stadgar lösa in andelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar. En fondandel ska lösas in omedelbart med placeringsfondens tillgångar, till det värde som den enligt 4 § beräknas ha på inlösningsdagen. Inlösen ska ske i den ordning fondandelsägarna har framställt yrkanden om saken. En förutsättning för inlösen är att andelsbeviset överlämnas till fondbolaget, om ett sådant har utfärdats. Om medel för inlösen behöver an-

skaffas genom försäljning av värdepapper, ska försäljningen ske utan obefogat dröjsmål, dock senast två veckor från det att inlösen yrkades. Fondandelarna ska lösas in så snart medlen från försäljningen av värdepapper har inlutit. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja tillstånd till överskridning av den tid som utsatts för försäljning av värdepapper.

Ett fondbolag kan på eget initiativ lösa in fondandelsägarens fondandelar, om det i stadgarna för inlösen anges vägande skäl som anknyter till fondandelsägaren. Skälen ska dessutom anknyta till att fondandelsägarens innehav i placeringsfonden kan medföra skyldigheter som det inte rimligen kan förutsättas att fondbolaget ska sköta. Inlösen ska då ske till fondandelens värde den dag då beslutet fattades, och det får inte tas ut någon avgift för inlösen. Fondandelsägaren ska utan dröjsmål underrättas om inlösen och grunden för inlösen.

6 §

Begränsning och temporärt avbrytande av inlösen

Ett fondbolag kan i situationer som anges i stadgarna för en placeringsfond och på det sätt som bestäms i stadgarna begränsa omfattande inlösen av fondandelar i den placeringsfond som fondbolaget förvaltar och temporärt avbryta inlösen av andelar i en placeringsfond. Inlösen av fondandelar får avbrytas endast om detta särskilt krävs för att säkerställa fondandelsägarnas likställighet eller tillgodose något annat tungt vägande intresse hos fondandelsägarna.

Fondbolaget ska avbryta inlösen av fondandelar om värdet av placeringsfondens egendom eller antalet fondandelsägare underskrider den gräns som anges i lag eller i fondens stadgar, om situationen inte har rättats till inom 90 dygn från det att gränsen underskreds. Inlösningsförbudet tillämpas emellertid inte före utgången av den tid som avses i 8 kap. 8 §. Medan avbrottet pågår ska fondens exceptionella situation nämnas i allt marknadsföringsmaterial för placeringsfonden.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om grunderna för den begränsning av inlösningsrätten som avses i 1 mom. och om situationer när begränsningen kan användas.

7 §

Finansinspektionens rätt att besluta om avbrytande av inlösen

Finansinspektionen kan bestämma att inlösen av fondandelar ska avbrytas, om detta är nödvändigt för att säkerställa förtroendet för värdepappersmarknaden, för att trygga fondandelsägarnas intressen eller av andra särskilt vägande skäl.

8 §

Meddelande om avbrytande av inlösen

Om fondbolaget på det sätt som avses i 6 § har avbrutit inlösen av fondandelar ska det utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om sitt beslut.

I sådana fall som avses i 6 § ska fondbolaget och i sådana fall som avses i 7 § ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i alla de EES-stater där den ifrågavarande placeringsfondens fondandelar har marknadsförts om sitt beslut.

11 kap.

Fondandelar som förvaltas av en fondandelsförvaltare

1 §

Fondandelar som ägs av utlänningar

Fondandelar som ägs av en utlänning eller av en utländsk sammanslutning eller stiftelse kan antecknas i fondandelsregistret genom att man i registret i stället för fondandelsägaren antecknar en fondandelsförvaltare som på uppdrag förvaltar fondandelarna för fondandelsägarens räkning. I fondandelsregistret ska det införas en uppgift om att en fondandelsförvaltare förvaltar fondandelarna för ägarens räkning och dessutom de uppgifter om fondandelsförvaltaren som avses i 9 kap. 4 § 1 mom.

En förutsättning för att fondandelar ska kunna registreras på det sätt som anges i 1 mom. är att fondbolagets rätt att få uppgifter om fondandelarnas egentliga ägare har garanterats i enlighet med detta kapitel.

2 §

Fondandelsförvaltare som agerar för en fondandelsägars räkning

Verksamhet som fondandelsförvaltare får utövas av sådana fondbolag, sådana kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen och sådana värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster som har rätt att tillhandahålla förvaring av finansiella instrument enligt 2 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster, samt företag som har fått motsvarande auktorisation i en annan EES-stat. Verksamhet som fondandelsförvaltare får också utövas av sådana värdepapperscentraler som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) samt sådana i 6 punkten i det momentet avsedda utländska värdepapperscentraler som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

3 §

Skriftligt avtal mellan ett fondbolag och en fondandelsförvaltare

Ett fondbolag ska ingå ett skriftligt avtal med fondandelsförvaltaren om skötseln av fondandelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar. Avtal kan ingås bara med en part som är tillförlitlig, har gott anseende och är yrkesskicklig i sin verksamhet. I avtalet ska det avtalas att fondandelsförvaltaren ska lämna fondbolaget de uppgifter enligt 9 kap. 4 § som gäller ägarna till de fondandelar som fondandelsförvaltaren förvaltar och andra uppgifter som fondbolaget behöver enligt den lagstiftning som gäller dess verksamhet.

4 §

Skriftligt avtal mellan en fondandelsförvaltare och dennes kund

En fondandelsförvaltare ska ingå ett skriftligt avtal om skötseln av fondandelarna med den utländska fondandelsägaren eller med ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller en annan part som företräder fondandelsägaren. I avtalet ska fondandelsförvaltarens skyldighet att lämna behövliga upplysningar om fondandelsägaren anges.

Om en fondandelsförvaltare för ett register i någon annan stat beträffande rättigheter som gäller fondandelar, ska lagen i denna stat tillämpas på fondandelsägarens eller någon annan rättsinnehavares rättigheter, om inte något annat följer av anteckningarna i fondandelsregistret.

5 §

Utövande av rättigheter i samband med fondandelarna

En fondandelsförvaltare har rätt att utöva bara de ekonomiska rättigheter som har samband med de fondandelar som fondandelsförvaltaren förvaltar.

En fondandelsförvaltare har inte rätt att delta i fondandelsägarstämman med stöd av de fondandelar som förvaltas.

Över fondandelar som har tecknats i en fondandelsförvaltares namn utfärdas det inte andelsbevis.

6 §

Skadeståndsskyldighet

En fondandelsförvaltare är skyldig att ersätta fondandelsägare och andra för skada som förvaltaren uppsåtligt eller av oaktsamhet har orsakat i sin verksamhet.

7 §

Lämnande av uppgifter till myndigheter

En fondandelsförvaltare är skyldig att på begäran meddela Finansinspektionen namnet på ägaren till de fondandelar som förvaltas liksom även ägarens hemstat och antalet fondandelar. Alternativt kan Finansinspektionen godkänna att fondandelsförvaltaren meddelar motsvarande uppgifter om fondandelsägarens ombud samt bifogar ombudets skriftliga försäkran om att fondandelsägaren inte är finsk.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om sättet för meddelande av uppgifter enligt denna lag om en fondandelsägare eller dennes ombud och av behövlig information för kundkontrollen i deras fall liksom även föreskrifter om omständigheter som ska beaktas när ett avtal ingås mellan ett fondbolag och en fondandelsförvaltare.

En fondandelsförvaltare är skyldig att lämna uppgifter om fondandelsägaren till åklagar- och förundersökningsmyndigheterna för utredning av brott samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få uppgifterna.

12 kap.

Fondandelar som hör till värdeandelssystemet

1 §

Överföring av fondandelar till värdeandelssystemet

Trots bestämmelserna i 9 kap. 4—7 § och 10 kap. 5 § 1 mom. kan det i en placeringsfonds stadgar tas in en bestämmelse om att fondandelarna, en andelsklass eller en andelsserie ska överföras till värdeandelssystemet genom beslut av fondbolaget. I fondbolagets beslut ska det bestämmas inom vilken tid överföringen av fondandelarna ska ske. Över fondandelar som hör till värdeandelssystemet utfärdas inte andelsbevis. Bestämmelser om rätten till sådana fondandelar och om fullgörandet av den prestationsskyldighet som grundar sig på andelarna finns i lagen om värdeandelsskonton (827/1991).

Andelsbevis ska senast den anmälningssdag som anges i fondbolagets beslut överlämnas till något värdeandelsregister för registrering av äganderätten. Den som för värdeandelsregistret ska utreda ägarens förvärv. Fondandelsägaren ska i samband med registreringen av sin äganderätt överlämna andelsbeviset till den som för värdeandelsregistret, som ska förse det med en anteckning om att fondandelen har överförts till värdeandelssystemet.

Panthavare och andra rättsinnehavare ska senast på anmälningdagen anmäla sina rättigheter för notering på fondandelsägarens värdeandelskonto. Om fondandelsägaren inte har något värdeandelskonto och sökanden lägger fram behövlig utredning om sina rättigheter samt överlämnar andelsbeviset till den som för värdeandelsregistret, ska denne i fondandelsägarens namn öppna ett värdeandelskonto på vilket fondandelen och innehavarens rättigheter noteras. Pantsättningen kan i sådana fall noteras utan kontoinnehavarens skriftliga medgivande.

Fondbolaget ska senast på anmälningdagen, för notering på fondandelsägarens värdeandelskonto, underrätta den som för värdeandelsregistret om de fondandelar för vilka det inte enligt 9 kap. 5 § 1 mom. har överlämnats något andelsbevis eller för vilka det har utfärdats ett andelsbevis som fondbolaget förvarar för fondandelsägarens räkning. Om fondandelsägaren inte har något värdeandelskonto ska det i värdepapperscentralens värdeandelsregister i fondandelsägarens namn öppnas ett värdeandelskonto för notering av de i 9 kap. 4 § avsedda, i fondandelsregistret antecknade uppgifter för anmälningstidpunkten som fondbolaget meddelat.

2 §

Gemensamt konto

För fondandelsägare som inte till värdeandelsregistret har överlämnat sina andelsbevis eller utredning för registrering av äganderätten ska på anmälningdagen i värdepapperscentralens värdeandelsregister öppnas ett gemensamt värdeandelskonto. Fondbolaget ska införas som kontoinnehavare för de fondandelsägars räkning som inte blivit anmälda.

I värdepapperscentralen ska det göras upp en särskild förteckning över de fondandelsägare enligt fondandelsregistret vars andelsbevis inte har lämnats in för notering på det sätt som avses i 1 §. En sådan förteckning behöver dock inte göras upp, om överföringen av fondandelarna till värdeandelsystemet sker på ett av värdepapperscentralen godkänt sätt som tryggar fondandelsägarens rättigheter och som innebär att andelsbevisen förses med en anteckning som gör det möjligt att klarlägga fondandelarnas samband med noteringarna på fondandelsägarens värdeandelskonto. Av fondandelsnoteringarna som registrerats på kontot ska framgå andelsbevisets ordningsnummer.

Den som lägger fram en utredning om sin rätt till fondandelar som noterats på ett sådant konto som avses i 1 mom. samt lägger fram andelsbevisen har rätt att kräva notering av sin rätt enligt 1 §.

3 §

Fondbolags underrättelseskyldighet

Ett fondbolag ska senast tre månader före anmälningdagen underrätta de fondandelsägare vars adresser är kända för bolaget om det beslut som avses i 1 § samt om hur fondandelsägaren eller den som innehar andelsbeviset ska förfara för att få sin rätt till fondandelen registrerad på värdeandelskontot. Motsvarande anvisningar ska också ges om hur andra rättigheter som hänför sig till fondandelarna kan registreras.

Fondbolagets beslut enligt 1 § ska dessutom tillkännages på samma sätt som meddelanden till fondandelsägare lämnas i enlighet med placeringsfondens stadgar. Beslutet ska dessutom publiceras i Officiella tidningen och i minst en rikstidning. Dessutom ska anvisningarna och informationen sändas till dem som för värdeandelsregister.

I värdepapperscentralens regler kan det vid behov bestämmas närmare om det förfarande som avses i 1 och 2 mom.

4 §

Inlösen av fondandelar på ett gemensamt konto för ägarnas räkning

Ett fondbolag kan fem år efter anmälningdagen besluta inlösa på ett gemensamt värdeandelskonto som avses i 2 § 1 mom. noterade fondandelar för ägarnas räkning. Fondbolagets beslut ska delges de i beslutet avsedda fondandelsägarna och personer som avses i 1 § 3 mom., och dessa ska uppmanas att notera sina fondandelar i värdeandelssystemet vid äventyr att fondandelarna annars inlöses. Uppmaningen ska riktas till fondandelsägarna och dem som avses i 1 § 3 mom., om fondbolaget känner till deras namn och adress, samt publiceras i Officiella tidningen. Uppmaningen ska dessutom anmälas på samma sätt som meddelanden till fondandelsägare i enlighet med placeringsfondens stadgar ska lämnas.

Om ägaren till en fondandel som är noterad på ett gemensamt värdeandelskonto eller en person som avses i 1 § 3 mom. inte inom ett år från den uppmaning som avses i 1 mom. har begärt att få sin rätt noterad, har fondandelsägaren förlorat sin rätt till fondandelen. Fondbolaget ska därefter utan dröjsmål lösa in fondandelen med placeringsfondens tillgångar.

Fondbolaget ska i enlighet med lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) utan dröjsmål deponera medlen, efter avdrag för annonserings- och inlösningskostnader, hos länsstyrelsen på fondbolagets hemort, utan att förbehålla sig rätten att återfå det deponerade. Fondandelsägaren eller en person som avses i 1 § 3 mom. kan mot andelsbeviset lyfta en sådan andel av medlen som motsvarar fondandelen.

5 §

Betalning av avkastning

Avkastningsutdelning eller utbetalning som det har beslutats om efter anmälningdagen och som gäller fondandelar som avses i 2 § kan inte lyftas förrän andelsbeviset har lämnats till värdeandelsregistret för notering av äganderätten.

En fondandelsägare som före anmälningdagen har antecknats i värdeandelsregistret eller som till fondbolaget har anmält och styrkt sitt förvärv, kan i placeringsfonden utöva andra rättigheter än de som nämns i 1 mom., även om fondandelsägaren inte har lämnat in andelsbeviset för notering av äganderätten i värdeandelsregistret. På yrkande av fondbolaget ska fondandelsägaren då visa upp sitt andelsbevis eller lägga fram utredning om var det finns, eller någon annan utredning om att äganderätten till fondandelen ännu inte har noterats på ett värdeandelskonto.

Efter anmälningdagen medför andelsbeviset inte någon annan rätt i placeringsfonden än den som nämns i 2 § 3 mom. I fråga om inverkan av överlåtelse av andelsbeviset efter anmälningdagen tillämpas 27 och 29—31 § i lagen om skuldebrev. Andelsbeviset kan även efter anmälningdagen dödas med iakttagande av vad som föreskrivs särskilt om detta.

6 §

Förvaltning av uppgifter om andelsägare i värdeandelssystemet

Över de fondandelar som hör till värdeandelssystemet och fondandelarnas ägare förs en fondandelsägarförteckning i enlighet med 4 kap. 3 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. På notering av fondandelar på värdeandelskonton och på fondandelsägarförteckningen tillämpas 9 kap. 4 § 2 mom. i denna lag.

I fondandelsägarförteckningen ska antecknas det värdeandelsregister på vars värdeandelskonton fondandelarna är noterade samt de uppgifter som enligt 9 kap. 4 § 1 mom. 1—4 punkten ska antecknas i fondandelsregistret.

Förvaltarregistrerade fondandelar ska i fondandelsägarförteckningen införas separat så att det om den som förvaltar andelarna antecknas de uppgifter som, enligt vad som föreskrivs ovan, ska antecknas om fondandelsägaren samt ett omnämnande av förvaltarregistreringen.

När det gäller förvaltarregistrerade fondandelar och sådana fondandelar för vilka någon annan än fondandelsägaren enligt anteckningarna på värdeandelskontot är berättigad att ta emot prestationer som har sin grund i fondandelen ska värdeandelsregistret i fråga antecknas som betalningsadress i fondandelsägarförteckningen.

På fondandelsägarförteckningens och den i 7 § avsedda vänteförteckningens offentlighet tillämpas 9 kap. 4 § 4 mom. Den som för fondandelsägarförteckningen är dock skyldig att lämna uppgifter ur förteckningen till fondbolaget.

7 §

Tillfällig notering

Om en tillfällig notering av ett förvärv har gjorts enligt 18 § i lagen om värdeandelskonton, får förvärvaren inte införas i fondandelsägarförteckningen, utan värdepapperscentralen ska föra en särskild förteckning där förvärvet antecknas (*vänteförteckning*) tills den slutliga noteringen har gjorts. Vid en tillfällig notering ska förvärvarens fångesman också strykas ur fondandelsägarförteckningen och införas i vänteförteckningen.

Förvärvaren av en fondandel som hör till värdeandelssystemet har inte rätt att utöva de rättigheter som tillkommer fondandelsägare i placeringsfonden förrän förvärvaren har införts i fondandelsägarförteckningen, om inte något annat följer av 5 § 2 mom. i detta kapitel eller av 4 kap. 4 § 2 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.

8 §

Stadgar för en placeringsfond som anslutits till värdeandelssystemet

I en placeringsfonds stadgar ska tas in en bestämmelse enligt vilken rätt att efter anmälningdagen få avkastning som placeringsfonden delar ut endast tillkommer den

1) som på en bestämd avstämningsdag har antecknats som fondandelsägare i fondandelsägarförteckningen,

2) vars rätt till en prestation på avstämningsdagen har noterats på en i fondandelsägarförteckningen införd fondandelsägares värdeandelskonto, eller

3) på vars värdeandelskonto fondandelen, om den är förvaltarregistrerad, är noterad på avstämningsdagen och för vilken med stöd av 4 kap. 4 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet fondandelsförvaltaren på avstämningsdagen är införd som fondandelsförvaltare i fondandelsägarförteckningen.

Om fondandelsinnehavet är antecknat i vänteförteckningen på avstämningsdagen, tillkommer den i 1 mom. angivna rätten den som visar att fondandelen på avstämningsdagen tillhörde honom.

9 §

Andelsägares rättigheter i värdeandelssystemet

Rätt att delta i en sådan placeringsfonds fondandelsägarstämma som har överfört sina fondandelar, en andelsklass eller en andelsserie till värdeandelssystemet har endast de fondandelsägare som tio dagar före stämman har antecknats som fondandelsägare i fondandelsägarförteckningen, om inte något annat följer av 5 § 2 mom. När en fondandelsägares röstetal räknas ut beaktas inte de fondandelar som efter ovannämnda dag har införts för ägaren i fondandelsägarförteckningen.

Kallelse till fondandelsägarstämman ska utfärdas senast en vecka före den dag som avses i 1 mom.

10 §

Avförande av fondandelar ur värdeandelssystemet

Ett fondbolag kan besluta att fondandelarna i en placeringsfond som det förvaltar avförs från värdeandelssystemet. I fråga om förfarandet tillämpas då 1 och 3 §. Fondandelarna införs i fondandelsregistret i enlighet med uppgifterna i fondandelsägarförteckningen.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas om fondandelar avförs från värdeandelssystemet därför att en placeringsfond upplöses eller fusioneras.

AVDELNING V

**INVESTERING AV EN PLACERINGSFONDS TILLGÅNGAR, MATARFONDERS
STRUKTUR, INFORMATIONSSKYLDIGHET OCH MARKNADSFÖRING**

13 kap.

Placeringsfonders investeringar

1 §

Spridning av en placeringsfonds tillgångar

Ett fondbolag ska när det investerar tillgångar som ingår i en placeringsfond sprida de risker som är förenade med investeringsverksamheten.

2 §

Tillåtna marknadsplatser

Ett fondbolag får investera en placeringsfonds tillgångar i

1) värdepapper och penningmarknadsinstrument som är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument eller på någon annan reglerad marknadsplats som fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten,

2) värdepapper vars emissionsvillkor innefattar ett åtagande att göra värdepapperen föremål för handel inom ett år från det att de emitterats inom ett sådant omsättningssystem som avses i 1 punkten, om det är mycket sannolikt att handeln efter den nämnda tidens utgång.

Finansinspektionen kan efter att ha bett sammanslutningen av fondbolag om ett utlåtande meddela närmare föreskrifter om förutsättningarna för att en marknadsplats kan anses uppfylla de krav som anges i 1 mom. 1 punkten.

3 §

Minimilikviditet

En placeringsfond ska ha de kontanta medel som behövs för verksamheten.

4 §

*Penningmarknadsinstrument och investeringar i andra finansiella instrument än sådana som
är föremål för handel på tillåtna marknadsplatser*

Ett fondbolag får investera en placeringsfonds tillgångar i penningmarknadsinstrument som inte är föremål för handel på en marknadsplats som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten, om emissionen eller emittenten omfattas av bestämmelserna om investerarskydd och inlåningsskydd, och

1) emittenten eller garanten är en central-, regional- eller lokalmyndighet eller centralbanken i en EES-stat, Europeiska centralbanken, Europeiska unionen eller Europeiska investeringsbanken, en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en delstat i en sådan stat, eller ett internationellt offentligt samfund vilket som medlem har minst en EES-stat,

2) emittenten är en sammanslutning vars emitterade värdepapper är föremål för handel på en marknadsplats som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten,

3) emittenten eller garanten är en sammanslutning vars stabilitet övervakas i enlighet med grunder som definieras i Europeiska unionens lagstiftning, eller en sammanslutning på vilken tillämpas och som iakttar sådana bestämmelser om verksamhetens stabilitet som motsvarar Europeiska unionens lagstiftning, eller

4) emittenten är en annan än i 1—3 punkten avsedd sammanslutning som har emitterat penningmarknadsinstrument där investeringarna i instrumenten omfattas av ett investerarskydd motsvarande det informationsskydd som tillämpas på emittenter enligt de punkterna, som har ett eget kapital som uppgår till minst 10 miljoner euro och som upprättar och offentliggör sitt bokslut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG eller en sammanslutning som hör till en koncern bestående av ett eller flera bolag som har emitterat värdepapper som är föremål för handel på en marknadsplats som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten och som har specialiserat sig på att finansiera koncernen, eller en sammanslutning som har specialiserat sig på att finansiera värdepapperisering som omfattas av kreditförstärkning från en bank.

Fondbolaget får investera högst en tiondel av en placeringsfonds tillgångar i andra värdepapper och penningmarknadsinstrument än sådana som avses i 2 § och i denna paragraf.

5 §

Inlåning

Ett fondbolag får investera en placeringsfonds tillgångar i inlåning i kreditinstitut, om

1) inlåningen ska återbetalas på anmodan eller kan lyftas och förfaller till betalning inom 12 månader, och

2) kreditinstitutet har sin hemort i en EES-stat eller, om kreditinstitutet har sin hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, förutsatt att kreditinstitutet i dess hemstat omfattas av sådana bestämmelser om stabilitet som motsvarar Europeiska unionens lagstiftning.

6 §

Fondinvesteringar

Ett fondbolag får investera tillgångar som tillhör en placeringsfond som det förvaltar i andelar i andra placeringsfonder eller fondföretag samt i andelar i AIF-fonder som är etablerade i EES-stater eller tredjeland och som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, om AIF-fondernas syfte är att kollektivt investera medel som har anskaffats från allmänheten i sådana finansiella instrument eller andra likvida finansieringstillgångar som avses i 2, 4 eller 5 § eller i denna paragraf, om de tillämpar riskspridningsprincipen och om deras ande-

lar direkt eller indirekt inlöses på yrkande av innehavaren med medel ur dessa företag för kollektiva investeringar.

Placeringsfondens tillgångar får emellertid inte investeras i andelar i en placeringsfond, ett fondföretag eller en AIF-fond i vars regler eller bolagsordning det bestäms att sammanlagt över en tiondel av dess tillgångar får investeras i andelar i andra placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder.

En placeringsfonds tillgångar får investeras i andelar i sådana i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda AIF-fonder som är etablerade i EES-stater eller tredjeland och som avses i 1 mom., om den AIF-fond som är investeringsobjekt

1) enligt hemstatens lagstiftning är föremål för tillsyn som motsvarar den tillsyn som fastställs i Europeiska unionens lagstiftning och det är tillräckligt säkerställt att tillsynsmyndigheten samarbetar med Finansinspektionen,

2) för andelsägarna har en skyddsnivå som motsvarar det skydd som andelsägare i en placeringsfond och ett fondföretag har, särskilt genom att reglerna för separation av tillgångarna, in- och utlåning och försäljning av överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som företaget inte innehar uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet, och

3) över verksamheten offentliggör en halvårsrapport och verksamhetsberättelse, så att det kan ske en värdering av tillgångar och skulder samt intäkter och investeringsverksamhet under rapportperioden.

De investeringar som avses i 3 mom. får sammanlagt uppgå till högst tre tiondelar av placeringsfondens tillgångar.

Om en placeringsfonds tillgångar investeras i andelar i sådana placeringsfonder, fondföretag eller i 1 och 3 mom. avsedda AIF-fonder som direkt eller genom delegering förvaltas av samma fondbolag eller ett annat bolag till vilket fondbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom ett betydande direkt eller indirekt ägande, får detta fondbolag eller det andra bolaget inte debitera avgifter för teckning eller inlösen av placeringsfondens investeringar i dessa andelar.

Ett fondbolag får investera högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar i andelar i en och samma placeringsfond, i ett och samma fondföretag eller i en och samma i 1 och 3 mom. avsedda AIF-fond.

Vid beräkning av de investeringsbegränsningar som avses i detta kapitel beaktas inte de placeringsfonders, fondföretags eller i 1 och 3 mom. avsedda AIF-fonders tillgångar som placeringsfondens tillgångar har investerats i.

7 §

Placeringsfonders krav på minimal diversifiering

Av en placeringsfonds tillgångar får högst en tiondel investeras i samma emittents värdepapper eller penningmarknadsinstrument. Högst en femtedel får investeras i inlåning i ett och samma kreditinstitut.

Riskexponeringen mot samma motpart får vid investering i OTC-derivatinstrument inte överstiga en tiondel av placeringsfondens tillgångar, om motparten är ett kreditinstitut som avses i 5 § och, i andra fall, en tjugondel av placeringsfondens tillgångar.

Sådana investeringar i en och samma emittents värdepapper eller penningmarknadsinstrument som överstiger en tjugondel av placeringsfondens tillgångar får sammanlagt uppgå till högst två femtedelar av placeringsfondens tillgångar. Denna begränsning tillämpas inte på inlåning och inte heller på investering i sådana OTC-derivatinstrument i vilka motparten är ett kreditinstitut som avses i 5 §.

Sammanlagt högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar får investeras i en och samma emittents värdepapper och penningmarknadsinstrument, i inlåning som mottagits av företaget eller i sådana OTC-derivatinstrument som för placeringsfonden innebär en riskexponering mot företaget i fråga.

Vid beräkningen av de gränser som anges i denna paragraf samt i 10 §, 11 § 1 mom. och 12 § 1 mom. ska sammanslutningar som enligt 1 kap. 6 § bokföringslagen hör till samma koncern betraktas som en helhet. Trots detta får emellertid sammanlagt högst en femtedel av placeringsfondens tillgångar investeras i värdepapper och penningmarknadsinstrument som har emitterats av sammanslutningar inom samma koncern.

8 §

Indexfond

Oberoende av de gränser som fastställs i 7 § får ett fondbolag investera sammanlagt högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar i en och samma emittents aktier eller obligationer, om syftet med placeringsfondens investeringsverksamhet enligt fondens stadgar är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för obligationer som är allmänt känt på finansmarknaden. Det index som efterbildas ska ha en tillräckligt diversifierad sammansättning och utgöra en tillräckligt noggrann referens för den marknad vars utveckling det hänförs till. Tillräckliga uppgifter ska offentliggöras om indexets sammansättning och utveckling.

Under de förutsättningar som anges i 1 mom. får fondbolaget i en och samma emittents aktier eller obligationer investera högst 35 hundradelar av en placeringsfonds tillgångar, om detta är motiverat på grund av exceptionella marknadsvillkor och på reglerade marknader där vissa värdepapper i hög grad dominerar. Investeringar upp till denna gräns får endast göra i fråga om en enda emittent.

9 §

Utövande av betydande inflytande

Ett fondbolag får inte utöva betydande inflytande i ett aktiebolag i vars aktier fondbolaget har investerat sådana placeringsfonders tillgångar som det förvaltar. Fondbolaget får inte utöva rösträtt som överstiger en tiondel av det röstetal som samtliga aktier medför i ett sådant annat bolag i vilket det har investerat sådana placeringsfonders tillgångar som fondbolaget förvaltar. Om fondbolaget av tillgångarna i placeringsfonder som det förvaltar, i ett och samma aktiebolags aktier har investerat ett belopp som inte endast tillfälligt överskrider en tjugondel av det röstetal som samtliga aktier medför, ska det offentliggöra målsättningen för ägarstyrningen i aktiebolaget i enlighet med 9 kap. 8 § 2 mom. De ovannämnda begränsningarna ska tillämpas också då en placeringsfonds tillgångar investeras i sådana placeringsfonders, fondföretags eller AIF-fonders andelar som inte på anmodan löses in direkt eller indirekt med medel ur dessa företag för kollektiva investeringar. Ovannämnda begränsningar tillämpas dock inte om det är fråga om tillgångar som investerats via sådana specialplaceringsfonder som fondbolaget förvaltar.

Fondbolaget får till en placeringsfond förvärva högst en tiondel av en och samma emittents

1) aktier utan rösträtt,

2) obligationer, och

3) penningmarknadsinstrument.

Fondbolaget får till en placeringsfond förvärva högst en fjärdedel av andelarna i en och samma placeringsfond eller ett och samma fondföretag.

De begränsningar som anges i 2 mom. 2 och 3 punkten samt i 3 mom. behöver inte iakttas vid förvärvstidpunkten, om det då inte är möjligt att beräkna det sammanlagda antalet obligationer eller penningmarknadsinstrument eller nettoantalet emitterade andelar i en placeringsfond eller i ett fondföretag.

10 §

Särskilda säkerställda obligationer

Oberoende av 7 § 1, 3 och 4 mom. får ett fondbolag investera högst en fjärdedel av en placeringsfonds tillgångar i en och samma emittents obligationer, om

1) emittenten är ett kreditinstitut som enligt lag är underkastat offentlig tillsyn avsedd att skydda skuldebrevsinnehavarna och som har hemort i en EES-stat, och

2) de medel som härrör från emissionen av obligationerna enligt lag ska investeras i tillgångar som, i händelse av emittentens oförmåga att fullgöra sina ekonomiska åtaganden, med prioritet kan användas för återbetalning av kapital och upplupen ränta.

Sådana investeringar i en och samma emittents obligationer enligt 1 mom. som överstiger en tjugondel av placeringsfondens tillgångar får sammanlagt utgöra högst fyra femtedelar av placeringsfondens tillgångar.

Finansinspektionen ska lämna Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska kommissionen en förteckning över de obligationer som avses i 1 mom. och över de emittenter som har tillstånd att emittera sådana obligationer som uppfyller kriterierna i 1 mom. Till förteckningen ska uppgifter fogas om vilket slags säkerheter som erbjuds för lånen.

11 §

Värdepapper och penningmarknadsinstrument emitterade av offentliga samfund

Oberoende av 7 § 1, 3 och 4 mom. samt 9 § 2 mom. 2 och 3 punkten får ett fondbolag investera högst 35 hundra delar av en placeringsfonds tillgångar i en och samma emittents eller garants värdepapper eller penningmarknadsinstrument, om emittenten eller garanten är finska staten, en finländsk kommun eller samkommun, en EES-stat, en delstat eller något annat lokalt offentligt samfund i en sådan stat, en medlemsstat i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling OECD eller ett sådant internationellt offentligt samfund där minst en EES-stat är medlem.

Fondbolaget får med tillämpning av principen om riskspridning investera mer än 35 hundra delar av en placeringsfonds tillgångar i sådana värdepapper eller penningmarknadsinstrument som avses i 1 mom. En förutsättning är att ett omnämnande av detta har tagits in i placeringsfondens stadgar, att värdepapperen eller penningmarknadsinstrumenten enligt stadgarna härrör från minst sex olika emissioner, att avsikten inte är att i en och samma emission investera ett belopp som överstiger tre tiondelar av fondens tillgångar och att fondandelsägarna kan garanteras motsvarande skydd som i en placeringsfond som iakttar de begränsningar som nämns i 7 § 1, 3 och 4 mom. och 9 § 2 mom. 2 och 3 punkten.

12 §

Undantag från regeln om minimal diversifiering

I 7 § 1—4 mom., 10 § och 11 § 1 mom. avsedda investeringar i en och samma emittents värdepapper eller penningmarknadsinstrument eller i inlåning som emittenten mottagit eller i OTC-derivatinstrument i vilka företaget är motpart får inte överstiga ett belopp som motsvarar 35 hundra delar av placeringsfondens tillgångar.

Sådana värdepapper och penningmarknadsinstrument som avses 10 § och 11 § 1 mom. behöver inte beaktas vid tillämpningen av den begränsning som anges i 7 § 3 mom.

De ovan i detta kapitel angivna begränsningarna behöver inte iaktas när teckningsrätter som har samband med värdepapper eller penningmarknadsinstrument som ingår i placeringsfondens tillgångar utnyttjas. Om begränsningarna har överskridits av skäl som är oberoende av fondbolaget eller på grund av att teckningsrätter har utnyttjats, ska fondbolaget i sin fondverksamhet i första hand rätta till detta förhållande i överensstämmelse med fondandelsägarnas intressen.

13 §

Undantag från kraven på diversifiering i början av en placeringsfonds verksamhet

Ett fondbolag får vid investering av en placeringsfonds tillgångar, med iakttagande av principen om riskspridning, avvika från de begränsningar som anges i 6—8, 10 och 11 § samt i 12 § 1 mom. under högst sex månader från det att fondbolagets verksamhet inletts.

14 §

Specialsituationer vid investeringar utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

En placeringsfonds tillgångar får investeras i aktier eller andra kapitalbevis i ett sådant utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet etablerat bolag vars tillgångar investeras huvudsakligen i värdepapper utgivna av emittenter med hemort i bolagets hemstat, om detta enligt den ifrågavarande statens lagstiftning är det enda sättet att investera i värdepapper som har emitterats i den staten.

Investeringar enligt 1 mom. kan göras endast om de begränsningar som anges i 6, 7, 9 och 10 §, 11 § 1 mom. och 12 § 1 mom. iakttas i bolagets verksamhet. Om de i 6 §, 7 § 1 och 3 mom., 10 §, 11 § 1 mom. och 12 § 1 mom. avsedda begränsningarna överskrids till följd av att teckningsrätter utnyttjas eller av skäl som är oberoende av fondbolaget eller när det är fråga om en av fondbolaget förvaltd placeringsfond vars verksamhet har inletts under de senaste sex månaderna, tillämpas 12 § 3 mom. och 13 §.

15 §

Derivatinstrument

Ett fondbolag får investera en placeringsfonds tillgångar i derivatinstrument som är föremål för handel på en reglerad marknad som avses i lagen om handel med finansiella instrument eller på en annan reglerad marknadsplats som fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten, inklusive motsvarande kontantavräknade instrument, samt i OTC-derivatinstrument, om

1) derivatinstrumentet avser finansiella instrument enligt 2 eller 4—6 §, derivatinstrument som avser finansiella instrument eller underliggande tillgångar enligt denna paragraf, finansiella index, räntesatser, växelkurser eller valutor som motsvarar de investeringsmål som anges i placeringsfondens stadgar,

2) motparten vid transaktioner med OTC-derivatinstrument är ett företag vars verksamhet med tanke på stabiliteten omfattas av tillsyn i enlighet med de grunder som anges i Europeiska unionens lagstiftning eller ett företag på vilket det tillämpas och som iakttar stabilitetsregler som motsvarar Europeiska unionens lagstiftning,

3) fondbolaget från dag till dag tillförlitligt och verifierat kan värdera OTC-derivatinstrumenten samt att de vid varje tidpunkt, på fondbolagets initiativ, kan säljas, omvandlas i pengar eller avslutas genom en utjämnande transaktion till gängse värde.

16 §

Finansiella index som grund för derivatinstrument

När en placeringsfonds tillgångar investeras i derivatinstrument får de investeringsgränser som anges i detta kapitel inte överskridas. När begränsningarna beräknas beaktas emellertid

inte investeringar i derivatinstrument vars underliggande tillgångar utgörs av finansiella index som uppfyller förutsättningarna i 8 § 1 mom.

Om ett värdepapper eller ett penningmarknadsinstrument innefattar ett derivatinstrument, ska detta beaktas när de krav som anges i 15 och 17 § och i denna paragraf iakttas.

17 §

Krav på minimal diversifiering av derivatinstrument

Den totala riskexponeringen för en placeringsfonds derivatinstrument får inte överskrida det sammanlagda nettovärdet av fondens samtliga investeringar. Vid riskanalysen beaktas nuvärdet av placeringsfondens tillgångar, motpartsrisken, marknadsprognoserna och den tid som behövs för att omvandla investeringarna i pengar.

Fondbolaget ska använda sig av riskhanteringsmetoder som möjliggör kontinuerlig uppföljning och mätning av vilka risker som är förknippade med enskilda investeringar och hur dessa risker påverkar den totala riskexponeringen för placeringsfondens investeringar. Fondbolaget ska tillämpa ett förfarande som möjliggör en exakt och oberoende värdering av icke-standardiserade derivatinstrument. Fondbolaget får inte använda kreditvärderingar som enda grund eller mekaniskt när det bedömer kreditvärdigheten för placeringsfondens tillgångar.

Fondbolaget ska varje år meddela Finansinspektionen vilka typer av derivatinstrument som har använts i de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas investeringsverksamhet, vilka risker som är förknippade med derivatinstrumenten, vilka riskanalysmetoder som har använts och vilka kvantitativa begränsningar som gäller. Även betydande förändringar i dessa uppgifter ska meddelas.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens riskhanteringsdirektiv i fråga om kriterierna för bedömning av rikshanteringsförfarandenas tillräcklighet och förfarandena för beräkning av värdet på icke-standardiserade derivatinstrument och även föreskrifter om innehållet i de uppgifter som avses i 3 mom. och förfarandet för att lämna uppgifterna.

18 §

Låne- och återköpsavtal

I syfte att främja en effektiv kapitalförvaltning får ett fondbolag ingå låne- och återköpsavtal om värdepapper och penningmarknadsinstrument som hör till en placeringsfonds tillgångar, om de clearas av en clearingorganisation som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller av en utländsk clearingorganisation eller, om clearingens sker någon annanstans, om motparten är ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster eller en annan tillhandahållare av investeringstjänster och villkoren är sedvanliga och allmänt kända på marknaden.

Värdepapper och penningmarknadsinstrument som ingår i en placeringsfonds tillgångar får överlåtas som skuld och återköpsavtal om dem kan ingås endast mot tillräcklig säkerhet. Fondbolaget ska dagligen se till att säkerhetens värde är tillräckligt under hela giltighetstiden för låne- eller återköpsavtalet. Clearingorganisationen eller en annan sammanslutning som står under Finansinspektionens eller en motsvarande behörig myndighets tillsyn ska förvara säkerheten för placeringsfondens räkning till utgången av låne- eller återköpsavtalet.

En placeringsfond får ingå låneavtal till sammanlagt högst en fjärdedel av värdet av sina investeringar i värdepapper och penningmarknadsinstrument. Begränsningen gäller inte låneavtal som kan sägas upp och som avser värdepapper som på begäran kan återfås senast följande bankdag.

Det sammanlagda beloppet av en placeringsfonds återköpsavtal och krediter som avses i 20 § får inte överstiga en tiondel av värdet på fondens tillgångar.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om fondbolagets rätt att ingå låne- eller återköpsavtal om värdepapper och penningmarknadsinstrument som hör till en placeringsfonds tillgångar.

19 §

Förbud att utan täckning avyttra en placeringsfonds värdepapper, penningmarknadsinstrument eller derivatinstrument

Ett fondbolag får inte för en placeringsfonds räkning utan täckning avyttra värdepapper, penningmarknadsinstrument eller derivatinstrument.

20 §

Upptagande av kredit

Ett fondbolag får för en placeringsfonds räkning i tillfälligt syfte uppta kredit för fondverksamheten till ett belopp som motsvarar högst en tiondel av placeringsfondens värde. Till fonden får förvärvas utländsk valuta genom kreditförmedling.

Fondbolaget får ställa en placeringsfonds tillgångar som säkerhet

1) för kredit enligt 1 mom.,

2) för ett sådant återköpsavtal om värdepapper som avses i 18 §,

3) för åtaganden som härrör från sådana derivatinstrument som avses i 15 §.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om kreditupptagning och användning av placeringsfondens tillgångar som säkerhet för kredit.

21 §

Beviljande av kredit och ställande av borgen

Ett fondbolag får inte bevilja kredit av en placeringsfonds tillgångar och inte heller ställa borgen eller annan säkerhet för tredje parts åtaganden. Till en placeringsfond kan dock förvärvas värdepapper, penningmarknadsinstrument eller derivatinstrument som inte är helt betalda.

22 §

Investeringar i andra fondbolag

Ett fondbolag får inte investera tillgångar ur de placeringsfonder som det förvaltar i ett annat fondbolags aktier.

23 §

Ädelmetaller

En placeringsfonds tillgångar får inte investeras i ädel metaller eller i värdepapper som är inlösbara i sådana metaller.

24 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet utfärdas de närmare bestämmelser om kraven på i 1 kap. 2 § 1 mom. 23 punkten avsedda penningmarknadsinstrument och i detta kapitel 2 § 1 mom. och 4 § 2 mom. avsedda värdepapper, 4 § 1 mom. avsedda penningmarknadsinstrument, 8 § 1 mom. avsett aktieindex eller index för obligationer, 15 § 1 mom. avsedda derivatinstrument och finansiella index som används som underliggande tillgångar, 16 § 2 mom. avsedda värdepapper och penningmarknadsinstrument och 18 § avsedda metoder för effektiv förmögenhetsförvaltning, som behövs för genomförandet av kommissionens direktiv 2007/16/EG om genomförande av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), när det gäller förtydligandet av vissa definitioner.

14 kap.

Matarfonders struktur

1 §

Investering av matarfonders tillgångar

Av en matarfonds tillgångar får högst 15 procent vara

- 1) kontanta medel som behövs för verksamheten, eller
- 2) investerade för att säkra tillgångar i derivatinstrument enligt 13 kap. 15—17 §.

En matarfonds totala riskexponering enligt 13 kap. 17 § 1 mom. ska beräknas genom att den direkta exponering som orsakas av investeringar enligt 1 mom. 2 punkten läggs samman med

1) mottagarfondens faktiska exponering mot i 13 kap. 15 § 1 mom. avsedda derivatinstrument i proportion till matarfondens investeringar i mottagarfonden, eller

2) det maximala belopp av mottagarfondens potentiella riskexponering mot i 13 kap. 15 § 1 mom. avsedda derivatinstrument som ska anges i mottagarfondens stadgar, i proportion till matarfondens investeringar i mottagarfonden.

2 §

Mottagarfonders öppethållande

Om en mottagarfond har minst två matarfonder som fondandelsägare, får det fondbolag som förvaltar mottagarfonden trots bestämmelserna i 1 kap. 1 § och 2 § 1 mom. 1 punkten bestämma om det söker kapital från andra investerare.

Vad som föreskrivs i 22 kap. 7 § tillämpas inte på en mottagarfond som har endast matarfonder som är etablerade i någon annan EES-stat än Finland som andelsägare och vars fondandelar inte marknadsförs till allmänheten i någon annan EES-stat än Finland.

Vad som föreskrivs i 23 kap. 1 § tillämpas inte på ett sådant fondföretag som är mottagarfond och som har i Finland etablerade matarfonder som andelsägare och vars fondandelar inte marknadsförs till allmänheten i Finland.

3 §

Tillstånd av Finansinspektionen och fastställande av en matarfonds stadgar

En matarfonds tillgångar får inte utan tillstånd av Finansinspektionen investeras i en mottagarfond till ett större belopp än det som anges i 13 kap. 6 § 6 mom. Finansinspektionen ska bevilja tillstånd om matarfonden, dess förvaringsinstitut och revisor samt mottagarfonden uppfyller de krav som ställs i detta kapitel.

För erhållande av det tillstånd som avses i 1 mom. ska följande handlingar lämnas till Finansinspektionen:

- 1) matarfondens och mottagarfondens stadgar eller stiftelsehandlingar,
- 2) matarfondens och mottagarfondens fondprospekt och faktablad,
- 3) det avtal mellan det fondbolag som förvaltar matarfonden och mottagarfonden som avses i 4 § 1 mom. eller de interna uppförandereglerna,
- 4) den information som avses i 11 § 1 mom. och som ska ges till andelsägarna,
- 5) det avtal mellan matarfondens och mottagarfondens förvaringsinstitut som avses i 8 § 1 mom., om fonderna har olika förvaringsinstitut,
- 6) det avtal mellan matarfondens och mottagarfondens revisorer som avses i 9 § 1 mom., om fonderna har olika revisorer.

Om den mottagarfond som avses i 1 mom. är ett fondföretag, ska till Finansinspektionen dessutom lämnas ett intyg från de behöriga myndigheterna i mottagarfondens hemstat om att fonden enligt hemstatens lagstiftning uppfyller kraven i artikel 58.3 b och c i fondföretagsdirektivet.

Det intyg som avses i 3 mom. ska vara avfattat på finska eller svenska eller något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

Finansinspektionen ska underrätta det fondbolag som förvaltar matarfonden om tillståndsbeslutet senast 15 arbetsdagar från det att den fått de handlingar som behövs för beviljandet av tillstånd.

4 §

Gemensamma bestämmelser för matar- och mottagarfonder

Det fondbolag som förvaltar mottagarfonden ska förse det fondbolag som förvaltar matarfonden med de handlingar och den information som detta bolag behöver för att uppfylla kraven i denna lag. Om mottagarfonden är ett fondföretag, ska det fondbolag som förvaltar matarfonden se till att det av det fondföretag som är mottagarfond får de handlingar och den information som avses ovan. Det fondbolag som förvaltar matarfonden ska med det fondbolag som förvaltar mottagarfonden eller det fondföretag som är mottagarfond ingå ett avtal om tillhandahållandet av behövlig information. Avtalet ska på begäran finnas tillgängligt för andelsägarna kostnadsfritt.

Matarfondens tillgångar får investeras i fondandelar i mottagarfonden till ett större belopp än det som anges i 13 kap. 6 § 6 mom. först när det avtal som avses i 1 mom. i denna paragraf har trätt i kraft. Om samma fondbolag förvaltar både matarfonden och mottagarfonden, får avtalet ersättas med interna uppföranderegler.

Det fondbolag som förvaltar matarfonden och det fondbolag som förvaltar mottagarfonden eller det fondföretag som är mottagarfond ska vidta behövliga åtgärder för att samordna tidpunkten för beräkningen och offentliggörandet av nettovärdet av fondens tillgångar i syfte att förhindra möjligheter till spekulation.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om innehållet i det avtal som avses i 1 mom. och i de interna uppföranderegler som avses i 2 mom.

5 §

Avbrytande av inlösen i en mottagarfond

Om inlösen eller emission av fondandelar i en mottagarfond tillfälligt avbryts på initiativ av det fondbolag som förvaltar mottagarfonden eller det fondföretag som är mottagarfond eller på begäran av Finansinspektionen eller den behöriga myndigheten i hemstaten för det fondföretag som är mottagarfond, får det fondbolag som förvaltar mottagarfondens matarfond, trots

villkoren i 10 kap. 1 § och 6 § 1 mom., för motsvarande tid avbryta inlösen eller emission av fondandelar i den matarfond som det förvaltar.

6 §

Upplösning av en mottagarfond

Om en mottagarfond upplöses, ska även den matarfond som är andelsägare i mottagarfonden upplösas. En matarfond behöver inte upplösas om Finansinspektionen godkänner att

1) minst 85 procent av matarfondens tillgångar investeras i andelar i en annan mottagarfond, eller

2) matarfondens stadgar ändras så att den inte längre är en matarfond.

En mottagarfond kan upplösas tidigast tre månader från det att det fondbolag som förvaltar fonden har underrättat mottagarfondens fondandelsägare, Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i hemstaten för det fondföretag som är matarfond till mottagarfonden om sitt bindande upplösningsbeslut.

Det fondbolag som förvaltar matarfonden ska till Finansinspektionen lämna den utredning som behövs för godkännandet enligt 1 mom. senast två månader från den dag då det fondbolag som förvaltar mottagarfonden eller det fondföretag som är mottagarfond har underrättat matarfondens fondbolag om upplösningen av mottagarfonden.

Om det fondbolag som förvaltar mottagarfonden eller det fondföretag som är mottagarfond har underrättat det fondbolag som förvaltar matarfonden om sitt bindande beslut att upplösa mottagarfonden tidigare än fem månader före den dag då upplösningen kommer att inledas, ska det fondbolag som förvaltar matarfonden, med avvikelse från 3 mom., till Finansinspektionen lämna den utredning som behövs för godkännandet enligt 1 mom. senast tre månader före den sistnämnda dagen.

Finansinspektionen ska underrätta det fondbolag som förvaltar matarfonden om sitt beslut om godkännande inom 15 arbetsdagar från det att den mottagit de handlingar som behövs för att avgöra ärendet.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om förfarande för godkännande som avses i 1 mom. och de handlingar som ska lämnas för godkännandet.

7 §

Upplösning av en matarfond

En matarfond ska upplösas om dess mottagarfond fusioneras med en annan placeringsfond eller ett fondföretag eller delas upp i två eller flera placeringsfonder. En matarfond behöver inte upplösas om Finansinspektionen godkänner att

1) matarfonden fortsätter att vara matarfond till mottagarfonden eller någon annan placeringsfond efter mottagarfondens fusion eller delning,

2) minst 85 procent av matarfondens tillgångar investeras i andelar i en mottagarfond som inte bildats som ett resultat av fusionen eller delningen, eller

3) matarfondens stadgar ändras så att den inte längre är en matarfond.

En fusion eller delning av en mottagarfond träder i kraft om det fondbolag som förvaltar mottagarfonden förser mottagarfondens fondandelsägare, Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i hemstaten för det fondföretag som är matarfond till mottagarfonden med den information som avses i 16 kap. 9 och 10 § senast 60 dagar före den dag då fusionen eller delningen planeras träda i kraft. För att en fusion eller delning av ett fondföretag som är mottagarfond till matarfonden ska träda i kraft förutsätts det att fondföretaget i fråga ger det fondbolag som förvaltar matarfonden och Finansinspektionen information som motsvarar informat-

ionen enligt 16 kap. 9 och 10 § senast 60 dagar före den dag då fusionen eller delningen planeras träda i kraft.

Om Finansinspektionen inte har meddelat det godkännande som avses i 1 mom. 1 punkten, ska det vara möjligt att lösa in matarfondens fondandelar i mottagarfonden innan mottagarfondens fusion eller delning träder i kraft.

Det fondbolag som förvaltar matarfonden ska till Finansinspektionen lämna den utredning som behövs för godkännandet enligt 1 mom. senast en månad från den dag då fondbolaget i enlighet med 2 mom. underrättades om den planerade fusionen eller delningen av mottagarfonden.

Om det fondbolag som förvaltar mottagarfonden har gett in den information som avses i 16 kap. 9 och 10 § eller om det fondföretag som är mottagarfond har gett in motsvarande i 2 mom. i denna paragraf avsedd information till det fondbolag som förvaltar matarfonden tidigare än fyra månader före den dag då fusionen eller delningen planeras träda i kraft, ska det fondbolag som förvaltar matarfonden, med avvikelse från 4 mom., till Finansinspektionen lämna den utredning som behövs för godkännandet enligt 1 mom. senast tre månader före den dag då fusionen eller delningen av mottagarfonden planeras träda i kraft.

Finansinspektionen ska underrätta det fondbolag som förvaltar matarfonden om sitt beslut om godkännande inom 15 arbetsdagar från det att den mottagit de handlingar som behövs för att avgöra ärendet.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om förfarande för godkännande som avses i 1 mom. och de handlingar som ska lämnas för godkännandet.

8 §

Förvaringsinstitut för matarfonder och mottagarfonder

Matarfondens och mottagarfondens förvaringsinstitut ska ingå ett avtal om informationsutbyte för att säkerställa att båda förvaringsinstituten fullgör sina skyldigheter.

Matarfondens tillgångar får investeras i andelar i mottagarfonden först när det avtal som avses i 1 mom. har trätt i kraft.

Matarfondens och mottagarfondens förvaringsinstitut har trots sekretessbestämmelserna i denna lag rätt att använda informationen, om detta behövs för att förvaringsinstituten ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och informationen överensstämmer med kraven i detta kapitel.

Fondbolaget ska till förvaringsinstitutet för den matarfond som bolaget förvaltar ge all den information om mottagarfonden som krävs för att matarfondens förvaringsinstitut ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

Mottagarfondens förvaringsinstitut ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, det fondbolag som förvaltar matarfonden och matarfondens förvaringsinstitut samt det fondföretag som är matarfond och dess förvaringsinstitut om sådan verksamhet i mottagarfonden som det konstaterat och som strider mot bestämmelserna och som bedöms få negativa konsekvenser för matarfonden.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om innehållet i det avtal som avses i 1 mom. och de omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av verksamhet enligt 5 mom. som strider mot bestämmelserna.

9 §

Revisor för matarfonder och mottagarfonder

Matarfondens och mottagarfondens revisorer ska ingå ett avtal om informationsutbyte för att säkerställa att båda revisorerna fullgör sina skyldigheter enligt 3 och 4 mom. och övriga skyldigheter.

Matarfondens tillgångar får investeras i andelar i mottagarfonden först när det avtal som avses i 1 mom. har trätt i kraft.

Matarfondens revisor ska i sin revisionsberättelse beakta revisionsberättelsen för mottagarfonden. Om matarfonden och mottagarfonden har olika räkenskapsperioder, ska mottagarfondens revisor upprätta en särskild rapport daterad samma dag som matarfondens bokslut. Matarfondens revisor ska i sin revisionsberättelse rapportera alla oegentligheter som påpekats i revisionsberättelsen för mottagarfonden och deras konsekvenser för matarfonden.

Trots sekretessbestämmelserna i denna lag har matarfondens och mottagarfondens revisorer rätt att använda informationen, om detta behövs för att revisorerna ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och informationen överensstämmer med kraven i detta kapitel.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om innehållet i det avtal som avses i 1 mom.

10 §

Närmare bestämmelser om informationsskyldighet

Genom förordning av finansministeriet utfärdas de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av fondföretagsdirektivet i fråga om den information som utöver informationen enligt 15 kap. 3 § 2 mom. ska uppges i matarfondens fondprospekt och den information som utöver uppgifterna enligt 15 kap. 7 § ska uppges i matarfondens årsberättelse.

I matarfondens verksamhetsberättelse och halvårsrapport ska det anges var mottagarfondens verksamhetsberättelse och halvårsrapport hålls tillgängliga.

Bestämmelser om hur matarfondens fondprospekt och faktablad ska sändas till Finansinspektionen finns i 15 kap. 3 § 5 mom. och 12 § 1 mom. Det fondbolag som förvaltar matarfonden ska dessutom omedelbart sända mottagarfondens verksamhetsberättelse och halvårsrapport till Finansinspektionen för kännedom.

Vid marknadsföringen av en matarfond ska det uppges att minst 85 procent av matarfondens tillgångar stadigvarande investeras i andelar i en mottagarfond.

Ett fondbolag som förvaltar en matarfond ska på begäran av investerare till dem kostnadsfritt översända mottagarfondens fondprospekt, verksamhetsberättelse och halvårsrapport i skriftlig form.

11 §

Omvandling av placeringsfond till matarfond och byte av mottagarfond

Följande information ska ges till en matarfonds fondandelsägare:

1) en förklaring om att Finansinspektionen har godkänt att matarfondens tillgångar investeras i andelar i mottagarfonden,

2) matarfondens och mottagarfondens faktablad,

3) den dag då investeringen av matarfondens tillgångar i mottagarfonden påbörjas eller den dag då de tillgångar som investeras i mottagarfonden överskrider det belopp som avses i 13 kap. 6 § 6 mom.,

4) en förklaring om att fondandelsägarna inom 30 dagar från det att den förklaring som avses i 1 punkten har lämnats har rätt att begära att deras andelar ska lösas in utan några andra kostnader än de som fondbolaget tar ut för att täcka de omedelbara kostnaderna för upplösningen av placeringsfonden.

Den information och den utredning som avses i 1 mom. ska ges minst 30 dagar före den dag som avses i 1 mom. 3 punkten.

Om matarfondens fondandelar marknadsförs på grundval av en anmälan enligt 22 kap. 7 § i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat, ska den information och den utredning som avses i 1 mom. ges på det officiella språket eller något av de officiella språken i EES-värdmedlemsstaten eller på ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i denna EES-stat. Det fondbolag som förvaltar matarfonden ska svara för översättningen.

Matarfondens tillgångar får inte investeras i andelar i mottagarfonden utöver det som anges i 13 kap. 6 § 6 mom. innan den tidsfrist på 30 dagar som avses i 2 mom. i denna paragraf har löpt ut.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om lämnande av information och utredning som avses i 1 mom.

12 §

Fondbolags tillsynsskyldighet och arvoden

Ett fondbolag ska övervaka verksamheten i mottagarfonden till den matarfond som fondbolaget förvaltar.

Om matarfonden, det fondbolag som förvaltar den eller någon som handlar på uppdrag av dem tar emot en distributionsavgift, provision eller annan ekonomisk ersättning i samband med en investering i andelar i en mottagarfond, ska denna distributionsavgift, provision eller ersättning räknas in i matarfondens tillgångar.

13 §

Skyldighet för fondbolag som förvaltar en mottagarfond att göra anmälan till Finansinspektionen

Ett fondbolag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om varje matarfond och fondföretag som är matarfond vars tillgångar investeras i fondandelar i en mottagarfond som fondbolaget förvaltar. Om ett fondföretag som är matarfond gör en investering ska Finansinspektionen omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemstat om investeringen.

Fondbolaget får inte ta ut några avgifter för teckning eller inlösen i anslutning till investeringar som en matarfond eller ett fondföretag som är matarfond gör i andelar i den mottagarfond som fondbolaget förvaltar eller i anslutning till inlösen av andelarna.

Det fondbolag som förvaltar mottagarfonden ska se till att den information som krävs enligt denna lag och mottagarfondens stadgar i tid finns tillgänglig för det fondbolag som förvaltar den matarfond som investerar i mottagarfonden, matarfondens förvaringsinstitut och revisorer, det fondföretag som är matarfond, dess förvaringsinstitut och revisorer samt Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i hemstaten för det fondföretag som är matarfond.

14 §

Finansinspektionens anmälningsskyldighet

Finansinspektionen ska omedelbart underrätta det fondbolag som förvaltar matarfonden om varje beslut, åtgärd, underlåtelse att iaktta de krav som anges i detta kapitel och varje annat förhållande som rapporterats enligt 31 § i lagen om Finansinspektionen, om saken gäller mottagarfonden, det fondbolag som förvaltar den eller mottagarfondens förvaringsinstitut eller revisor. Om matarfonden till mottagarfonden är ett fondföretag, ska underrättelsen ges till de behöriga myndigheterna i hemstaten för det fondföretag som är matarfond.

15 kap.

Marknadsföring av fondandelar och fondbolags informationsskyldighet

1 §

Marknadsföringsprinciper

Marknadsföringen av fondandelar i placeringsfonder ska ske på finska eller svenska eller något annat språk som Finansinspektionen godkänner, om Finansinspektionen kräver det.

Fondandelar i placeringsfonder får inte marknadsföras med osann eller vilseledande information. Av marknadsföringen ska dess kommersiella syfte framgå. Marknadsföring där det ingår en uppmaning att köpa fondandelar i en placeringsfond och specifik information om fonden får inte innehålla påståenden som strider mot eller minskar betydelsen av informationen i fondprospektet och faktabladet. Av marknadsföringsmaterialet ska det framgå var och på vilket språk investerare kan erhålla eller få tillgång till fondprospektet och faktabladet.

Om nettovärdet av en placeringsfonds tillgångar tenderar att variera avsevärt på grund av investeringarnas sammansättning eller förvaltningsmetoderna, ska detta särdrag anges i fondprospektet och vid behov i marknadsföringsmaterialet.

2 §

Meddelande om riskkoncentration i fondprospekt och marknadsföringsmaterial

Av det fondprospekt och allt marknadsföringsmaterial som gäller en placeringsfond som avses i 13 kap. 11 § 2 mom. ska det tydligt framgå att fondens tillgångar kan investeras i en sådan enskild emittents värdepapper som avses i momentet. I fondprospektet och marknadsföringsmaterialet ska dessutom de stater, lokala offentliga samfund eller offentligtgrättsliga samfund av internationell karaktär anges som har emitterat eller garanterat värdepapper som fondbolaget ämnar investera i eller har investerat i mer än 35 hundra delar av placeringsfondens tillgångar.

3 §

Fondprospekt

Ett fondbolag ska för varje placeringsfond som det förvaltar offentliggöra ett prospekt (*fondprospekt*). Om placeringsfonden består av en eller flera delfonder, kan ett kombinerat fondprospekt offentliggöras. Fondprospektet ska uppdateras och till det ska bifogas fondens stadgar.

Fondprospektet ska innehålla väsentlig och tillräcklig information för bedömning av placeringsfonden och särskilt av de risker som är förenade med den i fråga om målsättningarna för placeringsfondens investeringsverksamhet samt om fondens övriga egenskaper, om det fondbolag som förvaltar placeringsfonden samt om det förvaringsinstitut som placeringsfonden anlitar. Fondprospektet ska dessutom innehålla

1) detaljerade, aktuella uppgifter om fondbolagets ersättningspolicy och en beskrivning av hur ersättningar och förmåner beräknas och uppgifter om vilka personer som ansvarar för beviljandet av ersättningar och förmåner samt, om bolaget har en ersättningskommitté, uppgifter om ersättningskommitténs sammansättning, eller

2) ett sammandrag av fondbolagets ersättningspolicy och information om att de detaljerade uppgifterna enligt 1 punkten om fondbolagets ersättningspolicy är tillgängliga på fondbolagets webbplats, uppgifter om webbplatsens adress samt information om att investerare på begäran kan få fondprospektet i skriftlig form och kostnadsfritt.

Närmare bestämmelser om fondprospektets innehåll och om hur informationen i fondprospektet ska framställas utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Om det i det kombinerade fondprospektet presenteras uppgifter per delfond, ska fondbolaget säkerställa att uppgifterna om delfonderna motsvarar de uppgifter per placeringsfond som ingår i fondprospektet och att uppgifterna är tydliga.

Fondbolaget ska omedelbart för kännedom sända fondbolagets fondprospekt och ändringar i fondprospektet till Finansinspektionen för kännedom.

Bestämmelser om hur transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar ska anges i fondprospekt finns dessutom i artikel 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

4 §

Faktablad

Ett fondbolag ska för varje placeringsfond som det förvaltar upprätta en kortfattad handling med basfakta för investerare (*faktablad*). I faktabladet ska uttrycket "basfakta för investerare" ingå på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

I faktabladet ska det finnas följande information som ska vara begriplig för investeraren utan några andra handlingar:

- 1) placeringsfondens och Finansinspektionens identifieringsuppgifter,
- 2) kort beskrivning av investeringsmål och investeringspolicy,
- 3) presentation av tidigare avkastningsutveckling eller vid behov av förväntad avkastningsutveckling,
- 4) kostnader och produktrelaterade avgifter,
- 5) investerings risk- och avkastningsprofil samt lämpliga anvisningar och varningar när det gäller riskerna med investeringar i placeringsfonden.

Faktabladet ska offentliggöras på finska eller svenska eller något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

Bestämmelser om de krav som gäller för faktablad finns dessutom i kommissionens basfaktaförordning.

5 §

Faktabladets innehåll

I faktabladet ska det anges var och hur man kan få fondprospekt, verksamhetsberättelse och halvårsrapport och annan ytterligare information om fonden samt på vilka språk handlingarna och uppgifterna är tillgängliga. Faktabladet ska innehålla uppgift om att sådana uppgifter om fondbolagets ersättningspolicy som motsvarar uppgifterna enligt 3 § 2 mom. 1 punkten finns tillgängliga på fondbolagets webbplats, uppgifter om webbplatsens adress samt information om att investerare på begäran kan få fondprospekt i skriftlig form och kostnadsfritt.

Faktabladet ska utformas kortfattat på allmänspråk och upprättas i ett gemensamt format som möjliggör jämförelser. Faktabladet ska vara begripligt också för andra än professionella investerare. Informationen ska vara saklig, tydlig och förenlig med motsvarande information i fondprospektet.

Faktabladet ska användas utan ändringar eller tillägg i alla EES-stater där placeringsfondens fondandelar marknadsförs med stöd av en anmälan enligt 22 kap. 7 §.

Bestämmelser om de krav som gäller informationen i faktabladet finns dessutom i kommissionens basfaktaförordning.

6 §

En placeringsfonds halvårsrapport

Ett fondbolag ska för varje placeringsfond som det förvaltar offentliggöra en halvårsrapport åtminstone för de sex första månaderna av varje räkenskapsperiod. Halvårsrapporten ska offentliggöras inom två månader från rapportperiodens utgång.

Av halvårsrapporten ska framgå placeringsfondens tillgångar och skulder, antalet emitterade andelar, fondandelens värde, hur investeringarna är fördelade med beaktande av placeringsfondens investeringspolicy samt vilka förändringar som under rapportperioden har skett i investeringarnas sammansättning.

Närmare bestämmelser om halvårsrapportens innehåll och hur informationen i halvårsrapporten ska framställas utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Bestämmelser om hur informationen om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar ska anges i en placeringsfonds halvårsrapport finns dessutom i artikel 13 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

7 §

Offentliggörande av en placeringsfonds årsberättelse och av andra uppgifter

Ett fondbolag ska på sin webbplats för varje placeringsfond som det förvaltar offentliggöra en årsberättelse för varje räkenskapsperiod. Årsberättelsen ska offentliggöras inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

Årsberättelsen ska innehålla bokslutet, resultaträkningen och balansräkningen samt noterna till dessa och sådana andra väsentliga och tillräckliga uppgifter som behövs för bedömning av utvecklingen och resultatet av fondens verksamhet.

I årsberättelsen ska det dessutom ingå

1) en redovisning av det sammanlagda ersättningsbeloppet för räkenskapsperioden, fördelat på fasta och rörliga ersättningar, som fondbolaget betalat ut till sin personal, antalet förmånstagare samt de belopp som placeringsfonden betalat ut direkt och de resultatbaserade ersättningar som ingår i dem,

2) uppgift om det sammanlagda ersättningsbeloppet, fördelat på de personalgrupper eller andra grupper av arbetstagare som avses i 4 kap. 4 § 1 mom.,

3) en beskrivning av hur ersättningarna och förmånerna har beräknats,

4) resultatet av de granskningar som avses i 4 kap. 5 §, och de oegentligheter som har förekommit,

5) väsentliga ändringar av den antagna ersättningspolicyn.

Närmare bestämmelser om verksamhetsberättelsens innehåll och om hur informationen i verksamhetsberättelsen ska framställas utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Bestämmelser om hur informationen om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar ska anges i en placeringsfonds årsberättelse finns dessutom i artikel 13 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

8 §

Lämnande av fondprospekt, årsberättelse och halvårsrapport

Fondbolaget ska på begäran kostnadsfritt ge en kund fondprospektet och placeringsfondens senaste årsberättelse och halvårsrapport.

Fondbolaget ska se till att placeringsfondens senaste årsberättelse och halvårsrapport finns tillgängliga för allmänheten på det sätt som anges i fondprospektet och faktabladet. En kund ska på begäran kostnadsfritt få årsberättelsen och halvårsrapporten i skriftlig form.

På begäran av en kund ska fondbolaget tillhandahålla kompletterande information om metoderna och de kvantitativa gränserna för en placeringsfonds riskhantering och om den senaste utvecklingen på marknaden när det gäller riskerna med och avkastningen av de viktigaste instrumentkategorierna i fråga om placeringsfondens investeringsverksamhet.

Fondbolaget ska ge en kund fondprospektet genom att rikta det till kunden personligen, antingen skriftligen eller i någon annan varaktig form så att kunden kan bevara och lagra informationen och återge den i oförändrad form eller så att fondprospektet finns tillgängligt på fondbolagets webbplats under en lämplig tid. Kunden ska alltid på begäran kostnadsfritt få fondprospektet i skriftlig form.

Bestämmelser om de villkor som gäller när ett fondprospekt eller ett faktablad tillhandahålls på annat varaktigt medium än papper eller på en webbplats finns i kommissionens basfaktaförordning.

9 §

Offentliggörande av en placeringsfonds värde och rättande av värdet efter offentliggörandet

Ett fondbolag ska alltid när det emitterar eller inlöser fondandelar och minst två gånger i månaden offentliggöra fondandelsvärdet samt antalet utelöpande fondandelar.

Finansinspektionen kan på ansökan ge fondbolaget tillstånd att offentliggöra uppgifterna endast en gång i månaden, om förfarandet inte äventyrar fondandelsägarnas intressen.

Fondbolaget ska utan dröjsmål rätta väsentliga fel i det fondandelsvärde som offentliggjorts. I fråga om fel i offentliggjorda fondandelsvärden ska det omedelbart göras en anmälan till Finansinspektionen, som avgör om felet är väsentligt eller inte.

10 §

Lämnande av faktablad till investerare på förhand

Ett fondbolag som säljer fondandelar i en placeringsfond direkt eller via en fysisk eller juridisk person som handlar på dess vägnar och ansvar ska ge investerarna faktabladet i god tid innan andelar tecknas i placeringsfonden.

Ett fondbolag som förvaltar en placeringsfond vars fondandelar säljs på något annat sätt än vad som anges i 1 mom. ska för varje placeringsfond på begäran ge faktabladet till

- 1) dem som använder fondandelarna som en del av sin egen finansiella produkt,
 - 2) förmedlare som säljer andelar i placeringsfonden eller sådana produkter som innebär risk-exponering mot placeringsfonden,
 - 3) förmedlare som ger råd om sådana investeringar eller produkter.
- Investerarna ska få faktabladet kostnadsfritt.

11 §

Tillhandahållande av faktablad

Fondbolaget ska ge investerarna faktabladet i en varaktig form som avses i 8 § 4 mom. eller så att det finns tillgängligt på fondbolagets webbplats under en lämplig tid. En investerare ska alltid på begäran kostnadsfritt få faktabladet i skriftlig form.

Fondbolaget ska hålla ett uppdaterat faktablad tillgängligt på sin webbplats.

12 §

Lämnande av faktablad till Finansinspektionen och uppdatering av faktablad

Fondbolaget ska omedelbart sända faktabladet och ändringar i det till Finansinspektionen för kännedom.

Faktabladet ska hållas uppdaterat till väsentliga delar.

AVDELNING VI

FUSION, DELNING OCH UPPLÖSNING AV PLACERINGSFONDER SAMT ÖVERLÅTELSE AV VERKSAMHETEN

16 kap.

Fusion av placeringsfonder

1 §

Fusion

En placeringsfond (*överlåtande placeringsfond*) kan fusioneras med en annan placeringsfond (*övertagande placeringsfond*) eller ett fondföretag (*övertagande fondföretag*). Också en delfond kan vara överlåtande eller övertagande placeringsfond. Vad som i denna lag föreskrivs om fusion av placeringsfonder tillämpas också på fusion av delfonder. En placeringsfond som har delfonder kan inte vara överlåtande eller övertagande placeringsfond.

Med *fusion* avses ett arrangemang där

1) en överlåtande placeringsfond i samband med att den upplöses utan likvidationsförfarande överför sina tillgångar och åtaganden till en annan befintlig övertagande placeringsfond eller ett befintligt övertagande fondföretag i utbyte mot att fondandelsägarna i den överlåtande placeringsfonden får andelar i den övertagande placeringsfonden eller det övertagande fondföretaget och eventuellt en ersättning i pengar, som får vara högst tio procent av dessa andelars nettovärde, eller

2) minst två överlåtande placeringsfonder eller en överlåtande placeringsfond och ett sådant överlåtande fondföretag som avses i 6 § i samband med att de upplöses utan likvidationsförfarande överför sina tillgångar och åtaganden till en övertagande placeringsfond eller ett övertagande fondföretag som de bildar i utbyte mot att fondandelsägarna i den överlåtande placeringsfonden får andelar i den övertagande placeringsfonden eller det övertagande fondföretaget och eventuellt en ersättning i pengar, som får vara högst tio procent av dessa andelars nettovärde.

Om fusionen inte är en gränsöverskridande fusion eller en inhemsk fusion med internationell koppling ska bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på fusionen, med undantag för de krav som gäller för fondföretag eller som har anknytning till marknadsföring av fondandelar i någon annan EES-stat än Finland.

2 §

Fusionsansökan

Fusion av placeringsfonder förutsätter att tillstånd getts på förhand. Tillståndet beviljas av Finansinspektionen på ansökan av det fondbolag som förvaltar den överlåtande placeringsfonden.

Ansökan ska innehålla

1) en fusionsplan som har godkänts av det fondbolag som förvaltar den överlåtande placeringsfonden och av det fondbolag som förvaltar den övertagande placeringsfonden eller av det övertagande fondföretaget,

2) fondprospekt och faktablad över det övertagande fondföretaget,

3) en anmälan från varje överlåtande och övertagande placeringsfonds förvaringsinstitut där det bekräftas att förvaringsinstitutet har utfört den kontroll som avses i 7 §, och en motsvarande anmälan från fondföretagets förvaringsinstitut,

4) den information om fusionen som ska lämnas till fondandelsägarna i den överlåtande och den övertagande placeringsfonden och i det övertagande fondföretaget.

Tillstånd ska sökas inom två månader från det att fusionsplanen enligt 2 mom. 1 punkten har godkänts, om en placeringsfond fusioneras med en annan placeringsfond.

De uppgifter som avses i 2 mom. ska lämnas på finska eller svenska och på det officiella språket eller ett av de officiella språken i fondföretagets hemstat eller på ett språk som godkänns av Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i EES-staten i fråga.

Om Finansinspektionen anser att den inte har fått alla de uppgifter enligt 2 mom. som behövs för beviljandet av tillstånd, ska den begära ytterligare upplysningar inom tio arbetsdagar från mottagandet av uppgifterna.

3 §

Bedömning av förutsättningar för fusion

Finansinspektionen ska undersöka hur den planerade fusionen påverkar fondandelsägarna i den överlåtande och den övertagande placeringsfonden för att kunna bedöma om den information de får om fusionen är tillräcklig.

Finansinspektionen får vid behov kräva att informationen till fondandelsägarna i den överlåtande eller den övertagande placeringsfonden förtydligas.

Finansinspektionen ska omedelbart lämna de behöriga myndigheterna i det övertagande fondföretagets hemstat alla behövliga uppgifter enligt 2 § 2 mom.

4 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd

Finansinspektionen ska bevilja tillstånd för en planerad fusion, om

1) fusionen uppfyller villkoren i denna paragraf och i 2, 3, 5, 7 och 8 §,

2) anmälan har gjorts om den övertagande placeringsfondens och det övertagande fondföretagets marknadsföring av sina andelar i alla de EES-stater där den överlåtande placeringsfondens fondbolag är auktoriserat att förvalta placeringsfonder eller där anmälan i enlighet med 22 kap. 7 § har gjorts om marknadsföring av fondbolagets fondandelar,

3) Finansinspektionen anser att den information om fusionen som ska lämnas till fondandelsägarna i den överlåtande och den övertagande placeringsfonden är tillräcklig, och

4) Finansinspektionen är övertygad om att den behöriga myndigheten i det övertagande fondföretagets hemstat anser att den information som ska lämnas till fondandelsägarna i det övertagande fondföretaget är tillräcklig i en situation där

a) den sistnämnda myndigheten inte inom 20 arbetsdagar från det att Finansinspektionen lämnade den alla de behövliga uppgifterna i enlighet med 3 § 1 mom. har meddelat Finansinspektionen att den anser att den information som ska lämnas till fondandelsägarna i det övertagande fondföretaget är otillräcklig, eller

b) den sistnämnda myndigheten inom den tid som anges i underpunkt a först har meddelat Finansinspektionen att den anser att den information som ska lämnas till fondandelsägarna i det övertagande fondföretaget är otillräcklig och därefter har meddelat att den anser att den ändrade informationen är tillräcklig.

Senast 20 arbetsdagar från det att det fondbolag som förvaltar den överlåtande placeringsfonden lämnade Finansinspektionen de uppgifter enligt 2 § som behövs för beviljande av tillstånd ska Finansinspektionen underrätta fondbolaget om tillstånd till fusionen har beviljats eller inte. Om Finansinspektionen inte har fått ett meddelande enligt 1 mom. 4 punkten under-

punkt b av den behöriga myndigheten i det övertagande fondföretagets hemstat om att den ändrade informationen är tillräcklig, ska Finansinspektionen underrätta fondbolaget om att tillstånd till fusionen inte kan beviljas förrän Finansinspektionen har fått ett meddelande från den myndigheten om att den ändrade informationen är tillräcklig.

Finansinspektionen ska underrätta de behöriga myndigheterna i det övertagande fondföretagets hemstat om sitt beslut.

Finansinspektionen får tillåta att en övertagande placeringsfond avviker från bestämmelserna i 13 kap. 6 § 6 och 7 mom. och 7, 8, 10 och 11 § i sex månader, om fonden ser till att principen om riskspridning iakttas.

5 §

Fusionsplan

Det fondbolag som förvaltar den överlåtande placeringsfonden, det fondbolag som förvaltar den övertagande placeringsfonden och det övertagande fondföretaget ska göra upp en fusionsplan med uppgifter och utredning om

- 1) fusionsteknik och de placeringsfonder och fondföretag som deltar i fusionen,
- 2) bakgrund och skäl till fusionen,
- 3) de konsekvenser som fusionen bedöms få för fondandelsägarna i den överlåtande och den övertagande placeringsfonden och i det övertagande fondföretaget,
- 4) de godkända kriterier som tillämpas för att bestämma tillgångarnas värde och vid behov åtagandena, per datum för beräkningen av utbytesförhållandet,
- 5) metoden för beräkning av utbytesförhållandet,
- 6) den dag då fusionen planeras träda i kraft,
- 7) tillämpliga bestämmelser för överföring av tillgångar respektive utbyte av andelar,
- 8) stadgarna eller stiftelsehandlingarna för den övertagande placeringsfond eller det övertagande fondföretag som bildas vid en fusion som avses i 1 § 2 mom. 2 punkten.

Finansinspektionen får inte kräva att ytterligare uppgifter ska tas med i fusionsplanen.

Det fondbolag som förvaltar den överlåtande placeringsfonden, det fondbolag som förvaltar den övertagande placeringsfonden och det övertagande fondföretaget kan besluta att ta med även andra uppgifter i fusionsplanen än de som avses i 1 mom.

6 §

Fusion mellan ett fondföretag och en placeringsfond

Ett fondföretag (*överlåtande fondföretag*) kan fusioneras med en placeringsfond (*övertagande placeringsfond*), om de behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemstat lämnar Finansinspektionen följande uppgifter och handlingar om den planerade fusionen:

- 1) en fusionsplan som har godkänts av det överlåtande fondföretaget och av det fondbolag som förvaltar den övertagande placeringsfonden,
- 2) fondprospekt och faktablad för den övertagande placeringsfonden,
- 3) en anmälan från den övertagande placeringsfondens förvaringsinstitut där det bekräftas att förvaringsinstitutet har utfört den kontroll som avses i 7 § och en motsvarande anmälan från det överlåtande fondföretagets förvaringsinstitut,
- 4) den information om fusionen som ska lämnas till fondandelsägarna i det överlåtande fondföretaget och den övertagande placeringsfonden.

Finansinspektionen ska få uppgifterna och handlingarna enligt 1 mom. på ett språk som avses i 2 § 4 mom.

Finansinspektionen ska kontrollera hur fusionen påverkar fondandelsägarna i den övertagande placeringsfonden för att kunna bedöma om den information de får om fusionen är till-

räcklig. Om Finansinspektionen anser att informationen är otillräcklig, får den inom 15 arbetsdagar från mottagandet av den utredning som avses i 1 mom. skriftligen kräva att det fondbolag som förvaltar den övertagande placeringsfonden lämnar den övertagande placeringsfondens fondandelsägare tillräcklig kompletterande information. I detta fall ska Finansinspektionen meddela den behöriga myndigheten i det överlåtande fondföretagets hemstat att den anser att informationen till fondandelsägarna är otillräcklig. Finansinspektionen ska inom 20 arbetsdagar från mottagandet av den utredning som avses i 1 mom. meddela den behöriga myndigheten i det överlåtande fondföretagets hemstat om den anser att den kompletterande information som ska lämnas till fondandelsägarna är tillräcklig.

En förutsättning för fusionen är att Finansinspektionen får en underrättelse om beslutet om fusionen av den behöriga myndigheten i det överlåtande fondföretagets hemstat.

7 §

Förvaringsinstitutets skyldighet att kontrollera uppgifter vid fusion

Förvaringsinstitutet för en placeringsfond som deltar i en fusion ska kontrollera att de uppgifter om fusionsplanen som avses i 5 § 1 mom. 1, 6 och 7 punkten stämmer överens med denna lag och med placeringsfondens stadgar.

8 §

Revisorsutlåtande

En revisor enligt 7 kap. 1 § 2 mom. för det fondbolag som förvaltar den överlåtande eller den övertagande placeringsfonden, eller en annan revisor som uppfyller motsvarande villkor, ska lämna ett uttalande med fastställande av

- 1) de godkända kriterier som tillämpas för att bestämma tillgångarnas värde och vid behov åtagandena, per datum för beräkningen av utbytesförhållandet,
- 2) ersättningen i pengar per andel vid behov,
- 3) metoden för beräkning av utbytesförhållandet samt det faktiska utbytesförhållandet som beräknats vid den tidpunkt för beräkningen av förhållandet som avses i 13 § 1 mom.

Det uttalande som avses i 1 mom. får inte vara ett uttalande utan reservation enligt 3 kap. 5 § 3 mom. i revisionslagen.

Andelsägarna i den överlåtande och den övertagande placeringsfonden och i det övertagande fondföretaget samt Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemstat ska på begäran få tillgång till en kopia av revisorns uttalande. Det fondbolag som förvaltar den överlåtande placeringsfonden ska se till att kopian finns tillgänglig.

9 §

Lämnande av uppgifter till fondandelsägare

Fondandelsägarna i varje överlåtande och övertagande placeringsfond ska ges ändamålsenlig och exakt information om den planerade fusionen, utifrån vilken de kan göra väl underbyggda bedömningar av fusionens effekter på sina investeringar.

Den information som avses i 1 mom. ska lämnas till fondandelsägarna i skriftlig form och publiceras i minst en rikstidning efter det att Finansinspektionen har gett tillstånd till fusionen. Vid en gränsöverskridande fusion där ett överlåtande fondföretag fusioneras med en övertagande placeringsfond ska fondandelsägarna i den övertagande placeringsfonden lämnas den information som avses i 1 mom. efter det att den behöriga myndigheten i det överlåtande fondföretagets hemstat har gett tillstånd till fusionen och underrättat Finansinspektionen om detta.

Informationen ska lämnas senast 30 dagar före den sista dagen för begäran om återköp, inlösen eller utbyte av andelar utan ytterligare kostnad i enlighet med 11 §.

10 §

Innehållet i uppgifterna till fondandelsägarna

Den information som lämnas till fondandelsägarna ska vara sådan att de utifrån den kan fatta väl underbyggda beslut om fusionens eventuella följder för deras investeringar och fatta beslut om att utöva sina rättigheter enligt 11 §.

Fondandelsägarna ska ges följande uppgifter och handlingar:

- 1) bakgrund och skäl till fusionen,
- 2) uppgift om väsentliga skillnader i investeringspolicy och investeringsstrategi och om kostnader, förväntad avkastningsutveckling, periodiska rapporter och möjliga utspädningseffekter på resultaten, och vid behov en varning om att den skattemässiga behandlingen av fondandelsägarna kan förändras till följd av fusionen, samt uppgift om andra följder som fusionen kan få för fondandelsägarna,
- 3) uppgift om rätten att få kompletterande information, att på begäran få en kopia av revisorns uttalande enligt 8 § och att i enlighet med 11 § begära att deras fondandelar kostnadsfritt ska lösas in eller bytas ut samt uppgift om den sista dag då denna rättighet kan utövas och om alla särskilda rättigheter som fondandelsägarna förvärvar genom fusionen,
- 4) uppgifter om förfarandet och den dag då fusionen planeras träda i kraft,
- 5) faktablad för den övertagande placeringsfonden eller det övertagande fondföretaget.

Om en anmälan om marknadsföring av andelar i den överlåtande eller den övertagande placeringsfonden har gjorts i enlighet med 22 kap. 7 §, ska den information som avses i 2 mom. lämnas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat eller på ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den staten. Det fondbolag som förvaltar placeringsfonden i fråga ska svara för översättningen.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om lämnande av information som avses i 9 § 1 mom. och i 1 och 2 mom. i denna paragraf.

11 §

Fondbolags skyldighet att lösa in fondandelsägares andelar

Fondbolaget är skyldigt att på begäran av fondandelsägarna i varje överlåtande och övertagande placeringsfond lösa in deras fondandelar. Alternativt är fondbolaget skyldigt att, i den utsträckning det är möjligt, byta ut fondandelar mot andelar i någon annan placeringsfond som

- 1) har liknande investeringspolicy, och
- 2) förvaltas av fondbolaget eller av ett annat bolag som fondbolaget är kopplat till via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom en betydande direkt eller indirekt ägarandel.

Skyldigheten enligt 1 mom. träder i kraft samma dag som fondandelsägarna i den överlåtande placeringsfonden och i den övertagande placeringsfonden underrättas om den planerade fusionen i enlighet med 9 och 10 §, och den upphör att gälla fem arbetsdagar före den dag då beräkningen av utbytesförhållandet genomförs. Fondbolaget har rätt att för inlösningen eller utbytet ta ut endast de direkta kostnaderna för upplösningen av placeringsfonden.

12 §

Begränsning av rätten att av fondandelsägare ta ut vissa fusionskostnader

Inga rättsliga eller administrativa kostnader eller konsultarvoden för förberedelse och genomförande av en fusion av placeringsfonder får tas ut av den överlåtande eller den övertagande placeringsfonden, av det övertagande fondföretaget eller av deras fondandelsägare.

13 §

Anmälan i efterhand om verkställande av fusion

De fondbolag som förvaltar de placeringsfonder som deltar i en annan fusion enligt 1 § 2 mom. än en gränsöverskridande fusion ska inom två månader från det att tillstånd för verkställighet av fusionen beviljades meddela Finansinspektionen att fusionen har verkställts. Om anmälan inte görs inom föreskriven tid, förfaller fusionen. Fusionen förfaller emellertid inte om den slutförs senast den dag då fusionen planeras träda i kraft enligt 5 § 1 mom. 6 punkten. Utbytesförhållandet ska beräknas den dag då fusionen träder i kraft. Till anmälan till Finansinspektionen ska bifogas en slutredovisning om fusionen.

Den överlåtande placeringsfondens tillgångar och åtaganden övergår i enlighet med fusionsplanen till den övertagande placeringsfonden när Finansinspektionen har underrättats om att fusionen är verkställd. Samtidigt upplöses den överlåtande placeringsfonden.

Den överlåtande placeringsfondens fondandelsägare får räknat från meddelandet om att fusionen är verkställd rätt till ersättning och blir i enlighet med fusionsplanen fondandelsägare i den övertagande placeringsfonden.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. tillämpas också på gränsöverskridande fusioner enligt 6 § där en placeringsfond är övertagande placeringsfond.

Det fondbolag som förvaltar den övertagande placeringsfonden ska underrätta de behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemstat om fusionens ikraftträdande.

En fusion som har trätt i kraft enligt 1 mom. får inte förklaras ogiltig.

Det fondbolag som förvaltar den övertagande placeringsfonden ska underrätta den övertagande placeringsfondens förvaringsinstitut om att den överlåtande placeringsfondens eller det överlåtande fondföretagets tillgångar och, vid behov, åtaganden har överförts.

17 kap.

Delning av placeringsfonder

1 §

Delning

En placeringsfond (*primärfond*) kan delas så att dess tillgångar och åtaganden helt eller delvis, utan något likvidationsförfarande, övergår till minst en placeringsfond (*övertagande placeringsfond*) som inrättats av det fondbolag som förvaltar primärfonden. Fondandelsägarna i primärfonden får som ersättning fondandelar i den övertagande placeringsfonden.

2 §

Delningsplan

Ett fondbolags styrelse ska upprätta och godkänna en delningsplan. Den daterade och undertecknade delningsplanen ska åtminstone innehålla

- 1) fondbolagets firma, företags- och organisationsnummer, adress och hemort,
- 2) namnet på minst en övertagande placeringsfond,
- 3) förslag till stadgar för minst en övertagande placeringsfond,
- 4) förslag till vederlag till fondandelsägarna i primärfonden,

- 5) förslag till tidpunkt och övriga villkor för utdelning av vederlaget,
- 6) en redogörelse för orsakerna till delningen och grunderna för fastställandet och utdelningen av vederlaget samt därmed sammanhängande väsentliga värderingsproblem,
- 7) utredning om att primärfonden inte har sådana krediter som avses i 13 kap. 20 §,
- 8) förslag till hur de tillgångar och åtaganden som överförs vid delningen ska fördelas mellan de övertagande placeringsfonderna,
- 9) förslag till planerad tidpunkt då delningen ska träda i kraft,
- 10) det arvode som ska betalas till en eller flera revisorer eller revisionssammanslutningar som avses i 3 mom. eller arvodesgrunden.

Till delningsplanen ska fogas en av styrelsen för det fondbolag som förvaltar primärfonden godkänd redogörelse för sådana efter senaste bokslut, halvårsrapport eller en eventuell kvartalsrapport inträffade händelser som väsentligt påverkar placeringsfondens ställning samt revisorernas utlåtande om styrelsens redogörelse.

Till delningsplanen ska dessutom fogas ett uttalande om huruvida delningsplanen innehåller korrekt och tillräcklig information om faktorer som kan inverka väsentligt på bedömningen av orsakerna till delningen, av värdet av de tillgångar och åtaganden som övergår till den övertagande placeringsfonden och av värdet och utdelningen av ersättningen. Uttalandet ska ges av minst en CGR-revisor eller en revisionssammanslutning som är oberoende sakkunnig. Den revisor vid revisionssammanslutningen som är ansvarig för uttalandet ska vara en CGR-revisor.

Det fondbolag som förvaltar primärfonden ansvarar för de av primärfondens åtaganden som har uppkommit före den i 4 § 1 mom. i detta kapitel avsedda tidpunkten för verkställandet av delningen och som vid den nämnda tidpunkten fortfarande är obetalda.

3 §

Ansökan om verkställande av en delningsplan

Ett fondbolag ska inom en månad från det att delningsplanen godkänts ansöka om Finansinspektionens tillstånd att verkställa delningen. Till ansökan ska fogas delningsplanen och bilagorna till den samt delningsbesluten. Om ansökan inte har gjorts inom utsatt tid, förfaller delningen.

Finansinspektionen ska inom två månader från det att ansökan mottagits besluta om verkställighetstillståndet. Om Finansinspektionen under denna tid ber sökanden komplettera ansökan, ska tiden räknas från den dag då Finansinspektionen tar emot kompletteringen. Verkställighetstillstånd kan inte beviljas om delningen inte kan anses vara förenlig med fondandelsägarnas intressen eller om placeringsfonden har sådana krediter som avses i 13 kap. 20 §. Ansökan anses ha avslagits och delningen förfallit om ansökan inte avgörs inom utsatt tid.

Om Finansinspektionen har beviljat tillstånd att verkställa delningen, ska det fondbolag som beslutat om delningen omedelbart skriftligen underrätta fondandelsägarna om detta och publicera ett meddelande om saken i minst en rikstidning senast en månad innan delningen verkställs. Verkställighetstillståndets och delningsplanens innehåll ska nämnas i meddelandet.

4 §

Anmälan om verkställande av delning

Ett fondbolag ska inom två månader från det att tillstånd för verkställande av delning beviljades meddela Finansinspektionen att delningen har verkställts. Om anmälan inte har gjorts inom utsatt tid förfaller delningen, om inte något annat följer av 2 § 1 mom. 9 punkten. Till anmälan ska bifogas en slutredovisning om delningen.

Primärfondens tillgångar och åtaganden övergår i enlighet med delningsplanen till den övertagande placeringsfonden, när Finansinspektionen har underrättats om att delningen är verkställd.

Primärfondens fondandelsägare får utifrån meddelandet om att delningen är verkställd rätt till ersättning och blir i enlighet med delningsplanen fondandelsägare i den övertagande placeringsfonden.

18 kap.

Överlåtelse av en placeringsfonds förvaltning och byte av förvaringsinstitut

1 §

Överlåtelse av en placeringsfonds förvaltning samt överlåtelseplan

Ett fondbolag (*överlåtande fondbolag*) kan med Finansinspektionens tillstånd överlåta förvaltningen av en placeringsfond (*överförd placeringsfond*) till ett annat fondbolag (*övertagande fondbolag*).

De fondbolag som deltar i överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning ska upprätta en skriftlig överlåtelseplan som ska godkännas av styrelserna för det överlåtande och det övertagande fondbolaget. Den daterade och undertecknade överlåtelseplanen ska åtminstone innehålla

- 1) fondbolagens firmor, företags- och organisationsnummer, adresser och hemorter,
- 2) den överförda placeringsfondens namn,
- 3) en redogörelse för huvudorsakerna till att förvaltningen av placeringsfonden överläts,
- 4) det vederlag som betalas till fondbolaget för överlåtelsen,
- 5) utredning om att den överförda placeringsfonden inte har sådana krediter som avses i 13 kap. 20 §,
- 6) förslag till planerad tidpunkt då överlåtelsen ska träda i kraft.

Det överlåtande fondbolaget ansvarar för de av den överförda placeringsfondens åtaganden som har uppkommit före den i 3 § 2 mom. i detta kapitel avsedda tidpunkten för verkställandet av överlåtelsen och som vid den nämnda tidpunkten fortfarande är obetalda.

2 §

Ansökan om verkställande av överlåtelse av förvaltningen

De fondbolag som deltar i överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning ska ansöka om Finansinspektionens tillstånd att verkställa överlåtelsen. Till ansökan, som ska göras inom en månad från det att överlåtelseplanen godkändes, ska fogas överlåtelseplanen och bilagorna till den samt överlåtelsebesluten. Om ansökan inte har gjorts inom utsatt tid, förfaller överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning.

Finansinspektionen ska inom en månad från att ansökan anlänt besluta om tillståndet att verkställa överlåtelsen. Verkställighetstillstånd kan inte beviljas om överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning inte kan anses vara förenlig med fondandelsägarnas intressen eller om placeringsfonden har sådana krediter som avses i 13 kap. 20 §. Om tillstånd inte beviljas förfaller överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning.

3 §

Information till fondandelsägare och meddelande om verkställande av överlåtelse av förvaltningen

Om Finansinspektionen har beviljat fondbolagen tillstånd att överlåta placeringsfondens förvaltning, ska bolagen omedelbart skriftligen underrätta fondandelsägarna om detta och publicera ett meddelande om saken i minst en rikstidning senast en månad innan överlåtelsen av

placeringsfondens förvaltning verkställs. Av meddelandet ska framgå verkställighetstillståndets och överlåtelseplanens innehåll.

Fondbolagen ska inom två månader från det att tillstånd för verkställighet av överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning beviljades meddela Finansinspektionen att överlåtelsen har verkställts. Om meddelandet inte har lämnats inom utsatt tid, förfaller överlåtelsen av placeringsfondens förvaltning, om inte något annat följer av 1 § 2 mom. 6 punkten.

4 §

Byte av förvaringsinstitut

Ett fondbolag får med Finansinspektionens tillstånd byta förvaringsinstitut. Fondbolaget ska lämna Finansinspektionen en redogörelse för hur överföringen av de uppgifter som avses i 21 kap. 1 § till det nya förvaringsinstitutet ordnas på ett sätt som tryggar fondandelsägarnas intressen.

5 §

Tillämpning av bestämmelserna på utländska EES-fondbolag

Det som i detta kapitel föreskrivs om fondbolag ska också tillämpas på ett utländskt EES-fondbolag som har fått tillstånd att inrätta en placeringsfond i Finland.

19 kap.

Återkallande av fondbolags verksamhetstillstånd, begränsning av verksamheten samt upplösning av fondbolag och placeringsfonder

1 §

Skyldighet för fondbolag att ansöka om återkallande av verksamhetstillstånd

Om ett fondbolag inte längre har för avsikt att bedriva fondverksamhet, ska det ansöka om att Finansinspektionen återkallar dess verksamhetstillstånd. Till ansökan ska fondbolaget foga bolagsstämmans beslut om att ansöka om återkallelse av tillståndet samt en redogörelse för hur fondbolaget har ordnat förvaltningen av de placeringsfonder som bolaget förvaltar.

2 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamhet

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att återkalla fondbolags verksamhetstillstånd finns i 26 § i lagen om Finansinspektionen och bestämmelser om Finansinspektionens rätt att begränsa fondbolags verksamhet i 27 § i den lagen.

När ett fondbolag förvaltar en placeringsfond i någon annan EES-stat än Finland, ska Finansinspektionen höra de behöriga myndigheterna i placeringsfondens hemstat innan fondbolagets verksamhetstillstånd återkallas.

3 §

Registeranmälan om återkallande av verksamhetstillstånd

När ett fondbolags verksamhetstillstånd har återkallats ska Finansinspektionen anmäla detta för registrering i handelsregistret och för kännedom underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om saken. Om fondbolaget har beviljats verksamhetstillstånd för verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 2 mom., ska Finansinspektionen för kännedom underrätta också ersättningsfonden för investerarskydd om att verksamhetstillståndet återkallats.

Samtidigt som Finansinspektionen beslutar återkalla verksamhetstillståndet för ett fondbolag som har beviljats verksamhetstillstånd för verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 2 mom., kan den bestämma att investerarnas fordringar ska betalas med medel ur ersättningsfonden för investerarskydd i enlighet med 11 kap. i lagen om investeringstjänster.

4 §

Skyldighet för förvaringsinstitut att i särskilda fall svara för förvaltningen av en placeringsfond

Om ett fondbolags verksamhetstillstånd återkallas, om bolaget träder i likvidation eller dess tillgångar överlämnas till konkurs eller om bolaget annars upphör med sin verksamhet, ska förvaringsinstitutet omedelbart vidta åtgärder för förvaltningen av placeringsfonden.

När förvaringsinstitutet svarar för placeringsfondens förvaltning ska i fråga om förvaringsinstitutets rättigheter och skyldigheter vid bedrivandet av fondverksamheten tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om fondbolag, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

När förvaringsinstitutet förvaltar en placeringsfonds tillgångar får det inte utöva den rösträtt som de aktier som hör till placeringsfonden medför.

Medan förvaringsinstitutet förvaltar placeringsfonden får det inte emittera eller lösa in fondandelar.

När förvaringsinstitutet har övertagit förvaltningen av en placeringsfond ska det utan dröjsmål vidta åtgärder för att överföra förvaltningen av placeringsfonden till ett annat fondbolag eller för att fusionera placeringsfonden eller upplösa den. På förvaringsinstitutet tillämpas då vad som i 16 kap. bestäms om fondbolag.

5 §

Upplösning av placeringsfonder

Ett fondbolag kan upplösa en placeringsfond som det förvaltar. Fondbolaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om sitt beslut att upplösa en placeringsfond som det förvaltar. Fondbolaget ska samtidigt skriftligen underrätta fondandelsägarna om sitt beslut och publicera ett meddelande om saken i minst en rikstidning. I meddelandet ska nämnas när och hur fondandelsägarna kan lyfta sina tillgångar.

Fondbolaget ska bestämma att emission och inlösen av fondandelar i den placeringsfond som upplöses omedelbart avbryts, realisera fondens tillgångar, betala dess skulder eller avsätta medel för ändamålet samt fördela de återstående medlen mellan fondandelsägarna i förhållande till antalet fondandelar per fondandelsägare.

Fondbolaget ska göra en slutredovisning över upplösningen som med eventuella bilagor ska sändas till fondandelsägarna och Finansinspektionen för kännedom.

Tillgångar som inte lyfts ska ett år efter det meddelande som avses i 1 mom. deponeras enligt lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet. Om tillgångarna inte har lyfts inom 14 dygn, ska de sättas in på en inlåningsbank eller ett utländskt kreditinstituts filialkontor i Finland på ett betryggande och lönsamt sätt. Om tillgångarna inte har lyfts inom tio år från insättningen tillfaller de staten.

Fondbolaget ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om att placeringsfondens tillgångar har delats ut och fonden upplösts.

6 §

Ett förvaringsinstituts skyldigheter i särskilda fall

Ett förvaringsinstitut ska i sådana fall som avses i 4 § 5 mom. iaktta det förfarande för upplösning av en placeringsfond som avses i 5 §.

7 §

Skyldighet för fondbolag att vidta åtgärder för att upplösa eller fusionera en placeringsfond

Ett fondbolag ska upplösa en placeringsfond i enlighet med 5 § eller vidta åtgärder för att fusionera placeringsfonden på det sätt som avses i 16 kap. om det i lagen eller i fondens stadgar angivna minimikapitalet eller minimiantalet fondandelsägare inte har nåtts inom ett år från det att fondens verksamhet inleddes eller om placeringsfondens tillgångar eller antalet fondandelsägare har sjunkit under den i lagen eller stadgarna angivna minimigränsen och situationen inte har kunnat avhjälpas inom 90 dygn från den i 10 kap. 6 § 2 mom. föreskrivna tidens utgång, eller om någon annan av de i fondens stadgar angivna upplösningsgrunderna föreligger.

Det som föreskrivs i 1 mom. ska också tillämpas när Finansinspektionen med stöd av 24 kap. 10 § har krävt att förvaltningen av placeringsfonden upphör.

8 §

Tillsättande av ombud

Finansinspektionen ska tillsätta ett sådant ombud som avses i 29 § i lagen om Finansinspektionen för att sköta upplösningen av en placeringsfond i enlighet med 5 § i detta kapitel, om

1) fondbolaget eller förvaringsinstitutet inte vidtar åtgärder för att upplösa placeringsfonden eller bereda en fusion av placeringsfonder inom en månad från det att villkoret enligt 7 § har uppfyllts, eller

2) förvaringsinstitutet inte vidtar åtgärder för att överlåta förvaltningen av placeringsfonden.

Finansinspektionen ska i en situation som avses i 1 mom. omedelbart bestämma att emission och inlösen av fondandelar i placeringsfonden ska avbrytas.

9 §

Skyldighet att göra anmälan till behöriga myndigheter i EES-stater

Om ett fondbolags verksamhetstillstånd återkallas eller begränsas, om inlösen av fondandelar avbryts och om en placeringsfond upplöses ska en anmälan göras till de behöriga myndigheterna i alla de EES-stater där fondbolaget är verksamt eller där det har förekommit marknadsföring av fondandelar i en placeringsfond som fondbolaget förvaltar eller som åtgärden riktar sig mot.

Anmälan ska i sådana fall som avses i 1, 2 och 8 § göras av Finansinspektionen, i sådana fall som avses i 5 och 7 § av fondbolaget och i sådana fall som avses i 4 § 5 mom. av förvaringsinstitutet.

10 §

Anmälan om beslut som gäller en placeringsfond

Finansinspektionen ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om beslut som gäller

- 1) återkallande av placeringsfondens tillstånd,
- 2) allvarliga åtgärder som riktats mot placeringsfonden, eller
- 3) avbrytande av emission eller inlösen av placeringsfondens fondandelar.

Om en placeringsfond som avses i 1 mom. förvaltas av ett utländskt EES-fondbolag, ska Finansinspektionen också underrätta de behöriga myndigheterna i det utländska EES-fondbolagets hemstat om ett beslut som avses i 1 mom.

Bestämmelser om informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna finns i kommissionens notifieringsförordning.

AVDELNING VII

FÖRVARINGSINSTITUT

20 kap.

Verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut

1 §

Förvaringsinstitut för en placeringsfond

Endast förvaringsinstitut som har beviljats verksamhetstillstånd enligt 2 § och sammanslutningar som avses i 12 § får vara verksamma som förvaringsinstitut för en placeringsfond och bedriva förvaringsinstitutsverksamhet.

Ett och samma bolag får inte vara både fondbolag och förvaringsinstitut.

2 §

Ett förvaringsinstituts ansökan om verksamhetstillstånd

Finansinspektionen beviljar på ansökan verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut. Till ansökan ska fogas tillräcklig utredning om sökanden och om sökandebolagets ägande, ledning och revisorer, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförutsättningar. Bestämmelser om den utredning som ska fogas till tillståndsansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den utfärdas genom förordning av finansministeriet.

3 §

Förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd

Verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt den utredning som lämnats in kan säkerställas att bolagets ägare uppfyller kraven enligt 8 § och bolagets ledning kraven enligt 7 § och att bolaget uppfyller kraven på kapital enligt 9 § och på institutets verksamhet enligt 11 § och 21 kap. 8 §. En förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd är dessutom att bolaget har sitt huvudkontor i Finland. Verksamhetstillstånd kan också beviljas ett bolag under bildning innan bolaget registreras.

4 §

Beslut om verksamhetstillstånd

Ansökan ska avgöras inom sex månader från det att den mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken. Beslut om verksamhetstillstånd ska dock alltid fattas inom tolv månader från det att ansökan mottagits. Om beslut inte har meddelats inom denna tid får sökanden anföra besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om beslutet har meddelats efter att besvär anförts. På sökandet av ändring tillämpas i övrigt lagen om Finansinspektionen.

5 §

Inledande av verksamhet

Förvaringsinstitutet får inleda sin verksamhet omedelbart efter det att verksamhetstillståndet har beviljats, om inte något annat följer av tillståndsvillkoren. Om verksamhetstillstånd har beviljats ett nytt företag, ska förvaringsinstitutet dessutom ha registrerats. Förvaringsinstitutet ska underrätta Finansinspektionen när det inleder sin verksamhet.

6 §

Registrering av verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut

Finansinspektionen ska anmäla ett förvaringsinstituts verksamhetstillstånd för registrering i handelsregistret. Ett verksamhetstillstånd som har beviljats ett förvaringsinstitut under bildning ska registreras samtidigt som företaget registreras.

7 §

Ledningen av ett förvaringsinstitut

Ett förvaringsinstitut ska ledas med yrkesskicklighet och enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. De som hör till förvaringsinstitutets ledning ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. Styrelsen som helhet samt verkställande direktören och de som hör till den verkställande ledningen ska ha den allmänna kännedom om förvaringsinstitutsverksamhet och om betydande risker i samband med den som behövs med beaktande av arten och omfattningen av förvaringsinstitutets verksamhet.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig att höra till ledningen för ett förvaringsinstitut, eller

2) genom annan tidigare verksamhet än sådan som avses i 1 punkten har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom.

Om en dom som avses i 2 mom. 1 punkten inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta med sitt uppdrag enligt 1 mom., om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av dennes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkan omständigheter.

Förvaringsinstitutet ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ändringar som gäller ledningen.

8 §

Tillförlitligheten hos ett förvaringsinstituts ägare

Den som direkt eller indirekt äger minst tio procent av ett förvaringsinstituts aktiekapital eller en andel som medför minst tio procent av den rösträtt som samtliga aktier i institutet medför måste vara tillförlitlig.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen till bötesstraff för brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig som grundare av eller ägare i ett förvaringsinstitut, eller

2) på annat sätt än vad som avses i 1 punkten genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig som ägare i ett förvaringsinstitut.

Om en dom som avses i 2 mom. 1 punkten inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta utöva beslutanderätt som ägare i förvaringsinstitutet, om detta ska anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av dennes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkan omständigheter.

9 §

Förvaringsinstituts minimikapital

Ett förvaringsinstitut ska ha ett aktiekapital på minst 730 000 euro. Hela aktiekapitalet ska vara tecknat när verksamhetstillståndet beviljas.

På förvaringsinstitut tillämpas sådana krav på kapitalets tillräcklighet som motsvarar minst de krav som beräknas utifrån en metod vald enligt artikel 315 eller 317 i EU:s tillsynsförordning. Förvaringsinstitutet ska kontinuerligt ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som anges i 1 mom.

10 §

Europabolag som förvaringsinstitut

Ett verksamhetstillstånd enligt 2 § beviljas även ett sådant europabolag enligt europabolagsförordningen som har beviljats ett motsvarande tillstånd i någon annan EES-stat och har för avsikt att flytta sin hemort till Finland i enlighet med artikel 8 i den förordningen. Finansinspektionen ska dessutom om tillståndsansökan begära ett utlåtande av den myndighet som utövar tillsyn över fondföretagens och fondbolagens verksamhet i den staten. Detsamma gäller när ett europabolag grundas genom fusion så att det övertagande bolaget som har sin hemort i någon annan stat än Finland registreras som europabolag i Finland.

11 §

Betydande bindningar

En betydande bindning mellan ett förvaringsinstitut och någon annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över förvaringsinstitutet. En effektiv tillsyn får inte heller hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter i ett tredjeland som tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.

Förändringar som efter det att ett verksamhetstillstånd beviljats sker i de uppgifter om bindningar som uppgetts i tillståndsansökan ska omedelbart anmälas till Finansinspektionen.

12 §

Andra aktörer verksamma som förvaringsinstitut

Trots bestämmelserna i 2 § kan Finlands Bank eller ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen vara verksamt som förvaringsinstitut.

Som förvaringsinstitut kan dessutom vara verksamt ett sådant utländskt EES-kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § 3 mom. i kreditinstitutslagen som

- 1) har en filial i Finland,
- 2) uppfyller de krav på kapitalet som anges i 9 § i detta kapitel, och
- 3) i sin hemstat har auktorisation att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet enligt fondföretagsdirektivet.

13 §

Skyldighet för förvaringsinstitut att ansöka om återkallande av verksamhetstillstånd

Om ett förvaringsinstitut inte längre har för avsikt att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet ska det ansöka om att Finansinspektionen återkallar dess verksamhetstillstånd. Till ansökan ska förvaringsinstitutet foga bolagsstämmans beslut om att ansöka om återkallelse av tillståndet samt en redogörelse för att förvaringsinstitutet inte längre sköter sådana uppgifter som avses i 21 kap. 1 §.

14 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamhet

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att återkalla förvaringsinstituts verksamhetstillstånd finns i 26 § i lagen om Finansinspektionen och bestämmelser om Finansinspektionens rätt att begränsa förvaringsinstituts verksamhet i 27 § i den lagen.

15 §

Tillsättande av ombud

Om ett förvaringsinstituts verksamhetstillstånd återkallas, om institutet träder i likvidation eller dess tillgångar överlämnas till konkurs eller om institutet annars upphör med sin verksamhet och fondbolaget inte omedelbart vidtar åtgärder för att välja ett nytt förvaringsinstitut, ska förvaringsinstitutet förordnas ett sådant ombud som avses i 29 § i lagen om Finansinspektionen att sköta förvaringsinstitutets uppgifter tills det ordinarie institutet tar emot uppdraget.

Om fondbolaget inte vidtar åtgärder för att välja ett förvaringsinstitut ska Finansinspektionen vidta åtgärder för att enligt 19 kap. 8 och 9 § upplösa de placeringsfonder som fondbolaget förvaltar.

21 kap.

Förvaringsinstituts uppgifter

1 §

Förvaring av en placeringsfonds tillgångar

En placeringsfonds tillgångar ska förvaras hos ett enda förvaringsinstitut.

Placeringsfondens tillgångar ska hållas åtskilda från förvaringsinstitutets egendom samt från övriga kunders och placeringsfonders tillgångar samt förvaras på ett säkert sätt. Placeringsfondens tillgångar får inte utmätas för förvaringsinstitutets skuld.

Förvaringsinstitutet ska sköta sina uppgifter omsorgsfullt, självständigt och sakkunnigt i placeringsfondens och dess fondandelsägares intresse.

2 §

Övriga uppgifter för förvaringsinstitut

Ett förvaringsinstitut ska

- 1) se till att denna lag och placeringsfondens stadgar iakttas vid emission och inlösen av fondandelar i placeringsfonden,
- 2) se till att värdet av fondandelar i placeringsfonden beräknas i enlighet med denna lag och placeringsfondens stadgar,
- 3) sköta uppdrag som fondbolaget ger, om dessa inte strider mot denna lag eller någon annan lag om fondbolagens verksamhet eller mot placeringsfondens stadgar,
- 4) se till att betalningar för transaktioner som berör placeringsfondens tillgångar erläggs till placeringsfonden inom gängse frist,
- 5) se till att placeringsfondens intäkter används i enlighet med denna lag och placeringsfondens stadgar.

Förvaringsinstitutet ska se till att placeringsfondens kassaflöden övervakas korrekt och att betalningar från investerare eller för investerares räkning i samband med teckning av fondandelar har mottagits, och placeringsfondens likvida medel har bokförts på ett sådant likvidkonto som

- 1) öppnats i placeringsfondens namn eller i det fondbolags namn som förvaltar fonden, eller i förvaringsinstitutets namn för placeringsfondens räkning,
- 2) öppnats i en centralbank eller inlåningsbank eller i ett kreditinstitut som auktoriserats i en annan stat och har rätt att ta emot insättningar, vilka sammanslutningar avses i 9 kap. 3 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster, och
- 3) förs i enlighet med de principer som anges i 9 kap. 1 § och 3 § 2—4 mom. i lagen om investeringstjänster och de föreskrifter som avses i 9 kap. 5 § i den lagen.

Om ett likvidkonto enligt 2 mom. öppnas i förvaringsinstitutets namn för placeringsfondens räkning, får inga likvida medel som hör till en sammanslutning som avses i 2 mom. 2 punkten och inga av förvaringsinstitutets egna likvida medel bokföras på detta konto.

3 §

Finansiella instrument som ska förvaras och registreras

Finansiella instrument som ingår i placeringsfondens tillgångar ska anförtros förvaringsinstitutet för förvaring, varvid förvaringsinstitutet ska förvara i depå alla finansiella instrument som kan

- 1) registreras på konton för finansiella instrument som öppnats hos förvaringsinstitutet, eller
- 2) levereras fysiskt till förvaringsinstitutet.

Förvaringsinstitutet ska i enlighet med de principer som anges i 9 kap. 1 § och 2 § 3 mom. i lagen om investeringstjänster och de föreskrifter som avses i 9 kap. 5 § i den lagen registrera de finansiella instrumenten enligt 1 mom. 1 punkten på konton för finansiella instrument i placeringsfondens namn eller i det fondbolags namn som förvaltar fonden, så att det vid varje tidpunkt kan konstateras att de i enlighet med denna lag hör till placeringsfonden..

Förvaringsinstitutet ska förvara placeringsfondens andra tillgångar än de som avses i 1 mom. så att det på basis av uppgifter från fondbolaget eller externa bevis kan kontrolleras att tillgångarna ägs av placeringsfonden. Förvaringsinstitutet ska kontinuerligt uppdatera uppgifterna om tillgångarna.

Förvaringsinstitutet ska regelbundet ge fondbolaget en förteckning över de tillgångar i placeringsfonden som avses i denna paragraf.

4 §

Förbud mot användning av tillgångar som är i depåförvar

Förvaringsinstitutet får inte för egen räkning eller för en tredje parts räkning återanvända sådana tillgångar enligt 3 § 1 mom. som institutet har i depåförvar. Förbudet mot återanvändning gäller alla transaktioner av tillgångar i depåförvaring.

De tillgångar som förvaringsinstitutet har i depåförvar får återanvändas för placeringsfondens räkning, om

- 1) förvaringsinstitutet följer de anvisningar som ges av det fondbolag som förvaltar placeringsfonden,
- 2) återanvändningen ligger i placeringsfondens och dess fondandelsägares intresse, och
- 3) transaktionen omfattas av en tillräcklig och likvid säkerhet som mottagits av det fondbolag som förvaltar placeringsfonden i samband med ett arrangemang för överförande av äganderätten.

Marknadsvärdet för den säkerhet som avses i 2 mom. 3 punkten ska uppgå till minst marknadsvärdet för de återanvända tillgångarna förhöjt med prisskillnaden.

5 §

Förutsättningar för utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad

Ett förvaringsinstitut får inte lägga ut tillsynsuppgifter som avses i 2 § på entreprenad.

Förvaringsinstitut får lägga ut förvaringen av finansiella instrument och andra tillgångar som avses i 3 § på entreprenad endast om

- 1) det finns en objektiv grund för utläggning på entreprenad,
- 2) utläggning på entreprenad inte sker i avsikt att kringgå kraven i denna lag,
- 3) förvaringsinstitutet med omsorg väljer den tjänsteleverantör till vilken det avser lägga ut funktionen,
- 4) förvaringsinstitutet övervakar den tjänsteleverantör till vilken förvaringen lagts ut och utvärderar regelbundet tjänsteleverantörens verksamhet.

Vad som i 4 § föreskrivs om förvaringsinstitut tillämpas också på den tjänsteleverantör som avses i 2 mom.

Den tjänsteleverantör till vilken förvaringsinstitutet på entreprenad har lagt ut förvaringen av de finansiella instrument och andra tillgångar som avses i 2 mom. kan vidaredelegera förvaringen under de förutsättningar som anges i 2 och 3 mom. och i 6 §.

6 §

En tjänsteleverantör som förvarare

En tjänsteleverantör till vilken ett förvaringsinstitut lägger ut depåförvaringen av tillgångar enligt 3 § ska uppfylla följande krav:

1) tjänsteleverantören har strukturer och sakkunskap som är tillräckliga och rätt dimensionerade med beaktande av arten av och komplexiteten hos de tillgångar som innehas av placeringsfonden och som anförtrots tjänsteleverantören.

2) när det gäller finansiella instrument enligt 3 § 1 mom.

a) omfattas tjänsteleverantören av reglering och tillsyn över stabiliteten i verksamheten och av ett minimikapitalkrav,

b) omfattas tjänsteleverantören av en regelbunden extern granskning för att säkerställa att den har de finansiella instrumenten i sin besittning,

3) tjänsteleverantören håller de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets kunder åtskilda från sina egna tillgångar och från förvaringsinstitutets tillgångar, så att det vid varje tidpunkt kan konstateras att tillgångarna tillhör ett visst förvaringsinstituts kunder,

4) tjänsteleverantören vidtar behövliga åtgärder för att säkerställa att de av denna tjänsteleverantör förvarade placeringsfondernas tillgångar inte är tillgängliga för utdelning till tjänsteleverantörens fordringsägare eller kan realiseras till förmån för dem, om tjänsteleverantören blir insolvent,

5) tjänsteleverantören iakttar skyldigheterna och förbuden enligt 1 § 1 mom., 3 § 1—3 mom., 4 § och 11 § 1 mom.

7 §

Utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad i tredjeland

Ett förvaringsinstitut får lägga ut förvaring av finansiella instrument på entreprenad också till en sådan lokal sammanslutning i ett tredjeland som inte uppfyller kraven enligt 6 § 2 punkten underpunkt a, om det i detta tredjelands lagstiftning förutsätts att finansiella instrument ska förvaras av en lokal sammanslutning och ingen lokal sammanslutning uppfyller de föreskrivna kraven. Utläggning av förvaringen på entreprenad är tillåten endast i den omfattning som krävs i tredjelands lagstiftning, och endast så länge det inte finns några lokala sammanslutningar som uppfyller kraven på utläggning på entreprenad. Dessutom krävs det att

1) fondandelsägare innan de investerat informeras om

a) möjligheten att lägga ut förvaringen på entreprenad till följd av begränsningar i lagstiftningen i ett tredjeland,

b) omständigheter som motiverar en utläggning av förvaringen på entreprenad,

c) risker i samband med utläggning av förvaringen på entreprenad, och

2) det fondbolag som förvaltar placeringsfonden har bestämt att förvaringsinstitutet ska lägga ut förvaringen av finansiella instrument på entreprenad hos en lokal sammanslutning.

Den sammanslutning som avses i 1 mom. kan vidaredelegera den förvaring som enligt det momentet lagts ut på entreprenad hos sammanslutningen under de förutsättningar som anges i det momentet.

8 §

Organisering av ett förvaringsinstituts verksamhet

Ett förvaringsinstituts verksamhet ska organiseras på ett tillförlitligt sätt. Förvaringsinstitutet ska genom ändamålsenliga åtgärder säkerställa hanteringen av de risker som har samband med verksamheten, en fungerande intern kontroll samt verksamhetens kontinuitet och regelbundenhet i alla situationer.

Ett förvaringsinstitut ska ha ett bokföringssystem för förvaring av finansiella instrument på konton för finansiella instrument, de förvaltningsförfaranden som behövs för att kunna bedriva verksamheten på ett ändamålsenligt sätt, interna tillsynsmekanismer och riskbedömningsförfaranden samt övervaknings- och säkerhetsarrangemang för informationshanteringssystem.

Förvaringsinstitutet ska genomföra sådana organisatoriska och administrativa arrangemang genom vilka alla rimliga åtgärder för att identifiera och förebygga intressekonflikter kan vidtas. Förvaringsinstitutet ska vid intressekonflikter se till att dess kunder behandlas jämlikt.

Förvaringsinstitutet ska se till att uppgifterna om dess tjänster, verksamheter och transaktioner uppdateras på ett sådant sätt att Finansinspektionen på begäran får den information som behövs för utförandet av uppdrag som föreskrivs i denna lag.

9 §

Undvikande av intressekonflikter

Ett förvaringsinstitut får inte utöva sådan verksamhet där det kan uppkomma intressekonflikter mellan institutet och dess placeringsfond, placeringsfondens fondandelsägare eller det fondbolag som förvaltar placeringsfonden. Trots bestämmelserna i 6 kap. 2 § 3 mom. får verksamhet som avses ovan dock utövas, om förvaringsinstitutet håller skötseln av förvaringsuppgifterna funktionellt och hierarkiskt åtskilt från förvaringsinstitutets övriga uppgifter, om institutet strävar efter att undvika eventuella intressekonflikter och om placeringsfondens fondandelsägare informeras om intressekonflikter som uppkommit.

10 §

Ett förvaringsinstituts anmälan till Finansinspektionen

Om ett förvaringsinstitut beslutar att inte sköta ett uppdrag som ges av ett fondbolag eller institutet finner att det annars finns skäl till anmärkningar mot fondbolagets verksamhet enligt 2 § 1 mom., och fondbolaget inte återtar sitt beslut eller ändrar sitt förfarande, ska förvaringsinstitutet underrätta Finansinspektionen om saken.

11 §

Förvaringsinstitutsavtal

Ett fondbolag och ett förvaringsinstitut ska skriftligen avtala om förvaringen av en enskild placeringsfonds tillgångar och om därtill anslutna uppgifter. Avtalet ska innehålla bestämmelser om informationsutbyte mellan parterna och byte av förvaringsinstitut.

Ett fondbolag ska omedelbart delge Finansinspektionen avtal enligt 1 mom. om placeringsfonder som bolaget förvaltar samt ändringar i avtalen.

Fondbolaget ska på begäran visa upp det avtal som avses i 1 mom. eller en kopia av avtalet för personer som är eller avser att bli fondandelsägare.

12 §

Flyttning av ett förvaringsinstituts hemort till en annan EES-stat

Om ett förvaringsinstitut har för avsikt att flytta sin hemort till en annan EES-stat i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen, ska förvaringsinstitutet utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Finansinspektionen en kopia av det förslag om flyttning som avses i artikel 8.2 i den förordningen och den redogörelse som avses i artikel 8.3 i den förordningen.

Registermyndigheten får inte ge ett sådant intyg som avses i 9 § 5 mom. i lagen om europabolag, om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i 2 mom. i den paragrafen beviljats har meddelat registermyndigheten att förvaringsinstitutet inte har följt bestämmelserna om flyttning av hemort eller bestämmelserna om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas tidigare än en månad från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig flyttning av hemorten.

13 §

Ett förvaringsinstituts deltagande i fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett förvaringsinstitut deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda ett intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § 4 mom. i aktiebolagslagen eller ett intyg över delningen enligt 17 kap. 25 § 4 mom. i aktiebolagslagen, om Finansinspektionen innan det tillstånd som intyget avser har beviljats har meddelat registermyndigheten att förvaringsinstitutet inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning eller om avslutande av verksamheten i Finland eller att det inte har iakttagit 20 kap. 12 § 2 mom. i denna lag. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig det förfarande som tillståndet gäller.

Ett övertagande bolag som har registrerats i en annan stat får efter fusionen eller delningen fortsätta förvaringsinstitutets verksamhet i Finland under de förutsättningar som anges i 20 kap. 12 § 2 mom.

14 §

Lämnande av uppgifter till Finansinspektionen

Ett förvaringsinstitut ska se till att Finansinspektionen av institutet på begäran får all den information som behövs för tillsynen över en placeringsfond och det fondbolag som förvaltar placeringsfonden och som förvaringsinstitutet har fått när det har utfört sina uppgifter.

Om en placeringsfond förvaltas av ett utländskt EES-fondbolag ska Finansinspektionen utan dröjsmål dela den information som den har fått med stöd av 1 mom. med den behöriga myndigheten för det utländska EES-fondbolaget.

AVDELNING VIII

GRÄNSÖVERSKRIDANDE VERKSAMHET

22 kap.

Finansbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands

1 §

Fondbolags verksamhet utomlands genom filial

Ett fondbolag som har för avsikt att etablera en filial i fondbolagets värdstat ska i god tid på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla följande uppgifter och följande utredning:

- 1) fondbolagets värdstat, inom vars territorium fondbolaget har för avsikt att etablera en filial,
- 2) en verksamhetsplan för filialen med uppgift om vilken verksamhet fondbolaget har för avsikt att bedriva i fondbolagets värdstat och på vilket sätt, och uppgift om filialens organisationsstruktur samt en beskrivning av riskhanteringsmetoder och av de åtgärder, förfaranden och arrangemang enligt artikel 15 i fondföretagsdirektivet som genomförs i värdstaten,
- 3) filialens adress där handlingar kan erhållas,
- 4) uppgifter om de personer som ansvarar för filialens verksamhet,
- 5) uppgifter om filialens investerarskyddssystem eller avsaknaden av ett sådant.

Om Finansinspektionen inte har anledning att ifrågasätta fondbolagets administrativa struktur och finansiella situation med tanke på den planerade verksamheten, ska den inom två månader från att ha fått de uppgifter som avses i 1 mom. vidarebefordra uppgifterna om filialeta-

bleringen till den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat och informera fondbolaget om saken. Finansinspektionen kan inom två månader från mottagandet av den anmälan som avses i 1 mom. besluta att inte vidarebefordra uppgifterna, om den konstaterar att etableringen av en filial inte uppfyller villkoren för filialetablering. En filial får inte etableras om Finansinspektionen har vägrat vidarebefordra uppgifterna.

Om ett fondbolag har för avsikt att förvalta en placeringsfond i fondbolagets värdestat, ska Finansinspektionen till den anmälan som sänds till den behöriga myndigheten i värdestaten foga ett intyg över att fondbolaget har auktoriserats, en beskrivning av omfattningen av fondbolagets auktorisation och uppgifter om eventuella begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har auktorisation att förvalta.

Filialen får inleda sin affärsverksamhet när fondbolaget har mottagit ett meddelande från den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat eller, i avsaknad av ett sådant meddelande, två månader från det att den myndigheten har fått de uppgifter som avses i 1 mom.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. 2—4 punkten ändras, ska fondbolaget skriftligen underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna senast en månad innan ändringarna träder i kraft.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. och som lämnats enligt 2 mom. ändras, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om detta. Om det sker förändringar i omfattningen av fondbolagets auktorisation eller i eventuella begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har auktorisation att förvalta, ska Finansinspektionen informera den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna och på motsvarande sätt ändra uppgifterna i det intyg som avses i 3 mom.

Det som föreskrivs i 4 kap. 2 § tillämpas inte på verksamhet som ett fondbolag bedriver genom en filial.

2 §

Tillstånd att etablera filial

Ett fondbolag som har för avsikt att etablera en filial i någon annan stat än en sådan som avses i 1 § ska ansöka om etableringstillstånd hos Finansinspektionen. Tillstånd ska beviljas om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om etableringen inte med hänsyn till fondbolagets förvaltning och ekonomiska tillstånd är ägnad att äventyra fondbolagets verksamhet. Ett utlåtande från Finlands Bank ska begäras om tillståndsansökan. Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att förena tillståndet med de begränsningar och villkor gällande filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen.

Bestämmelser om den utredning som ska fogas till tillståndsansökan utfärdas genom förordning av finansministeriet.

3 §

Finansinspektionens rätt att kräva att förutsättningarna för ett tillstånd uppfylls

Om ett fondbolag inte uppfyller de förutsättningar som anges i 1 och 2 § kan Finansinspektionen sätta ut en tid för korrigerings av situationen och, om kravet inte uppfylls inom den utsatta tiden, tillämpa bestämmelserna i 19 kap. 2 § om återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamhet.

4 §

Fondbolags verksamhet utomlands utan etablering av filial

Ett fondbolag som har för avsikt att börja bedriva verksamhet som avses i 2 kap. 2 § i fondbolagets värdestat utan att etablera en filial ska i god tid på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla följande uppgifter och följande utredning:

1) fondbolagets värdestat, inom vars territorium fondbolaget har för avsikt att bedriva verksamheten,

2) en verksamhetsplan med uppgift om vilken verksamhet fondbolaget har för avsikt att bedriva i värdestaten och på vilket sätt samt en beskrivning av fondbolagets riskhanteringsmetoder och av de åtgärder, förfaranden och arrangemang enligt artikel 15 i fondföretagsdirektivet som genomförs i värdestaten.

Finansinspektionen ska inom en månad från att ha fått den anmälan som avses i 1 mom. vidarebefordra uppgifterna till den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat. Om ett fondbolag har för avsikt att förvalta en placeringsfond i fondbolagets värdestat, ska till anmälan dessutom fogas ett intyg över att fondbolaget har auktoriserats, en beskrivning av omfattningen av fondbolagets auktorisation och uppgifter om begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har auktorisation att förvalta. Till anmälan ska fogas uppgifter om ett investerarskyddssystem eller avsaknaden av ett sådant.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. ändras, ska fondbolaget på förhand skriftligen underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna. Om det sker förändringar i omfattningen av fondbolagets auktorisation eller i eventuella begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har auktorisation att förvalta, ska Finansinspektionen informera den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna och på motsvarande sätt ändra uppgifterna i det intyg som avses i 3 mom.

På fondbolag som avses i denna paragraf tillämpas bestämmelserna i 4 kap. 2 § om undvikande av intressekonflikter.

5 §

Inledande av verksamhet i andra stater än EES-stater

Ett fondbolag som har för avsikt att börja bedriva verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 2 mom. i någon annan stat än en EES-stat utan att etablera en filial ska i god tid på förhand underrätta Finansinspektionen om vilken verksamhet fondbolaget har för avsikt att bedriva samt var och hur denna verksamhet bedrivs.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. ändras, ska fondbolaget på förhand underrätta Finansinspektionen och motsvarande tillsynsmyndighet i staten i fråga om ändringarna.

6 §

Förvaltning av fondföretag i andra EES-länder än Finland

På förvaltning av en placeringsfond i fondbolagets värdestat tillämpas inte bestämmelserna i denna lag, till den del det är fråga om funktioner och uppgifter som nämns i 24 kap. 9 § 1 mom. Fondbolaget ska dock iaktta bestämmelserna i denna i fråga om arrangemang för att lägga ut fondbolagets uppgifter på entreprenad, riskhanteringsmetoder, akksamhetsregler och tillsynen över dem samt fondbolagets rapporteringskrav och organisation.

Finansinspektionen ska övervaka att fondbolaget iakttar de bestämmelser som avses i 1 mom.

7 §

Marknadsföring av fondandelar i andra EES-länder än Finland

Fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland och som har för avsikt att marknadsföra fondens fondandelar i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat ska anmäla detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla följande uppgifter och handlingar:

1) information om arrangemangen för marknadsföring av placeringsfondens fondandelar i fondens EES-värdmedlemsstat och uppgift om att fondandelarna marknadsförs av det fondbolag eller det utländska EES-fondbolag som förvaltar placeringsfonden,

2) placeringsfondens stadgar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och följande halvårsrapport, översatta i enlighet med 9 § 2 mom. 3 punkten,

3) faktabladet, översatt i enlighet med 9 § 2 mom. 2 punkten.

Finansinspektionen ska granska den anmälan som avses i 1 mom. och de bifogade handlingarna och senast tio arbetsdagar från mottagandet skicka dem till den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat. Till handlingarna ska Finansinspektionen dessutom foga ett intyg över att placeringsfonden uppfyller kraven i denna lag.

Finansinspektionen ska omedelbart underrätta fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget om att anmälan och intyget har skickats till den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat. Fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget får börja marknadsföra fondandelar i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat dagen för denna anmälan.

Den anmälan som avses i 1 mom. och det intyg som avses i 2 mom. ska vara avfattade på ett språk som används allmänt inom den internationella finanssektorn. Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat kan komma överens om att anmälan och intyget avfattas på det officiella språket i vardera medlemsstaten.

Finansinspektionen ska överföra och arkivera de handlingar som avses i denna paragraf på elektronisk väg.

Bestämmelser om standardmallen för anmälan, om fondföretagsintygets form och innehåll och om det elektroniska anmälningsförfarandet finns i kommissionens notifieringsförordning.

8 §

Fondbolags skyldighet att hålla handlingar tillgängliga för den behöriga myndigheten i en EES-stat

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska se till att de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 2 och 3 punkten och vid behov översättningarna är tillgängliga för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat på bolagets webbplats. Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska hålla handlingarna och översättningarna uppdaterade. De ska anmäla varje ändring i handlingarna till de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat och ange var dessa handlingar är tillgängliga i elektronisk form.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska på förhand skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om ändringar i de arrangemang som avses i 7 § 1 mom. 1 punkten.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om rätten för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat att i enlighet med 1 mom. få de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 2 och 3 punkten.

9 §

Informationsskyldighet utomlands

Fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland och som marknadsför fondens fondandelar i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat ska där ge inve-

sterarna samma uppgifter och handlingar som bolaget enligt 15 kap. ska ge investerarna i Finland.

Uppgifterna och handlingarna och ändringar i dem ska tillhandahållas enligt följande:

1) utan att det begränsar tillämpningen av bestämmelserna i 15 kap. ska uppgifterna och handlingarna tillhandahållas på det sätt som föreskrivs i lagstiftningen i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat,

2) placeringsfondens faktablad ska översättas till det officiella språket eller ett av de officiella språken i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat eller till ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den staten,

3) annan information och andra handlingar än faktabladet ska enligt fondbolagets val översättas till det officiella språket eller ett av de officiella språken i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat eller till ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den staten eller ett språk som används allmänt inom den internationella finanssektorn.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget svarar för de översättningar som avses i 2 mom. 2 och 3 punkten.

Priserna vid emission och inlösen av fondandelar i en placeringsfond som avses i 1 mom. ska offentliggöras vid en tidpunkt som bestäms enligt denna lag.

10 §

Finansinspektionens skyldighet att vidta åtgärder

Om den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat underrättar Finansinspektionen om att fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget vid marknadsföringen av placeringsfondens fondandelar inte fullgör de skyldigheter som följer av de bestämmelser som utfärdats för genomförandet av fondföretagsdirektivet och EES-statens behöriga myndigheter inte svarar för tillsynen över att skyldigheterna fullgörs, ska Finansinspektionen vidta behövliga åtgärder för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör.

11 §

Marknadsföring av placeringsfonder i andra stater än EES-stater

Ett fondbolag får marknadsföra fondandelar i en placeringsfond också i någon annan stat än en EES-stat. Finansinspektionen ska vid behov utan dröjsmål på ansökan ge fondbolaget ett intyg över att den placeringsfond som ansökan avser är registrerad i Finland och att den står under Finansinspektionens tillsyn.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som fondbolaget möter vid marknadsföringen i tredjeland av fondandelar i den placeringsfond som det förvaltar.

23 kap.

Marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland

1 §

Underrättelse

Ett fondföretag får marknadsföra sina andelar i Finland, om den behöriga myndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen att marknadsföringen inleds. Underrättelsen ska innehålla

- 1) information om arrangemangen för marknadsföring av fondföretagets andelar i Finland och uppgift om att företagets andelar marknadsförs av det fondbolag som förvaltar företaget,
- 2) fondföretagets stadgar eller stiftelsehandlingar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och den halvårsrapport som offentliggjorts därefter, översatta i enlighet med 6 § 2 mom.,
- 3) faktabladet, översatt i enlighet med 6 § 2 mom.,
- 4) ett intyg från den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat över att företaget uppfyller kraven i fondföretagsdirektivet.

Ett fondföretag får börja marknadsföra sina andelar i Finland när den behöriga myndigheten i företagets hemstat har underrättat det om att de handlingar som avses i 1 mom. har skickats till Finansinspektionen.

Underrättelsen och intyget enligt 1 mom. ska vara avfattade på ett språk som används allmänt inom den internationella finanssektorn, om inte Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat kommer överens om att anmälan och intyget avfattas på det officiella språket i vardera staten.

Fondföretaget ska se till att Finansinspektionen på elektronisk väg har tillgång till de handlingar som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten och vid behov till översättningarna. Fondföretaget ska anmäla varje ändring i handlingarna till Finansinspektionen och ange var dessa handlingar är tillgängliga på elektronisk väg.

Fondföretaget ska på förhand skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar i de arrangemang som avses i 1 mom. 1 punkten.

Finansinspektionen ska ta emot och arkivera de handlingar som avses i denna paragraf på elektronisk väg.

Bestämmelser om det elektroniska anmälningsförfarandet finns dessutom i kommissionens notifieringsförordning.

2 §

Ordnande av marknadsföring

Ett fondföretag ska i enlighet med denna lag vidta de åtgärder som behövs för att marknadsföra andelar och för att kunna

- 1) sköta utbetalningar till andelsägarna,
- 2) lösa in andelar,
- 3) se till att de handlingar och uppgifter som företaget är skyldigt att lämna är tillgängliga.

Innan marknadsföringen av andelar avslutas ska fondföretaget underrätta Finansinspektionen om sitt beslut och publicera ett meddelande om detta i minst en rikstidning. Av meddelandet ska framgå

- 1) hur betalningarna till andelsägarna ska skötas i fortsättningen,
- 2) hur och var krav på inlösen av andelar ska framställas,
- 3) hur och var de handlingar och uppgifter som fondföretaget är skyldigt att offentliggöra finns att få.

3 §

Tillhandahållande av information om marknadsföringskrav

Finansinspektionen ska se till att information om lagar, förordningar och föreskrifter som inte omfattas av tillämpningsområdet för fondföretagsdirektivet, men som i Finland har särskild betydelse för de arrangemang som avses i 2 § är tillgänglig på Finansinspektionens webbplats. Informationen ska hållas tillgänglig på ett tydligt sätt och på ett språk som används allmänt inom den internationella finanssektorn.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas de närmare bestämmelser som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om omfattningen av den information som avses i 1 mom.

4 §

Hänvisning till ett fondföretags juridiska form

Ett fondföretag har i sin verksamhet i Finland rätt att i sitt namn eller i sin firma använda samma beteckning för sin rättsliga form som det använder i sin hemstat.

5 §

Finansinspektionens skyldighet att till ett fondföretags hemstat anmäla åsidosättande av skyldigheter

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att fondföretaget vid marknadsföringen av andelar bryter mot de skyldigheter som följer av de bestämmelser som utfärdats för genomförandet av fondföretagsdirektivet, men som Finansinspektionen inte har befogenhet att utöva tillsyn över, ska den anmäla detta till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemstat.

Finansinspektionen har rätt att i enlighet med 61 § i lagen om Finansinspektionen vidta de åtgärder som behövs för att skydda investerarna. Finansinspektionen har rätt att förbjuda fondföretaget att fortsätta marknadsföra andelar i Finland, om företaget fortsätter sin verksamhet på ett sätt som strider mot investerarnas intressen

- 1) trots de åtgärder som vidtagits av de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemstat,
- 2) eftersom dessa åtgärder visar sig otillräckliga, eller
- 3) eftersom dessa åtgärder inte vidtas inom skälig tid.

Innan Finansinspektionen vidtar åtgärder ska den underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemstat om dem. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om de åtgärder som vidtagits. Finansinspektionen kan i stället för de åtgärder som avses i 2 mom. vid behov hänksjuta ärendet till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

6 §

Informationsskyldighet för fondföretag

Ett fondföretag som marknadsför sina andelar i Finland ska i enlighet med denna lag ge investerare i Finland de uppgifter och handlingar och ändringar i dem som det med stöd av kapitel IX i fondföretagsdirektivet ska ge investerarna i fondföretagets hemstat. Fondföretaget ska lämna åtminstone följande handlingar och uppgifter:

- 1) stadgarna eller investeringsbolagets stiftelsehandlingar,
- 2) fondprospektet,
- 3) faktabladet,
- 4) verksamhetsberättelsen och halvårsrapporten,
- 5) andelens emissions- eller inlösningspris.

Faktabladet och ändringarna i det ska offentliggöras på finska eller svenska eller något annat språk som Finansinspektionen godkänner. De övriga handlingar och uppgifter som avses i 1 mom. och ändringarna i dem ska enligt fondföretagets val offentliggöras på finska eller svenska, något annat språk som godkänns av Finansinspektionen eller ett språk som används allmänt inom den internationella finanssektorn. Fondföretaget svarar för översättningen.

24 kap.

Utländska EES-värdepappersföretags filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland

1 §

Etablering av filial

Ett utländskt EES-fondbolag får etablera en filial i Finland efter det att den behöriga myndigheten i bolagets hemstat har anmält etableringen till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla

- 1) en verksamhetsplan för filialen med uppgift om vilken verksamhet fondbolaget har för avsikt att bedriva i Finland och på vilket sätt, uppgift om filialens organisationsstruktur och en beskrivning av och av de åtgärder, förfaranden och arrangemang som avses i 8 §,
- 2) filialens adress under vilken handlingar kan beställas eller där de kan erhållas,
- 3) uppgifter om de personer som ansvarar för filialens verksamhet,
- 4) uppgifter om filialens investerarskyddssystem eller avsaknaden av ett sådant.

Om ett utländskt EES-fondbolag har för avsikt att förvalta en placeringsfond i Finland, ska den anmälan som avses i 1 mom. innehålla ett intyg över att fondbolaget har auktorisation som motsvarar ett verksamhetstillstånd enligt 2 kap. 1 §, en beskrivning av omfattningen av fondbolagets auktorisation och uppgift om begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har auktorisation att förvalta.

På verksamheten inom ett utländskt EES-fondbolags filial tillämpas 4 kap. 1 § och 2 § 1 och 2 mom.

Filialen får inleda sin verksamhet två månader efter det att Finansinspektionen har fått de uppgifter som avses i 1 mom. Finansinspektionen ska inom två månader från mottagandet av anmälan meddela vilka uppgifter som filialen ska lämna för tillsynen.

Det utländska EES-fondbolaget ska skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. 1—3 punkten senast en månad innan ändringarna träder i kraft.

Om de uppgifter som har lämnats i enlighet med 2 mom. ändras, får det utländska EES-fondbolaget bedriva verksamhet i Finland genom filialen, förutsatt att den behöriga myndigheten i EES-fondbolagets hemstat underrättar Finansinspektionen om ändringarna och lämnar uppdaterad information om det intyg som avses i 2 mom.

2 §

Tillhandahållande av tjänster utan etablering av filial

Ett utländskt EES-fondbolag har rätt att bedriva verksamhet i Finland utan att grunda dotterföretag eller etablera en filial.

Ett utländskt EES-fondbolag får inleda verksamhet i Finland när den behöriga myndigheten i bolagets hemstat har anmält saken till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla en verksamhetsplan för det utländska EES-fondbolaget med uppgift om vilken verksamhet fondbolaget har för avsikt att bedriva i Finland och på vilket sätt samt en beskrivning av fondbolagets riskhanteringsmetoder och av de åtgärder, förfaranden och arrangemang som avses i 8 §. Anmälan ska dessutom innehålla uppgifter om ett investerarskyddssystem eller avsaknaden av ett sådant.

Om ett utländskt EES-fondbolag har för avsikt att förvalta en placeringsfond i Finland, ska den anmälan som avses i 2 mom. innehålla ett intyg över att fondbolaget har auktorisation som motsvarar ett verksamhetstillstånd enligt 2 kap. 1 §, en beskrivning av omfattningen av fond-

bolagets auktorisation och uppgift om begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har auktorisation att förvalta.

När den anmälan som avses i 2 mom. har gjorts får det utländska EES-fondbolaget börja tillhandahålla tjänster i Finland. Finansinspektionen ska inom två månader från mottagandet av anmälan meddela vilka uppgifter som bolaget ska lämna för tillsynen. Bestämmelser om inrättande av en placeringsfond i Finland och om dess verksamhet finns i 3—10 §.

Det utländska EES-fondbolaget ska på förhand skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som avses i 2 mom.

Om de uppgifter som har lämnats i enlighet med 3 mom. ändras, får det utländska EES-fondbolaget bedriva verksamhet i Finland i enlighet med 1 mom., förutsatt att den behöriga myndigheten i EES-fondbolagets hemstat underrättar Finansinspektionen om ändringarna och lämnar uppdaterad information om det intyg som avses i 3 mom.

Bestämmelser om marknadsföring i Finland av andelar i fondföretag finns i 23 kap. 1—5 §.

3 §

Tillstånd för ett EES-fondbolag att inrätta en placeringsfond

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett utländskt EES-fondbolag tillstånd att inrätta en placeringsfond i Finland. En förutsättning för tillståndet är att Finansinspektionen godkänner placeringsfondens stadgar och ändringar i dem i enlighet med 8 kap. samt valet av förvaringsinstitut.

Tillståndsansökan ska förutom uppgifter om stadgarna och förvaringsinstitutet innehålla

1) utredning om att sökanden i sin hemstat har tillstånd att förvalta placeringsfonder och tillstånd att marknadsföra fondandelar i dem i sin hemstat,

2) uppgift om de ansvariga personerna enligt 20 kap. 7 § i den nya placeringsfondens förvaringsinstitut,

3) det avtal mellan fondbolaget och förvaringsinstitutet som avses i 21 kap. 11 § 1 mom.,

4) information om arrangemang för att lägga ut uppgifter i anslutning till förvaltning av investeringar och administration på entreprenad.

I den ansökan som avses i 1 mom. kan det hänvisas till uppgifter som lämnats tidigare, om det utländska EES-fondbolaget redan förvaltar placeringsfonder av samma slag i Finland. Finansinspektionen har, i syfte att säkerställa att de bestämmelser iakttas som den har tillsynsansvar för, rätt att be de behöriga myndigheterna i det utländska EES-fondbolagets hemstat om behövliga klarlägganden och uppgifter om de handlingar som avses i 2 mom. 3 och 4 punkten samt med stöd av ett intyg som avses i 1 § 2 mom. och 2 § 3 mom. uppgifter om huruvida en placeringsfond av det slag som tillstånd söks för omfattas av det utländska EES-fondbolagets auktorisation.

4 §

Avslag på ansökan om tillstånd

Finansinspektionen ska avslå ett utländskt EES-fondbolags ansökan enligt 3 § 1 mom., om

1) bolaget inte uppfyller kraven i 3 § 1 mom. och inte iakttar denna lag i enlighet med 9 §,

2) bolaget inte har tillstånd av de behöriga myndigheterna i sin hemstat att förvalta placeringsfonder av det slag som tillstånd söks för, eller

3) bolaget inte har gett in de handlingar som avses i 3 § 2 mom. 3 och 4 punkten.

Innan ärendet avgörs ska Finansinspektionen höra de behöriga myndigheterna i det utländska EES-fondbolagets hemstat.

5 §

Tidsfrist för handläggning av ansökan om tillstånd

Ett utländskt EES-fondbolags ansökan om att få inrätta en placeringsfond ska avgöras inom två månader från det att den har mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar som behövs för avgörandet.

6 §

Skyldighet att meddela om förändringar av förutsättningarna för tillstånd

Det utländska EES-fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen om väsentliga ändringar som i efterhand görs i de handlingar som avses i 3 § 2 mom. 3 punkten och i de arrangemang som avses i 4 punkten i det momentet.

I fråga om en placeringsfond som avses i 3 § 1 mom. får det utländska EES-fondbolaget eller förvaringsinstitutet inte bytas ut och placeringsfondens stadgar inte ändras utan Finansinspektionens godkännande.

7 §

Finansinspektionens skyldighet att på sin webbplats hålla lagstiftning tillgänglig

De lagar, förordningar och administrativa föreskrifter som har utfärdats för genomförandet av fondföretagsdirektivet och som gäller inrättandet av en placeringsfond och fondens verksamhet ska finnas tillgängliga på Finansinspektionens webbplats på minst ett språk som används allmänt inom den internationella finanssektorn.

8 §

Skyldighet för EES-fondbolag att organisera behandlingen av kundklagomål

Utländska EES-fondbolag ska i enlighet med denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den vidta de åtgärder som avses i 23 kap. 2 § och inrätta lämpliga förfaranden för att se till att de på ett korrekt sätt hanterar klagomål från investerare och att det inte finns några inskränkningar för investerare att utöva sina rättigheter. Dessa åtgärder ska göra det möjligt för investerare att lämna in klagomål på finska eller svenska.

Dessutom ska utländska EES-fondbolag inrätta lämpliga förfaranden och arrangemang för att tillhandahålla information på allmänhetens eller Finansinspektionens begäran.

9 §

Skyldighet att följa finsk lagstiftning

Ett utländskt EES-fondbolag ska i fråga om en placeringsfond som det förvaltar i Finland iakttä denna lag när det gäller

- 1) fastställande av placeringsfondens stadgar,
- 2) emission och inlösen av fondandelar,
- 3) uträkning av den totala riskexponeringen och hävstångseffekten samt investeringspolicy i övrigt och investeringsbegränsningar,
- 4) restriktioner i fråga om in- och utlåning och blankning,
- 5) värdering av tillgångar samt räkenskaper,
- 6) uträkning av emissions- eller inlösningspris samt fel i beräkningarna av tillgångarnas nettovärde och av därmed förknippade ersättningar till investerare,
- 7) utdelning eller återinvestering av avkastning,

- 8) tillhandahållande av fondprospekt, faktablad och periodiska rapporter samt andra krav på information och rapportering,
- 9) arrangemang för marknadsföring,
- 10) förhållande till fondandelsägarna,
- 11) fusioner och omstruktureringar,
- 12) upplösning och likvidationsförfarande,
- 13) fondandelsregistrets innehåll,
- 14) utövande av fondandelsägarnas rösträtt och andra rättigheter som dessa har enligt 1—13 punkten.

På tillstånds- och tillsynsavgifter för fondbolag som förvaltar placeringsfonder som avses i 1 mom. tillämpas lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008).

Bestämmelser om utländska EES-fondbolags skyldighet att lämna Skatteförvaltningen de uppgifter som den behöver för att kunna fullgöra sina uppdrag finns i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

10 §

Begränsning av och förbud mot EES-fondbolags verksamhet

Om ett utländskt EES-fondbolag som har en filial i Finland eller tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera en filial inte iakttar denna lag, kan Finansinspektionen vidta åtgärder enligt 61 § i lagen om Finansinspektionen. Om det utländska EES-fondbolaget förvaltar en placeringsfond i Finland, kan Finansinspektionen i de situationer som avses i 3 och 6 mom. i den paragrafen kräva att fondbolaget upphör med förvaltningen av fonden i fråga. Finansinspektionen kan efter att ha hört fondbolaget kräva att förvaltningen av en placeringsfond upphör också om bolaget i förvaltningen väsentligen har brutit mot finsk lagstiftning som tillkommit med hänsyn till allmänt intresse. Finansinspektionen ska för kännedom underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska kommissionen om dessa åtgärder.

Om Finansinspektionen anser att de åtgärder enligt 61 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen som den behöriga myndigheten i det utländska EES-fondbolagets hemstat har vidtagit är otillräckliga, kan den i stället för att vidta de åtgärder som avses i 1 mom. underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om saken.

Finansinspektionen får innan den vidtar de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. förbjuda verksamhet som strider mot denna lag, om förbudet på grund av ärendets brådskande karaktär är nödvändigt för att skydda investerarnas intressen eller sådana andra personers intressen som har tillhandahållits berörda tjänster. Finansinspektionen ska så snart som möjligt underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och den behöriga myndigheten i det utländska EES-fondbolagets hemstat om sådana åtgärder.

25 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska fondbolag och tillsynssamarbete

1 §

Särskilda bestämmelser om utländska EES-fondbolag

På ett utländskt EES-fondbolag som bedriver verksamhet genom en filial tillämpas bestämmelserna i 4 kap. 1 § om resurser och förfaranden som behövs för att bedriva affärsverksamheten och bestämmelserna i 2 § i det kapitlet om bedrivande av fondverksamhet.

Finansinspektionen svarar för tillsynen över att 1 mom. iakttas.

2 §

Tillämpning av bestämmelserna i lagen om investeringstjänster

Bestämmelser om de bestämmelser som ska tillämpas på utländska EES-fondbolag som bedriver verksamhet enligt 2 kap. 2 § 2 mom. genom filial finns dessutom i 1 kap. 6 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster.

3 §

Medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd

Bestämmelser om i 2 § avsedda utländska EES-fondbolags filialers medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd finns i 11 kap. 18—25 § i lagen om investeringstjänster.

4 §

Anmälan av filialer till handelsregistret

Bestämmelser om utländska EES-fondbolags skyldighet att anmäla filialer till handelsregistret finns i 13 a § i handelsregisterlagen (129/1979).

Trots det som föreskrivs om firma någon annanstans i lag kan ett utländskt EES-fondbolag i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.

Patent- och registerstyrelsen kan kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg, om

- 1) firman inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt, eller
- 2) det finns risk för att firman förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan har ensamrätt till i Finland.

5 §

Chefen för en filial

För verksamheten vid en filial till ett utländskt EES-fondbolag svarar filialens chef, som också företräder fondbolaget i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

En juridisk person, en minderårig eller en person för vilken en intressebevakare har förordnats, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs får inte vara chef för en filial. Bestämmelser om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten finns i lagen om näringsförbud (1059/1985).

På chefen för en filial till ett utländskt EES-fondbolag tillämpas det som i 3 kap. 2 § föreskrivs om verkställande direktören för ett fondbolag.

6 §

Filialens riskhantering

Ett utländskt EES-fondbolag får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att detta äventyrar filialens kunders intressen. Filialen ska med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga riskhanteringssystem.

7 §

Filialens beredskapsskyldighet

Det som i 4 kap. 9 § föreskrivs om beredskap och ersättning för beredskapsrelaterade kostnader gäller också sådana filialer till utländska EES-fondbolag genom vilka fondbolaget förvaltar en placeringsfond i Finland.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller dock inte filialer till utländska EES-fondbolag till den del filialen med stöd av lagstiftningen i fondbolagets hemstat har säkerställt att dess uppgifter sköts under undantagsförhållanden på ett sätt som överensstämmer med 1 mom. och har presenterat tillräcklig utredning om detta för Finansinspektionen.

8 §

Tillämpning av bestämmelserna om tystnadsplikt och kundkontroll på filialer till utländska EES-fondbolag

När det gäller anställda vid filialer till utländska EES-fondbolag tillämpas 26 kap. 1 § i fråga om tystnadsplikt, 2 § i det kapitlet i fråga om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter, 15 § i det kapitlet i fråga om kundkontroll och 27 kap. 5 § i fråga om brott mot tystnadsplikt.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. har en filial dock rätt att ge den behöriga myndigheten eller en tillsynsansvarig sammanslutning i hemstaten för det fondbolag som den företräder och fondbolagets revisorer de upplysningar som ska lämnas enligt denna lag.

Bestämmelser om anmälningsskyldigheten för en revisor finns i 31 § i lagen om Finansinspektionen.

9 §

Delgivning av stämning

En stämning eller någon annan delgivning anses ha blivit lämnad till ett utländskt EES-fondbolag, om den har delgetts den person som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda fondbolaget.

Om ingen av de företrädare för fondbolaget som avses i 1 mom. är antecknad i handelsregistret, kan delgivningen ske genom att handlingarna överlämnas till någon av fondbolagets anställda eller, om någon anställd inte påträffas, till polismyndigheten på den ort där fondbolagets filial är belägen, med iakttagande dessutom av vad som föreskrivs i 11 kap. 7 § 2—4 mom. i rättegångsbalken.

10 §

Skadeståndsskyldighet för en filialchef

Chefen för en filial till ett utländskt EES-fondbolag är skyldig att ersätta skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat filialens kunder eller någon annan genom att bryta mot denna lag eller andra bestämmelser som gäller filialens verksamhet.

Bestämmelser om jämkning av skadestånd finns i 2 kap. i skadeståndslagen (412/1974) och om skadeståndsansvarets fördelning i 6 kap. i den lagen.

11 §

Återkallande av ett EES-fondbolags auktorisation, när bolaget förvaltar en placeringsfond i Finland

Finansinspektionen ska höras innan auktorisationen för ett utländskt EES-fondbolag återkallas, om bolaget förvaltar en placeringsfond i Finland. Innan auktorisationen återkallas ska Finansinspektionen vidta behövliga åtgärder för att skydda investerarnas intressen.

12 §

Finansinspektionens skyldighet att anmäla misstanke om verksamhet som strider mot bestämmelserna

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att en aktör som inte står under dess tillsyn bedriver eller har bedrivit verksamhet som strider mot fondföretagsdirektivet på en annan EES-stats territorium, ska den underrätta den behöriga myndigheten i den EES-staten om saken.

13 §

Tillsynsåtgärder som vidtagits i Finland

På tillsynsverksamhet och kontroller eller utredningar på plats som på begäran av den behöriga myndigheten i en annan EES-stat utförs i Finland tillämpas 60 § 1—3 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att vägra att delta i tillsynssamarbete finns i 53 § i lagen om Finansinspektionen.

Bestämmelser om tillsynssamarbetet vid kontroller och utredningar på plats finns i kommissionens notifieringsförordning.

14 §

Vägran att delta i tillsynssamarbete

Om Finansinspektionens begäran om tillsynssamarbete har avslagits eller svar inte getts inom skälig tid, får Finansinspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Ett villkor är att Finansinspektionens begäran gäller

- 1) informationsutbyte enligt artikel 109 i fondföretagsdirektivet,
- 2) kontroll eller utredning på plats i en annan EES-stat, eller
- 3) det att dess egna tjänstemän deltar i en kontroll eller utredning i en annan EES-stat tillsammans med tjänstemän från den berörda behöriga myndigheten.

15 §

Finansinspektionens skyldighet att förse behöriga myndigheter i EES-stater med information

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att förse de behöriga myndigheterna i en EES-stat med information finns i 52 § i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska samarbeta med den behöriga myndigheten i fondbolagets värdstat för att säkerställa att denna myndighet samlar in de uppgifter av fondbolaget som behövs för tillsynen över att bolaget följer de bestämmelser som ska tillämpas på det i värdstaten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i fondbolagets värdstat om problem som upptäcks i fondbolaget, när de väsentligen kan påverka bolagets förmåga att korrekt utföra sina uppgifter i anslutning till placeringsfonden, och om varje överträdelse av de krav på affärsverksamheten som ställs i denna lag.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i hemstaten för ett utländskt EES-fondbolag om problem som upptäcks i en placeringsfond som fondbolaget i

fråga förvaltar i Finland, om de väsentligen kan påverka bolagets förmåga att korrekt utföra sina uppgifter eller uppfylla de krav enligt denna lag som faller inom Finansinspektionens tillsynsansvar.

Bestämmelser om informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna finns i kommissionens notifieringsförordning.

16 §

Finansinspektionens meddelanden till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska kommissionen

Finansinspektionen ska meddela Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska kommissionen uppgifter om sådana fall då

- 1) en ansökan som avses i 24 kap. 3 § har avslagits,
- 2) den har beslutat att inte vidarebefordra uppgifter enligt 22 kap. 1 § 2 mom. till en annan EES-stats myndighet.

17 §

Meddelande om finländska myndigheter

Finansinspektionen ska meddela Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i EES-staterna namnen på de finländska myndigheter som avses i 71 § 1 mom. 7 och 8 punkten i lagen om Finansinspektionen.

AVDELNING IX

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

26 kap.

Tystnadsplikt och skadeståndsskyldighet samt kundkontroll

1 §

Tystnadsplikt

Ett fondbolags och ett förvaringsinstituts styrelsemedlemmar, verkställande direktör, revisorer och anställda är skyldiga att hemlighålla vad de i sitt uppdrag har fått veta om en fondandelsägares eller någon annans ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter.

Fondbolaget och förvaringsinstitutet har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. endast till åklagar- eller förundersökningsmyndigheter för utredande av brott samt till myndigheter som enligt lag annars har rätt att få sådana uppgifter.

2 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Trots vad som föreskrivs i 1 § får ett fondbolag lämna upplysningar som avses i 1 § till en sammanslutning som hör till samma koncern, samma konsolideringsgrupp eller samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2002) avsedda finans- och försäkringskonglomerat för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, marknadsföring samt koncernens, konsolideringsgruppens eller finans- och försäkringskonglomeratets riskhan-

tering. Vad som föreskrivs ovan gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § personuppgiftslagen (523/1999).

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får ett fondbolag lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som behövs för marknadsföring, kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till ett företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som fondbolaget, om den som tar emot uppgifterna berörs av tystnadsplikt enligt denna lag eller motsvarande tystnadsplikt. Vad som föreskrivs ovan gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § personuppgiftslagen.

3 §

Fondbolags skadeståndsskyldighet

Ett fondbolag är skyldigt att ersätta skada som det uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat en placeringsfond, fondandelsägare eller någon annan genom förfaranden som strider mot denna lag, mot EU-förordningar som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet eller mot placeringsfondens stadgar.

Det som i 1 mom. bestäms om skyldighet att ersätta skada gäller också den till vilken fondbolaget har lagt ut verksamhet på entreprenad i enlighet med 6 kap. 1 §.

4 §

Skadeståndsskyldigheten för ett fondbolags styrelsemedlemmar och verkställande direktör

Ett fondbolags styrelsemedlemmar och verkställande direktör är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet genom att bryta mot denna lag eller mot en placeringsfonds stadgar har orsakat fondbolaget, dess aktieägare, placeringsfonden eller fondandelsägarna eller någon annan. En skada anses ha orsakats av oaktsamhet om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt. Det som föreskrivs ovan gäller inte skador till den del de har orsakats genom överträdelse av bestämmelserna i 15 kap. eller i 1 eller 2 § eller 15 § 1, 3 eller 4 mom. i detta kapitel.

Bestämmelser om revisorers skadeståndsskyldighet finns i 10 kap. 9 § i revisionslagen.

5 §

Skadeståndsskyldighet för ett fondbolags aktieägare

Ett fondbolags aktieägare och de som enligt 9 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen kan jämföras med aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av oaktsamhet, genom att medverka till överträdelse av denna lag eller en placeringsfonds stadgar har orsakat fondbolaget, dess aktieägare, placeringsfonden eller fondandelsägarna eller någon annan. Det som föreskrivs ovan gäller inte skador till den del de har orsakats genom överträdelse av bestämmelserna i 15 kap. eller i 1 eller 2 § eller 15 § 1, 3 eller 4 mom. i detta kapitel.

6 §

Ersättningsskyldighet för ett förvaringsinstitut

Ett förvaringsinstitut svarar mot fondbolaget och placeringsfondens fondandelsägare för förlusten av sådana finansiella instrument som i enlighet med 21 kap. 3 § 1 och 2 mom. förvaras i depå hos förvaringsinstitutet eller hos en sådan tjänsteleverantör hos vilken depåförvaringen av finansiella instrument har lagts ut på entreprenad.

Om ett finansiellt instrument som avses i 1 mom. går förlorat, ska förvaringsinstitutet utan dröjsmål återlämna ett finansiellt instrument av samma slag eller ett belopp som motsvarar värdet på det finansiella instrument som gått förlorat till den placeringsfond som fondbolaget förvaltar. Förvaringsinstitutet ansvarar inte för förlusten, om det kan påvisa att förlusten är följden av en sådan yttre händelse utanför dess skäligen kontroll vars konsekvenser hade varit omöjliga att undvika trots sådana ansträngningar som kan betraktas som skäligen.

Förvaringsinstitutet svarar mot fondbolaget och placeringsfondens fondandelsägare för annan förlust än den som avses i 1 mom. endast om förlusten förorsakas dem till följd av att förvaringsinstitutet uppsåtligt eller av oaktsamhet underlåtit att fullgöra sin skyldighet.

En sådan utläggning av uppgifter på entreprenad eller sådan vidaredelegering som avses i 21 kap. 5 § 2—4 mom. och 6 och 7 § inverkar inte på förvaringsinstitutets ansvar. Ansvaret kan inte uteslutas eller begränsas genom avtal.

En fondandelsägare har rätt att kräva ersättning antingen direkt av förvaringsinstitutet eller via fondbolaget.

7 §

Ersättande av skador som orsakas av faktablad

En skada som enbart beror på information som i faktabladet getts investerarna ska ersättas endast om informationen är vilseledande eller inexakt eller inte överensstämmer med de relevanta delarna av fondprospektet. Faktabladet ska innehålla en tydlig varning om detta.

8 §

Jämkning av skadestånd

Bestämmelser om jämkning av skadestånd finns i 2 kap. och bestämmelser om fördelning av skadeståndsansvaret i 6 kap. i skadeståndslagen.

9 §

Ersättande av skador som har förorsakats av alla fondandelsägare gemensamt

Fondandelsägarstämman beslutar om framställande av skadeståndskrav och väckande av talan enligt 3—6 §, i fråga om skada som har förorsakats av alla fondandelsägare gemensamt.

Om stämman beslutar väcka skadeståndstalan ska den utse ett ombud med rätt att företräda fondandelsägarna i skadeståndsärendet. Ombudet ska ges handlingsdirektiv. Kostnaderna i ärendet och ombudets arvode betalas av placeringsfondens medel enligt en av Finansinspektionen fastställd beräkning.

Skadestånd som tillfaller fondandelsägarna gemensamt ska betalas till placeringsfonden.

10 §

Kvalificerade minoriteters rätt att föra talan för en placeringsfond

Om fondandelsägarstämman har beslutat att inte framställa skadeståndskrav eller väcka skadeståndstalan, men fondandelsägare med minst en tiondel av alla fondandelar eller en tredjedel av de vid stämman företrädde fondandelarna har röstat mot beslutet, kan talan föras på fondandelsägarnas vägnar trots vad som föreskrivs i 9 § 1 mom. Talan kan också väckas om det inte har varit möjligt att sammankalla fondandelsstämma.

Talan kan väckas av fondandelsägare med minst en tjugondel av alla andelar eller minst ett lika stort antal fondandelar som de i 1 mom. angivna fondandelsägare som motsatt sig beslu-

tet. Om en fondandelsägare avstår från talan efter att den väckts kan de övriga fondandelsägare som väckt talan dock fullfölja den.

Talan ska väckas inom tre månader från fondandelsägarstämmans beslut. De fondandelsägare som har väckt talan svarar för rättegångskostnaderna som betalas av placeringsfondens medel i den mån de medel som placeringsfonden vunnit genom rättegången räcker till för detta.

Den omständigheten att en placeringsfond fusioneras med en annan placeringsfond som bedriver motsvarande investeringspolicy påverkar inte rätten för minoriteten av den överlåtande placeringsfondens fondandelsägare att väcka talan. De medel som den övertagande placeringsfonden vunnit genom en minoritetstalan kommer också den överlåtande fondens andelsägare till godo.

11 §

Fondandelsägareshjälpstämningens talerätt

Om en placeringsfond har upplösts och beslut om framställande av skadeståndskrav som gäller en skada enligt 9 § därför inte kan fattas vid fondandelsägarstämman, har varje fondandelsägare trots bestämmelserna i 9 § självständig talerätt. Dessutom kan konsumentombudsmannen, efter att ha hört Finansinspektionen, inom ett år från upplösningen som kändes väcka grupptalan enligt lagen om grupptalan (444/2007) på de fondandelsägareshjälpstämningens vägnar som är i konsumentställning och utöva talerätt som part i målet.

12 §

Skadestånd som grundar sig på en straffbar gärning

Om skada av det slag som avses i 9 § har orsakats genom en straffbar gärning, ska det som i detta kapitel föreskrivs om skadeståndsyrtande också tillämpas på fondandelsägarnas straffyrkande med anledning av gärningen.

13 §

Delgivning av stämning till fondandelsägare

En stämning eller något annat meddelande som riktas till fondandelsägarna gemensamt anses ha kommit fondandelsägarna till del när stämningen eller meddelandet har delgivits fondbolaget.

14 §

Finansinspektionens rätt att föra talan på fondandelsägareshjälpstämningens vägnar

Finansinspektionen har, om den anser att fondandelsägarnas intresse kräver det, rätt att på fondandelsägarnas vägnar föra sådan skadeståndstalan som avses i 3—6 §.

15 §

Kundkontroll

Fondbolag, fondandelsförvaltare och förvaringsinstitut ska ha kännedom om sina kunder. Fondbolag, fondandelsförvaltare och förvaringsinstitut ska dessutom identifiera kundens verk-

liga förmånstagare och den person som handlar för kundens räkning. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan de system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

Fondbolag, fondandelsförvaltare och förvaringsinstitut ska ha tillräckliga riskhanteringssystem för att bedöma de risker som kunderna medför för dess verksamhet.

Bestämmelser om kundkontroll finns dessutom i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de tillvägagångssätt som ska iaktas vid kundkontroll enligt 1 mom. och om de riskhanteringssystem som avses i 2 mom.

27 kap.

Påföljder och rapportering om överträdelser

1 §

Ordningsavgift

Bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs ordningsavgift, är följande bestämmelser i denna lag:

- 1) 3 kap. 6—9 § om insideranmälan och insiderregister,
- 2) 3 kap. 11 § om förutsättningarna för förvärv och avyttring av sådana anmälningsskyldiga aktörers värdepapper och derivatavtal som avses i 6 § i det kapitlet,
- 3) 8 kap. 3 § 4 mom. om sådana begränsningar i fråga om investering av tillgångar som anges i stadgarna,
- 4) 8 kap. 8 § om minimiantal fondandelsägare,
- 5) 19 kap. 4 § 1 och 3—5 mom. om förvaringsinstituts skyldigheter att i särskilda fall svara för förvaltningen av en placeringsfond.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är också de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser som avses i 1 mom. 1 och 3 punkten sådana bestämmelser som avses i 38 § i lagen om Finansinspektionen. Detsamma gäller bestämmelserna i sådana förordningar och beslut av kommissionen som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet.

2 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är följande bestämmelser i denna lag:

- 1) 2 kap. 3 § om användningen av benämningen fondbolag eller fondaktiebolag i firman eller annars för att beskriva verksamheten,
- 2) 2 kap. 14 § om förbudet för fondbolag att äga aktier i andra fondbolag eller fondandelar i placeringsfonder som fondbolaget förvaltar,
- 3) 5 kap. 1 § om fondbolags riskhantering och 2 § i det kapitlet om likviditetstäckningskrav,
- 4) 8 kap. 4 § 1 mom. om skyldigheten att använda benämningen placeringsfond,
- 5) 10 kap. 1 § 1 och 2 mom. om emission av fondandelar, 3 § 4 mom. i det kapitlet om vilka uppgifter som ska tas in i en placeringsfonds stadgar, 5 § 1 mom. i det kapitlet om inlösen av fondandelar och 8 § 1 mom. i det kapitlet om skyldighet att göra anmälan om att fondbolaget har avbrutit inlösen av fondandelar,
- 6) 13 kap. 9 § 1 mom. om rösträtt.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1 mom. följande bestämmelser i denna lag:

1) 2 kap. 1 § om bedrivande av placeringsfondsverksamhet och 20 kap. 1 § 1 mom. om förvaringsinstitutsverksamhet, om verksamheten bedrivs utan verksamhetstillstånd,

2) 2 kap. 4 § 1 mom. och 5 § om de uppgifter som lämnats i ett fondbolags ansökan om verksamhetstillstånd, om verksamhetstillståndet har beviljats på basis av felaktiga eller vilseledande uppgifter som har lämnats av den sökande, samt 3 kap. 1 § om fondbolags kapital och 20 kap. 9 § om förvaringsinstituts kapitalkrav,

3) 4 kap. 1 § om organisering av fondbolags verksamhet, 6 § i det kapitlet om privata transaktioner och 10 § i det kapitlet om bevarande av uppgifter om transaktioner,

4) 4 kap. 2 § om att fondverksamhet ska bedrivas omsorgsfullt och i enlighet med placeringsfondens och dess fondandelsägares intressen, om skyldigheten att bemöta fondandelsägarna jämlikt och om hantering av intressekonflikter,

5) 4 kap. 7 § 1—4 och 6—8 mom. om skyldigheten att underrätta Finansinspektionen om förvärv av aktier, ökning av ägarandelen och avyttring av eller minskning av förvärvad ägarandel i ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut samt beslut som fattats med stöd av 32 a § i lagen om Finansinspektionen om förbud mot förvärv av ägarandelar och 32 c § i den lagen om begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier,

6) 4 kap. 7 § 5 och 8 mom. om skyldigheten för fondbolag, förvaringsinstitut och deras holdingföretag att utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om sådana förändringar i ägarandelarna som har kommit till deras kännedom samt minst en gång om året underrätta Finansinspektionen om ägarna till andelarna och om innehavens storlek,

7) 6 kap. 1 § 2—7 mom. och 2 § om fondbolagets skyldigheter när affärsverksamhet bedrivs genom ombud eller för fondbolagets verksamhet viktiga funktioner läggs ut på entreprenad,

8) 7 kap. 5 §, 15 kap. 1 och 3—12 § samt 26 kap. 7 § om skyldigheter som gäller marknadsföring och skyldigheten att ge information till investerare, om försummelsen att iaktta bestämmelserna upprepas,

9) 8 kap. 7 § 1 mom. och om förbud mot att börja marknadsföra fondandelar och tillföra medel till en placeringsfond innan dess stadgar har fastställts, 24 kap. 3 § 1 mom. om tillståndsplikt för ett utländskt EES-fondbolag att inrätta en placeringsfond i Finland samt 9 kap. 1 § 2 mom. om att hålla placeringsfondens tillgångar åtskilda från fondbolagets egendom,

10) 8 kap. 9 §, 13 kap. 2 § 1 mom., 3—9 §, 10 § 1 och 2 mom., 11—16, 18, 19 och 23 § om investering av placeringsfondens tillgångar, om överträdelsen av eller försummelsen att iaktta bestämmelserna upprepas,

11) 13 kap. 17 § om riskhanteringsmetoder och förfaranden för värdering av icke-standardiserade derivatinstrument samt om informationsskyldigheten i samband med derivatinstrumenten,

12) 20 kap. 2 och 3 § om de uppgifter som lämnats i ett förvaringsinstituts ansökan om verksamhetstillstånd, om verksamhetstillståndet har beviljats på basis av felaktiga eller vilseledande uppgifter som har lämnats av den sökande,

13) 21 kap. 2—4 § om ett förvaringsinstituts uppgifter och 5 § i det kapitlet om utläggning av uppgifterna på entreprenad,

14) 22 kap. 7 § 1, 4 och 6 mom. om skyldigheten för fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland att anmäla till Finansinspektionen om att de har för avsikt att marknadsföra fondens fondandelar i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat,

15) 27 kap. 7 § 1 och 5 mom. om rutiner för rapportering av överträdelser.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges 1 och 2 mom. i fråga om placeringsfonder de bestämmelser om lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar som finns i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Utöver vad som föreskrivs ovan är också de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de 1 mom. 3 punkten, 2 mom. 2—4, 8, 10—12 och 14—15 punkten och 3 mom. avsedda

bestämmelserna sådana bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen. Detsamma gäller bestämmelserna i sådana förordningar och beslut av kommissionen som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet, EU:s tillsynsförordning eller förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

3 §

Påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder

Bestämmelser om påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder finns i 4 kap. i lagen om Finansinspektionen.

4 §

Placeringsfondsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) bedriver fondverksamhet som avses 1 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten eller förvaringsinstitutsverksamhet som avses i 9 punkten i det momentet utan att ha rätt till detta,

2) i strid med 2 kap. 3 § använder benämningen fondbolag eller fondaktiebolag i sin firma eller annars för att beskriva sin verksamhet, eller

3) i strid med 8 kap. 4 § 1 mom. använder benämningen placeringsfond, ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *placeringsfondsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen (39/1889).

5 §

Brott mot tystnadsplikt

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 26 kap. 1 § samt 7 § i detta kapitel döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

6 §

Åtalsrätt

Har genom ett brott som avses i 4 § enbart en enskilds rätt kränkts, får åklagaren inte väcka åtal, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal.

Åklagaren får väcka åtal för brott mot tystnadsplikt enligt 5 § endast om Finansinspektionen har anmält brottet till åtal och om annan än enbart en enskilds rätt har kränkts genom brottet, om inte målsäganden har anmält brottet till åtal.

7 §

Rapportering om överträdelser

Ett fondbolag ska ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera en misstanke om överträdelser av denna lag och bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den samt av de EU-rättsakter som avses i 2 § 4 mom. och av marknadsmissbruksförordningen. I förfarandet ska med iakttagande av person-

uppgiftslagen ingå lämpliga och tillräckliga åtgärder för att ordna en korrekt behandling av rapporterna, skydda rapportören och säkerställa skyddet av personuppgifterna för rapportören och den som är föremål för rapporten. Rapporteringsförfarandet ska dessutom innehålla anvisningar som tryggar skyddet för rapportörens identitet, om det inte för utredande av en överträdelse eller annars till följd av myndigheternas rätt till information föreskrivs något annat i lag.

Fondbolaget ska bevara behövlig information som gäller den rapport som avses i 1 mom. Informationen ska raderas fem år efter rapporteringen, om inte den fortfarande behövs för en brottsutredning, en anhängig rättegång eller en myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den som är föremål för rapporten har. Behovet att fortsättningsvis bevara informationen ska prövas senast tre år från den föregående kontrollen. En anteckning ska göras om kontrollen.

Utöver vad som föreskrivs i personuppgiftslagen har en sådan registrerad person som en rapport enligt 1 mom. avser inte rätt till insyn i den information som avses i 1 och 2 mom., om utlämnandet av uppgifterna skulle kunna hindra utredningen av misstänkta överträdelser. Bestämmelserna om rättigheterna för den registrerade person som avses i rapporten finns i personuppgiftslagen.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur rapporter som avses i 1 mom. ska göras och behandlas hos fondbolaget.

Vad som föreskrivs i 1—4 mom. tillämpas också på förvaringsinstitut.

8 §

Finansinspektionens tillsynsbefogenheter

Finansinspektionen får förbjuda den som handlar i strid med denna lag att fortsätta eller upprepa det lagstridiga förfarandet samt samtidigt ålägga denne att återkalla, ändra eller rätta förfarandet, om detta ska anses vara behövligt för uppnående av målen för tillsynen över finansmarknaden.

9 §

Föreläggande av vite

Finansinspektionen kan förena iakttagande av förbud eller beslut som avses i 8 § med vite. Vitet döms ut av Finansinspektionen. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

28 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om placeringsfonder (48/1999), nedan *den upphävda lagen*.

Sådana förordningar av statsrådet och förordningar av finansministeriet som utfärdats med stöd av den upphävda lagen och sådana föreskrifter av Finansinspektionen som meddelats med stöd av den upphävda lagen förblir dock i kraft.

När det i någon annan lag eller i en förordning finns en hänvisning till den upphävda lagen innebär hänvisningen efter ikraftträdandet av denna lag en hänvisning till denna lag.

2 §

Övergångsbestämmelser

Ett fondbolag ska välja en oberoende medlem till fondbolagets styrelse under den räkenskapsperiod som följer efter ikraftträdandet av lagen, eller senast den 31 december 2020.

Ett fondbolag ska se till att fondbolagets stadgar motsvarar kraven i denna lag inom 12 månader från ikraftträdandet av denna lag. Smärre tekniska ändringar får dock göras vid en tidpunkt som fondbolaget anser vara lämplig, i samband med andra stadgeändringar.

Ett fondbolag kan avstå från att hålla regelbundna fondandelsägarstämmor när fondbolagets styrelse har fattat beslut i frågan och placeringsfondens stadgar har ändrats. Om det har inrättats ett representantskap för fondbolaget, avslutas dess verksamhet när fondbolaget har fattat beslut i frågan och placeringsfondens stadgar har ändrats på motsvarande sätt.

Uppgifterna för den revisor och revisorssuppleant som valts av fondandelsägarna upphör senast vid utgången av den räkenskapsperiod som följer efter ikraftträdandet av lagen.

2.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 1 kap. 5 § och 6 § 5 och 6 mom., 2 kap. 5 § 2 mom. 13 punkten och 6 § 1 mom., 5 kap. 2 § 5 punkten och 3 §, 13 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten, 14 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten, 21 kap. 4 §, 22 kap. 1 § 1 mom. samt 2 och 5 §, av dem 2 kap. 5 § 2 mom. 13 punkten sådan den lyder i lag 229/2017, 5 kap. 2 § 5 punkten sådan den lyder i lag 739/2016 och 22 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 627/2014, samt

fogas till 1 kap. 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 739/2016, ett nytt 8 mom., till 2 kap. 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 739/2016, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 5 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 627/2014, 527/2016, 229/2017 och 1078/2017, en ny 14 punkt, till 5 kap. 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 739/2016, en ny 6 punkt, till 11 kap. en ny 6 §, till 12 kap. en ny 12 §, till 13 kap. 3 § ett nytt 5 mom., till lagen ett nytt 16 a kap. och till 22 kap. en ny 4 a § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

Förhållande till lagen om placeringsfonder

Sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (/) och som förvaltar AIF-fonder ska ansöka om auktorisation eller registrera sig enligt denna lag. Finansinspektionen får då inte förutsätta att fondbolaget lämnar in uppgifter eller handlingar som det redan lämnat in i samband med sin ansökan om verksamhetstillstånd enligt lagen om placeringsfonder och som fortfarande är aktuella.

Ett sådant fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder kan inte vara ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag.

6 §

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om europeiska riskkapitalfonder finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, nedan *förordningen om europeiska riskkapitalfonder*.

Bestämmelser om europeiska fonder för socialt företagande finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, nedan *förordningen om europeiska fonder för socialt företagande*.

Bestämmelser om penningmarknadsfonder och deras förvaltare finns, utöver i denna lag, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder.

2 kap.

Definitioner

1 §

AIF-fond

Med en *specialplaceringsfond* avses en AIF-fond enligt 16 a kap. 1 § som ska förvaltas med iakttagande av de förpliktelser som avses i det kapitlet.

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

13) *förordningen om faktablad för paketerade investeringsprodukter* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter),

14) *förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

6 §

Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen

I denna lag avses med *utländskt EES-fondbolag* detsamma som i 1 kap. 2 § 1 mom. 19 punkten i lagen om placeringsfonder.

5 kap.

Registrering

2 §

Finansinspektionens register

Finansinspektionen ska föra ett offentligt register över

5) sådana förvaltare av europeiska långsiktiga investeringsfonder som avses i 1 kap. 6 § och vars säte enligt den i paragrafen nämnda förordningen finns i Finland,

6) sådana förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande som avses i 1 kap. 6 § och vars säte enligt den i paragrafen nämnda förordningen finns i Finland.

3 §

Villkor för registrering

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska i samband med sin registreringsansökan ge Finansinspektionen sina identifieringsuppgifter och identifieringsuppgifterna för de förvaltade AIF-fonderna samt information om investeringsstrategierna för AIF-fonderna. På en registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas bestämmelserna i 4 kap. 4 § om betydande ägares tillförlitlighet och bestämmelserna i 6 kap. 5 § om ledningens tillförlitlighet.

11 kap.

Krav på öppenhet

6 §

Lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering

Bestämmelser om den information om transaktioner för värdepappersfinansiering och om totalavkastningsswappar som ska lämnas i en AIF-fonds bokslut finns i artikel 13 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

12 kap.

Erbjudande av andelar

12 §

Skyldighet att informera om transaktioner för värdepappersfinansiering

Bestämmelser om den information enligt 4 § som ska hållas tillgänglig för investerare när det gäller transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar finns i artikel 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

3 §

Rättsliga villkor när det gäller AIF-fonder

Till icke-professionella kunder får endast sådana AIF-fonder marknadsföras som är

3) specialplaceringsfonder,

En AIF-förvaltare med auktorisation ska dessutom vidta åtgärder för att säkra att den förvaltade AIF-fonden lämpar sig för den planerade målgruppen, om fonden marknadsförs till icke-professionella kunder.

14 kap.

Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

1 §

Förvaringsinstitut

Följande företag får vara förvaringsinstitut för en AIF-fond:

3) ett aktiebolag som fått ett sådant verksamhetstillstånd för ett förvaringsinstitut som avses i 20 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder.

VI AVDELNINGEN

SÄRSKILDA FOND TYPER

16 a kap.

Specialplaceringsfonder

1 §

Särskilda bestämmelser som tillämpas på specialplaceringsfonder och dem som förvaltar sådana

En AIF-förvaltare som har auktorisation som AIF-förvaltare eller som är registrerad hos Finansinspektionen så som föreskrivs i denna lag får förvalta specialplaceringsfonder med iakttagande ytterligare av vad som i 2 kap. 10, 11 och 14 §, 7 kap. 3 §, 8 kap. 2 och 3 § samt 9 § 2 och 3 mom., 9 kap. 1—7 §, 10—12, 17 och 18 kap., 19 kap. 5—8 § samt 26 kap. 9, 10 och 12 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om fondbolag och förvaltning av placeringsfonder.

På fusion av specialplaceringsfonder tillämpas 16 kap. i lagen om placeringsfonder på det sätt som föreskrivs i 16 kap. 1 § 3 mom. i den lagen om annan fusion av placeringsfonder än gränsöverskridande fusion eller inhemsk fusion med internationell koppling.

Om auktorisationen återkallas för en sådan AIF-förvaltare som förvaltar en specialplaceringsfond, om förvaltaren träder i likvidation eller dess tillgångar överlämnas till konkurs eller om förvaltaren annars upphör med sin verksamhet tillämpas 19 kap. 4 § i lagen om placeringsfonder.

På en sådan specialplaceringsfond som kan ha mindre än 30 fondandelsägare tillämpas inte vad som föreskrivs i 9 kap. 2 och 3 §, 12 kap. 9 § eller 26 kap. 9, 10 och 12 § i lagen om placeringsfonder.

På en specialplaceringsfond vars förvaltare inte är skyldig att ansöka om auktorisation för AIF-förvaltare tillämpas dock 6 kap. 1 §, 7 kap. 4 §, 10 kap. 4 §, 15 kap. 4 § och 21 kap. 8 §.

Till en specialplaceringsfond kan bildas delfonder. Vad som i 1 kap. 6 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om delfonder ska också tillämpas på delfonder till en specialplaceringsfond. På delfonder till en specialplaceringsfond tillämpas dessutom bestämmelserna i 4 § i detta kapitel om specialplaceringsfonders minimikapital och öppethållande och bestämmelserna i 5 § om specialplaceringsfonders utdelning.

2 §

Specialplaceringsfonders namn och marknadsföring

Namnet på en specialplaceringsfond ska innehålla ordet specialplaceringsfond. Ingen annan än en specialplaceringsfond som avses i denna lag får använda denna benämning. Namnet får inte vara sådant att det kan vilseleda investerarna. Namnet på en specialplaceringsfond ska tydligt skilja sig från namnet på andra specialplaceringsfonder som tidigare lämnat sina stadgar till Finansinspektionen. En specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter eller fastighetsvärdepapper har rätt att i sitt namn eller för att annars ange sin verksamhet använda en benämning som har samband med fastighetsinvestering.

Av en specialplaceringsfonds marknadsföringsmaterial ska det tydligt framgå varför placeringsfonden betraktas som en specialplaceringsfond.

3 §

Specialplaceringsfonders stadgar

En specialplaceringsfonds stadgar ska vara tydliga och förenliga med 8 kap. 2 och 3 § i lagen om placeringsfonder. Stadgarna ska delges Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i 12 kap. 1 § i denna lag.

En ändring av en specialplaceringsfonds stadgar träder i kraft en månad efter det att ändringen har delgetts Finansinspektionen på det sätt som avses i 12 kap. 1 § och delgetts fondandelsägarna på det sätt som anges i stadgarna för specialplaceringsfonden.

En AIF-förvaltare får inte börja marknadsföra andelar i en förvaltd specialplaceringsfond till allmänheten och specialplaceringsfonden får inte ta emot medel förrän fondens stadgar har godkänts av AIF-förvaltarens styrelse. AIF-förvaltaren ska meddela Finansinspektionen när specialplaceringsfondens verksamhet inleds. Om AIF-förvaltaren inte har inlett specialplaceringsfondens verksamhet inom två år från det att dess stadgar första gången lämnades till Finansinspektionen i enlighet med denna paragraf, ska delgivningen av stadgarna anses ha förfallit.

På en specialplaceringsfond som i enlighet med 4 § kan ha färre än tio fondandelsägare tillämpas inte 2 och 3 mom. i denna paragraf.

4 §

Specialplaceringsfonders minimikapital och öppenhet

En specialplaceringsfond är öppen för allmänheten. I stadgarna för en specialplaceringsfond får det dock, med avvikelse från 8 kap. 8 § i lagen om placeringsfonder, bestämmas om begränsningar i fråga om fondens öppenhet.

För en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter och fastighetsvärdepapper är det emellertid tillräckligt att den har tio fondandelsägare, om varje fondandelsägare enligt fondens stadgar ska teckna fondandelar för minst 1 miljon euro. Trots bestämmelserna i 1 mom. ska andra specialplaceringsfonder dock ha minst tio fondandelsägare. Om varje fondandelsägare enligt en sådan specialplaceringsfonds stadgar ska teckna fondandelar för minst 500 000 euro, får fonden ha mindre än tio fondandelsägare, dock under förutsättning att fondens sammanlagda kapital enligt stadgarna är minst 2 miljoner euro. Om minst en fondandelsägare enligt en sådan fonds stadgar ska teckna fondandelar för minst 2 miljoner euro, räcker det dock att specialplaceringsfonden har en fondandelsägare. När en specialplaceringsfond har färre än 30 fondandelsägare ska dessa vara professionella kunder eller med sådana jämförbara förmögna enskilda personer.

När antalet fondandelsägare räknas ska som en helhet betraktas en fondandelsägare och sådana sammanslutningar eller därmed jämförbara utländska företag som fondandelsägaren har bestämmande inflytande i på det sätt som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen. En fondandelsförvaltare som uppfyller kraven i 11 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder ska inte betraktas som en (1) fondandelsägare.

Specialplaceringsfondens minimikapital och minimiantalet fondandelsägare ska uppnås inom ett år efter det att fonden har inlett sin verksamhet.

5 §

Specialplaceringsfonders utdelning av avkastning

En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper samt en specialplaceringsfond som har färre än 30 fondandelsägare ska varje år till alla fondandelsägare i samma förhållande dela ut minst tre fjärdedelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar.

6 §

Investering av specialplaceringsfonders tillgångar

En specialplaceringsfonds tillgångar ska investeras utan obefogat dröjsmål. Om andelar i specialplaceringsfonden får erbjudas icke-professionella kunder ska AIF-förvaltaren vid investering av specialplaceringsfondens tillgångar sprida de risker som fondens investeringsverksamhet medför.

Om andelar i en specialplaceringsfond får erbjudas icke-professionella kunder, ska det i dess stadgar nämnas till vilka delar det vid investeringen av specialplaceringsfondens tillgångar avviki från bestämmelserna i 13 kap. i lagen om placeringsfonder samt hur specialplaceringsfondens tillgångar investeras.

En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter ska iaktta vad som i 3 och 4 kap. i lagen om fastighetsfonder föreskrivs om investering av en fastighetsfonds tillgångar, kredittagning, värdering av egendom samt om fastighetsvärderare och fastighetsvärdering.

7 §

Värdeberäkning och inlösen av specialplaceringsfonder

En AIF-förvaltare ska beräkna fondandelsvärdet varje sådan dag som inlåningsbanker i allmänhet håller öppet (*bankdag*), med undantag för en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper och vars värde ska beräknas och offentliggöras månatligen den sista bankdagen varje månad.

När en specialplaceringsfonds investeringsverksamhet förutsätter det kan det i specialplaceringsfondens stadgar avvika från vad som föreskrivs i 1 mom. och i 10 kap. 1, 4 och 5 § i lagen om placeringsfonder. Om en specialplaceringsfonds stadgar innehåller ett undantag från rätten att lösa in fondandelar enligt 10 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder, ska det i stadgarna anges på vilka villkor en fondandelsägare kan kräva inlösen av en fondandel när beslut har fattats om ändring av stadgarna eller överlåtelse av förvaltningen av en specialplaceringsfond eller fusionering eller delning av fonden.

8 §

Betalning av teckning av specialplaceringsfonder genom apport

Teckningspriset för en fondandel i en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper kan också betalas med fastigheter eller fastighetsvärdepapper vars sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem, om specialplaceringsfondens stadgar innehåller en bestämmelse om att en fondandel kan tecknas med rätt eller skyldighet att i specialplaceringsfonden mot andelen sätta in annan egendom än pengar (*apportegendom*). Teckningspriset för fondandelar i andra specialplaceringsfonder än ovan nämnda specialplaceringsfonder som placerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper kan genom apport betalas med sådana finansiella instrument som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder. I fråga om sådana specialplaceringsfonder krävs det dessutom att det i stadgarna finns en bestämmelse om att varje fondandelsägare ska teckna fondandelar till ett belopp av minst 1 miljon euro.

Innan fondandelar tecknas ska det i fråga om apportegendomens värde och dess konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas likställighet inhämtas en bedömning hos en i lagen om fastighetsfonder avsedd opartisk och utomstående fastighetsvärderare, eller, om apportegendomen inte omfattar fastigheter eller fastighetsvärdepapper, ett utlåtande hos en CGR-revisor eller hos en revisionssammanslutning där den revisor som är ansvarig för utlåtandet ska vara en CGR-revisor.

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

4 §

Marknadsföring av AIF-fonder

Finansinspektionen ska efter att ha fått en i 12 kap. 1 § eller 19 kap. 3 § avsedd anmälan försäkra sig om att en AIF-förvaltare följer denna lag vid förvaltningen av en AIF-fond. Finansinspektionen ska inom 20 bankdagar efter att ha mottagit en fullständig anmälan underrätta AIF-förvaltaren om beslutet. Samtidigt ska Finansinspektionen underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-fondens hemmedlemsstat om saken.

Om Finansinspektionen inte anser sig ha fått tillräcklig information i de fall då den anmälan som avses i 1 mom. hänförs till AIF-fonder som erbjuds icke-professionella kunder, ska Finansinspektionen meddela sitt negativa beslut i frågan inom 10 bankdagar från den dag då tilläggsuppgifterna tagits emot och senast inom 90 dagar från det att den anmälan som avses i 1 mom. tagits emot.

Finansinspektionen kan förbjuda att marknadsföring till icke-professionella kunder inleds, om den på grunder som anges närmare i beslutet anser att AIF-fonden inte uppfyller de villkor för marknadsföring som ställs i 13 kap.

Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. om Finansinspektionens rätt att förbjuda inledandet av marknadsföring av en AIF-fond tillämpas också på ändringsanmälan.

22 kap.

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

1 §

Ordningsavgift

Ordningsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

- 1) 12 kap. 6 § om skyldigheten att informera investerarna om finansiell hävstång och 7 § om skyldighet att iaktta informationen till investerarna om investering av tillgångar,
 - 2) 16 a kap. 4 § om minimiantal fondandelsägare,
 - 3) 16 a kap. 6 § om en specialplaceringsfonds investeringsverksamhet,
 - 4) 17 kap. 1 § om gränser för finansiell hävstång och 3 § om informationsskyldighet vid användning av finansiell hävstång i betydande grad,
 - 5) 18 kap. 1—6 § om anmälnings- och informationsskyldighet.
-

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

- 1) 4 kap. 5 § om skyldighet att anmäla väsentliga ändringar i förutsättningarna för auktorisation,
- 2) 6 kap. 2 § om minimikapital, 4 § om täckning av potentiella risker och 5 § om AIF-fonders ledning och tillförlitlighet,
- 3) 7 kap. 1 § om resurser, 2 § om rutiner för administration och kontroll, 4 § om utseende av förvaringsinstitut, 6 § om hantering av intressekonflikter och 7 § om ersättningssystem,
- 4) 8 kap. 1 § om organisering av riskhantering, 2 § om separation av riskhanteringsfunktionen, 3 § om riskhanteringsåtgärder och 6 § om hantering av likviditetsrisk,
- 5) 9 kap. 3 § om förfarande vid värdering,
- 6) 10 kap. 2 § om villkor för delegering av funktioner,
- 7) 11 kap. 1 § om bokslut och verksamhetsberättelse,
- 8) 12 kap. 3 § om osann och vilseledande marknadsföring, 4 § om skyldighet att informera investerare, 5 § om regelbunden informationsskyldighet och 8 § om kundkontroll,
- 9) 13 kap. 1 § 1 och 3 mom. om villkor för marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella kunder, 4 § om faktablad och 5 § om tilläggsinformation och språket i faktablad,
- 10) 16 a kap. 2 § om skyldigheten att använda benämningen specialplaceringsfond,
- 11) 18 kap. 7 § om tömning av bolag på tillgångar,
- 12) 20 kap. 4 § om förvaringsinstitut.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och som vid försummelse eller överträdelse leder till att påföljdsavgift påförs förvaringsinstitut enligt denna lag är dessutom

- 1) 10 kap. 3 § om vidaredelegering av funktioner,
- 2) 14 kap. 2 § om hantering av intressekonflikter,
- 3) 15 kap. 2 § om förvaringsinstitutens förvaringsuppgifter, 3 § om förvaringsinstitutens övriga uppgifter, 5 § om delegering av förvaringsuppgifter och 6 § om förvaringsinstituts meddelande till Finansinspektionen.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom. i denna paragraf, dessutom bestämmelserna i 7 kap. 9 § i denna lag om skyldigheten att anmäla förvärv och avyttring av aktier samt beslut enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen om förbud mot förvärv av ägarandelar och beslut enligt 32 c § i den lagen om begränsning av aktiebaserade rättigheter.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och som vid försummelse eller överträdelse leder till att det påförs påföljdsavgift är, utöver vad som anges i 1—3 mom., för AIF-fondernas del bestämmelserna om information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är också, utöver vad som föreskrivs i denna paragraf, närmare bestämmelser och föreskrifter samt bestämmelser i förordningar som antagits av kommissionen med stöd av AIFM-direktivet eller förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, när bestämmelserna och föreskrifterna i fråga gäller de bestämmelser som avses i 1 mom. 1—9 och 11 punkten, 2 mom. 1 och 2 punkten och 4 mom. i denna paragraf.

För överträdelse av bestämmelser som avses ovan i 1 mom. 7 och 8 punkten kan påföljdsavgift påföras också EES-baserade AIF-förvaltare.

4 a §

Överklagande till följd av vissa EU-förordningar

Bestämmelser om överklagande av beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande finns i förvaltningsprocesslagen och i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

Om ett i artikel 14 i förordningen om europeiska riskkapitalfonder avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 14b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, eller ett i artikel 15 i förordningen om europeiska fonder för socialt företagande avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 15b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, inte har meddelats inom föreskriven tid, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om beslutet har meddelats efter att besvär anförts. Bestämmelser i övrigt om anförande och behandling av besvär finns i förvaltningsprocesslagen.

5 §

AIF-brott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

- 1) förvaltar en AIF-fond i strid med 3 kap. 1 §, 5 kap. 1 §, 19 kap. 1 § eller 20 kap. 1 §,
- 2) förvaltar en AIF-fond i strid med ett beslut om återkallande av verksamhetstillstånd enligt 26 § i lagen om Finansinspektionen eller i strid med ett beslut om begränsning av tillståndsenlig verksamhet enligt 27 § i den lagen,
- 3) marknadsför andelar i en AIF-fond till professionella eller icke-professionella kunder i strid med 19 kap. 3 § 2 mom., 19 kap. 4 § eller 20 kap. 2 §,

- 4) såsom firma eller annars i sin affärsverksamhet använder en benämning som avses i 3 kap. 4 § i strid med den paragrafen,
5) använder benämningen specialplaceringsfond i strid med 16 a kap. 2 § 1 mom., eller
6) bedriver verksamhet som förvaringsinstitut för AIF-fonder i strid med 14 kap. 1 § eller 3 § 1—3 mom.,
ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *AIF-brott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vad som i 28 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om övergångstider för stadgeändringar och granskning av värdeberäkningars riktighet tillämpas också på specialplaceringsfonder.

Registrerade AIF-förvaltare ska senast vid utgången av året efter ikraftträdandet av denna lag lämna en redogörelse till Finansinspektionen om tillförlitligheten hos betydande ägare och ledning som avses i 5 kap. 3 §.

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 33 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1071/2017,

ändras 4 § 2 mom. 4 punkten, 5 § 6, 10 och 33 punkten, 20 § 1 mom., 20 a § 1 mom., 28 § 4 mom., 29 § 5 mom., 32 § 3 mom., 32 a § 1 och 2 mom., 32 c § 1 mom. 1 punkten, 38 § 1 mom. 2 punkten, 40 § 1 mom., 40 § 2 mom. 5 och 6 punkten, 41 a § 3 och 12 mom. samt 43 § 4 mom.,

av dem 4 § 2 mom. 4 punkten och 29 § 5 mom. sådana de lyder i lag 170/2014, 5 § 6, 10 och 33 punkten, 32 a § 1 och 2 mom., 32 c § 1 mom. 1 punkten, 38 § 1 mom. 2 punkten och 40 § 2 mom. 5 och 6 punkten sådana de lyder i lag 1071/2017, 20 a § 1 mom. och 28 § 4 mom. sådana de lyder i lag 352/2017, 40 § 1 mom. och 41 a § 3 och 12 mom. sådana de lyder i lag 241/2018 samt 43 § 4 mom. sådant det lyder i lag 176/2016, och

fogas till 5 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012, 902/2012, 254/2013, 170/2014, 198/2015, 520/2016, 737/2016, 855/2016, 1442/2016, 228/2017, 575/2017, 893/2017, 1071/2017 och 241/2018, en ny 34 punkt, till 28 §, sådan den lyder i lagarna 352/2017, 1071/2017 och 241/2018, ett nytt 8 mom., till 40 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1071/2017, nya 7 och 8 punkter, till 41 a §, sådan den lyder i lag 241/2018, ett nytt 12 mom., varvid det ändrade 12 mom. och nuvarande 13 mom. blir 13 och 14 mom., till 50 f §, sådan den lyder i lagarna 170/2014 och 737/2016, ett nytt 5 mom. samt till lagen en ny 50 q § som följer:

4 §

Tillsynsobjekt

Med auktoriserade tillsynsobjekt avses i denna lag

4) fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (/) och förvaringsinstitut som fått verksamhetstillstånd enligt den lagen,

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

6) insider enligt 7 kap. 12 § i lagen om investeringstjänster, 3 kap. 29 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 17 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet och 3 kap. 6 § i lagen om placeringsfonder, anmälningsskyldiga enligt 3 kap. 8 § i lagen om placeringsfonder samt personer i ledande ställning enligt artikel 3.1.25 och närstående personer enligt artikel 3.1.26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, nedan *marknadsmissbruksförordningen*,

10) de som enligt 2 kap. 11 § och 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen eller enligt Europaparlamentets eller rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012, nedan *EU:s förordning om värdepapperscentraler*, är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,

33) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § eller registrerade referensvärdesadministratörer enligt 32 punkten som är skyldiga att iaktta referensvärdesförordningen,

34) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § som är skyldiga att iaktta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning*.

20 §

Rätt att få uppgifter ur bötes- och straffregistret

Finansinspektionen har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att utreda om ett tillsynsobjekt eller en i 5 § 24 punkten i denna lag avsedd annan finansmarknadsaktörs ägare, styrelsemedlemmar, verkställande direktör eller anställda har den tillförlitlighet som lagen förutsätter.

20 a §

Rätt att få uppgifter av förundersöknings- och åklagarmyndigheter

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att av förundersöknings- och åklagarmyndigheterna få sådana uppgifter om förundersökning och rättegångsförfarande i

fråga om brott enligt 8 kap. 11 och 12 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet som är nödvändiga för uppfyllande av de samarbetsförpliktelser som föreskrivs i artikel 61 i EU:s förordning om värdepapperscentraler.

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Finansinspektionen kan permanent förbjuda en person att sköta uppgifter enligt 1 mom. i fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder samt i förvaringsinstitut som fått verksamhetstillstånd enligt den lagen, om personen upprepade gånger och allvarligt har brutit mot eller försummat de bestämmelser som nämns i 27 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder.

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara medlem eller ersättare i styrelsen, verkställande direktör eller dennes ställföreträdare eller i övrigt höra till den högsta ledningen hos en sådan motpart som avses i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, om personen i fråga har brutit mot eller försummat de bestämmelser som avses i artikel 4 eller 15 i den förordningen.

29 §

Tillsättning av ombud

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor, i 20 kap. 12 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut och i 14 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut.

32 §

Sammanställnings- och närvarorätt

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska tillämpas också på fondandelsägarstämma enligt lagen om placeringsfonder.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § eller 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsers holdingföretag, leverantörer av datarapporterings tjänster och

holdingbolag för leverantörer av datarapporteringstjänster, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) företagets eller organisationens solvens, tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheterna äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom behandlingstiden enligt 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det momentet eller uppgifter eller information som avses i 3 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 4 kap. 7 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen eller i genomförandeförordningen till förordningen om marknader för finansiella instrument. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 11 § 5 mom. eller 8 kap. 18 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller EU:s förordning om värdepapperscentraler. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. inom 60 vardagar efter det att den underrättat den anmälningsskyldige om vilka utredningar som saknas.

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börserns holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a § 1 mom. i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § eller 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

2) försummar eller bryter mot de bestämmelser som nämns i 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 12 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument, 8 kap. 5 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 15 § 1 mom. i lagen om gräsrotsfinansiering, 22 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 27 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder,

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser eller beslut som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 12 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 6 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 48 a § i lagen om betalningsinstitut, 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 27 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder, 15 § 2 mom. i lagen om gräsrotsfinansiering, 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 18 kap. 1 § i resolutionslagen eller 68 eller 71 § i lagen om försäkringsdistribution.

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

5) det maximibelopp på 0,2 procent per transaktion för förmedlingsavgifter för betalkorts-transaktioner som anges i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner, nedan *förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner*, eller det maximibelopp på 0,3 procent per transaktion för förmedlingsavgifter för kreditkortstransaktioner som anges i artikel 4 i den förordningen,

6) bestämmelserna i artiklarna 4—16 i referensvärdesförordningen om referensvärdens skydd mot otillbörlig påverkan och tillförlitlighet, artiklarna 21—26 om kritiska, signifikanta och icke-signifikanta referensvärden, artikel 27 om referensvärdesdeklaration, artikel 28 om referensvärden som ändras och upphör att tillhandahållas, artikel 29 om användning av ett referensvärde och mot artikel 34 om auktorisation och registrering av en administratör,

7) bestämmelserna om rapporteringsskyldighet och skydd för transaktioner för värdepappersfinansiering i artikel 4 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, eller bestämmelserna om återanvändning av finansiella instrument som mottagits inom ramen för ett säkerhetsarrangemang i artikel 15 i den förordningen, eller

8) bestämmelserna om auktorisation vid etablering, marknadsföring och förvaltning av en penningmarknadsfond i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder, nedan *förordningen om penningmarknadsfonder*, bestämmelserna i artikel 4.5 eller artikel 5.2 om de uppgifter som lämnats in vid ansökan om auktorisation som penningmarknadsfond, om auktorisationen har beviljats på basis av felaktiga eller vilseledande uppgifter som har lämnats av den sökande samt bestämmelserna i artikel 6 om användningen av beteckningen penningmarknadsfond, i artiklarna 9—16 om kraven på tillgångarnas sammansättning, i artikel 17, 18, 24 eller 25 om portföljkrav, i artiklarna 19—21 eller artikel 23 om kraven på intern kreditkvalitetsbedömning, i artikel 26 om kreditbetyg för penningmarknadsfonder, i artikel 27 om utredningsskyldigheten för en penningmarknadsfonds förvaltare, i artikel 28 om stresstester, i artiklarna 29—34 om värderingskrav eller i artikel 36 om transparenskrav.

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som nämns i 27 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om placeringsfonder, 15 kap. 2 § 6 eller 7 mom. i lagen om investerings-tjänster eller 12 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om handel med finansiella instrument, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 5 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 5 miljoner euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 7 punkten, får den påföljdsavgift som påförs en juridisk person för överträdelse av den i punkten nämnda förordningens artikel 4 vara antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 5 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och för överträdelse av artikel 15 antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året för gärningen eller försummelsen eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större. Påföljdsavgift som påförs en fysisk person får vara högst 5 miljoner euro.

Trots det som föreskrivs i 7—12 mom. får påföljdsavgiften emellertid vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om storleken på vinningen kan bestämmas.

43 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift tillämpas också på offentliggörande av sådana beslut som avses i 26—28, 28 a, 28 b, 29, 33 och 33 a § i denna lag och i 19 kap. 8 § och 24 kap. 10 § i lagen om placeringsfonder.

50 f §

Verksamhet som behörig myndighet enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och de förordningar av Europaparlamentet och rådet som ansluter till det

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 38 i förordningen om penningmarknadsfonder.

50 q §

Verksamhet som behörig myndighet enligt förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 16 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 3 och 4 § i lagen om gåvoutfästelser

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om gåvoutfästelser (625/1947) 4 §, sådan den lyder i lag 831/1991, samt *fogas* till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 831/1991, ett nytt 4 mom. som följer:

3 §

En sådan gåva av en fondandel som inte omfattas av 1 eller 2 mom. anses fullbordad när den som i enlighet med lagen om placeringsfonder (/) för fondandelsregistret har underrättats om överlåtelsen av fondandelen på det sätt som avses i 3 mom.

4 §

Om någon i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller annat motsvarande företag som gåva i någon annans namn har deponerat pengar eller lämnat värdepapper eller annan lös egendom i förvar utan att förbehålla sig rätten att förfoga över egendomen i fråga, anses gåvan fullbordad när kreditinstitutet, värdepappersföretaget eller företaget tagit emot den överlåtna egendomen för gåvotagarens räkning. Bestämmelserna i detta moment ska tillämpas även om det bevis som har utfärdats över depositionen eller lämnandet i förvar har behållits av givaren.

Bestämmelserna i 1 mom. ska också tillämpas när givaren på gåvotagarens namn har överfört medel från en egen deposition eller förvaring i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller annat motsvarande företag.

Om någon som gåva har överlåtit värdeandelar för att noteras på någon annans konto utan att förbehålla sig rätten att förfoga över dem, anses gåvan fullbordad när värdeandelarna har noterats på gåvotagarens värdeandelskonto.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 1 och 3 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 2 punkten och 3 § 3 och 4 mom., sådana de lyder i lag 171/2014, som följer:

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

2) sådana utländska EES-fondbolag enligt 24 kap. 3 § i lagen om placeringsfonder (/) som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland samt sådana EES-baserade AIF-förvaltare enligt 19 kap 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland,

3 §

Företagsomstruktureringars inverkan på den proportionella avgiften

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan tidpunkten för meddelandet om verkställd fusion enligt 16 kap. 13 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag som har förvaltat den placeringsfond som fusionerats. Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och på AIF-förvaltare som förvaltar sådana.

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (*överlåten placeringsfond*) har överlåtits till ett fondbolag efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 18 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan verkställighetstidpunkten för överlåtelsen av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtits. Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och AIF-förvaltare som förvaltar sådana.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av 1 kap. 2 § och 11 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 1 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten och 11 kap. 15 § 3 mom., sådana de lyder, 1 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten i lag 1069/2014 och 11 kap. 15 § 3 mom. i lag 166/2014, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

Undantag från tillämpningsområdet

Denna lag gäller inte

2) fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (/) och inte heller AIF-förvaltare enligt lagen om alternativa investeringsfonder (162/2014) och dessas förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut och kapitalförvaltare, om inte något annat följer av 4 och 6 § i detta kapitel,

11 kap.

Ersättningsfonden för investerarskydd

15 §

Ersättningsfondens investeringar och likviditet

Vad som i 2 mom. föreskrivs om värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare och kreditinstitut gäller också utländska värdepappersföretag och kreditinstitut som är medlemmar i ersättningsfonden samt företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa och utländska EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare. Ersättningsfondens medel får dock investeras i tillgångarna hos en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som hör till ersättningsfonden eller hos ett fondföretag som förvaltas av ett utländskt fondbolag, om krav som motsvarar kraven enligt 9 kap. 1 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder på att ett fondföretags tillgångar ska hållas åtskilda från fondbolagets tillgångar gäller fondföretaget enligt lagstiftningen i dess hemstat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 1 och 15 § i lagen om fastighetsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 1 § 3 mom. och 15 § 2 mom. 8 och 9 punkten, sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag 164/2014 och 15 § 2 mom. 8 och 9 punkten i lag 350/2007, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelser om specialplaceringsfonder som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper finns i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014). Bestämmelser om fastighetsfonder i aktiebolagsform och därmed jämbärliga kommanditbolag finns i dels i denna lag, dels i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

15 §

Placering av medel

Fastighetsfondens medel ska utan oskäligt dröjsmål, så som närmare föreskrivs i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten, placeras i följande objekt:

8) derivatinstrument, med iakttagande av 13 kap. 15 § i lagen om placeringsfonder (/), samt

9) låne- och återköpsavtal som gäller värdepapper, med iakttagande av 13 kap. 18 § i lagen om placeringsfonder.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) 3 § 1 mom. 3 punkten och 6 § 1 mom. 4 punkten, sådana de lyder i lag 175/2014, som följer:

3 §

Rätt att tillhandahålla sparavtal

Sparavtal kan tillhandahållas av

3) fondbolag, fondföretag och utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (/),

6 §

Placering av sparmedel

Till den del som det inte har avtalats att sparmedlen ska ligga kvar på sparkontot ska de placeras för den som har rätt till sparmedlen och i dennes namn samt på det sätt som närmare framgår av sparavtalet, i ett eller flera av följande placeringsobjekt:

4) fondandelar enligt lagen om placeringsfonder och andelar i fondföretag som avses i 23 kap. 1 § i den lagen,

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 2 mom. 3 punkten, sådan den lyder i lag 1081/2017, som följer:

3 §

Definitioner

Med *institut* avses i denna lag

3) kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § och finansiella institut enligt 1 kap. 11 § i kreditinstitutslagen, värdepappersföretag enligt 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten och förvaringsinstitut enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 10 punkten i lagen om placeringsfonder (/), AIF-förvaltare enligt 2 kap. 2 §, förvaringsinstitut enligt 14 kap. 1 § och särskilda förvaringsinstitut enligt 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av 2 och 18 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 2 § 1 mom. 3 punkten och 18 § c-punkten som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

3) *fondbolag* fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (/) och motsvarande utländska fondbolag,

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

c) den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 3 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder, när det är fråga om ett finländskt eller ett annat än i d-punkten avsett utländskt fondbolag,

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av 5 kap. 1 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) 5 kap. 1 § 2 mom. som följer:

5 kap.

Anslutning av värdepapper och finansiella instrument till värdeandelssystemet.

1 §

Värdeandelar som avses i artikel 3 i EU:s förordning om värdepapperscentraler

På anslutning av placeringsfondandelar till värdeandelssystemet ska i övrigt tillämpas 12 kap. i lagen om placeringsfonder (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 3 kap. 6 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 3 kap. 6 § 4 mom. som
följer:

3 kap.

Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning

6 §

Särskilda bestämmelser om placering av insättningsgarantifondens tillgångar

Vad som föreskrivs i 2 mom. utgör inte hinder för att placera fondtillgångar i placeringsfonder som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om gräsrotsfinansiering

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016) 2 § 10 punkten, sådan den lyder i lag 1072/2017, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

10) *fondbolag* fondbolag som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten i lagen om placeringsfonder (/) och utländska EES-fondbolag som avses i 19 punkten i det momentet,

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen (129/1979) 14 § 3 mom., sådant det lyder i lag 633/2014, som följer:

14 §

Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (/) avsett fondbolags och ett i 20 kap. 1 § i den lagen avsett förvaringsinstitut eller en i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) avsedd AIF-förvaltare eller ett i den lagen avsett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet ska tillämpas värdepappersmarknadslagen (746/2012), ska registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) 4 § 3 mom. som följer:

4 §

Jämförelsevärdet för noterade värdepapper som hör till bolagstillgångarna

Jämförelsevärdet för andelar i sådana placeringsfonder som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i lagen om placeringsfonder (/) och fondföretag som avses i 17 punkten i det momentet anses vara 70 procent av det gängse värdet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999) 18 § 1 mom. 7 punkten och 20 § 6 punkten, sådana de lyder i lag 988/2012, som följer:

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan trots bestämmelserna om sekretess på eget initiativ lämna ut beskattningssuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

7) till Finansinspektionen, då de beskattningssuppgifter som lämnas ut om ett utländskt fondbolag, en AIF-förvaltare och en skattskyldig hänför sig till fullgörandet av fondbolagets och AIF-förvaltarens skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt, om uppgifterna kan vara relevanta vid bedömningen av huruvida den som förvaltar placeringsfonder som ett utländskt fondbolag har inrättat i Finland eller AIF-fonder som en utländsk AIF-förvaltare har inrättat i Finland på det sätt som avses i 24 kap. 10 § i lagen om placeringsfonder (/) eller i 21 kap. 7 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), om det är fråga om en alternativt investeringsfond som förvaltas av en AIF-förvaltare registrerad i en EES-stat, väsentligen har brutit mot finsk lagstiftning som tillkommit med hänsyn till allmänt intresse,

20 §

Utlämnande av uppgifter till vissa myndigheter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretessskyldigheten på begäran

6) till Finansinspektionen lämna ut sådana beskattningsuppgifter om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig som hänför sig till fondbolagets eller en AIF-förvaltares skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt och som behövs för en bedömning enligt 24 kap. 10 § i lagen om placeringsfonder eller 19 kap. 2 § i lagen om alternativa investeringsfonder,

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av 16 och 17 § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 9 mom. och 17 § 1 mom., sådana de lyder, 16 § 9 mom. i lag 181/2014 och 17 § 1 mom. i lag 1498/2011, som följer:

16 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

Värdepappersföretag och filialer till utländska värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster, värdepapperscentraler och kontoförvaltare som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, kreditinstitut och filialer till utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (610/2014) samt i lagen om placeringsfonder (/) avsedda fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder samt i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) avsedda AIF-förvaltare, i Finland etablerade filialer till EES-baserade AIF-förvaltare och sådana EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som är inrättade i Finland ska för beskattningen lämna Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

17 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och sådana utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder samt EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som är inrättade i Finland ska för beskattningen till Skatteförvaltningen ge in behövliga uppgifter om sådana andelar i placeringsfonder, fondföretag och AIF-

fonder som ägs av skattskyldiga och sådana andelar i placeringsfonder, fondföretag och AIF-fonder som inlösts hos skattskyldiga. Dessutom ska behövliga uppgifter lämnas om anskaffningspriset och anskaffningstidpunkten i fråga om inlösta andelar i placeringsfonder, fondföretag och AIF-fonder samt om de kostnader som har tagits ut i samband med teckning och inlösen till den del den uppgiftsskyldige innehar dessa uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) 34 § 1 mom. 13 punkten underpunkt d, sådan den lyder i lag 1094/2017, som följer:

34 §

Om inte något annat bestäms i lag, har intressebevakare inte rätt att på huvudmannens vägnar utan förmyndarmyndighetens tillstånd

13) bevilja penninglån eller mot vederlag förvärva i 1 kap 14 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda finansiella instrument eller andelar i sammanslutningar, med följande undantag:

d) förvärva andelar i placeringsfonder som är förenliga med det fondföretagsdirektiv som avses i 1 kap. 2 § 16 punkten i lagen om placeringsfonder (/) och som är registrerade i Finland eller i utländska fondföretag som avses i 23 kap. 1 § 1 mom. i den lagen och som i enlighet med 2 mom. i den paragrafen får marknadsföra sina andelar i Finland,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 22 november 2018

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo

2.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 1 kap. 5 § och 6 § 5 och 6 mom., 2 kap. 5 § 2 mom. 13 punkten och 6 § 1 mom., 5 kap. 2 § 5 punkten och 3 §, 13 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten, 14 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten, 21 kap. 4 §, 22 kap. 1 § 1 mom. samt 2 och 5 §, av dem 2 kap. 5 § 2 mom. 13 punkten sådan den lyder i lag 229/2017, 5 kap. 2 § 5 punkten sådan den lyder i lag 739/2016 och 22 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 627/2014, samt

fogas till 1 kap. 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 739/2016, ett nytt 8 mom., till 2 kap. 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 739/2016, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 5 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 627/2014, 527/2016, 229/2017 och 1078/2017, en ny 14 punkt, till 5 kap. 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 739/2016, en ny 6 punkt, till 11 kap. en ny 6 §, till 12 kap. en ny 12 §, till 13 kap. 3 § ett nytt 5 mom., till lagen ett nytt 16 a kap. och till 22 kap. en ny 4 a § som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

Förhållande till lagen om placeringsfonder

Sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och förvaltar AIF-fonder ska ansöka om auktorisation eller registrera sig enligt denna lag. Finansinspektionen får då inte förutsätta att fondbolaget lämnar in uppgifter eller handlingar som det redan lämnat in i samband med sin ansökan om verksamhetstillstånd enligt lagen om placeringsfonder och som fortfarande är aktuella.

6 §

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

Förhållande till lagen om placeringsfonder

Sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (/) och som förvaltar AIF-fonder ska ansöka om auktorisation eller registrera sig enligt denna lag. Finansinspektionen får då inte förutsätta att fondbolaget lämnar in uppgifter eller handlingar som det redan lämnat in i samband med sin ansökan om verksamhetstillstånd enligt lagen om placeringsfonder och som fortfarande är aktuella.

Ett sådant fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder kan inte vara ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag.

6 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Förhållande till annan lagstiftning

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om europeiska riskkapitalfonder finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder.

Bestämmelser om europeiska fonder för socialt företagande finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande.

Bestämmelser om europeiska riskkapitalfonder finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, *nedan förordningen om europeiska riskkapitalfonder*.

Bestämmelser om europeiska fonder för socialt företagande finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, *nedan förordningen om europeiska fonder för socialt företagande*.

Bestämmelser om penningmarknadsfonder och deras förvaltare finns, utöver i denna lag, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder.

2 kap.

2 kap.

Definitioner

Definitioner

1 §

1 §

AIF-fond

AIF-fond

Med en AIF-fond avses ett företag eller kollektiva investeringar i annan form där kapital tas emot från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare och som inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet.

Med en *specialplaceringsfond* avses en AIF-fond enligt 16 a kap. 1 § som ska förvaltas med iakttagande av de förpliktelser som avses i det kapitlet.

Under de förutsättningar som anges i lagen om placeringsfonder och lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016) avses med AIF-fond också ett sådant företag eller kollektiva investeringar i annan form och sådan förmedling av gräsrotsfinansiering som inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet, där kapital tas emot från en eller flera investerare genom gräsrotsfinan-

Gällande lydelse

siering, kreditförmedling eller på något annat sätt för kollektiv investering och investeras i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare.

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

13) *förordningen om faktablad för paketerade investeringsprodukter* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter).

Föreslagen lydelse

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

13) *förordningen om faktablad för paketerade investeringsprodukter* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter),

14) *förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

6 §

Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen

I denna lag avses med *utländskt EES-fondbolag* detsamma som i 2 § i lagen om placeringsfonder.

6 §

Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen

I denna lag avses med *utländskt EES-fondbolag* detsamma som i 1 kap. 2 § 1 mom. 19 punkten i lagen om placeringsfonder.

5 kap.

Registrering

2 §

Finansinspektionens register

Finansinspektionen ska föra ett offentligt register över

5 kap.

Registrering

2 §

Finansinspektionens register

Finansinspektionen ska föra ett offentligt register över

Gällande lydelse

5) sådana förvaltare av europeiska långsiktiga investeringsfonder som avses i 1 kap. 6 § och vars säte enligt den i paragrafen avsedda förordningen finns i Finland.

3 §

Villkor för registrering

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska i samband med sin registreringsansökan ge Finansinspektionen sina identifieringsuppgifter och identifieringsuppgifterna för de förvaltade AIF-fonderna samt information om investeringsstrategierna för AIF-fonderna.

11 kap.

Krav på öppenhet

12 kap.

Erbjudande av andelar

Föreslagen lydelse

5) sådana förvaltare av europeiska långsiktiga investeringsfonder som avses i 1 kap. 6 § och vars säte enligt den i paragrafen nämnda förordningen finns i Finland,

6) sådana förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande som avses i 1 kap. 6 § och vars säte enligt den i paragrafen nämnda förordningen finns i Finland.

3 §

Villkor för registrering

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska i samband med sin registreringsansökan ge Finansinspektionen sina identifieringsuppgifter och identifieringsuppgifterna för de förvaltade AIF-fonderna samt information om investeringsstrategierna för AIF-fonderna. *På en registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas bestämmelserna i 4 kap. 4 § om betydande ägares tillförlitlighet och bestämmelserna i 6 kap. 5 § om ledningens tillförlitlighet.*

11 kap.

Krav på öppenhet

6 §

Lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering

Bestämmelser om den information om transaktioner för värdepappersfinansiering och om totalavkastningsswappar som ska lämnas i en AIF-fonds bokslut finns i artikel 13 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

12 kap.

Erbjudande av andelar

12 §

Skyldighet att informera om transaktioner

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

för värdepappersfinansiering

Bestämmelser om den information enligt 4 § som ska hållas tillgänglig för investerare när det gäller transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar finns i artikel 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

3 §

Rättsliga villkor när det gäller AIF-fonder

Till icke-professionella kunder får endast sådana AIF-fonder marknadsföras som är

3) specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder,

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

3 §

Rättsliga villkor när det gäller AIF-fonder

Till icke-professionella kunder får endast sådana AIF-fonder marknadsföras som är

3) specialplaceringsfonder,

En AIF-förvaltare med auktorisation ska dessutom vidta åtgärder för att säkra att den förvaltade AIF-fonden lämpar sig för den planerade målgruppen, om fonden marknadsförs till icke-professionella kunder.

14 kap.

Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

1 §

Förvaringsinstitut

Följande företag får vara förvaringsinstitut för en AIF-fond:

3) ett aktiebolag som fått sådant verksamhetstillstånd för ett förvaringsinstitut som avses i 9 § i lagen om placeringsfonder.

14 kap.

Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

1 §

Förvaringsinstitut

Följande företag får vara förvaringsinstitut för en AIF-fond:

3) ett aktiebolag som fått ett sådant verksamhetstillstånd för ett förvaringsinstitut som avses i 20 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder.

Gällande lydelse

VI AVDELNINGEN
SÄRSKILDA FOND TYPER

Föreslagen lydelse

VI AVDELNINGEN
SÄRSKILDA FOND TYPER

16 a kap.

Specialplaceringsfonder

1 §

***Särskilda bestämmelser som tillämpas på
specialplaceringsfonder och dem som för-
valtar sådana***

En AIF-förvaltare som har auktorisation som AIF-förvaltare eller som är registrerad hos Finansinspektionen så som föreskrivs i denna lag får förvalta specialplaceringsfonder med iakttagande ytterligare av vad som i 2 kap. 10, 11 och 14 §, 7 kap. 3 §, 8 kap. 2 och 3 § samt 9 § 2 och 3 mom., 9 kap. 1—7 §, 10—12, 17 och 18 kap., 19 kap. 5—8 § samt 26 kap. 9, 10 och 12 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om fondbolag och förvaltning av placeringsfonder.

På fusion av specialplaceringsfonder tillämpas 16 kap. i lagen om placeringsfonder på det sätt som föreskrivs i 16 kap. 1 § 3 mom. i den lagen om annan fusion av placeringsfonder än gränsöverskridande fusion eller inhemsk fusion med internationell koppling.

Om auktorisationen återkallas för en sådan AIF-förvaltare som förvaltar en specialplaceringsfond, om förvaltaren träder i likvidation eller dess tillgångar överlämnas till konkurs eller om förvaltaren annars upphör med sin verksamhet tillämpas 19 kap. 4 § i lagen om placeringsfonder.

På en sådan specialplaceringsfond som kan ha mindre än 30 fondandelsägare tillämpas inte vad som föreskrivs i 9 kap. 2 och 3 §, 12 kap. 9 § eller 26 kap. 9, 10 och 12 § i lagen om placeringsfonder.

På en specialplaceringsfond vars förvaltare inte är skyldig att ansöka om auktorisation för AIF-förvaltare tillämpas dock 6 kap. 1 §, 7 kap. 4 §, 10 kap. 4 §, 15 kap. 4 § och 21 kap. 8 §.

Till en specialplaceringsfond kan bildas delfonder. Vad som i 1 kap. 6 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om delfonder ska också tillämpas på delfonder till en spe-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

cialplaceringsfond. På delfonder till en specialplaceringsfond tillämpas dessutom bestämmelserna i 4 § i detta kapitel om specialplaceringsfonders minimikapital och öpethållande och bestämmelserna i 5 § om specialplaceringsfonders utdelning.

2 §

Specialplaceringsfonders namn och marknadsföring

Namnet på en specialplaceringsfond ska innehålla ordet specialplaceringsfond. Ingen annan än en specialplaceringsfond som avses i denna lag får använda denna benämning. Namnet får inte vara sådant att det kan vilseleda investerarna. Namnet på en specialplaceringsfond ska tydligt skilja sig från namnet på andra specialplaceringsfonder som tidigare lämnat sina stadgar till Finansinspektionen. En specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter eller fastighetsvärdepapper har rätt att i sitt namn eller för att annars ange sin verksamhet använda en benämning som har samband med fastighetsinvestering.

Av en specialplaceringsfonds marknadsföringsmaterial ska det tydligt framgå varför placeringsfonden betraktas som en specialplaceringsfond.

3 §

Specialplaceringsfonders stadgar

En specialplaceringsfonds stadgar ska vara tydliga och förenliga med 8 kap. 2 och 3 § i lagen om placeringsfonder. Stadgarna ska delges Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i 12 kap. 1 § i denna lag.

En ändring av en specialplaceringsfonds stadgar träder i kraft en månad efter det att ändringen har delgetts Finansinspektionen på det sätt som avses i 12 kap. 1 § och delgetts fondandelsägarna på det sätt som anges i stadgarna för specialplaceringsfonden.

En AIF-förvaltare får inte börja marknadsföra andelar i en förvaltd specialpla-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ceringsfond till allmänheten och specialplaceringsfonden får inte ta emot medel förrän fondens stadgar har godkänts av AIF-förvaltarens styrelse. AIF-förvaltaren ska meddela Finansinspektionen när specialplaceringsfondens verksamhet inleds. Om AIF-förvaltaren inte har inlett specialplaceringsfondens verksamhet inom två år från det att dess stadgar första gången lämnades till Finansinspektionen i enlighet med denna paragraf, ska delgivningen av stadgarna anses ha förfallit.

På en specialplaceringsfond som i enlighet med 4 § kan ha färre än tio fondandelsägare tillämpas inte 2 och 3 mom. i denna paragraf.

4 §

Specialplaceringsfonders minimikapital och öppenhet

En specialplaceringsfond är öppen för allmänheten. I stadgarna för en specialplaceringsfond får det dock, med avvikelse från 8 kap. 8 § i lagen om placeringsfonder, bestämmas om begränsningar i fråga om fondens öppenhet.

För en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter och fastighetsvärdepapper är det emellertid tillräckligt att den har tio fondandelsägare, om varje fondandelsägare enligt fondens stadgar ska teckna fondandelar för minst 1 miljon euro. Trots bestämmelserna i 1 mom. ska andra specialplaceringsfonder dock ha minst tio fondandelsägare. Om varje fondandelsägare enligt en sådan specialplaceringsfonds stadgar ska teckna fondandelar för minst 500 000 euro, får fonden ha mindre än tio fondandelsägare, dock under förutsättning att fondens sammanlagda kapital enligt stadgarna är minst 2 miljoner euro. Om minst en fondandelsägare enligt en sådan fonds stadgar ska teckna fondandelar för minst 2 miljoner euro, räcker det dock att specialplaceringsfonden har en fondandelsägare. När en specialplaceringsfond har färre än 30 fondandelsägare ska dessa vara professionella kunder eller med sådana jämförbara förmögna enskilda personer.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

När antalet fondandelsägare räknas ska som en helhet betraktas en fondandelsägare och sådana sammanslutningar eller därmed jämförbara utländska företag som fondandelsägaren har bestämmande inflytande i på det sätt som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen. En fondandelsförvaltare som uppfyller kraven i 11 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder ska inte betraktas som en (1) fondandelsägare.

Specialplaceringsfondens minimikapital och minimiantalet fondandelsägare ska uppnås inom ett år efter det att fonden har inlett sin verksamhet.

5 §

Specialplaceringsfonders utdelning av avkastning

En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper samt en specialplaceringsfond som har färre än 30 fondandelsägare ska varje år till alla fondandelsägare i samma förhållande dela ut minst tre fjärdedelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar.

6 §

Investering av specialplaceringsfonders tillgångar

En specialplaceringsfonds tillgångar ska investeras utan obefogat dröjsmål. Om andelar i specialplaceringsfonden får erbjudas icke-professionella kunder ska AIF-förvaltaren vid investering av specialplaceringsfondens tillgångar sprida de risker som fondens investeringsverksamhet medför.

Om andelar i en specialplaceringsfond får erbjudas icke-professionella kunder, ska det i dess stadgar nämnas till vilka delar det vid investeringen av specialplaceringsfondens tillgångar avviks från bestämmelserna i 13 kap. i lagen om placeringsfonder samt hur specialplaceringsfondens tillgångar investe-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ras.

En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter ska iaktta vad som i 3 och 4 kap. i lagen om fastighetsfonder föreskrivs om investering av en fastighetsfonds tillgångar, kredittagning, värdering av egendom samt om fastighetsvärderare och fastighetsvärdering.

7 §

Värdeberäkning och inlösen av specialplaceringsfonder

*En AIF-förvaltare ska beräkna fondandelsvärdet varje sådan dag som inlåningsbanker i allmänhet håller öppet (**bankdag**), med undantag för en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper och vars värde ska beräknas och offentliggöras månatligen den sista bankdagen varje månad.*

När en specialplaceringsfonds investeringsverksamhet förutsätter det kan det i specialplaceringsfondens stadgar avvika från vad som föreskrivs i 1 mom. och i 10 kap. 1, 4 och 5 § i lagen om placeringsfonder. Om en specialplaceringsfonds stadgar innehåller ett undantag från rätten att lösa in fondandelar enligt 10 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder, ska det i stadgarna anges på vilka villkor en fondandelsägare kan kräva inlösen av en fondandel när beslut har fattats om ändring av stadgarna eller överlåtelse av förvaltningen av en specialplaceringsfond eller fusionering eller delning av fonden.

8 §

Betalning av teckning av specialplaceringsfonder genom apport

Teckningspriset för en fondandel i en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper kan också betalas med fastigheter eller fastighetsvärdepapper vars

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem, om specialplaceringsfondens stadgar innehåller en bestämmelse om att en fondandel kan tecknas med rätt eller skyldighet att i specialplaceringsfonden mot andelen sätta in annan egendom än pengar (**apportegendom**). Teckningspriset för fondandelar i andra specialplaceringsfonder än ovan nämnda specialplaceringsfonder som placerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper kan genom apport betalas med sådana finansiella instrument som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder. I fråga om sådana specialplaceringsfonder krävs det dessutom att det i stadgarna finns en bestämmelse om att varje fondandelsägare ska teckna fondandelar till ett belopp av minst 1 miljon euro.*

Innan fondandelar tecknas ska det i fråga om apportegendomens värde och dess konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas likställighet inhämtas en bedömning hos en i lagen om fastighetsfonder avsedd opartisk och utomstående fastighetsvärderare, eller, om apportegendomen inte omfattar fastigheter eller fastighetsvärdepapper, ett utlåtande hos en CGR-revisor eller hos en revisionssammanslutning där den revisor som är ansvarig för utlåtandet ska vara en CGR-revisor.

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

4 §

Marknadsföring av AIF-fonder

Finansinspektionen ska efter att ha fått en i 12 kap. 1 § eller 19 kap. 3 § avsedd anmälan försäkra sig om att en AIF-förvaltare följer denna lag vid förvaltningen av en AIF-fond. Finansinspektionen ska inom 20 bankdagar efter att ha mottagit en fullständig anmälan underrätta AIF-förvaltaren om beslutet. Samtidigt ska Finansinspektionen underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-fondens hemmedlemsstat om saken.

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

4 §

Marknadsföring av AIF-fonder

Finansinspektionen ska efter att ha fått en i 12 kap. 1 § eller 19 kap. 3 § avsedd anmälan försäkra sig om att en AIF-förvaltare följer denna lag vid förvaltningen av en AIF-fond. Finansinspektionen ska inom 20 bankdagar efter att ha mottagit en fullständig anmälan underrätta AIF-förvaltaren om beslutet. Samtidigt ska Finansinspektionen underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-fondens hemmedlemsstat om saken.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om Finansinspektionen inte anser sig ha fått tillräcklig information i de fall då den anmälan som avses i 1 mom. hänför sig till AIF-fonder som erbjuder icke-professionella kunder, ska Finansinspektionen meddela sitt negativa beslut i frågan inom 10 bankdagar från den dag då tilläggsuppgifterna tagits emot och senast inom 90 dagar från det att den anmälan som avses i 1 mom. tagits emot.

Finansinspektionen kan förbjuda att marknadsföring till icke-professionella kunder inleds, om den på grunder som anges närmare i beslutet anser att AIF-fonden inte uppfyller de villkor för marknadsföring som ställs i 13 kap.

Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. om Finansinspektionens rätt att förbjuda inledandet av marknadsföring av en AIF-fond tillämpas också på ändringsanmälan.

22 kap.

22 kap.

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

1 §

1 §

Ordningsavgift

Ordningsavgift

Ordningsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

Ordningsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

1) 12 kap. 6 § om skyldigheten att informera investerarna om finansiell hävstång och 7 § om skyldighet att iaktta informationen till investerarna om investering av tillgångar,

1) 12 kap. 6 § om skyldigheten att informera investerarna om finansiell hävstång och 7 § om skyldighet att iaktta informationen till investerarna om investering av tillgångar,

2) 16 a kap. 4 § om minimiantal fondandelsägare,

3) 16 a kap. 6 § om en specialplaceringsfonds investeringsverksamhet,

2) 17 kap. 1 § om gränser för finansiell hävstång och 3 § om informationsskyldighet vid användning av finansiell hävstång i betydande grad,

4) 17 kap. 1 § om gränser för finansiell hävstång och 3 § om informationsskyldighet vid användning av finansiell hävstång i betydande grad,

3) 18 kap. 1—6 § om anmälnings- och informationsskyldighet.

5) 18 kap. 1—6 § om anmälnings- och informationsskyldighet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) 4 kap. 5 § om skyldighet att anmäla väsentliga ändringar i förutsättningarna för auktorisation,

2) 6 kap. 2 § om minimikapital, 4 § om täckning av potentiella risker och 5 § om AIF-fonders ledning och tillförlitlighet,

3) 7 kap. 1 § om resurser, 2 § om rutiner för administration och kontroll, 4 § om utseende av förvaringsinstitut, 6 § om hantering av intressekonflikter och 7 § om ersättnings-system,

4) 8 kap. 1 § om organisering av riskhantering, 2 § om separation av riskhanteringsfunktionen, 3 § om riskhanteringsåtgärder och 6 § om hantering av likviditetsrisk,

5) 9 kap. 3 § om förfarande vid värdering,

6) 10 kap. 2 § om villkor för delegering av funktioner,

7) 11 kap. 1 § om bokslut och verksamhetsberättelse,

8) 12 kap. 3 § om osann och vilseledande marknadsföring, 4 § om skyldighet att informera investerare, 5 § om regelbunden informationsskyldighet och 8 § om kundkontroll,

9) 13 kap. 1 § 1 och 3 mom. om villkor för marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella kunder, 4 § om faktablad och 5 § om tilläggsinformation och språket i faktablad,

10) 18 kap. 7 § om tömning av bolag på tillgångar,

11) 20 kap. 4 § om förvaringsinstitut.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och som vid försummelse eller överträdelse leder till att påföljdsavgift påförs förvaringsinstitut enligt denna lag är dessutom

1) 10 kap. 3 § om vidaredelegering av funktioner,

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) 4 kap. 5 § om skyldighet att anmäla väsentliga ändringar i förutsättningarna för auktorisation,

2) 6 kap. 2 § om minimikapital, 4 § om täckning av potentiella risker och 5 § om AIF-fonders ledning och tillförlitlighet,

3) 7 kap. 1 § om resurser, 2 § om rutiner för administration och kontroll, 4 § om utseende av förvaringsinstitut, 6 § om hantering av intressekonflikter och 7 § om ersättnings-system,

4) 8 kap. 1 § om organisering av riskhantering, 2 § om separation av riskhanteringsfunktionen, 3 § om riskhanteringsåtgärder och 6 § om hantering av likviditetsrisk,

5) 9 kap. 3 § om förfarande vid värdering,

6) 10 kap. 2 § om villkor för delegering av funktioner,

7) 11 kap. 1 § om bokslut och verksamhetsberättelse,

8) 12 kap. 3 § om osann och vilseledande marknadsföring, 4 § om skyldighet att informera investerare, 5 § om regelbunden informationsskyldighet och 8 § om kundkontroll,

9) 13 kap. 1 § 1 och 3 mom. om villkor för marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella kunder, 4 § om faktablad och 5 § om tilläggsinformation och språket i faktablad,

10) 16 a kap. 2 § om skyldigheten att använda benämningen *specialplaceringsfond*,

11) 18 kap. 7 § om tömning av bolag på tillgångar,

12) 20 kap. 4 § om förvaringsinstitut.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och som vid försummelse eller överträdelse leder till att påföljdsavgift påförs förvaringsinstitut enligt denna lag är dessutom

1) 10 kap. 3 § om vidaredelegering av funktioner,

Gällande lydelse

2) 14 kap. 2 § om hantering av intressekonflikter,

3) 15 kap. 2 § om förvaringsinstitutens förvaringsuppgifter, 3 § om förvaringsinstitutens övriga uppgifter, 5 § om delegering av förvaringsuppgifter och 6 § om förvaringsinstituts meddelande till Finansinspektionen.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom., dessutom 7 kap. 9 § *som gäller* skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier samt beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut om begränsning av aktiebaserade rättigheter enligt 32 c § i den lagen.

Utöver vad som föreskrivs i denna paragraf är också närmare bestämmelser och föreskrifter samt *sådana* bestämmelser i förordningar som kommissionen antagit med stöd av AIFM-direktivet sådana bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, när de gäller de bestämmelser som avses i 1 mom. 1—10 punkten och 2 mom. 1 och 2 punkten i den här paragrafen.

För överträdelse av bestämmelser som avses ovan i 1 mom. 7 och 8 punkten kan påföljdsavgift påföras också EES-baserade AIF-förvaltare.

Föreslagen lydelse

2) 14 kap. 2 § om hantering av intressekonflikter,

3) 15 kap. 2 § om förvaringsinstitutens förvaringsuppgifter, 3 § om förvaringsinstitutens övriga uppgifter, 5 § om delegering av förvaringsuppgifter och 6 § om förvaringsinstituts meddelande till Finansinspektionen.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom. *i denna paragraf*, dessutom *bestämmelserna i* 7 kap. 9 § *i denna lag om skyldigheten* att anmäla förvärv och avyttring av aktier samt beslut enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen *om förbud mot förvärv av ägarandelar och beslut enligt 32 c § i den lagen om begränsning av aktiebaserade rättigheter*.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och som vid försummelse eller överträdelse leder till att det påförs påföljdsavgift är, utöver vad som anges i 1—3 mom., för AIF-fondernas del bestämmelserna om information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är också, utöver vad som föreskrivs i denna paragraf, närmare bestämmelser och föreskrifter samt bestämmelser i förordningar som antagits av kommissionen med stöd av AIFM-direktivet eller förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, när bestämmelserna och föreskrifterna i fråga gäller de bestämmelser som avses i 1 mom. 1—9 och 11 punkten, 2 mom. 1 och 2 punkten och 4 mom. i denna paragraf.

För överträdelse av bestämmelser som avses ovan i 1 mom. 7 och 8 punkten kan påföljdsavgift påföras också EES-baserade AIF-förvaltare.

4 a §

Överklagande till följd av vissa EU-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förordningar

Bestämmelser om överklagande av beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande finns i förvaltningsprocesslagen och i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

Om ett i artikel 14 i förordningen om europeiska riskkapitalfonder avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 14b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, eller ett i artikel 15 i förordningen om europeiska fonder för socialt företagande avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 15b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, inte har meddelats inom föreskriven tid, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om beslutet har meddelats efter att besvär anförts. Bestämmelser i övrigt om anförande och behandling av besvär finns i förvaltningsprocesslagen.

5 §

AIF-brott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) förvaltar en AIF-fond i strid med 3 kap. 1 §, 5 kap. 1 §, 19 kap. 1 § eller 20 kap. 1 §,

2) förvaltar en AIF-fond i strid med ett beslut om återkallande av verksamhetstillstånd enligt 26 § i lagen om Finansinspektionen eller i strid med ett beslut om begränsning av tillståndsenlig verksamhet enligt 27 § i den lagen,

3) marknadsför andelar i en AIF-fond till professionella eller icke-professionella kunder i strid med 19 kap. 3 § 1 mom. eller 4 § eller 20 kap. 2 §,

4) såsom firma eller annars i sin verksamhet använder en benämning som avses i 3 kap. 4 § i strid med den paragrafen, *eller*

5 §

AIF-brott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) förvaltar en AIF-fond i strid med 3 kap. 1 §, 5 kap. 1 §, 19 kap. 1 § eller 20 kap. 1 §,

2) förvaltar en AIF-fond i strid med ett beslut om återkallande av verksamhetstillstånd enligt 26 § i lagen om Finansinspektionen eller i strid med ett beslut om begränsning av tillståndsenlig verksamhet enligt 27 § i den lagen,

3) marknadsför andelar i en AIF-fond till professionella eller icke-professionella kunder i strid med 19 kap. 3 § 2 mom., 19 kap. 4 § eller 20 kap. 2 §,

4) såsom firma eller annars i sin affärsverksamhet använder en benämning som avses i 3 kap. 4 § i strid med den paragrafen,

5) *använder benämningen specialplace-*

Gällande lydelse

5) bedriver verksamhet som förvaringsinstitut för AIF-fonder i strid med 14 kap. 1 § eller 3 § 1—3 mom.,
ska, om gärningen inte är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *AIF-brott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Föreslagen lydelse

ringsfond i strid med 16 a kap. 2 § 1 mom., eller

6) bedriver verksamhet som förvaringsinstitut för AIF-fonder i strid med 14 kap. 1 § eller 3 § 1—3 mom.,
ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *AIF-brott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vad som i 28 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om övergångstider för stadgeändringar och granskning av värdeberäkningars riktighet tillämpas också på specialplaceringsfonder.

Registrerade AIF-förvaltare ska senast vid utgången av året efter ikraftträdandet av denna lag lämna en redogörelse till Finansinspektionen om tillförlitligheten hos betydande ägare och ledning som avses i 5 kap. 3 §.

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 33 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1071/2017,

ändras 4 § 2 mom. 4 punkten, 5 § 6, 10 och 33 punkten, 20 § 1 mom., 20 a § 1 mom., 28 § 4 mom., 29 § 5 mom., 32 § 3 mom., 32 a § 1 och 2 mom., 32 c § 1 mom. 1 punkten, 38 § 1 mom. 2 punkten, 40 § 1 mom., 40 § 2 mom. 5 och 6 punkten, 41 a § 3 och 12 mom. samt 43 § 4 mom.,

av dem 4 § 2 mom. 4 punkten och 29 § 5 mom. sådana de lyder i lag 170/2014, 5 § 6, 10 och 33 punkten, 32 a § 1 och 2 mom., 32 c § 1 mom. 1 punkten, 38 § 1 mom. 2 punkten och 40 § 2 mom. 5 och 6 punkten sådana de lyder i lag 1071/2017, 20 a § 1 mom. och 28 § 4 mom. sådana de lyder i lag 352/2017, 40 § 1 mom. och 41 a § 3 och 12 mom. sådana de lyder i lag 241/2018 samt 43 § 4 mom. sådant det lyder i lag 176/2016, och

fogas till 5 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012, 902/2012, 254/2013, 170/2014, 198/2015, 520/2016, 737/2016, 855/2016, 1442/2016, 228/2017, 575/2017, 893/2017, 1071/2017 och 241/2018, en ny 34 punkt, till 28 §, sådan den lyder i lagarna 352/2017, 1071/2017 och 241/2018, ett nytt 8 mom., till 40 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1071/2017, nya 7 och 8

punkter, till 41 a §, sådan den lyder i lag 241/2018, ett nytt 12 mom., varvid det ändrade 12 mom. och nuvarande 13 mom. blir 13 och 14 mom., till 50 f §, sådan den lyder i lagarna 170/2014 och 737/2016, ett nytt 5 mom. samt till lagen en ny 50 q § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Tillsynsobjekt

Med auktoriserade tillsynsobjekt avses i denna lag

4) fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) och förvaringsinstitut som fått verksamhetstillstånd enligt den lagen,

4 §

Tillsynsobjekt

Med auktoriserade tillsynsobjekt avses i denna lag

4) fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (/) och förvaringsinstitut som fått verksamhetstillstånd enligt den lagen,

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

6) insider enligt 7 kap. 12 § i lagen om investeringstjänster, 3 kap. 29 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 17 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet och 99 § i lagen om placeringsfonder, anmälningsskyldiga enligt 101 § i lagen om placeringsfonder samt personer i ledande ställning enligt artikel 3.1.25 och närstående personer enligt artikel 3.1.26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, nedan marknadsmissbruksförordningen,

10) de som enligt 2 kap. 11 § och 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 16 § i lagen om placeringsfonder, 1 kap. 2 § i la-

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

6) insider enligt 7 kap. 12 § i lagen om investeringstjänster, 3 kap. 29 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 17 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet och 3 kap. 6 § i lagen om placeringsfonder, anmälningsskyldiga enligt 3 kap. 8 § i lagen om placeringsfonder samt personer i ledande ställning enligt artikel 3.1.25 och närstående personer enligt artikel 3.1.26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, nedan marknadsmissbruksförordningen,

10) de som enligt 2 kap. 11 § och 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 3 kap. 1 § i

Gällande lydelse

gen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,

33) andra personer än tillsynsobjekt som avses i 4 § eller sådana registrerade referensvärdesadministratörer som är skyldiga att iaktta referensvärdesförordningen.

20 §

Rätt att få uppgifter ur bötes- och straffregistret

Finansinspektionen har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att utreda om ett tillsynsobjekts ägare, styrelsemedlemmar, verkställande direktör eller anställda har den tillförlitlighet som lagen förutsätter.

20 a §

Rätt att få uppgifter av förundersöknings-

Föreslagen lydelse

kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen eller enligt Europaparlamentets eller rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012, nedan **EU:s förordning om värdepapperscentraler**, är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,

33) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § eller registrerade referensvärdesadministratörer enligt 32 punkten som är skyldiga att iaktta referensvärdesförordningen,

34) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § som är skyldiga att iaktta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan **förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning**.

20 §

Rätt att få uppgifter ur bötes- och straffregistret

Finansinspektionen har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att utreda om ett tillsynsobjekts eller en i 5 § 24 punkten i denna lag avsedd annan finansmarknadsaktörs ägare, styrelsemedlemmar, verkställande direktör eller anställda har den tillförlitlighet som lagen förutsätter.

20 a §

Rätt att få uppgifter av förundersöknings-

Gällande lydelse

och åklagarmyndigheter

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att av förundersöknings- och åklagarmyndigheterna få sådana uppgifter om förundersökning och rättegångsförfarande i fråga om brott enligt 8 kap. 11 och 12 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet som är nödvändiga för uppfyllande av de samarbetsförpliktelser som föreskrivs i artikel 61 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012, nedan EU:s förordning om värdepapperscentraler.*

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Finansinspektionen kan permanent förbjuda en person att sköta uppgifter enligt 1 mom. i fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder samt i förvaringsinstitut som fått verksamhetstillstånd enligt den lagen, om personen upprepade gånger och allvarligt har brutit mot eller försummat de bestämmelser som nämns i 144 b § i lagen om placeringsfonder.

29 §

Föreslagen lydelse

och åklagarmyndigheter

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att av förundersöknings- och åklagarmyndigheterna få sådana uppgifter om förundersökning och rättegångsförfarande i fråga om brott enligt 8 kap. 11 och 12 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet som är nödvändiga för uppfyllande av de samarbetsförpliktelser som föreskrivs i artikel 61 i *EU:s förordning om värdepapperscentraler.*

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Finansinspektionen kan permanent förbjuda en person att sköta uppgifter enligt 1 mom. i fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder samt i förvaringsinstitut som fått verksamhetstillstånd enligt den lagen, om personen upprepade gånger och allvarligt har brutit mot eller försummat de bestämmelser som nämns i 27 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder.

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara medlem eller ersättare i styrelsen, verkställande direktör eller dennes ställföreträdare eller i övrigt höra till den högsta ledningen hos en sådan motpart som avses i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, om personen i fråga har brutit mot eller försummat de bestämmelser som avses i artikel 4 eller 15 i den förordningen.

29 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Tillsättning av ombud

Tillsättning av ombud

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor, i 11 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut och i 14 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut.

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor, i 20 kap. 12 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut och i 14 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut.

32 §

32 §

Sammanställnings- och närvarorätt

Sammanställnings- och närvarorätt

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska tillämpas också på fondandelsägarstämma *och representantskap* enligt lagen om placeringsfonder.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska tillämpas också på fondandelsägarstämma enligt lagen om placeringsfonder.

32 a §

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § eller 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i nämnda paragrafer avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsernas holdingföretag, leverantörer av datarapporteringstjänster och holdingbo-

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § eller 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsernas holdingföretag, leverantörer av datarapporteringstjänster och hol-

Gällande lydelse

lag för leverantörer av datarapporterings-tjänster, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) företagets eller organisationens solvens, tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheterna äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt och finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom behandlingstiden enligt 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det momentet eller uppgifter eller information som avses i 3 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § 6 mom. i lagen om investerings-tjänster, 16 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut eller 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 11 § 5 mom. eller 8 kap. 18 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller EU:s förordning om värdepapperscentraler. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte på begäran har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. inom 60 vardagar efter det att den underrättat den anmälningsskyldige om de saknade utredningarna.

Föreslagen lydelse

dingbolag för leverantörer av datarapporterings-tjänster, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) företagets eller organisationens solvens, tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheterna äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom behandlingstiden enligt 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det momentet eller uppgifter eller information som avses i 3 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 4 kap. 7 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen eller i genomförandeförordningen till förordningen om marknader för finansiella instrument. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 11 § 5 mom. eller 8 kap. 18 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller EU:s förordning om värdepapperscentraler. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. inom 60 vardagar efter det att den underrättat den anmälningsskyldige om vilka utredningar som saknas.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börserns holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a § 1 mom. i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § eller 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller enligt 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börserns holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a § 1 mom. i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § eller 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

33 §

Verkställighetsförbud och rättelseuppmärksamhet

Vad som i denna paragraf föreskrivs om tillsynsobjekts beslut ska på motsvarande sätt tillämpas på beslut av fondandelsägarstämma och representantskap enligt lagen om placeringsfonder.

33 §

Verkställighetsförbud och rättelseuppmärksamhet

(33 § 4 mom. upphävs)

38 §

38 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Ordningsavgift

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtlig eller av oaktsamhet

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtlig eller av oaktsamhet

2) försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 12 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument, 8 kap. 5 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 15 § 1 mom. i lagen om gräsrotsfinansiering, 22 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller mot 144 a § i lagen om placeringsfonder,

2) försummar eller bryter mot de bestämmelser som nämns i 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 12 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument, 8 kap. 5 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 15 § 1 mom. i lagen om gräsrotsfinansiering, 22 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 27 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder,

40 §

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtlig eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser eller beslut som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investerings-tjänster, 12 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 6 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 48 a § i lagen om betalningsinstitut, 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 144 b § i lagen om placeringsfonder, 15 § 2 mom. i lagen om gräsrotsfinansiering, 20 kap. 1 § i kreditinstituts-lagen, 18 kap. 1 § i resolutionslagen eller i 68 eller 71 § i lagen om försäkringsdistribut-ion.

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåt-ligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser eller beslut som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknads-lagen, 15 kap. 2 § i lagen om investerings-tjänster, 12 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 6 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 48 a § i lagen om betalningsinstitut, 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 27 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder, 15 § 2 mom. i lagen om gräsrotsfinansiering, 20 kap. 1 § i kreditinstituts-lagen, 18 kap. 1 § i resolutionslagen eller 68 eller 71 § i lagen om försäkringsdis-tribution.

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtlig eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtlig eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

5) det maximibelopp på 0,2 procent per transaktion för förmedlingsavgifter för betalkortstransaktioner i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner, nedan för-

5) det maximibelopp på 0,2 procent per transaktion för förmedlingsavgifter för betalkortstransaktioner som anges i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner, nedan

Gällande lydelse

ordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner, eller det maximibelopp på 0,3 procent per transaktion för förmedlingsavgifter för kreditkortstransaktioner i artikel 4 i den förordningen, *eller mot*

6) artiklarna 4—16 i referensvärdesförordningen om referensvärdens skydd mot otillbörlig påverkan och tillförlitlighet, artiklarna 21—26 om kritiska, signifikanta och icke-signifikanta referensvärden, artikel 27 om referensvärdesdeklaration, artikel 28 om referensvärden som ändras och upphör att tillhandahållas, artikel 29 om användning av ett referensvärde och mot artikel 34 om auktorisation och registrering av en administratör.

Föreslagen lydelse

förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner, eller det maximibelopp på 0,3 procent per transaktion för förmedlingsavgifter för kreditkortstransaktioner som anges i artikel 4 i den förordningen,

6) *bestämmelserna* i artiklarna 4—16 i referensvärdesförordningen om referensvärdens skydd mot otillbörlig påverkan och tillförlitlighet, artiklarna 21—26 om kritiska, signifikanta och icke-signifikanta referensvärden, artikel 27 om referensvärdesdeklaration, artikel 28 om referensvärden som ändras och upphör att tillhandahållas, artikel 29 om användning av ett referensvärde och mot artikel 34 om auktorisation och registrering av en administratör,

7) *bestämmelserna om rapporteringsskyldighet och skydd för transaktioner för värdepappersfinansiering i artikel 4 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, eller bestämmelserna om återanvändning av finansiella instrument som mottagits inom ramen för ett säkerhetsarrangemang i artikel 15 i den förordningen, eller*

8) *bestämmelserna om auktorisation vid etablering, marknadsföring och förvaltning av en penningmarknadsfond i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder, nedan **förordningen om penningmarknadsfonder**, bestämmelserna i artikel 4.5 eller artikel 5.2 om de uppgifter som lämnats in vid ansökan om auktorisation som penningmarknadsfond, om auktorisationen har beviljats på basis av felaktiga eller vilseledande uppgifter som har lämnats av den sökande samt bestämmelserna i artikel 6 om användningen av beteckningen penningmarknadsfond, i artiklarna 9—16 om kraven på tillgångarnas sammansättning, i artikel 17, 18, 24 eller 25 om portföljkrav, i artiklarna 19—21 eller artikel 23 om kraven på intern kreditkvalitetsbedömning, i artikel 26 om kreditbetyg för penningmarknadsfonder, i artikel 27 om utredningsskyldigheten för en penningmarknadsfonds förvaltare, i artikel 28 om stresstester, i artiklarna 29—34 om värderingskrav eller i artikel 36 om transparenskrav.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som nämns i 144 b § 2 mom. i lagen om placeringsfonder, 15 kap. 2 § 6 eller 7 mom. i lagen om investeringstjänster eller 12 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om handel med finansiella instrument, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro.

Trots det som föreskrivs i 7—11 mom. får påföljdsavgiften emellertid vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om storleken på vinningen kan bestämmas.

43 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som nämns i 27 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om placeringsfonder, 15 kap. 2 § 6 eller 7 mom. i lagen om investeringstjänster eller 12 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om handel med finansiella instrument, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 5 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 5 miljoner euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 7 punkten, får den påföljdsavgift som påförs en juridisk person för överträdelse av den i punkten nämnda förordningens artikel 4 vara antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 5 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och för överträdelse av artikel 15 antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året för gärningen eller försummelsen eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större. Påföljdsavgift som påförs en fysisk person får vara högst 5 miljoner euro.

Trots det som föreskrivs i 7—12 mom. får påföljdsavgiften emellertid vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om storleken på vinningen kan bestämmas.

43 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift tillämpas också på offentliggörande av sådana beslut som avses i 26—29, 33 och 33 a § i denna lag och i 18 j och 122 § i lagen om placeringsfonder.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift tillämpas också på offentliggörande av sådana beslut som avses i 26—28, 28 a, 28 b, 29, 33 och 33 a § i denna lag och i 19 kap. 8 § och 24 kap. 10 § i lagen om placeringsfonder.

50 f §

50 f §

Verksamhet som behörig myndighet enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och de förordningar av Europaparlamentet och rådet som ansluter till det

Verksamhet som behörig myndighet enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och de förordningar av Europaparlamentet och rådet som ansluter till det

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 38 i förordningen om penningmarknadsfonder.

50 q §

Verksamhet som behörig myndighet enligt förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 16 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 3 och 4 § i lagen om gåvoutfästelser

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om gåvoutfästelser (625/1947) 4 §, sådan den lyder i lag 831/1991, samt *fogas* till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 831/1991, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

En sådan gåva av en fondandel som inte omfattas av 1 eller 2 mom. anses fullbordad när den som i enlighet med lagen om placeringsfonder (/) för fondandelsregistret har underrättats om överlåtelsen av fondandelen på det sätt som avses i 3 mom.

4 §

Har någon som gåva i någon annans namn
1) deponerat pengar, värdepapper eller annan lös egendom i en bank,

2) deponerat värdepapper i en värdepappersförmedlingsrörelse, eller

3) överfört värdeandelar för notering på dennes värdeandelskonto i ett värdeandelsregister

utan att förbehålla sig rätten att förfoga över det som har deponerats eller överförs, anses gåvan fullbordad när banken eller värdepappersförmedlingsrörelsen har tagit emot den överlåtna egendomen för gåvotagarens räkning eller när de överlåtna värdeandelarna har noterats på hans värdeandelskonto.

Stadgandena i 1 mom. gäller även om det bevis som har utfärdats över depositionen eller överföringen har behållits av givaren.

Vad som stadgas i 1 mom. gäller i tillämpliga delar när givaren på gåvotagarens namn har överfört medel från ett konto eller en deposition som han har i en bank, en värdepappersförmedlingsrörelse eller ett värdeandelsregister.

4 §

Om någon i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller annat motsvarande företag som gåva i någon annans namn har deponerat pengar eller lämnat värdepapper eller annan lös egendom i förvar utan att förbehålla sig rätten att förfoga över egendomen i fråga, anses gåvan fullbordad när kreditinstitutet, värdepappersföretaget eller företaget tagit emot den överlåtna egendomen för gåvotagarens räkning. Bestämmelserna i detta moment ska tillämpas även om det bevis som har utfärdats över depositionen eller lämnandet i förvar har behållits av givaren.

Bestämmelserna i 1 mom. ska också tillämpas när givaren på gåvotagarens namn har överfört medel från en egen deposition eller förvaring i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller annat motsvarande företag.

Om någon som gåva har överlåtit värdeandelar för att noteras på någon annans konto utan att förbehålla sig rätten att förfoga över dem, anses gåvan fullbordad när värdeandelarna har noterats på gåvotagarens värdeandelskonto.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

om ändring av 1 och 3 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 2 punkten och 3 § 3 och 4 mom., sådana de lyder i lag 171/2014, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Avgiftsskyldiga

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

2) sådana utländska EES-fondbolag enligt 2 b kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999) som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland samt sådana EES-baserade AIF-förvaltare enligt 19 kap 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland,

2) sådana utländska EES-fondbolag enligt 24 kap. 3 § i lagen om placeringsfonder (/) som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland samt sådana EES-baserade AIF-förvaltare enligt 19 kap 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland,

3 §

3 §

Företagsomstruktureringars inverkan på den proportionella avgiften

Företagsomstruktureringars inverkan på den proportionella avgiften

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder efter det senaste utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan tidpunkten för meddelandet om verkställd fusion enligt 110 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag som har förvaltat den placeringsfond som fusionerats. Vad som i detta

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder efter det senaste utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan tidpunkten för meddelandet om verkställd fusion enligt 16 kap. 13 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag som har förvaltat den placeringsfond som fusion-

Gällande lydelse

moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och på fondbolag eller AIF-förvaltare som förvaltar sådana.

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (*överlåten placeringsfond*) har överlåtit till ett fondbolag efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 15 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan verkställighetstidpunkten för överlåtelsen av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtit. Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och på fondbolag eller AIF-förvaltare som förvaltar sådana.

Föreslagen lydelse

erats. Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och på AIF-förvaltare som förvaltar sådana.

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (*överlåten placeringsfond*) har överlåtit till ett fondbolag efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 18 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan verkställighetstidpunkten för överlåtelsen av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtit. Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och AIF-förvaltare som förvaltar sådana.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av 1 kap. 2 § och 11 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 1 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten och 11 kap. 15 § 3 mom., sådana de lyder, 1 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten i lag 1069/2014 och 11 kap. 15 § 3 mom. i lag 166/2014, som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Föreslagen lydelse

1 kap.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Allmänna bestämmelser

Allmänna bestämmelser

2 §

2 §

Undantag från tillämpningsområdet

Undantag från tillämpningsområdet

Denna lag gäller inte

Denna lag gäller inte

2) fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) och inte heller AIF-förvaltare enligt lagen om alternativa investeringsfonder (162/2014) och dessas förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut och kapitalförvaltare, om inte något annat följer av 4 och 6 § i detta kapitel,

2) fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (/) och inte heller AIF-förvaltare enligt lagen om alternativa investeringsfonder (162/2014) och dessas förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut och kapitalförvaltare, om inte något annat följer av 4 och 6 § i detta kapitel,

11 kap.

11 kap.

Ersättningsfonden för investerarskydd

Ersättningsfonden för investerarskydd

15 §

15 §

Ersättningsfondens investeringar och likviditet

Ersättningsfondens investeringar och likviditet

Vad som i 2 mom. föreskrivs om värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare och kreditinstitut gäller också utländska värdepappersföretag och kreditinstitut som är medlemmar i ersättningsfonden samt företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa och utländska EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare. Ersättningsfondens medel får dock investeras i tillgångarna hos en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som hör till ersättningsfonden eller hos ett fondföretag som förvaltas av ett utländskt fondbolag, om krav som motsvarar kraven enligt 25 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder på att ett fondföretags tillgångar ska hållas åtskilda från fondbolagets tillgångar gäller fondföretaget enligt lagstiftningen i dess hemstat.

Vad som i 2 mom. föreskrivs om värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare och kreditinstitut gäller också utländska värdepappersföretag och kreditinstitut som är medlemmar i ersättningsfonden samt företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa och utländska EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare. Ersättningsfondens medel får dock investeras i tillgångarna hos en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som hör till ersättningsfonden eller hos ett fondföretag som förvaltas av ett utländskt fondbolag, om krav som motsvarar kraven enligt 9 kap. 1 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder på att ett fondföretags tillgångar ska hållas åtskilda från fondbolagets tillgångar gäller fondföretaget enligt lagstiftningen i dess hemstat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 1 och 15 § i lagen om fastighetsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 1 § 3 mom. och 15 § 2 mom. 8 och 9 punkten, sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag 164/2014 och 15 § 2 mom. 8 och 9 punkten i lag 350/2007, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

Bestämmelser om sådana specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper finns i i lagen om placeringsfonder och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014). Bestämmelser om fastighetsfonder i aktiebolagsform och därmed jämsällbara kommanditbolag finns i dels i denna lag, dels i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Bestämmelser om specialplaceringsfonder som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper finns i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014). Bestämmelser om fastighetsfonder i aktiebolagsform och därmed jämsällbara kommanditbolag finns i dels i denna lag, dels i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

15 §

15 §

Placering av medel

Placering av medel

Fastighetsfondens medel skall utan oskäligt dröjsmål, så som närmare föreskrivs i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten, placeras i följande objekt:

Fastighetsfondens medel ska utan oskäligt dröjsmål, så som närmare föreskrivs i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten, placeras i följande objekt:

8) derivatinstrument, varvid i tillämpliga delar skall iakttas vad som föreskrivs i 80 § i lagen om placeringsfonder, samt

9) låne- och återköpsavtal avseende vär-

8) derivatinstrument, med iakttagande av 13 kap. 15 § i lagen om placeringsfonder (/), samt

9) låne- och återköpsavtal som gäller vär-

Gällande lydelse

depapper, varvid i tillämpliga delar skall iakttas vad som föreskrivs i 81 § i lagen om placeringsfonder.

Föreslagen lydelse

depapper, med iakttagande av 13 kap. 18 § i lagen om placeringsfonder.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) 3 § 1 mom. 3 punkten och 6 § 1 mom. 4 punkten, sådana de lyder i lag 175/2014, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Rätt att tillhandahålla sparavtal

Sparavtal kan tillhandahållas av

3) fondbolag, fondföretag och utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),

3 §

Rätt att tillhandahålla sparavtal

Sparavtal kan tillhandahållas av

3) fondbolag, fondföretag och utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (/),

6 §

Placering av sparmedel

Till den del som det inte har avtalats att sparmedlen ska ligga kvar på sparkontot ska de placeras för den som har rätt till sparmedlen och i dennes namn samt på det sätt som närmare framgår av sparavtalet, i ett eller flera av följande placeringsobjekt:

4) fondandelar enligt lagen om placeringsfonder och andelar i fondföretag som avses i

6 §

Placering av sparmedel

Till den del som det inte har avtalats att sparmedlen ska ligga kvar på sparkontot ska de placeras för den som har rätt till sparmedlen och i dennes namn samt på det sätt som närmare framgår av sparavtalet, i ett eller flera av följande placeringsobjekt:

4) fondandelar enligt lagen om placeringsfonder och andelar i fondföretag som avses i

Gällande lydelse

128 § i den lagen,

Föreslagen lydelse

23 kap. 1 § i den lagen,

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 2 mom. 3 punkten, sådan den lyder i lag 1081/2017, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Definitioner

Med *institut* avses i denna lag

3) kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § och finansiella institut enligt 1 kap. 11 § i kreditinstitutslagen, värdepappersföretag enligt 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 2 § 1 mom. 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt 2 kap. 2 §, förvaringsinstitut enligt 14 kap. 1 § och särskilda förvaringsinstitut enligt 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

Föreslagen lydelse

3 §

Definitioner

Med *institut* avses i denna lag

3) kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § och finansiella institut enligt 1 kap. 11 § i kreditinstitutslagen, värdepappersföretag enligt 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten och förvaringsinstitut enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 10 punkten i lagen om placeringsfonder (/), AIF-förvaltare enligt 2 kap. 2 §, förvaringsinstitut enligt 14 kap. 1 § och särskilda förvaringsinstitut enligt 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av 2 och 18 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 2 § 1 mom. 3 punkten och 18 § c-punkten som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

I denna lag avses med

3) *fondbolag* fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och motsvarande utländska fondbolag,

3) *fondbolag* fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (/) och motsvarande utländska fondbolag,

18 §

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

c) den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 6 § i lagen om placeringsfonder, när det är fråga om ett finskt eller ett annat än i d-punkten avsett utländskt fondbolag,

c) den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 3 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder, när det är fråga om ett finländskt eller ett annat än i d-punkten avsett utländskt fondbolag,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av 5 kap. 1 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) 5 kap. 1 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

5 kap.

Anslutning av värdepapper och finansiella instrument till värdeandelssystemet.

Anslutning av värdepapper och finansiella instrument till värdeandelssystemet.

1 §

1 §

Värdeandelar som avses i artikel 3 i EU:s förordning om värdepapperscentraler

Värdeandelar som avses i artikel 3 i EU:s förordning om värdepapperscentraler

På anslutning av placeringsfondandelar till värdeandelssystemet ska i övrigt tillämpas 10 kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999).

På anslutning av placeringsfondandelar till värdeandelssystemet ska i övrigt tillämpas 12 kap. i lagen om placeringsfonder (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag

om ändring av 3 kap. 6 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 3 kap. 6 § 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

3 kap.

Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning

Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning

6 §

6 §

Särskilda bestämmelser om placering av insättningsgarantifondens tillgångar

Särskilda bestämmelser om placering av insättningsgarantifondens tillgångar

Vad som föreskrivs i 2 mom. utgör inte hinder för att placera tillgångar i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999).

Vad som föreskrivs i 2 mom. utgör inte hinder för att placera fondtillgångar i placeringsfonder som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om gräsrotsfinansiering

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016) 2 § 10 punkten, sådan den lyder i lag 1072/2017, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

10) *fondbolag* fondbolag som avses i 2 § 1 mom. 3 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999) och utländska EES-fondbolag som avses i 10 b-punkten i det momentet,

Definitioner

I denna lag avses med

10) *fondbolag* fondbolag som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten i lagen om placeringsfonder (/) och utländska EES-fondbolag som avses i 19 punkten i det momentet,

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen (129/1979) 14 § 3 mom., sådant det lyder i lag 633/2014, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsett fondbolags och ett i 9 § i den lagen avsett förvaringsinstituts eller en i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) avsedd AIF-förvaltares eller ett i den lagen avsett förvaringsinstituts eller särskilt förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som be-

Föreslagen lydelse

14 §

Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (/) avsett fondbolags och ett i 20 kap. 1 § i den lagen avsett förvaringsinstituts eller en i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) avsedd AIF-förvaltares eller ett i den lagen avsett förvaringsinstituts eller särskilt förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som be-

Gällande lydelse

driver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet ska tillämpas värdepappersmarknadslagen (746/2012), ska registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.

Föreslagen lydelse

driver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet ska tillämpas värdepappersmarknadslagen (746/2012), ska registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) 4 § 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

4 §

Jämförelsevärdet för noterade värdepapper som hör till bolagstillgångarna

Jämförelsevärdet för andelar i sådana placeringsfonder och fondföretag som avses i 2 § 2 och 10 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999) anses vara 70 procent av det gängse värdet.

Föreslagen lydelse

4 §

Jämförelsevärdet för noterade värdepapper som hör till bolagstillgångarna

Jämförelsevärdet för andelar i sådana placeringsfonder som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i lagen om placeringsfonder (/) och fondföretag som avses i 17 punkten i det momentet anses vara 70 procent av det gängse värdet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

16.

Lag

om ändring av 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999)
18 § 1 mom. 7 punkten och 20 § 6 punkten, sådana de lyder i lag 988/2012, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan trots bestämmelserna om sekretess på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

Skatteförvaltningen kan trots bestämmelserna om sekretess på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

7) till Finansinspektionen, då de beskattningsuppgifter som lämnas ut om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig hänför sig till fullgörandet av fondbolagets skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt, om uppgifterna kan vara relevanta vid bedömningen av huruvida den som förvaltar placeringsfonder som ett utländskt fondbolag har inrättat i Finland på det sätt som avses i 18 j § i lagen om placeringsfonder (48/1999) väsentligen har brutit mot finsk lagstiftning som tillkommit med hänsyn till allmänt intresse,

7) till Finansinspektionen, då de beskattningsuppgifter som lämnas ut om ett utländskt fondbolag, en AIF-förvaltare och en skattskyldig hänför sig till fullgörandet av fondbolagets och AIF-förvaltarens skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt, om uppgifterna kan vara relevanta vid bedömningen av huruvida den som förvaltar placeringsfonder som ett utländskt fondbolag har inrättat i Finland eller AIF-fonder som en utländsk AIF-förvaltare har inrättat i Finland på det sätt som avses i 24 kap. 10 § i lagen om placeringsfonder (/) eller i 21 kap. 7 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), om det är fråga om en alternativ investeringsfond som förvaltas av en AIF-förvaltare registrerad i en EES-stat, väsentligen har brutit mot finsk lagstiftning som tillkommit med hänsyn till allmänt intresse,

20 §

20 §

Utlämnande av uppgifter till vissa myndig-

Utlämnande av uppgifter till vissa myndig-

Gällande lydelse

heter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på begäran

6) till Finansinspektionen lämna ut sådana beskattningsuppgifter om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig som hänför sig till fondbolagets skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt och som behövs för en bedömning enligt 18 j § i lagen om placeringsfonder,

Föreslagen lydelse

heter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på begäran

6) till Finansinspektionen lämna ut sådana beskattningsuppgifter om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig som hänför sig till fondbolagets *eller en AIF-förvaltares* skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt och som behövs för en bedömning enligt 24 kap. 10 § i lagen om placeringsfonder *eller 19 kap. 2 § i lagen om alternativa investeringsfonder*,

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av 16 och 17 § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 9 mom. och 17 § 1 mom., sådana de lyder, 16 § 9 mom. i lag 181/2014 och 17 § 1 mom. i lag 1498/2011, som följer:

Gällande lydelse

16 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

Värdepappersföretag och filialer till utländska värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster, värdepapperscentraler och konförförvaltare som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, kreditinstitut och filialer till

Föreslagen lydelse

16 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

Värdepappersföretag och filialer till utländska värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster, värdepapperscentraler och konförförvaltare som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, kreditinstitut och filialer till

Gällande lydelse

utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007) samt i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsedda fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder samt i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) avsedda AIF-förvaltare, i Finland etablerade filialer till EES-baserade AIF-förvaltare och sådana EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som är inrättade i Finland ska för beskattningen lämna Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

17 §

Utomstående allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och sådana utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder ska för beskattningen till Skatteförvaltningen ge in behövliga uppgifter om fondandelar i placeringsfonder och andelar i fondföretag som skattskyldiga äger och om fondandelar i placeringsfonder och andelar i fondföretag som inlösts hos skattskyldiga. Dessutom ska behövliga uppgifter lämnas om anskaffningspriset och anskaffningstidpunkten i fråga om inlösta fondandelar och andelar i fondföretag samt om de kostnader som har tagits ut i samband med teckning och inlösen till den del den uppgiftsskyldige innehar dessa uppgifter.

Föreslagen lydelse

utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (610/2014) samt i lagen om placeringsfonder (/) avsedda fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder samt i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) avsedda AIF-förvaltare, i Finland etablerade filialer till EES-baserade AIF-förvaltare och sådana EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som är inrättade i Finland ska för beskattningen lämna Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

17 §

Utomstående allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och sådana utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder *samt EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som är inrättade i Finland* ska för beskattningen till Skatteförvaltningen ge in behövliga uppgifter om *sådana andelar i placeringsfonder, fondföretag och AIF-fonder som ägs av skattskyldiga och sådana andelar i placeringsfonder, fondföretag och AIF-fonder som inlösts hos skattskyldiga*. Dessutom ska behövliga uppgifter lämnas om anskaffningspriset och anskaffningstidpunkten i fråga om inlösta andelar i placeringsfonder, fondföretag *och AIF-fonder* samt om de kostnader som har tagits ut i samband med teckning och inlösen till den del den uppgiftsskyldige innehar dessa uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18.

Lag

om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) 34 § 1 mom. 13 punkten underpunkt d, sådan den lyder i lag 1094/2017, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

34 §

Om inte något annat bestäms i lag, har intressebevakare inte rätt att på huvudmannens vägnar utan förmyndarmyndighetens tillstånd

13) bevilja penninglån eller mot vederlag förvärva i 1 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda finansiella instrument eller andelar i sammanslutningar, med följande undantag:

d) förvärva andelar i placeringsfonder som är förenliga med det fondföretagsdirektiv som avses i 2 § 1 mom. 9 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999) och som är registrerade i Finland eller i utländska fondföretag som avses i 128 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder och som i enlighet med 2 mom. i nämnda 128 § får marknadsföra sina andelar i Finland,

34 §

Om inte något annat bestäms i lag, har intressebevakare inte rätt att på huvudmannens vägnar utan förmyndarmyndighetens tillstånd

13) bevilja penninglån eller mot vederlag förvärva i 1 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda finansiella instrument eller andelar i sammanslutningar, med följande undantag:

d) förvärva andelar i placeringsfonder som är förenliga med det fondföretagsdirektiv som avses i 1 kap. 2 § 16 punkten i lagen om placeringsfonder (/) och som är registrerade i Finland eller i utländska fondföretag som avses i 23 kap. 1 § 1 mom. i den lagen och som i enlighet med 2 mom. i den paragrafen får marknadsföra sina andelar i Finland,

Denna lag träder i kraft den 20 .